உ

கணபதி துணை.

கோயிற்புராணம்

தில்லைவாழந்தணர்களுள் ஒருவரும் திருக்கைலாசபரம்பரைச்
சைவசித்தாந்த குரவர்களு ளொருவருமாகிய
கொற்றவன்குடி

உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்தது

இஃது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

செய்த புத்துரையுடன்

மேற்படியூர்
சதாசிவப்பிள்ளையால்
சென்னபட்டணம்
வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்
அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாமதிப்பு.

தாரண௵ மார்கழிமீ.

சந்தானகுரவர் வரலாறு.

ஸ்ரீகண்டபரமசிவன் திருக்கைலாசமலையினடுவே சுத்தமாயாசொரூபமாகிய கல்லாலமர நிழலின்கண்ணே சுத்தவித்தியாமயமாகிய மந்திரசிங்காசனத்தின்மேலே தக்ஷிணாமூர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருந்து, தம்முடைய மாணாக்கராகிய திருநந்திதேவருக்கு, சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டினுள் ஒன்றாகிய ரௌரவாகமத்திலே பாவவிமோசனபடலத்திலே சர்வாகமசாரமாய் விளங்காநின்ற பன்னிரண்டு சூத்திரத்தைச் சிவஞானபோதம் எனப் பெயர் தந்து உபதேசித்து, அதன்பொருளையும் போதித்தருளினார். அதனைத் திருநந்திதேவர் சனற்குமாரமகாமுனிவருக்கு அருளிச்செய்ய, அவர் சத்தியஞானதரிசனிகளுக்கு அருளிச்செய்ய, அவர் பரஞ்சோதி மகாமுனிவருக்கு அருளிச்செய்தார்.

பரஞ்சோதிமகாமுனிவர் கிருபாவசத்தினாலே திருக்கைலாசமலையினின்று நீங்கித் தமிழ்நாட்டிற்கு எழுந்தருளிவந்து, திருப்பெண்ணாகடத்திலே வேளாளகுலத்திலே ஸாரஸித்தராய்* திருவவதாரஞ்செய்து திருவெண்ணெய்நல்லூரில் நன்மாமனார்வீட்டில் எழுந்தருளியிருந்த இரண்டுபிராயத்தையுடைய சுவேதவனப்பெருமாளுக்குச் சிவதீக்ஷை செய்து, மெய்கண்டதேவர் என்னுந் திருநாமத்தைக் கொடுத்து, அச்சிவஞானபோதத்தை உபதேசித்தருளினார்.

---

* ஸாரஸித்தராவார் முற்பிறப்பிலே சரியை கிரியை யோகங்களைச் செய்து நிருமலாந்தக்கரணராகி மீளப் பிறக்கும்பொழுது அந்த ஞானத்தோடு பிறந்து சிவபாவனை பண்ணுவோர்.

மெய்கண்டதேவர் அச்சிவஞானபோதத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வார்த்திகம் என்னும் பொழிப்புரை செய்து, தம்முடைய மாணாக்கர்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மர்களுக்கும் உபதேசித்தருளினர்.

அம்மாணாக்கர்களுள்ளே தலைமாணாக்கரும், திருத்துறையூரிலே திருவவதாரஞ்செய்தருளிய ஆதிசைவரும், சகலாகம பண்டிதர் என்னுங் காரணப்பெயரை உடையவருமாகிய அருணந்திசிவாசாரியர், சிவஞானசித்தியார் இருபாவிருபது என்னும் சைவசித்தாந்தசாத்திரங்களைச் செய்து, அவைகளையும் சிவஞானபோதத்தையும், திருப்பெண்ணாகடத்திலே பிராமண குலத்திலே திருவவதாரஞ்செய்த மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தருளினார்.

மெய்கண்டதேவர் மாணாக்கர்களுள்ளே திருவதிகை மனவாசகங்கடந்தார் உண்மைவிளக்கம் என்னுஞ் சைவசித்தாந்தசாத்திரத்தை இயற்றியருளினார்.

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர் சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த திருக்களாஞ்சேரியில் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, தில்லைவாழந்தணர்களுள் ஒருவராகிய உமாபதிசிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தருளினார்.

உமாபதிசிவாசாரியர் சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த கொற்றவன்குடியில் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, வடமொழியிலே பௌட்கராகமத்துக்கு வியாக்கியானத்தையும், தமிழிலே சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப் பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் என்னுஞ் சைவசித்தாந்தசாத்திர

ங்களையும், கோயிற்புராணம், திருத்தொண்டர் புராணசா
ரம், திருமுறைகண்டபுராணம், சேக்கிழார்புராணம், திருப்
பதிகக்கோவை, திருப்பதிகக்கோவை என்னும் பிரபந்தங்களை
யுஞ் செய்தருளினார்.

உமாபதிசிவாசாரியர் அருணமச்சிவாயதேசிகர் முதலிய மாணாக்கர்களுக்கு உபதேசித்தருளினார். அன்றியும், சபாநாயகர் விடுத்தருளிய "அடியார்க் கெளியனசிற் றம்பலவன் கொற்றங் - குடியார் கெழுமியசீட் டுப் - படியின்மிசைப் - பெற்றான்சாம் பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கை செய்து- முத்தி கொடுக்க முறை" என்னுந் திருமுகத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு, பெற்றான்சாம்பானுக்கு உடனே முத்திகொடுத்தருளினார். பின்பு அப்பெற்றான்சாம்பானுடைய மனைவியும் அரசன் முதலாயினோருங்காண அதனுண்மையை வெளிப்படுத்தி அவர்கள் ஐயத்தை ஒழித்தற்பொருட்டு முள்ளிச்செடிக்கு முத்தி கொடுத்தருளினார்.

உமாபதிசிவாசாரியார் சங்கற்பநிராகரணஞ்செய்தருளிய காலம் சாலிவாகனசகாப்தம் ௧௨௩௫.

சிதம்பரமான்மியத்தின் வழித்தாக அருளிச்செய்யப்பட்ட கோயிற்புராணம் அரங்கேற்றப்படாது பேட்டகத்துள் இருந்தபொழுது, சபாநாயகர் தில்லைவாழந்தணர்களுக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி 'நாம் கொற்றவன்குடி உமாபதி புகலப் பேட்டகத்துள் இருக்கின்றோம்'' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதனைத் தில்லைவாழந்தணர்கள் உமாபதிசிவாசாரியருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் கோயிற்புராணத்தைச் சபாநாயகசந்நிதியில் அரங்கேற்றியருளினார்.

மெய்கண்டதேவர் பரிபூரணதசை அடைந்த தலம் திருவெண்ணெய்நல்லூர்.

அருணந்திசிவாசாரியார் பரிபூரணதசை அடைந்த தலம் திருத்துறையூர்.

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியார் பரிபூரணதசை அடைந்த தலம் திருக்களாஞ்சேரி.

உமாபதிசிவாசாரியார் பரிபூரணதசை அடைந்த தலம் கொற்றவன்குடி.

சந்தானகுரவர்நால்வர் திருநக்ஷத்திரம்

சித்திரை யத்த முமாபதி யாவணித் திங்கட்பரி
யுத்திரஞ் சீகொண் மறைஞான சம்பந்த ரோர்துகன்னிச்
சுத்தமெய்ப் பூர மருணந்தி யைப்பசிச் சோதிதனில்
வித்தக மெய்கண்ட தேவர் சிவகதி மேவினரே

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

சருக்கவகராதி.

சிதம்பர தசதீர்த்தம்.

---- * ----

௧ சிவகங்கை—இது கனகசபைக்கு வடக்கே உள்ளது

௨ குய்யதீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு வடகிழக்கே உள்ள சமுத்திரத்திற் பாசமறுத்த துறை

௩ புலிமடு—இது திருக்கோயிலுக்குத் தெற்கே உள்ளது.

௪ வியாக்கிரபாததீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே திருப்புலீச்சுரத்துக்கு எதிரே உள்ளது இது இளமைநாயனார்குளம் எனவும் பெயர் பெறும்

௫ அனந்ததீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே திருவனந்தேச்சுரத்துக்கு முன்னுள்ளது.

௬ நாகசேரி—இது திருவனந்தேச்சுரத்துக்கு மேற்கே உள்ளது.

௭ பிரமதீர்த்தம்—இது திருக்கோயிலுக்கு வடமேற்கே திருக்களாஞ்சேரியில் உள்ளது

௮ சிவப்பிரியை—இது திருக்கோயிலுக்கு வடக்கே பிரமசாமுண்டிகோயிலுக்கு முன்னே உள்ளது

௯ திருப்பாற்கடல்—இது சிவப்பிரியைக்குத் தென்கிழக்கே உள்ளது.

௧0 பரமானந்தகூபம்—இது கனகசபைக்குக் கிழக்கே உள்ளது.

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயிற்புராணம்.

மூலமும் உரையும்.

பொற்பதப் பொது வார்புலியூர் புகழ்
சொற்பதப் பொருளார் குவ தூயவ
ரற்பகற் றொழு வார்மணி கோபுரக்
கற்பகத் தனி யானை கழல்களே

இதன்பொருள் பொற்பதப் பொது ஆர் புலியூர் புகழ் சொற்பதப் பொருள் ஆகுவ - பொன்னுலாகிய ஒளியை யுடைய சபை பொருந்திய சிதம்பரத்தைப் புகழும் புராண த்தச்சுருப பதங்கடோறும் பொருளாய் நிகழ்வன—தூயவர் அற்பகல் தொழ அணி கோபுரம் வாழ் கற்பகத் தனி யானை கழல்களே - (சித்த) சுத்தியையுடைய அடியார்கள் இரவும் பகலும் வணங்க அலங்கரிக்கப்பட்ட (மேலை) கோபுரத்தின் கண் எழுந்தருளியிருக்கும் கற்பகவிநாயகராகிய ஒப்பி லலாத யானைமுகக்கடவுளுடைய திருவடிகளேயாம் என் றவாறு.

பதம் முன்னையது ஒளி, பின்னையது சொல். சொல்லென்பது இங்கே புராணத்துக்கு ஆகுபெயராய் நின்றது

பாயிரம்

பூங்கமலத் தயனுமலர் புண்டரிகக் கண்ணனுநாங்
குபல புவனமுமேற் சகலமுமா யகலாத ஓங்கு
மொளி வெளியே நின்றுலகுதொழ நடமாடுந் தேங்க
மழும் பொழிற்றில்லைத் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி

இ-ள் பூங்கமலத்து அயனும் அலர் புண்டரீகக்கண்ணனும் நாங்கு பல புவனமும் - பொலிவாகிய தாமரைமலரில் இருக்கும் பிரமதேவராலும் அலர்ந்த செந்தாமரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய விட்டுணுவாலும் நாங்கப்படுகின்ற பல புவனங்களும்—மேற்சகலமுமாய - (அவற்றிற்கு) மேலாகிய எல்லாப்புவனங்களுமாய—அகலாத ஓங்கும் ஒளி- (அவற்றை) நீங்காது நிறைந்து நிற்கின்ற உயர்ந்த ஒளியாகிய சிவம்— உலகு தொழ - ஆன்மாக்கள் வணங்கும்பொருட்டு—வெளியே நின்று நடம் ஆடும் - திரோதானசத்தி நீங்க நின்று திருநிருத்தஞ்செய்தருளும்—தேம் கமழும் பொழில் தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலம் போற்றி - மணங்கமழ்கின்ற சோலைகளாலே சூழப்பட்ட தில்லையினகத்துள்ள திருச்சிற்றம்பலந் துதிக்கப்படுவது எ - று.

சிற்றம்பலம் ஞானசபை திரோதானம் மறைத்தல் போற்றியெனபதனுள் இகரஞ் செயப்படுபொருள் விகுதி, ஊருணியென்பதனுட்போல. போற்றியென்பதனை வாழியென்பது வாழ்கவென வந்தாற்போல வந்த வியங்கோண்முற்றெனக் கொண்டு காக்கவெனப் பொருள் கூறினும் பொருந்தும் (க

ஆரணங்கண முடிந்தபதத தானந்த வொளியுலகிற
காரணமுகற பனைகடந்த கருணைதிருவுருவாகப
பேரணங்கி னுடனுமை பெருமபறறப புலியூரசோ
சிரணங்கு மணிமாடத திருசசிறறம பலமபோறறி

இ-ள். ஆரணங்கள் முடிந்த பதத்து ஆனந்த ஒளி - வேதங்கள் முடிந்த இடமாகிய உபநிடதங்களில் உணாந்தப படும் இனபவொளியாகிய சிவம்—உலகில காரணம கறபனை கடந்த கருணை திருவுருவாகி - உலகத்திற்கு (தனக்கு) உபாதானகாரணமும நிமித்தகாரணமும கடந்த திருவருளே திருமேனியாகக கொணடு—பேர அணங்கினுடனு ஆடும பெருமபறறபபுலியூர சோ - பெருமையாகிய பராசத்தியோடு திருநிருத்தஞ செயதருளும பெருமபறறப்புலியூரிலே பொருந்திய—சிர அணங்கு மணி மாடத திருசசிறறமபலம போறறி - அழகிய திவவிய ரத்தினங்களாலாகிய மாடங்களினுலே சூழபபட்ட திருசசிறறம்பலந துதிககப படுவது எ-று

பதழு இடம் பெரும்பறறபபுலியூர தனனைத் தரிசித்த ஆன்மாககட்குத தன்னிடத்தே பெருமபறறை விளைககும புலியூர, அகரம சாரியை சிவம திருநிருத்தஞசெயதருளுந திருசசிற றமபலமெனக கூட்டுக (௨)

தறபரமாய்ப பரபதமாயத தாவிலநு பூதியதாய
யறபுதமா யாரமுதாய் யானந்த நிலயமொடு [ரு
பொறபினதாயப பிறிவிலதாயப பொருளாகியருளாகு
சிறபரமா மமபரமாந திருசசிறறம பலமபோறறி

இ-ள். தறபரமாய் - ஆன்மாவுக்கு மேலானதாய்—பரபதமாய - மேலாகிய பொருளாய்—தாவு இல அநுபூதியதாய -

குற்றமில்லாத அநுபவஞானமறியப்படுவதாய—அற்புதமாய - ஆச்சரியத்தை விளைவிப்பதாய—ஆம் அமுதாய - அரிய அமிர்தமயமாய—ஆனந்த நிலய ஒளிப் பொற்பினதாய - ஆனந்த நிருத்தப் பிரகாசத்தினது மிகுதியையுடையதாய—பிறிவு இலதாய - (சிவத்தோடு) நீக்கமில்லாததாய—பொருளாய் - உண்மையாய—அருளாகும் - சத்திரூபமாயுள்ள—சிற்பரம் ஆம் அம்பரம் ஆம் திருச்சிற்றம்பலம் போற்றி - சிதம்பரமாகிய திருச்சிற்றம்பலந் துதிக்கப்படுவது எ - று.

தற்பரம் தனக்குப் பரமென விரியும் தனனொன்றது ஆனமையை பதம பொருள நிலயம கூறது. பொறபு மிகுதி சிறபரமா மமபரம - சிதெனறுஞசொறகுப் பினனதாகிய அமபரம, எனவே, சிதமபரம எனறவாறுயிறறு பரம பிரா. சிதமபரம ஞானாகாசம. (௯)

வையகமினபுறநினற மருமலிபொற் பதமபோற்றி
கையமரு நிலைபோறறி கருணைமுக மலாபோறறி
மெயயிலகுமொளிபோறறி விரவிபெனையெடுததாணட
செயயதிரு வடிபோறறி திருசசிறறம பலமபோறறி

இ - ள. வையகம் இனபு உற நினற மரு மலி பொறபதம போறறி - பூமியிலுளளோா இனபமடையுமபொருட்டு நினறருளிய மணநிறைநத பொனபோலுந திருவடி துதிக்கப்படுவது,—கை அமரும நிலை போறறி - திருககரம அமைநதருளிய நிலை துதிக்கப்படுவது,—கருணை முகமலா போறறி - காருணணியததையுடைய திருமுகமாகிய செநதாமரைமலா துதிக்கப்படுவது,—மெய இலகும ஒளி போறறி - திருமேனியில் விளஙகும ஒளி துதிக்கப்படுவது,—விரவி எனை எடுதது ஆணட செயய திருவடி போற்றி - (அநாதியே) கலநது நினறு எனனை (பிறவிக்கடலின) வீழாமல எடுத்தாட்கொ

ளாடருளிய சிவந்த திருவடி துதிக்கப்படுவது,—திருச்சிற்றம்பலம் போற்றி - திருச்சிற்றம்பலந் துதிக்கப்படுவது எ - று (௪)

மன்றின்மணி விளக்கெனலா மருவுமுக நகைபோற்றி
ஒன்றியமங் கலநாணி னொளிபோற்றி யுலகும்பர்
சென்றுதொழ வருள்சுரக்குஞ் சிவகாமசுந்தரிதா
னின்றதிரு நிலைபோற்றி நிலவுதிரு வடிபோற்றி

இ - ள் மன்றின் மணி விளக்கு என்னலாம் மருவு முக நகை போற்றி - கனகசபையிலிட்ட இரத்தினதீபமென்னலாம்படி பொருந்திய திருமுகத்தினது ஒளி துதிக்கப்படுவது,—ஒன்றிய மங்கலநாணின் ஒளி போற்றி - (எக்காலமும்) பொருந்திய மங்கல சூத்திரத்தினது பிரகாசந் துதிக்கப்படுவது,—உலகு உம்பர் சென்று தொழ அருள் சுரக்கும் சிவகாமசுந்தரி தன் நின்ற திருநிலை போற்றி - பூவுலகத்தாரும் தேவலகத்தாரும் போய் வணங்க (அவர்களுக்கு) கருணையைப் பயக்குஞ் சிவகாமசுந்தரியம்மையாருடைய நின்றருளிய திருநிலை துதிக்கப்படுவது,—நிலவு திருவடி போற்றி - விளங்குகின்ற திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன எ - று

எனலாக என்பது எனலா எனக் குறைந்து நின்றது (௫)

தனனோங்கு மலரடியுந் தளிரோங்கு சாகைகளு
மினனோங்கு முகக்கொம்பும் விரவியகண் மலர்களுமாய்
மனனோங்க நடமாடு மன்றோங்கு மதிற்குப்பா [ற்றி
பொன்னோங்கன் முன்னோங்கும் பொற்பமாகற்பகம்போ

இ - ள் தன் ஓங்கு மலர் அடியும் - தம்முடைய மேலாகிய செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளும் [தன்னுடைய பெருத்த அகன்ற அடியும்]—தளிர் ஓங்கு சாகைகளும் -

(செவ்வொளியினாலே) தளிரினுஞ் சிறந்த திருக்கரங்களும [தளிர் நிறைந்த பக்கங்களைகளும] மின் ஒங்கு முகக்கொம புய - ஒளி சிறந்த முகத்திறகொமபும [ஒளி மிகுந்த அடிப்ப ணைகளும]—விரவிய கன மலாகளுமாய-பொருந்திய மூன்று திருக்கணமலாகளுமாய [கள விரவிய மலாகளுமாய - தேன பொருந்திய பூககளுமாய]—மன ஒங்க நடடம் ஆடும் மனறு - பதியாகிய சிவம (ஆன்மாக்களை பாசத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி) ஒங்குமபொருட்டுத் திருநிருத்தஞ்செய்தருளுங் கனகசபையி னுடைய—ஓங்கு குடபால மதில - உயாநத மேலைத்திருமதி லிலே—பொன் ஓங்கல முன் ஓங்கும் பெற்பு அமா கறபகம போற்றி - பொனமலைபோலுந் திருக்கோபுரத்தின் முன எழுந்தருளியிருக்கும அழகு பொருந்திய கறபகவிநாயகா துதிக்கப்படுவா எ - று

சாகை கைகளும் மரக்கிளைகளும் பெயர். (கூ)

தேராட்டிக கயங்காட்டுந் திரணமாககட் டயமூட்டிப
போராட்டிப் புறஙகாட்டிப போஙகாட்டிறபுலாலகமழூ
நீராட்டிச சூர்மாட்டி நிகழ்நாட்டிற் புகழ்நாட்டுமட
பேராட்டி சீராட்டும பிளளையாா கழலபோற்றி.

இ - ள தோ - தோகளையும—ஆள - காலாட்களையும—திக கயம காட்டும திரள மா - திக்குயானைகளபோலத் தமமைத் தோற்றுவிக்குங் கூட்டமாகிய யானைகளையும—கட்டு அயம - (சேனங்) தட்டப்பெற்ற குதிரைகளையும்—மூட்டி - கூட்டி— போர் ஆட்டி - யுத்தஞ்செய்து—புறம காட்டிப் போம காட் டில - புறகிட்டுப் போகுங் காட்டிலே—புலால கமழும நீர ஆட்டி-புலவுக்கமழும இரத்தநீரால குளிப்பித்து—சூர் மாட்டி- சூரபன்மனை மாளவித்து—நிகழ் நாட்டில புகழ நாட்டும - விளஙகாநின்ற உலகத்தின்கணணே (தமது) கீர்த்தியைத்

தாபித்தருளிய—போராட்டி சீர்கூடும் பிள்ளையார் கழல போற்றி - பெருமையையுடைய உமாதேவியார் திருப்புசெய்யத் வளாநததருளிய இளையபிள்ளையாருடைய திருவடிகள துதிககப்படுவன எ - று (எ)

திருஞான சமபநதா செயயதிரு வடிபோற்றி, யரு ளுரசு அரசாபிரா னலர்கமல பதமபோறறி, கருமாளை வெண்மழியாளுந கணணுதலோன வலிநதாண்ட, பெரு மாளபூங கழலபோறறி பிறங்கியவன் பாகளபோறறி

இ - ள் திருஞானசமபந்தர் செயய திருவடி போறறி - திருஞானசமபநதமூாததிநாயனாருடைய சிவநத திருவடிகள் துதிககப்படுவன,—அருள நாவுககரசர் பிரான் அலா கமல பதம போறறி - கருணையையுடைய திருநாவுககரசுநாயனா ருடைய அலர்ந்த செநதாமரைமலாபோலுந் திருவடிகள் துதி ககப்படுவன,—கரு மாள எமை ஆளும் கணணுதலோன வலிநது ஆணட பெருமாள் பூங் கழல போறறி - பிறவி கெடும வணணம் எமமையாண்டருளிய நெறறிககணணையு டையசிவபெருமான வலிய அடிமைகொணட சுநதரமூா ததிநாயனாருடைய பொலிவாகிய திருவடிகள துதிககப்படு வன,—பிறங்கிய அன்பாகள போறறி - உயாநத மறறைத் திருத்தொணடாகளும் துதிககப்படுவாகள எ - று. (அ)

பேசுபுகழ் வாதவூர்ப் பிறநதுபெருந துறைக்கடலுண டாசிலெழி றடிதநதுபா வருசெழுநதா லதிாநதெழுநது தேசமலி தரபபொதுவாா சிவபோத மிகவிளைவான வாசகமா மாணிக்க மழைபொழிமா முகில்போறறி.

இ - ள. பேசு புகழ வாதவூர்ப் பிறந்து - பேசப்படுங் கீர்த் தியையுடைய திருவாதவூரிலே திருவவதாரஞ்செய்து [வாயு

மண்டலத்திற்சென்று]—பெருந்துறைக்கடல் உண்டு - திருப்பெருந்துறையில் ஆனந்தசமுத்திரத்தைப் பருகி [பெரிய துறைகளையுடைய சமுத்திரத்தைப்பருகி]—ஆசு இல் எழில் தடித்து அபூர - பாசமில்லாத ஆன்மப்பிரகாசம் மிகுந்தது செலவு [குற்றமில்லாத அழகையுடைய மின்னல் உண்டாக]—அருசு எழுத்தால் அதிர்த்து எழுந்து - பஞ்சாக்கரோச்சாரணத்தினால் (வாசகங்களையருளி)த்தள்ளி மேலிட்டு [அம் செழுத்தால் அதிர்த்து எழுந்து - சலத்தினுடைய வளமையினாலே முழங்கி எழுந்து]—மெத்தம் மலிதர பொது ஆர் சிவபோகம் மிக விளைவான - ஞானப்பிரகாசமிகும்படி கனகசபையிலே நிறைந்த சிவானந்தம் மிகவிளையும்பொருட்டு [தேசங்கள் மலியும்படி யாவருக்கும் பொதுவாய நிறைந்த நல்ல போகங்கள் மிக விளையும்பொருட்டு]—வாசகம் ஆம் மாணிக்க மழை பொழி மா முகில் போற்றி - திருவாசகமாகிய மாணிக்கமழையைப் பொழிந்தருளிய(திருவாதவூரடிகளாகிய)பெரிய மேகம் துதிக்கப்படுவது. எ - று. (கூ)

நாவிரவு மறையினராய் நாமிவரி லொருவரெனுந்
தேவர்கட்கே வனசெல்வச்செல்வர்களாய்த்திகழ்வேள்வி
பாவுநெறி பலசெய்யும் பான்மையராய மேன்மையரா
மூவுலகுந் தொழுமூவா யிரமுனிவ ரடிபோற்றி.

இ - ள். நா விரவு மறையினராய் - நாவிலே பொருந்திய வேதத்தையுடையவர்களாய்—நாம இவரில் ஒருவர் எனும் தேவர்கள் தேவு அன செல்வச் செல்வர்களாய் - நாம இவர்களுள் ஒருவரென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய தேவதேவராகிய சிவபெருமானைப்போன்ற செல்வத்துட் செல்வமாகிய ஞானத்தையுடையவர்களாய்—திகழ் வேள்வி பாவு நெறி பல செய்யும் பான்மையராய் - விளங்குகின்ற யாகங்களைப

பொருந்திய பலவிதமாகச் செய்யுந் தகுதியையுடையர்க ளாய—மேன்மையராம - (யாவருக்கும்) மேலானவர்களாயி ருக்கின்ற—மூவுலகும் தொழும் மூவாயிரம் முனிவர் அடி போற்றி - மூன்றுலகத்தாரும் வணங்கும் தில்லைமூவாயிரமு னிவர்களுடைய திருவடிகள் துதிக்கப்படுவன. எ - று. (க0)

தந்தையென் றிகழ்ந்தபுகழ்ச் சண்டேசாவிறற்குமெய்ச
சிந்தையரா யெல்லையிலாத் திருவேடத் தினராகி
யெந்தைபிரா னருள்வளர்க்குமியல்பினராய முயறவங்க
ளந்தமிலா வடியவர்க டிருக்கூட்ட மவைபோற்றி

இ - ள். தந்தை என்று இகழ்ந்த புகழ்ச் சண்டேசர் (போற்றி) - (சிவத்துரோகஞ்செய்தவ எச்சதத்தனைத் தமக்குப்) பிதாவென்று நோக்காது தண்டித்த கீர்த்தியையுடைய சண் டேசுரநாயனார் துதிக்கப்படுவார்,—விறல் தரும் மெய்ச் சிந் தையராய - ஞானவீரம் தக்க உண்மையாகிய சித்தத்தையு டையார்களாய—எல்லை இலாத திருவேடத்தினராகி - எண் ணில்லாத திருவேடங்களையுடையார்களாய—எந்தை பிரான் அருள் வளர்க்கும் இயல்பினராய் - எமது பிதாவாகிய சிவ பெருமானுடைய திருவருளினாலே வளர்க்கப்படும் நற்குணங் களையுடையார்களாய—முயல் தவங்கள் அந்தம் இலா அடியவ ர்கள் திருக்கூட்டமவை போற்றி - முயலுந்தவங்களினாலே முடிவில்லாதவர்களாயுள்ள அடியார்களுடைய திருக்கூட்ட ங்கள் துதிக்கப்படுவன். எ - று.

எல்லையிலாத் திருவேடமென்றது சடை முண்டம் சிகை முதலியவற்றை (கக)

ஒன்றியசீ ரிரவிகுல முதாதருளி யுலகுய்யத
துன்றுபுகழ்த் திருநீற்றுச் சோழனென முடிசூடி

மன்றினட நதொழுதெதில்லை வளாகனைக் மயமாக்கி
வென்றிபுனை யநபாயன் விளங்கியபூங் கழல்போற்றி.

இ - ள். சீர் ஒன்றிய இரவி குலம் உவநதருள் - சிறப்புப்பொருந்திய சூரியவமிசததிலே திருவவதாரஞ்செயது— உலகு உயயத் துன்று புகழ்த திருநீற்றுச் சோழனென முடி சூடி - ஆன்மாககள் உயயும்பொருட்டு மிகுநத கீர்த்தியையுடைய திருநீற்றுச்சோழனென்று முடி தரிதது—மன்றில் நடம் தொழுது - கனகசபையின்கணணே செய்யப்படும் திருநிருததததை வணஙகி—எலலை வளாகனை மயம் ஆககி - (அச சபையினது) திருவெலலையை (ஒளி) வளரும் பொன்மயமாகச் செயது—வென்றி புனை அநபாயன் விளஙகிய பூஙகழல் போற்றி - வெற்றி பெற்ற அநபாய சோழராயனுடைய விளஙகிய பொலிவாகிய திருவடிகள் துதிககப்படுவன. எ-று.

திருவம்பலமும் திருககோபுரமும் திருமண்டபஙகளும் பொன்னால் வேயந்தமையால, எலலைவளா கனகமயமாககி என்றார். (௧௨)

மல்குபுகழ் நடராசன் வளர்கோயி லகலாது
பல்கிளைஞ ருடனுரிமைப் பணிசெய்யும் பரிவினராயக்
கலவிகளின் மிகுமெலலைக கருததினராய்நிருததரருட்
செலவமுலி யகம்படிமைத் திறலினாதம பதமபோற்றி

இ - ள். மல்கு புகழ் நடராசன் வளர் கோயில் அகலாது - நிறைந்த கீர்த்தியையுடைய நடராசரது (சிவதருமம்) வளரும் திருககோயிலைப் பிரியாது—பல கிளைஞருடன் உரிமைப் பணி செய்யும் பரிவினராய - பலசுற்றத்தாரோடு (தங்கள் தஙகளுககு) உரிமையாகிய தொண்டுகளைச் செய்யும் அன்பையுடையாகளாய—கல்விகளின் மிகும் எல்லைக் கருததினராய -

கலவிகளினுடைய மிகக எலலேயிலே கருத்தையுடையாக ளாய—நிருதஙன அருட் செலவம் மலி அகமபடிமைத திறலி னாதம பதம போறறி - அாகடராசருடைய திருவருட் செல வம நிறைநத ஞானவலியையுடைய திருவகம்படியார் பதிஞ ராயிரவருடைய திருவடிகள துதிககபபடுவென எ - று. (கங)

மண்ணிலிரு விஜைககுடலாய வானிரயந துயாக்கு டலர், ரெண்ணிலுட லொழியமுயல் விருநதவததா லெ ழிறறிலலேப், புண்ணியமன றினிலாடும போதுசெய யா நடங்காண, நண்ணுமுட லிதுவன்றே நமககுட லாய நயநதவுடல.

இ - ள். மண்ணில இருவிஜைககு உடலாய - பூமியிலே (புண்ணியமும் பாவமுமாகிய) இருகருமங்களுககுஞ சரீரஙக ளாகியும்—வான நிரயததுயாககு உடலாய - சுவாககததி லும் நரகததிலும் சுகமும துககமுமாகிய இருபலஙகளுககுஞ சரீரஙகளாகியும—எண இல உடல் ஒழிய - அளவிலலாத சரீரஙகள் ஒழிய,—முயல இருநதவததால - செயயப்பட்ட பெரிய தவததிஞலே—எழிறறிலலேப் புண்ணிய மனறினில ஆடும - அழகையுடைய திலலேயினுளள சுததமாகிய கனகச பையிலே கணணே நடிககும—போது செயயா நடம் காண நணணும் உடல் இது அன்றே - காலநதோறும் வேறுப டாது ஒருதன்மையதாகிய திருநிருததததைத தரிசிக்குமபொ ருட்டுக கிடைத்த இநதச்சரீரமன்றே—நமககு உடலாய நயந்த உடல் - நமககுச சரீரமாகி (நம்முளவில) விருமபிய சரீரம. எ - று. (கச)

மறநதாலு மினியிங்கு வாரோமென் றகலபவாபோற சிறநதார நடமாடுந திருவாளன றிருவடிகண

பிறந்தார்கள் பிறவாத வீதிலென்ன பயன்வந்து
பிறந்தாலு மிறவாத பேரின்பம் பெறலாமால

இ - ள் இனி இங்கு மறந்தாலும் வாரோம என்று அகல பவர்போல் - இனி இவ்விடத்தே மறந்தாயினும் வரக்கடவே மலமேயமென்று (வெறுத்து) அகன்றுபோனவர்களைப்போல— சிறந்து ஆர நடம் ஆடும் திருவாளன் திருவடி கண்டு இறந்தார்கள் - (அருள) சிறந்து நிறையுமபடி திருநிருத்தஞ்செய்த ருளுஞ் செல்வராகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத் தரிசித்துச(சிவபதத்திற)சென்றவர்கள—பிறவாத இதில் என்ன பயன - பிறவாதிருக்கும் இந்நெறியினால் யாது பயன்'— வந்து பிறந்தாலும இறவாத பேரின்பம் பெறலாம - (மீண்டு) வந்து (சிதம்பரத்தில) பிறந்தாலும் ஒழியாத பேரின்பத்தைப் பெறலாம். எ - று

ஆல அசை சிதம்பரத்திற்பிறந்த ஆன்மாக்கட்கும், தரிசித்த ஆன்மாக்கட்கும், இறந்த ஆன்மாக்கட்கும் முத்தி சித்திக்கும் என்பது இதனாற் கண்டுகொள்க (கரு)

காதமருங்கொடுங்குழையானகரத்தமருங்கொடுங்குழை
பாதமுற வளைந்திரவும பகலுமுற வளைந்திரவும [யான
பேதமற வுடனறீரும பிணிபிறவி யுடன்றீரு
மோதலுறு மருந்திலலை யொழியவொரு மருந்தில்லை.

இ - ள் காது அமரும கொடும குழையான் - திருச்செவியிற பொருந்திய வளைந்த சங்கக்குண்டலத்தையுடையவரும்— கரத்த மருங்கு ஒடுங்கு உழையான் - திருக்கரத்திலுள்ள இடையொடுங்கிய மானகன்றினையுடையவருமாகிய நடராச ருடைய—பாதம் உற வளைந்து - திருவடியிலே (சென்னி) பொருந்த வணங்கி—இரவும் பகலும் உறவு அளைந்து இரவும்- இரவினும பகலினும் அன்பிலே முழுகி (வேண்டும வரம

களை) யரிசியுங்கள்,—பேதம அற்ற—உடன்று ஈரும் பிணிபிறவி - உடன் தீரும் - வேற்றுமையற (நின்று உங்களை) வெருணடு அரியும பிணியும பிறவியும உடனே நீஙகிவிடும்,—ஒதல உறும் அருநதிலலை ஒழிய - (வேதாகமங்களிலேலே) சொல லபபடும் அருமையாகிய சிதமபரமொழிய—ஒரு யருநது இலலை - (பிறிது) ஒருமருநதும இலலை. எ - று.

கோடுஙகுழையானெனபது கொடுஙகுழையான் எனக குறுககலவிகாரமபெறறு நினறது. (கரு)

பொனறிகழபங் கயமுழுகிப புனிதனபங கயமுழு கிச, சென்றுதொழுக கருத்துடையார சிலரொழியக கருத்துடையார, ரொன்றுமுளத திருககூததை யுரு ஙொழிகளுந திருககூததை, மனறமரப பணியீரேன மருவுமரப பணியீரே.

இ - ள பொன் திகழ்பு அம கயம் முழுகி-பொன் விளஙகு தலையுடைய அழகிய (சிவககஙகையெனனும்) திருககுளததிலே ஸநானஞசெயது—புனிதன பஙகயம ஊழுகி-சுத்தராகிய நட ராசருடைய திருவடித்தாமரைகளைத தியானிதது—சென்று தொழுக கருத்து உடையார சிலா ஒழிய - (கனகசபையிலே) போயவணஙகக கருததுடையவா சிலா தவிர—கருத துடை யார-(மறறுமுருவரும) பிறவியை நீககிககொளளமாட்டார — உளம் ஒன்று திருக்கு - ஆனமாவைப் பொருநதிய ஆணவம லததையும—ஊததை - ஊததையாகிய கீருமமியததையும— ஆரு - உருவாகிய மாயாமலததையும்—ஒழிக்கும் திருககூ ததை - நீககியருளும் ஆனநததிருநிருததததை—மன்று அம ரப புணியீரேல - கனகசபையிலே (சென்னி) பொருந்த வணஙகாதிருப்பீர்களாயின்—மருவு மரப பணியீர - பொருந்திய மரப்பாவைகளைகொபபீர்கள். எ - று.

உளுகி என்பது ஊன்றுகிறியன நீட்டல்விகாரம் பெற்றது, ழகர ளகரவொற்றுமைபற்றி அதனுள ளகரம் ழகரமாயிற்று.

பொருவிலரு ணெறிவாழக புறநெறிகண மிகவாழ்க
வரைவிறிருத்தவொள் தரணிவளாகதிருதமொண்டரணி
யருள்விரவக்கற்றோர்க்குமடர்புலன்போகக்கறறோர்க்கு
மருவுபுக லமபுலியூர் மாடமலி யமபுலியூர்

இ - ள். பொருவு இல் அருள் நெறி வாழ்க - ஒப்பிலலாத திருவருளால விளக்கப்பட்ட சைவசமயம வாழ்க,—புறநெறிகள மிக ஆழ்க - குற்றத்தையுடைய புறசசமயங்கள மிகக்கீழ்ப்படுக,—வரை வில் திருத்து ஒள தரணி - (நவகண்டமாக) வரைந்து விலவடிவாகத் திருத்தப்பட்ட ஒள்ளிய பூமியின்கண்ணே—திருததொண்டர் அணி வளர்க - திருத்தொண்டர் வகுப்புத் தழைக்க,—அருள விரவக் கற்றோர்க்கும் - திருவருள (தங்களிடத்தே) கலக்கும்படி (வேதாகமங்களை) கற்றவர்களுக்கும்—அடர் புலன் போகக் கற்றோர்க்கும் - வருத்துகின்ற ஐம்புலன்வழியே செல்லுதலிலலாதவர்களுக்கும்—மருவு புகல - பொருந்தும புகலிடமாவது—அம் புலியூர் மாடம மலி அம் புலியூர் - பிறை தவழுகின்ற மாடங்கள நிறைந்த அழகிய புலியூர் எ-று

புறசசமயங்களாவன உலோகாயதம, பௌத்தம், ஆருகதம, மீமாஞ்சகம, மாயாவாதம, பாஞ்சராத்திரம எனபவைகளாம. (கஅ)

இரும்பொதுகச சிறிதிடமுமின்றெனககின்றருள்மேல்
சுரும்புறறநறையிதழிந்தொடைமுடியோனமரர்தொழ
கருமபுற்று வரவாடக் காரிகையினுடனும்ம [க
பெருமபற்றப புலியூராயிருந்தருளம பெரிதாயே.

இ - ள் எனக்கு உளம் - எனக்கு மனமானது—இரும்பு ஒத்தச சிறிது இடமும் இன்று - (இதற்கு முன்னே) உரத்த இரும்பையொத்தச சிறிதிடமுமின்றி இருந்தது,—அருளால் - திருவருளினால்—இன்று - இந்நாளிலே—கரும்பு உற்ற நறை இதழித் தொடை முடியோன் - வண்டுகள் பொருந்திய தேனையுடைய கொன்றைமாலையை அணிந்த முடியையுடைய சிவபெருமான—அமரர் தொழ - தேவர்கள் வணங்க—கருமம் உற்ற அரவு ஆட - பெரிய புற்றினகளுள்ள சருப்பம் ஆட—காரிகையினுடன் ஆடும் பெரும்பற்றப்புலியூராய பெரிதாய இருந்தது-உமாதேவியாரோடு திருநிருத்தஞ்செய்தருளும் பெரும்பற்றப்புலியூராய மிகவும் இருந்தது. எ - று

திருவருளினால் இந்நாளிலே பெரும்பற்றப்புலியூராயிருந்தது எனக்கூட்டுக (கக)

தேசமலி பொதுஞானச் செவ்வொளியுந் திகழ்பதியா
மீசனது நடத்தொழிலு மிலங்குபலவுயிர்த்தொகையும
பாசமுமங் கதுகழியப் பண்ணுதிரு வெண்ணீறு
மாசிறிரு வெழுத்தஞ்சு மாதியிவை யாருக

இ - ள் தேசம் மலி பொது ஞானச் செவ்வொளியும் - ஒளி நிறைந்த சபையினுள்ள ஞானசெஞ்சோதியாகிய பதியும்,—திகழ பதியாம ஈசனது நடத்தொழிலும - விளங்காநின்ற அப்பதியாகிய சிவபெருமானுடைய பஞ்சகிருத்திய நடனமும,—இலங்கு பல உயிர்த்தொகையும - விளங்கிய பல வுயிர்க்கூட்டமும,—பாசமும-(அவ்வுயிர்களைப் பந்தித்த ஆணவமுதலிய பஞ்ச) பாசமும,—அங்கு அது கழியப் பண்ணு திருவெண்ணீறும - அவ்விடத்து அப்பாசத்தை நீக்கச்செய்யுந் திருவெண்ணீறும்,—ஆசு இல திருவெழுத்து அஞ்சும் -

குற்றமில்லாத ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமும—இவை ஆறு அங்கது ஆக-கிய இவையாறும அராதியாதலால எ - று.

இது முதலிய மூன்று திருப்பாட்டும ஒருதொடர் (உ0)

கற்பங்கடோறுநடஞ்செய்கழலடைந்தோர்கணிப்பிலா
சிறப்பங்கடருமபுகழுஞ் சென்றனவிச்செலுகாலந் [கனு
தற்பங்கொ டுதிக்குமிறை யருடருமெனறனரென்றா
சொற்பந்த முறுமனமே துணையாகத்தொடங்குதலும

இ - ள கற்பங்கடோறும் நடம் செய்ஏழல அடைந்தோர கணிப்பு இலா - கற்பங்கடோறும் ஆனந்தநிருத்தஞ்செய்தருளும் திருவடியை அடைந்தவர்கள அளவில்லாதவர்கள,—தம் சிறப்புகள தரும புகழும சென்றன - அவர்களுடைய சித்திதலகளின பொருட்டு (அவவககற்பங்கடோறும) செய்யப்பட்ட புராணங்களும் இறந்துபோயின,—இச் செலகாலதது அற்பம கொள துதிக்கும இறை அருள தரும எனறனர் - இவ்வர்த்தமானகாலமாகிய கலியுகத்திலே சிறிதாகப் பொருந்திய துதிக்கும் சிவபெருமான் அருளசெயவா எனறு (வேதாகமம வலலோர) அருளிச்செய்தனர—என்று ஆர் சொற்பந்தம் உறு மனமே துணை ஆகத் தொடங்குதலும - எனறு பொருந்திய சொலலினாலே பந்திக்கப்பட்ட என்மனமே எனக்குத் துணையாக (நான் சிதம்பரமானமியத்தைத் தூிசெய்யத) தொடங்குதலும். எ - று

சிறப்பம சித்திததல். அவர்களுடைய சித்தித்தல-அவாகளை சித்திததல புகழ் ஆகுபெயர். (உக)

ஆராத மனமினிய வானந்த நடத்தளவுஞ்
சார்ந்த தனமையினுற றகுமொழிக்குச சொற்படுத்த

வாராதென் றறிந்தாலு மற்றதுகட் புலப்படலா
லோராத பேராசை யொருகாலு மொழிவாதால்

இ-ள். ஆராத மனம இனிய ஆனந்த நடத்தளவும சாராத தன்மையினால - பூரண ஞானத்தைப் பொருந்தாத எனமனம இனிமையாகிய ஆனந்தநிருத்தமளவாகச் செல்லாத தன்மையினுல்—தகும் மொழிக்கும் சொற் படித்த வாராது என்று அறிந்தாலும - (அவ்வானந்த நிருத்தமாகிய பொருளுக்குத் தக்க புராணத்துக்குச் சொற்செய்ய இயலாது என்று அறிந்தாலும,—மற்றது கட்புலப்படலால - அவ்வானந்தநிருத்தம (பதஞ்சலி மகாமுனிவருக்கருளிய சங்கற்பத்தினபடி) எனக்கண்ணுக்குப் புலப்படுதலால—ஓராத பேர் ஆசை ஒருகாலும் உலவாது - ஆராயவில்லாத பேராசையானது ஒருககாலும ஒழியாது (ஆதலால யாது செய்வேன) எ-று

ஆல அசை மொழி ஆகுபெயா (உஉ)

காதரமா தருமனமே கமலமலா ரயனலலே
சீதரமா யனுமலலே சிவனுமனற றிரளலலே
னீதருமா வருளுடையை நிலைகலஙகே லினிமனறி
லாதரமா துடனுடு மணடனடங கணடனையால

இ-ள் காதரம ஆதரு மனமே - அச்சம் நிறைந்த மனமே,—கமல மலா அயன அலலே - நீ தாமரைமலரிலிருக்கும பிரமனுமலலே,—சீ தர மாயனும் அலலே - இலக்குமியைத் தரித்தவனாகிய விட்டுணுவுமலலே, சிவனும அனறிரளலலன - நடராசரும(அவர்களாற பறந்தும இடந்தும காணப்படாத) சோதிரூபியலலா,—நீ தரமா அருள உடையை - நீ (அவ்விருவரினும) மேலாக அருளையுடையை,—இனி நிலைகலஙகேல - இனி நீ நிலைமை கலங்காதே,—மன்றில ஆதரமாதுடன் ஆடும அணடன நடம கணடனை - கனகசபையின

ன்னே விருப்பத்தையுடைய உமாதேவியாரோடு கூடிக் குனிகின்ற சிவபெருமானுடைய திருநிருத்தத்தைத் தரிசித்தனை ஆதலால்) எ-று.

ஆல் அசை. தூரம் மேன்மை. தரமாக எனபது தரமா எனக்குறைந்து நின்றது. (உங)

நாதனருள் பிரியாத நந்திதரச் சனற்குமரன் கேட்கச்
வேதவியா தனுக்களித்த மேன்மையெலா மிலங்குவிளங்
சூதமுனி தனக்குதவச் சோபான வகைதொகுத்த
மூதறிவா லவனமொழிந்த புராணமவை மூவாறில்

இ-ள். நாதன் அருள் பிரியாத நந்தி தர - ஸ்ரீகண்ட பரமசிவனுடைய திருவருளைப் பிரியாத திருநந்திதேவர் சொல்லியருள,—சனற்குமரன் வேதவியாதனுக்கு அளிக்க - (அது கேட்ட) சனற்குமாரமகாமுனிவர் வேதவியாதமகாமுனிவருக்குச் சொல்லியருள,—அவன் மேன்மை எலாம் விளங்கிச் சூதமுனிதனக்கு உதவ - அவர் அம்மேன்மையெல்லாம் தெளிந்து சூதமகாமுனிவருக்குச் சொல்லியருள,—சோபானவகை தொகுத்த - (இவ்வாறே) பாரம்பரியமாகச் சுருக்கிச் சொல்லப்பட்ட பொருள்களை—அவன் மூதறிவால் மொழிந்த புராணமவை மூவாறில் - அவர் (தமது) முதிர்ந்த அறிவினாலே விரித்துச் சொல்லியருளிய பதினெண்புராணங்களுள் எ-று.

இது முதலிய மூன்று திருப்பாட்டும் ஒருதொடர். (உச)

நலமலியுந் திருத்தில்லை நடராசன் புகழுங்கிலும், பலகதியில யானறிந்த படிபடியிற் பயிலுரிசு, செல்வனார் போ செல்வழியுஞ் செல்வழியாச் சிறிதியங்கித், தொல்லை விலுபெரும பதியிணையத் துணிந்தருளே துணையாக.

இ-ள். நலம் மலியும் திருத்தில்லை நடராசன் புகழ் நவி, லும பல கதியில் - நன்மை நிறைந்த திருத்தில்லைவனத்து நிரு த்தராசருடைய புகழைச் சொல்லும பலவிதமாகத்தில— யான் அறிந்தபடி - நான் அறிந்துகொண்டபடி எப்படியெ னின,—படியில பயில தாரிச செலவினாபோல - பூமியில நடந்த வழி நடத்தலையுடையவாபோல—எவவழியும செவவ ழியாச சிறிது இயங்கி - எந்தவழியும் செவவையாகிய வழி யாகச சிறிது நடந்து—அருளே துணை ஆக - திருவருளே துணையாகக கொண்டு—தொலைவு இல பெரும பதி அணையத் துணிந்து - அழிவில்லாத (முத்தியாகிய) பெரும்பதியை அடை யத் துணிந்து. எ-று. (உரு)

மங்கலமார் திருமன்றின் மன்னனடமவளர்புலிக்காற, பங்கமில்சீ ரருணமுனிக்கும பதஞசலிக்குமபணித்தரு ளிச, சிங்கவரு மனறனக்குந தெரிவித்துத திருவருளார, லங்கவரைப பணிகொண்டவடைவறிந்தபடிபுகலவாம

இ-ள். மங்கலம் ஆர் திருமன்றின் மன்னன் - மங்கல நி றைந்த அழகிய சபையினுள்ள நிருத்தராசா—நடம - தமது திருநிருத்தத்தை—பங்கம இல சீர் அருள வளர் புலிக்கால முனிக்கும பதஞசலிக்கும பணித்தருளி - குற்றமில்லாத சிறப பையுடைய அருள் வளரும வியாக்கிரபாதமகாமுனிவருக்கும் பதஞசலிமகாமுனிவருக்குந் தரிசிப்பித்தருளி—சிங்கவருமன றனக்கும தெரிவித்து - சிங்கவருமருக்கும புலப்படுத்தி—திரு வருளால அங்கு அவரைப் பணிகொண்ட அடைவு - காருண ணியத்தினால அங்கே அம்மூவரையும் சேவைகொண்டருளிய முறைமையை—அறிந்தபடி புகலவாம் - நாம் அறிந்தபடி சொலவாம். எ-று. (உகூ)

சொலலோடும பொருளோடு துணிவுடையோர
சொற்றனரென, றெலலோரு கொளவெட்டி ரண்டு
மறி யாதோமும, வலலோரபோ லொருபனுவன மதி
த்தோமா னவைபொறுகக, நலலோரை யிரந்தோமே
னகையாமென் றுரையாமால்

இ-ள் சொலலோடும பொருளோடும துணிவு உடை
யோர சொற்றனர் கன்று - சொலலுடனும பொருளுட
னும உறுதியுடைய புலவர் சொனனாரெனறு—எலலோரும
கொள - (கேட்ட பெரியோர) எலலோரும (வழுவற அமைத
துப பொருள) கொளளுமபடிக்கு—எட்டும இரணடும அறியா
தோமும - எட்டுமிரணடும பததெனறு அறியாத யாமும—
வலலோர்போல ஒரு பனுவல மதிததோம - (செயயுளியற்ற)
வலலவர்போல ஒருநூல சொலலத துணிநதேம,—நவை
பொறுகக நலலோரை இரநதோமேல - செயயுடகுற்றம
பொறுககப் பெரியோரை வேணடிககொணடோமாயின—
நகை ஆம் என்று உரையாம - (கேட்டவருககுச) சிரிபபுண
டாகுமென்று வேணடிககொணடோமிலலை எ-று.

நூல் இரணடும அவை (உஎ)

எனறுமருநதவமுயல லினிவேணடா மியாவர்க்கும
பொனறுமுடல கனறுமுனிபபொற்கோயிற்புகழுமாலை
சென்றுசெவிப புகுதபுகுமேற றீவினைக ளவைதீர்க்கு
மனறினடிநா புரிவிகக்கு தெரிவிக்கு மலர்ப்பாதம.

இ-ள். அருந தவம் முயலல் யவர்க்கும் இனி என்றும்
வேணடாம - அருமையாகிய தவஙகளைச செய்தல் யாவருக
கும இனறுமுதல எககாலமும வேணடுவதிலலை,—பொன்
றும் உடல கனறு முன - (நீர்க்குமிழிபோல) இறககுஞசரீரம

வார்த்தைமாவதற்கு முன்னே,-இப்பொற்கோயிற் புகழ் மாலை சென்று செவிப்புலனை புகுமேல்,- அழகிய இச்சிதம்பரமான்மியம் போய்க் காதுக்கு விடயமாகப் புகுமாயின,— தீவினைகளவை தீரகும் - தீமையாகிய இருவினைகளையும ஒழிக்கும்,—மனறின் அருள புரிவிக்கும் - கனகசபையின் கணனே, திருவருளைச் சேயவிக்கும்,—மலர்ப் பாதம் தெரிவிக்கும - செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடியைத் தரிசிப்பிக்கும். எ-று (அ)

பாயிர முற்றிற்று

ஆகச்செய்யுள் - உ௯

வியாக்கிரபாதச்சருக்கம்.

———— o ————

மனனுமருந் தபோதனரின மருவியமத்தியந்தினனு
முன்னரிய திருமுனிபா லோங்குலகந் துயர்நீங்கப
பன்னரிய சிவஞானம பத்திதரும பானமைத்கந
தனனைக்கரி றிருவருளா லவதரித்தா னொருதன்யன.

இ-ள். மன்னும் அருந் தபோதனரின் மருவிய மத்தியந்தினன் ஆம உன்னரிய திரு முனிபால - நிலைபெற்ற அரிய முனிவர்களுள்ளே பொருந்திய மத்தியந்தினராகிய நினைத்தற்கரிய மகாமுனிவரிடத்திலே,—ஓங்கு உலகம் துயர்நீங்க - பெரிய சருவலோகத்தாரும் பிறவித்துன்பத்தினின்று நீங்கும் வண்ணம்,—பன்னரிய சிவஞானம் பத்தி தரும் பான்மை தக - சொலலுதற்கரிய சிவஞானத்தையும் சிவபத்தியையும்

விளைவிக்கும் பகுதி மிகநோக்க,—தன் நிகர் இல திருவருளால் ஒரு தனயன் அவதரித்தான் - தனக்கொப்பில்லாத திருவருளினாலே ஒரு திருக்குமாரர் திருவவதாரஞ் செய்தார். எ-று. (௧)

தனிப்புதல்வன் றனைப்பணைத்துத் தகவுச்சி மோந்து
சடங்கனைத்துமடைவினியற்றி யருமறைநூ லனைத்துங்
கொடுத்து மனத்துணையாந் திருநாம மருவுநெறி யுப
தேசித், தினிச்செயவேண் டுவதெனகொ லெனமொ
ழிந்தா னெழின்முனிவன்

இ-ள் எழில் முனிவன் - அழகையுடைய மத்தியந்தின மகாமுனிவர்—தனிப் புதல்வன்றனை அணைத்து - ஒப்பில்லாத குமாரரைத் தழுவிக்கொண்டு,—தக உச்சி மோந்து - தகுதியாக உச்சியை மோந்து,—சடங்கு அனைத்தும் அடைவினில் இயற்றி - (நாமகரணமுதல் உபநயனமிறுதியாகிய) கருமங்களெல்லாவற்றையும் முறையே செய்து,—அருமறை நூலனைத்துங் கொடுத்து - அரிய வேதங்களையும் மற்றைநூல்களையுங் கற்பித்து,—மனத் துணையாம் திருநாமம் மருவு நெறி உபதேசித்து - உயிர்த்துணையாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை (சைவாகமத்திலே) பொருந்திய முறைப்படி உபதேசித்து,—இனிச்செய வேண்டுவது என் என மொழிந்தான் - (குமாரரை நோக்கி) இனி (நாம் உனக்குச்) செய்யவேண்டுவதியாது என்று வினவியருளினார். எ-று. கொல் அசைநிலை. (௨)

இந்தவகை சிவனருளாற் பிறந்தருளி மகவாயுதித்
வந்தவனை யெனவிளங்கு மழமுனிவ னடிவணங்கித்
தந்திரமுன் புகலுமருந் தவந்தொகையிற் றலையாமே
வந்திமின்மா தவமடியேற் கருளுகென வுரைசெய்தான்,

இ-ள் இரவி எதிர் மணி உமிழ்ந்த அனல் என - ஆதித்தன் சன்னிதியிலே சூரியகாந்தம் உமிழ உதித்த அக்கினி போல—இந்த வகை சிவன் அருளால் விளங்கும் மழமுனிவன் - இந்தப்பிரகாரம் (ஆசாரியரை அதிட்டித்த) சிவபெருமானது திருவருளினால் (ஞானம்) உதிக்கப்பெற்ற பாலமுனிவர்—அடி வணங்கி - (தமது தந்தையாருடைய) திருவடிகளை வணங்கி,—தந்திரம் முன் புகலும் அருந்தவத்தொகையில் - வேதாகமநூல்கள் ஆதியிலே சொல்லிய அரிய தவக்கூட்டங்களுள்—தலையான அந்தம் இல் மா தவம் - மேலாகிய முடிவில்லாத பெரிய தவத்தை—அடியேற்கு அருளுக என உரைசெய்தான் - அடியேற்கு அருளிச்செய்யும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார் எ-று.

அருளுக என்பதனீற்றகரந் தொக்கு நின்றது. (௬)

தவமெவையு முணர்ந்தமுனி தனயனமுகமிக்நோக்கிப
புவனமலி போகங்கள் பொருந்துமருந் தவம்புரிந்தாற
சிவகதியு மிதுவன்று சிவார்ச்சனமார்ச் சனமாகிற
பவமகலும் பரபோகம் பெறலாகு மெனப்பகர்ந்தான்

இ-ள் தவம் எவையும் உணர்ந்த முனி - தவங்களெல்லாவற்றையும் அறிந்த மத்தியந்தினமுனிவர்—தனயன் முகம் மிக நோக்கி - குமாரருடைய முகத்தை மிக (அருளோடு) பார்த்து,—அருந்தவம் புரிந்தால் புவனம் மலி போகங்கள் பொருந்தும் - அரிய தவங்களைப் பண்ணினால் (சுவர்க்கமுதலிய) புவனங்களிலே நிறைந்த போகங்கள் கிடைக்கும்,—இது சிவகதியும் அன்று - இது சிவலோகத்துக்கும் போம் வழியன்று,—சிவார்ச்சனம் ஆர்ச்சனம் ஆகில பவம் அகலும் - சிவபூசையைத் தேடுதல் உண்டாயிற் பிறவி நீங்கும்,—பர

போகம் பெறலாகும் ஏனைப் பகாந்தான் - சிவபோகம் பெறலாம் என்று அருளிச்செய்தார். எ-று

ஆசனம் தேடுதல் (௪)

சொன்னமொழி கொண்டிறைவன் றோன்றிமகிழ்ந் துளதானம், பன்னுகென மழமுனிக்குப் பாரமுழுதும் பரபிரமசன்னிதியென் றெனக்காணட் றவக்குறைகா ணென்றாலும், மன்னிடமாய் நிகழுமிட முளதென்றான் மாமுனிவன்.

இ-ள் சொன்ன மொழி கொண்டு - (பாலமுனிவர் தமக்குத் தந்தையார்) உபதேசித்த திருவாக்கை உட்கொண்டு,— இறைவன் மகிழ்ந்து தோன்றி உள தானம் பன்னுக எனா - சிவபெருமான் (திருவுள) மகிழ்ந்து வெளிப்பட்டு எழுந்தருளியிருந்துள்ள புண்ணியதலம் அருளிச்செய்யும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,— மழமுனிக்கு மா முனிவன் - அப்பாலமுனிவருக்கு மத்தியந்தினமகாமுனிவர்— பார் முழுதும் பரபிரம சன்னிதி - பூமிமுழுதுஞ் சிவசன்னிதியேயாம்,— அன்று எனக் காண்டல் தவக்குறை காண் - அப்படியன்றென்று காண்பது(பண்ணப்பட்ட)தவங்களிற்குறையாமென்று அறிவாயாக,— என்றாலும் - (அங்ஙனமாகும்) எனினும்,— மன் இடமாய் நிகழும் இடம் உளது என்றான் - (சரீரமெங்கும் வியாபித்த ஆன்மாவுக்கு முக்கியத்தானமும் உண்டானாற்போல உலகமெங்கும் வியாபித்த) சிவபெருமானுக்கு முக்கியத்தானமாய் விளங்கும் புண்ணியதலம் உண்டு என்று அருளிச்செய்தார். எ-று. (ரு)

பாருயிர்கட் குபகரித்துப் பரப்பினடிப படிவதெரு மேருகிரி யுமபுடைசூழ வெற்புமவற றிடைநாடு

மாருயிர்கள பயனருந்து மமருலகா மெனக்கழித்தான்
சீருலவு நாறுவளா செறுவெனலாரு செறிமையுற. ।

இ-ள். பாா உயிர்கட்கு உபகரித்து - உலகத்துள்ள ஆன்மாக்களுக்கு (சசலனம வாராமல) உபகரித்துக்கொண்டு—பரப்பின் றிப படுவது ஒரு மேருகிரியும - பூமிக்கு நடுவே சிறப்பாகியொப்பிலலாத மகாமேருபருவதமும—புடை சூழ வெறபும - (அதனைப) பக்கங்களிலே சூழ்ந்த (எட்டுக) குலபருவதங்களும்—அவற்று இடை நாடும் - அவைகளினடுவேயுள்ள (எட்டுக) கண்டங்களும்—ஆர் உயிர்கள பயன் அருந்தும அமருலகாம எனக் கழித்தான - நிறைந்த ஆன்மாக்கள் (பூமியிற்செய்த கருமங்களுக்கீடாக அவ்விறறின) பலத்தை அநுபவிக்கும் சுவாக்கத்தைப்போலும் போகபூமிகளாமென்று (சிவபெருமான்) கழித்தார். எ-று.

அமாருலகு அமருலகெனக் குறைந்து நின்றது ஈறறடி பின்வரும் திருப்பாட்டோடு கூட்டிப பொருளுரைக்கப்படும். (சு)

எத்தகைய போகங்க ளெவற்றினுக்கும் காரணமா
வைத்தபடி யிடம்போதாவகைநெருங்குமனனுயிர்கள
முத்திபெறத் திருவுள்ள முகிழ்த்தபெருங் கருணையினு
லத்தனுமித் தலநண்ணியலகிலிடங்கைக்கொண்டான

இ-ள் சீர் உலவு நாறு வளா செறு எனலாம் செறிமை உற - நன்மை பொருந்திய நாறுகள் (மூளைத்து) வளாகின்ற சிறுவயலபோலுமென்று சொலலுதறகுத் தக்க நெருக்கம் பொருந்த—எத்தகைய போகங்கள எவற்றினுக்கும காரணமா வைத்த படி - எவ்வளவுப் பெருமையையுடைய போகங்களெல்லாவற்றிற்கும் காரணமாக வைக்கப்பட்ட இந்தக் கருமபூமியாகிய பரதகண்டத்திலே—இடம் போதா வகை நெருங்கும் மன் உயிர்கள - இடம் போதாதபடியால (நின்

ரொடொன்று) நெருங்கும் நிலைபெற்ற ஆன்மாக்கள்—முத்தி பெறத் திருவுளம் முகிழ்த்த பெருங்கருணையினுல - முத்தியடையும்பொருட்டுத் திருவுள்ளத்தில் அரும்பிய பெரிய திருவருளினுல்—அத்தனும் இத்தலம் நண்ணி அல்கு இல இடம் கைக்கொண்டான - சிவபெருமானும் இக்கருமபூமியைப் பொருந்தி எண்ணிலலாத புண்ணியத்தலங்களைக் கைக்கொண்டருளினுா எ-று.

கருமம பலவும் மூளைக்கும் பரதக்கண்டம நாற்றங்காலேயும, அவை போகத்தைப் பயக்கும மற்றைக்கண்டங்கள்முதலாயின விளைபுலத்தையு மொக்குமென்றறிக. (எ)

ஞாலத்தா யிரகோடி நற்றன முளவவற்றி
னேலத்தா னலமார விடங்கொண்ட வெழிற்றில்லை
மூலத்தா னத்தொளியாய முளைத்தெழுந்த சிவலிங்கக்
கோலத்தா னின்பூசை கொள்வானென் றுரைசெய்து

இ-ள் ஞாலத்து ஆயிரகோடி நற்றனம உள - இந்தக் கருமபூமியிலே ஆயிரகோடிபுண்ணியதலங்களுணடு—அவற்றின் - அவைகளுளளே—ஏல நலமு ஆரத் தான் இடம் கொண்டு எழிற்றில்லை மூலத்தானத்து - மிகவும் நன்மை பொருந்துமபடி தாம இடமாகக் கொண்டருளிய அழகினையுடைய தில்லைவனத்துள்ள மூலத்தானத்திலே—ஒளியாய முளைத்து எழுந்த சிவலிங்கக் கோலத்தான் - சோதியாய முளைத்தெழுந்த சிவலிங்கருபியாகிய கடவுள—நின் பூசை கொள்வான் என்று உரைசெய்து - உனது பூசையைக் கொண்டருள்வர் என்று திருவாய்மலாந்து. எ-று. (அ)

திருநீறு நுதலசோந்தித் திகழுச்சி தனைமோந்தெந், கருநீறு படவுதித்த காளையென வணைத்துவிழி, தருநீா

மத்தியந்தினனுந் தந்தையைவந் தனைசெய்து, வெருந் ரமை யன்னையையு மடிபணிந்து விடைகொண்டான்.

இ-ள் திருநீறு நுதல சோதி - விபூதியை நெற்றியிலே சந்தி—திகழ உச்சிநனை மோந்து - விளங்குகின்ற உச்சியை மோந்து—எம கருநீறு பட உதித்த காளை என் அணைத்து எம்முடைய பிறவிக்குக் காரணமாகிய பாசம் நீறாகும்படி அவதரித்த பிள்ளையே என்று தழுவிக்கொண்டு—விழி நீர தரு மத்தியந்தினன் ஆம் தந்தையை வந்தனை செய்து - (பிரி வாற்றாமையினாலே) கண்களினின்றும் நீரைப் பொழியாநின்ற மத்தியந்தினமுனிவராகிய தந்தையாரை வணக்கஞ்செய்து,—வெருநீரமை அன்னையையும் அடி பணிந்து விடை கொண்டான் - (பிள்ளை பிரிகின்றானே என்று) அஞ்சுந்தன்மையையுடைய மாதாவையுந் திருவடியில் வணங்கி அநுமதி பெற்றார் பாலமுனிவர் எ-று. (௬)

வேறு

மண்டா விடாதா வகையா லருளால் வருவா னிரு ளாா முகநா லயநீா, தண்டா ரகைபோற் றாளம் புரளத் தளளுந் தடமா மியாதில லவனத, தண்டா திபனு மம தே துணையா வரியுங் கரியுந் திரியுஞ் சரியுங், கணடா னு ழைபா வியாகா ணமுமுன காணு தனகண் டிகடந் தனனே.

இ-ள் மண தான் இடர் தீர வகையால் அருளால் வருவன் - பூலோகத்தார் பிறவித்துன்பத்தினின்று நீங்கும்படி திருவருளினாலே (தெற்கு நோக்கி) வருவாராகிய பாலமுனிவா,—இருள ஆா மகராலய நீா - கருமை நிறைந்த சமுத்திரசலம்—தண தாரகை போல் தாளம் புரளத் தள்ளும் குளிர்மையாகிய நக்ஷத்திரங்களைப்போல முத்துக்களைப் புர

ளும்படி ஒதுக்காநின்ற—தடம் மாடு உயர் தில்லை வனத்து - தரைகள் தன் பக்கங்களில் ஓங்கப்பெற்ற தில்லைவனத்தின் கண் எழுந்தருளியிருக்கும்—அண்டாதிபன நாமம்தே துணையா - அண்டங்களைக் காப்பவராகிய சிவபெருமானது திரு நாமமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமே வழித்துணையாக,—அரியும கிரியும் திரியும் சரியும் - சிங்கமும் யானையுந்திரிகின்ற வழியும்—கண தானம் நுழையா உயா கானமும் - கணைஞன்ற நுழைய வொண்ணாத (இருள் செறிந்த) உயர்ந்த காடும்—முன் காணாதன கண்டு கடந்தனன - முனனே தாஙகாணாதவைக ளையெல்லாங்கண்டு நீங்கினா எ-று (௪௦)

மொழியும மொழியும பரிசொன் றிலதா மூன்னை மறையோ தமுழங் கியகான, வழியும வழியும மதுவாா புதுவி வாசந் தகவீ சியவாா குவளைக, கழியுங் கழியும படிவந் தலாபொற கமலங் கணமலங் களையுங் கயநீா, பொழியும விழியும மலமுங் குளிரப புதுமா முனிகண் டுபுகழ்ந் தனனே.

இ-ள முன் நான்மறை - பழமையாகிய நான்குவேதங் களும—மொழியும் ஒழியும் பரிசு ஒன்று இலதா - (தங்கள) வாக்கு ஒழியுந்தன்மை சிறிதும் இல்லையாகும்படி—ஒத்தம முழங்கிய கான் வழியும் - கடல் போல் ஒலிக்கின்ற கா டு மார்க்கமும்—வழியும மது ஆர் புது வீ வாசம் தக வீசிய வார் குவளைக கழியுமா ஒழுகுகின்ற தேனைப் பருகும் புதிய வண்டுகளுக்கிடமாகிய மணம பொருந்த வீசிய நீண்ட குவ ளைகளையுடைய கழியும்—கழியும் படி வந்து - நீங்கும்படி (நடந்து) வந்து,—அலா பொற கமலங்கள - அலர்ந்த பொற் றாமரைமலர்களையும்,—மலம் களையும் கயம் - பாசத்தைப் போக்குஞ் (சிவகங்கையாகிய) திருக்குளத்தையும்,—நீர் பொ

ழியும் வழியும் மனமும குளிர - நீர் பொழியாநின்ற கண்
ணும மனமுங்களிகூர,—புது மா முனி கண்டு புகழ்ந்தனன் -
புதிய பெரிய பாலமுனிவர் கண்டு துதித்தார். எ-று

*இலதார் என்பது இலதா எனக்குறைந்து நின்றது அத
தலத்தை முற்பிறப்பிலே தரிசித்திருந்தாற பிறவி கூடாமை
யிற புதுமாமுனி என்றார (கக)

சீரார் தருபொய கைவணங்கியதன் றென்பால மிசு
மன் பொடுசேர் சரியே, பேரா வன்கசெல லவொரா
லநிழற பிரியா தபிரா னெதிரோ படமுற, பாரா ரவி
ழுந் துமெழுந் துமவிழிப பயினமா ரிபொழிந துமழிந
துமொழிந, தாரா வமுதே யெனையா ளுடையா யறிவே
யெனவோ தினனு ரணமே.

இ-ள் சீர் ஆர்தரு பொயகை வணங்கி - அழகு நிறைந்த
சிவகங்கையை வணங்கி,—அதன் தென்பால சேர் சரியே -
அதற்குத் தெற்குப்புறமாகப் பொருந்திய வழியே—பேரா
வகை மிகும் அன்பொடு செலல - விலங்காமல மிகக அனபுட
னே நடக்குமபோது,—ஒரால நிழற பிரியாத பிரான எதிர
ரோபட - ஓராலமரநிழலினகணணே பிரியாத சிவலிங்கப்
பெருமான் தமமெதிரே வெளிப்பட,—முன் பார் ஆர விழு
நதும் - திருமுன்னே பூமியிலே (எட்டுறுப்புந) தோய வண
ஙகியும்,—எழுநதும் - எழுநதிருந்தும்,—விழிப் பயில மாரி
பொழிநதும - கணகளினின்றும் பயிலாநின்ற (கண்ணீர)
மழையைப் பொழிந்தும,—அழிநதும் - (தம்மை) இழநதும,—
ஆரா அமுதே - தெவிட்டாத அமிர்தமே—எனை ஆள உடை
யாய் - தமியேனை அடிமையாக உடையவரே—அறிவே என

மொழிந்து - ஞானமூர்த்தியே என்று சொல்லி--ஆரணம் ஓதினன் - வேதங்களை ஓதினார். எ-று (௩௨)

முன்னுள பதியா யினுமே தகுசீர் மூலப் பதியா
ளுடைமுக் கணனே, பொனார் தருபொய் கையுடைப்
புனிதா பொடிசேர் வடிவே முடிவே யடியே னென்று
தரவார் தருபூ சைகொளவா யினியாய் முனியா தென
வோதி மடுப், பன்னாள் மலர்கொய் ததினமூழ்கி யருட்
பாதங் களணைந் துபணிந் தனனே

இ-ள் முன் ஆள பதி ஆயினும - அநாதிகாலந்தொடங்கி (ஆனமாக்களைப் பெத்தமுத்தியிரண்டினும) ஆளுடைமைப் பதி யேயாயினும்—மே தகு சீர் மூலப்பதி ஆள உடை முக்க ணனே - மேன்மை தக்க சிறப்பையுடைய மூலத்தானமாகிய இத்திருப்பதியை ஆளுதலையுடைய முக்கண்ணரே,—பொன் ஆர்தரு பொய்கை உடைய புனிதா - பொற்றாமரை நிறைந்த சிவகங்கையையுடைய சுத்தரே,—பொடி சேர் வடிவே - விபூதி பொருந்திய திருமேனியையுடையவரே,—முடிவே - (எல்லாப்பொருளுக்கும) முடிவே,—இனியாய் - (மெய்யடியார்களுக்கு) இனியவரே,—அடியேன் என ஆதரவு ஆர்தரு பூசை முனியாது கொளவாய் என ஓதி - அடியேனாகிய என்னுடைய விருப்பநிறைந்த பூசையை வெறுக்காது கொண் டருளும என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—மடு மூழ்கி - சிவகங் கையிலே ஸ்நானம்பண்ணி,—பதில பல் நாள மலர் கொய்து அணைந்து - அதிற்பலவாகிய அன்றலர்ந்த பூக்களை எடுத்து வந்து,—அருட் பாதங்கள் பணிந்தனன் - சத்திருபமாகிய திரு வடிகளை (ப்பூசித்து) வணங்கினார். எ-று. (௩௩)

தடம்ர மலர்கொண் டுவணங் கியருந் தாவா முனி
தில் லைவனச் சரியே, குடபா லணைவான மணமா மல
ருங் குளமும் கரையுந் தளமும் குறுகித், திடமார் தரு
வே நிழலா வெழிலார் சிவலிங் கமிருந் தியருந் திட்யொ
டங், கிடமாக் கவிரண் டிடமும் பணிவுற் றிறையே
துணையா கவிருந் தமர்நாள்.

இ-ள் தாவா அரு முனி - கெடுதலில்லாத அரிய பால
முனிவர்—தடம மா மலர் கொண்டு வணங்கி - திருக்குளத்தி
லுள்ள பெரிய பூக்களைக் கொண்டு பூசித்து,—தில்லை வனக்
குடபால சரியே அணைவான் - தில்லைவனத்திலே மேற்குப்
பக்கத்திலே போகும் ஒரு வழியே செல்லுகையில்,—மணம
மா மலரும் குளமும் கரையும் தளமும் குறுகி - மணத்தை
யுடைய பெரிய பூக்களையும் வாவியையும் கரையையும் வெளி
யிடத்தையும் அணுகி,—திடம ஆர் தருவே நிழலா - வலி
பொருந்திய மரமே நிழல் செய்வதாக—எழில் ஆர் சிவலிங்
கம இருந்தி - அழகு நிறைந்த ஒரு சிவலிங்கந்தரித்து,—
அருத்தியோடு அங்கு இடம் ஆக - ஆசையோடு அவ்விடமே
(தமக்கு) இடமாக (ஒருபாணசாலை உண்டாக்கி,)—இரண்டு
இடமும் பணிவுற்று - (அவ்விடமும் திருமூலட்டானமுமாகிய)
இரண்டிடத்தும் வணங்கிக்கொண்டு,—இறையே துணை ஆக
இருந்து அமர் நாள் - சிவபெருமானே துணையாகப் பொரு
ந்தி இருக்கு நாளிலே எ-று

பாணசாலை இலைகளாலும் புறகளாலும் வேயப்பட்ட குடி
சை. பாணம் இலை. (௧௪)

காலம் பெறநீ றணிமா முனிநீ கமழ்குண டிகைதண
டுகொண் டிகையட.சாலும பலபோ துசமித் தொளிரும

சாகா திபலா சிலைதா மிகமே, னலுஞ் சடைபெட் டிமு
டித்தொருநா ணணணித் திகழாச சனைபண் ணமருப,
பாலொன்ற றலராய பொழுதே பழுதாா பலமா மலா
கண் டிபகாந் நயாவான

இ-ள் காலம் பெற நீறு அணி மா முனி - பாபாடககாலய
பொருந்த விபூதி தரித்ததுச சந்தியாவந்தனமுடித்த பெரிய
பாலமுனிவா,—நீா கமழ குணடிகை - சலஙகமழுகின்ற கம
ணடலமும—தணமை - தணமையும—கரணடிகையுள சாலும பல
போது - திருப்பூஙகடையுள நிறைந்த பலபூககளுமசமி
தது - சமிததுககளும—ஒளிா புல - விளஙகுகினற தருபபை,
அறுகு முதலிய) புறகளும—சாகாதி - சாகமூலபலஙகளும—
பலாசு இலை தாம மிக - பலாசிலையும மிகக கொணடுவநது,—
மேல் - (அதற்கு) மேலே—நாலும் சடை எட்டும் முடித்து -
தாழந்த சடையெட்டும (உயரக கட்டி) முடிதது,—ஒரு
நாள நணணித திகழ ஆாசசனை பணண - ஒரு நாளிலே
(திருமுன) சேன்று விளஙகாநின்ற பூசையைச செயதறகு—
பால மரு ஒன்று அலர் ஆய பொழுது - தமமிடதது மணம்
பொருநதிய பூககளை ஆராயுமபொழுது,—பழுதி ஆா பல
மா மலா கணடு - குறறமிகுதத பல பெருமபூககளைக கணடு—
பகாநது அயர்வான - (இஙஙனம்) சொலலிச சோகிப்பா
ராயினா எ-று. (கரு)

வணடு துமவிடந தெனிலல லெனிலோா வழியுந
தெரியா மரங் கணமிகக, கணடு ரவடாந துகாளு சர
ணங காலும பனியால வழலும் கழிதே, னுணடு ருப
டுதத்தியசெம மனல்வி யொநதே றமரும புலிரும பல
ரைப, பணடு ரொடெரித தபரம பொருளாா பழுதெனை
றஎாரெள றுபகாந தயாவான.

இ - ள். விடிந்து எனில் வண்டு ஊதும் - (பூக்களில்) விடிந்தபின் எங்கேயெனின் வண்டுகள் ஊதும்,—அல் எனில் ஒன்றும் தெரியாது - இராத்திரியில் எங்கேயெனின் ஒன்றும் தெரியாது,—மரங்கள் கனா மிகத் தூர வளர்ந்து கரம் பனி கலும் பனியால் வழுவும் - (கோங்கு முதலிய) மரங்களில் எங்கேயெனிற் கனாக்கள் மிக நீள வளர்ந்தபடியினாலே கையுங்காலும் வழுக்கின்ற பனியினால் வழுக்கும், - ... விருப்பலரை ஊரொடு எரித்த பரம்பொருளார் - ... காலத்திலே பகைவராகிய அசுரரின் முப்புரத்தோடும் எரித்தருளிய சிவபெருமான்—கழி தேன் உண்டு ... பூவும் - செம்மல - பழம்பூவும்—நல வீ ஒத்து ஏறும் அரும்பு - நல்ல பூவோடு பொருந்தி ஏறிய அரும்பும்—புறது என்றனர் என்று பசந்து ஆயான் - குற்றமுடையனென்று (சிவாலயத்தில்) அருளிச்செய்தார் (இதற்கு யாது செய்வேன்) என்று சொல்லி ஏக்கமுறுவாராயினார் எ - று. (கக)

தண்ணார் மதிசூடு சடா மகுட த்தலைவா கடைவாழ்வு தவிர்ப்பவனே, கண்ணார் நுதலோர் பொருமான் மதி சேர் கரவா வரவார் கருமூலகரா, மண்ணேர் பகுதியில் லெவண்ணீ பிரியா மணியே யெனையா ளமகிழ்ந்தணையாய், வெண்ணூ துகினூ தவைதந்த தருணமற நினயசந்தரு மன பிலனென்ன றயாவான்.

இ - ள். தண் ஆர் மதிசூடு சடாமகுடத் தலைவா - குளிர்மை பொருந்திய பிறையைத் தரித்த சடாமுடியையுடைய நாயகரே,—கடை வாழ்வு தவிர்ப்பவனே - கீழாகிய (பிரபஞ்ச) வாழ்க்கையைத் தீர்ப்பவரே,—கண் ஆர் நுதலோய் - கண்

பொருந்திய நெற்றியையுடையவரே,—ஒரு மான், மறி சேர கரவா - ஒரு மானமறி பொருந்திய கையையுடையவரே,— அரவா - பாம்பையணிந்தவரே,—கரு மூலகரா - பிறவிக்கு மூலமாகிய பாசத்தை அரிப்பவரே,—மண் ஆர் பாழ் தில்லை வனம் பிரியா மணியே - பூமியிலுள்ளார் துதிக்கும் தில்லையைப் பிரியாத சிந்தாமணியே,—எனை வாள் மகிழ்ந்தேனை மேவ - தமியேனை ஆட்கொள்ள விருப்பமுடையீராயின்—என்னைக் கருதி நீங்காத அருள் தந்து (அடியேனிடத்தே பத்தி ஞான வைராக்கியமில்லாமையை) சிந்தியாது அடியேனை நினைந்த வரத்தைத் தந்தருளும்,—மற்று இன்பு ஆர்தரும் அன்பு இலன் என்று அயாவான்-செவ்வீர்சுகத்தையும் அநுபவிக்கும் விருப்பமிலனேன் என்று தளர்வாராயினோர் எ - று

அன்பூ றுருகப் பணிவா ரிலரே லருளா யெனுமவாய்
மெய்பறிந் தும்விடா, வென்பூ சைபுரி நேசமுமியா னுமு
னக் கெய்கே யெனநொந் தயர்வா னெதிரே, வன்பூ
தமிக்கப் புன்பூழ் விடைமேன் மதிசூழ் சடைவா னவ
ரிகோன வரசோ, முன்பூ தவர் தபணிந் திருநீண முக
மார புனலா டினனமா முனிநே

இ - ள். அன்பு ஊறி உருகப் பணிவார் இலரேல் அருளாய் எனும் வாய்மை அறிந்தும் - அன்பினாலே மனங்கரைய வணங்குவோர் இலராயின் அருள் செய்யீர் என்னும் உண்மையை அறிந்தும்—விடா என் பூசையும் நேசமும் யானும் உனக்கு ஏய்கே என நொந்து அயர்வான் எதிரே - விடாத என்னுடைய பூசையும் பொருபயனும் நானும் உமக்கு எங்கேயென்று நொந்து சோகிப்புவராகிய பாலமுனிவரெதிரே,—மதி சூழ் சடை வானவர் கோன - பிறை பொருந்திய சடையை

யுடைய தேவதேவராகிய சிவபெருமான்—புடை வன்பூத
மிக்க சூழ் விடைமேல் வர - பக்கத்திலே வலிய பூதங்கள்
மிக்குச்சூழும் இடபத்தின்மேல் எழுந்தருளிவர,—நேர் முன்
பூதலமீது பணிந்து - நேரே திருமுன்பு பூமியிலே வணங்கி, -
இரு கண் முகம் ஆர் புனல் ஆடினன் மா முனி - இரண்டு
கண்களினின்றும் முகம் வழியாகச் சொரிந்து நிறைந்த நீரி
னாலே ஸ்நானஞ்செய்தார் பெரிய பாலமுனிவர் எ-று (௪ ,)

ஆலந் தருவா னமுதா மொழியா லருமா முனியர்ச்
சனையிச் சையினின், நிலந் திகழ்வாய் மைமகிழ்ந் தனநீ
சிந்தித் தவரம் பலசெப் பெனவென், காலுங் கரமும்
புலியின் வலியக் கண்ணங் கவைதங் கவிரங் கிமுந்நா
கோலந் திகழ்பூ சைகொளென் றுவரங் கொணா
னவையெய் தக்கொடுத் தனனே

இ-ள் ஆலந்தருவான் - ஆலமரநிழலின்கண் எழுந்தரு
ளிநின்ற சிவபெருமான்,—அமுது ஆம் மொழியால் - அமு
தமயமாகிய திருவாசகத்தால்,—அரு மா முனி - அரிய பெரிய
பாலமுனியே,—அர்ச்சனை இச்சையின் நின் நிலம் திகழ்
வாய்மை மகிழ்ந்தனம் - (நமக்குச் செய்யாநின்ற) பூசையில்
வைத்த ஆசையையுடைய உனது நல்லொழுக்கம் விளங்கு
உண்மையைக் கண்டு நாம் மனமகிழ்ந்தேம்—நீ சிந்தித்த
வரம் பல செப்பு என - நீ நினைத்த வரங்கள் பலவற்றை
சொல்வாயாக என்று அருளிச்செய்ய,—(அது கேட்ட பால
முனிவர்)—என் காலும் கரமும் புலியின் வலிய - அடியேனு
டைய கால்களும் கைகளும் புலிக்கால்களும் புலிக்கைகளும்
போல (வலிய உகிர்ப்பற்றுடையனவாய்) இருக்கும்பொரு
ட்டு—அங்கு அவை கண் தங்க இரங்கி - அங்கே அவைக

ளிலே கணகள் பொருந்தும்பொருட்டும் இரங்கியருளி—முதற்கோலம் திகழ் பூசை கொள என்று வரம் கொண்டான - (புட்பவிதிப்படி செய்யபபடும) முதன்மையாகிய அழகு விளங்குகின்ற பூசையைக் கொணடருளும் என்று வரம வேணடிககொணடார்,—எநதை அவை கொடுத்தான் - எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான அவவரஙகளைக கொடுததருளினார் எ - று

வழுககாமற பறறியேறுதறகு நகங்களும், பார்ததுநடத்தறகும பூககளைப பழுது பாராதெடுத்தறகுங கணகளும வேணடபபடடன. (௩௩)

விண்ணூ டருநா டருமே லவனே விரவா வரமுந் தருவா னெனநற், கண்ணூ றுமரும் பெரும் புனன் மெய்பக் காலா றெனவா றருகா தன்மையான், மண்ணூ ரவணங் கவணங் குடனே மறைவா னிறைவான் வழிமே வியபின், பண்ணூ ரவியாக கிரபா தனெனும் பாவார் பெயரோ னிபா ரிடமே.

இ - ள் விண்ணூடரும நாடு அரு மேலவனே விரவா வரமும தருவான என - தேவர்களுங காணடற்கரிய மேலோராகிய சிவபெருமானே (தமியேனபொருட்டு இவ்விடத்து) எழுந்தருளிவந்து (வேண்டிய) வரஙகளையுந் தந்தருள்வார் என்று,—நற் கண் ஆறும அரும்பு பெரும் புனல் - நன்மையாகிய ஆறுகண்களினின்றும் பாயும் பெருநீர்—மெய்க் கால் ஆறு என ஆறு அரு காதன்மையால் - சத்தியமாக ஆற்றுக் காலுபோலு ஒழியாமற் செல்லும் பத்திமையால்—மண் ஆர வணங்க - பூமியிலே (எட்டுறுப்புந்) தோய நமஸ்கரிக்க,—ஆணங்குடனே மறைவான் இறைவான் வழி மேவியபின் -

உமாதேவியாரோடு மிறைவாராகிய சிவபெருமான் ஆகாய மார்க்கமாகச் சென்றருளியபின்,—பண ஆர - இசைபபாட டுகள் நிறைய—பாரிடம் பா ஆா வியாக்கிரபாதன் எனும பெயர் ஓதினை - பூமியிலுள்ளாாகள் (எவரும) பரவுதல பொரு ந்திய வியாகக்கிரபாதா என்னும திருநாமததைச சொல்லி னா. எ ௭ ௩. (௨௦)

அறுகால் லெழுகால பிறகா மூடுவுற றமையா நியதிச் சமைவர் தரியா, மறைகா தலினு லறைவா னறவா ர மநதா ரிவரும பூசெருந திருரா, நிறைபா திரிகோங் குயாசண பகமே நீாவாழ மலாவல லிகொணீண மல ரகொண, டிறையா னடியே முறையால் வழிபட் டெண்ணூா தருகா லமிருந தனனே

இ - ள். அறுகால எழு கால பிறகா மடு உறறு - வணடு கள் எழுநகாலம பின்னாக (முன்னே) பொயண்களை அடை நது,—அமையா நியதிச சமைவு ஆதரியா - இன்றியமையாத நியதி முடித்தலை விருமபிச செயது,—மறை காதலினுல அறைவான - வேதஙகளை அன்பினேடும் உசசரித்துககொணடு சென்று—நறவு ஆா மநதாரவருமபு - மணநிறைநத மந்தார முகையும்—செருந்தி - செருநதிமலரும்—குரா - குராமல ரும்—நிறை பாதிரி - நிறைநத பாதிரிமலரும்—கோஙகு கோங்கமலரும்—உயர் சணபகம் - உயர்ந்த சணபகமலருமா கிய கோட்டுப் பூக்களையும்—நீர் வாழ் மலர் - நீரிலே பொரு ந்திய பூக்களையும—வல்லி கொள் நீள் மலர் கொண்டு—கொடி யிலே பொருந்திய நீணட பூககளையும் எடுத்துக்கொண்டு வந்து,—இறையான் அடியே முறையால் வழிபட்டு - சிவபெ ருமானுடைய திருவடிகளைச் சிவாகமவிதிப்படி பூசித்து,—

எல்லை ஆர் தரு காலம் இருந்தனன் - எண்ணிறைந்த காலம் இருந்தார் பாலமுனிவர் எ - று (௨௧)

நற்றந் தைபுலிச் சரணங் கரநீ ணயனங் களபரித்
தமைகா ணநயந், துற்றங் கெதிர்சென் றுவணங் கம
கிழ்ந் தொளிர்மே னியின்வாய் மையுவந், துடனே,
பொற்றண் மலர்வா விபடிந் திறையைப் பூசித் தரு
ணமே வுபுலீச் சரமும், பற்றும் பெருமா னையுமர்ச்
சனைசெய் பயில்வா ரவிருந் தபரிந் தொருநாள்.

இ - ள் நற்றந்தை - நல்ல பிதாவாகிய மத்தியந்தினமுனிவர்,—புலிச் சரணம் கரம் நீள் நயனங்கள் பரித்தமை காண நயந்து - (தமமுடைய பிள்ளை) புலிக்காலையும் புலிக்கையையும் (அவைகளிலே) நீண்ட கண்களையும் பெற்றமையைக் காண விரும்பி,—உற்று - தில்லைவனத்தை அடைந்து,—மகிழ்ந்து அங்கு எதிர் சென்று வணங்க - (அக்குமாரர்) மனமகிழ்ந்து அங்கே தமமெதிர் வந்து நமஸ்கரிக்க,—ஒளிர் மேனியின் வாய்மை உவந்து - (தாம் அவருடைய) விளங்குகின்ற திருமேனியின் மெய்மையைக் கண்டு மகிழ்ந்து,—உடனே தண் பொன் மலர் வாவி படிந்து - அப்பொழுதே குளிர்மையாகிய பொற்றாமரைமலர்களையுடைய சிவகங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து,—இறையைப் பூசித்து - திருமூலத்தானமுடைய தம்பிரானாரைப் பூசித்து,—அருள் மேவு புலீச்சரமும் பற்றும் பெருமானையும் - கருணை தங்கிய திருப்புலீச்சரத்தைப் பொருந்திய சிவலிங்கப்பெருமானையும்,—அர்ச்சனை செய் பயில்வார் - பூசைசெய்யும் பயிற்சி மிக,—இருந்து - (அவ்வியாக்கிரபாதமுனிவருடைய பர்ணசாலையில்) இருந்து,—பரிந்து ஒருநாள் - (அவர்மேல்) அன்புகொண்டு ஒரு நாளிலே. எ-று ( )

நற்பால மிகுதந்தையரும் புதல்வா நஞ்சந்ததியுயர்த்திடநண்ணினையே, லிறபாலினிபா குதியா திமறிந்த திடுவா னுடையா னெடுவா னடைவான, ம்றபாலுனையா னென்னீ பெறுமா முனியா துகொளென்றுவசிட்ட முனிக் கற்பார் தருபின் னியைமன னுமணக்க டனுடனெறிகண் டனனே.

இ - ள் நற்பால மிகு தந்தை - நல்ல குணத்தினுல் மிக்க பிதாவாகிய மத்தியந்தின முனிவர்,— அரும் புதல்வா - (நான் பெறுதற்கு) அரிய புதல்வனே,— நம் சந்ததி உயர்த்திட நண்ணினையேல - நம்முடைய சந்ததி தழைத்தோங்கப் பொருந்தினையாயின்,— இனி இறபால் ? இனி இல்லறத்தின்பகுதியை அடையக்கடவாய,— ஆகுதி ஆதி மறிந்தது இடுவான் உடையான நெடுவான அடைவான - (பிதிராபொருட்டு) ஓமம் பிண்டதானம் தருப்பணமுதலியவைகளைக் கைம்மறித்துச் செய்வானுகிய புத்திரனையுடையவனே பெரிய சுவர்க்கத்தை அடைவானு,— முற்பால உனை யான என நீ பெறுமா - முனனே உரிமையாக உன்னை நான் பெற்றதுபோல (ஒரு புத்திரனை)நீ பெறும்படி— முனியாது கொள் என்று -(என்வார்த்தையைத்) தள்ளாது கொள்ளக்கடவாய என்று செல்லி (உடன்படுத்திக்கொண்டு,)— வசிட்ட முனிக் கற்பு ஆர் தரு பின்னியை - வசிட்டமுனிவருடைய கற்பு மிக்க தங்கையை— மனனும் மணக்க உடனுல் - நிலைபெற்ற விவாகவிதிப்படி— உடன் ஆம் நெறி கண்டனன் - (அவ்வியாக்கிரபாதமுனிவருக்கு மனைவியாகக) கூடியிருக்கும்படி செய்தார் எ - று. ()

பின்புக் கொடிமன னுபமன்னியனைப் பெறவந்தவருந் தகிக்கொண்டு பெயர்ந், தினப்சுரபிப் பெயழிட

னுக்ாவித தெழிலா ரவளாத திடீர் ளிவாதா, மன்பிற
புணரக் கொணாவித துமகிழுந தயிலெண றிடுமுன
பயிலுமபடிசோ, புனபற கமாபண டமுமுண டறி
பாலபோலுயத தனவுய புகழா திகழவான!

இ-ள பினபுக்கொடி மன உபமன்னியனைப் பெற-
பினபு அந்ததேவியார் கீலைபெறற உபமன்னியபகவானைப்
பெற,—வநத அருந்ததி கொணடு பெயாநது-(அங்கே) வநத
அருந்தியாா (அவரைத தம்முடைய ஆசிரமததுககு)
கொணடுபோய,—இன்பச சுரபிப பொழி பால நுகாவிதது-
இனபததைதத தருங காமதேனுவினது பொழிந்த பாலையூ
ட்டி—எழில ஆர வளாததிடு நாள-அழகு மிக வளாககு
நாளிலே,—இவர் தாம் அனபின் புணரக கொணர்வித்து-
(வியாககிரபாதமுனிவரும தேவியாருமாகிய) இவர்கள புததி
ரவாஞசையினாலே அவரை (த தஙகள் பாணசாலையிலே)
பொருநதக கொணடுவரசசெயது,—மகிழநது - மனமகிழ
நது—அயில எனறு இடு - புசிப்பாயாக எனறு கொடுதத—
முன் பயிலும் படி சேர் புன் பறகு அமா பணடமும் - (இவா
கள) முன்னே உணடு பழகிய தனமை பொருநதிய சிறிய
பல்லுககிசைந்த பதாாத்தஙகளையும—உணடு அறி பால போல
உய்ததனவும-(முனனே தாம்) உணடறிந்த பால்போலச
சேர்தத திரவியஙகளையும—புகழாது இகழ்வான் -(அவ்வுபம
ன்னியபகவான்)புசியாது உமிழுந்துபோடுவாராயினர். எ-று

முன்பயிலும்படி சோ பணடமென்றது சிசுமூலபல்ங
களை உண்டறிபால்போலுயத்தனவென்றது சலத்திறகரை
சிதமாவை. (௨௪)

மணமே தருபாலபெறுமா றழமா மகனா முனியாம
வறியோம றியோ, முணவே யினிதா மவைதா மிவாகா
ணுடையா ரெனவாழ வுடையா னெதிரே, துணாமே
லெழுவெங கனறங் கிடுந் துஞசுந தொழிறஞ சென
நைஞ் சழுதக, கணமே யிறையா னிறபா லலையுங
கடலபெற றதுகண டுகளித திடுவான

இ - ள். மா மகனா மணம மேதரு பால பெறு மாறு அழ - பெருமையாகிய திருககுமாரா வாசனை மிகக (காமதேனுவின) பாலைப் பெறும்படி அழ,—முனி - வியாககிரபாதமகாமுனி வா—யாம வறியோம - நாஙகள் வறியோம்,—இனிது ஆம உணவு அறியோம் - இனிதாகிய உணவை அறியோம,—அவை தாம உடையா இவா காண என - அவைகளையுடையவர் இவரேகாண எனறு—வாழ்வு உடையான எதிரே - எலலாச செல்வமுமுடைய சிவலிஙகபபெருமான சனனிதியிலே வளாததிவிட,—துணாமேல் எழு வெஙகனல தஙகி - (ஆதாரபதும) தளஙகளினமேலே சுவாலிக்கினற வெவ்விய உதராக்கினி பொருநததலினாலே—கடுத துஞசும தொழில தஞசு என - அவமிருததுகருமமே புகலிடமென்று—நைஞசு அழுது - வருநதி அழுது,—அககணமே இறையால அலையும நிறை பாற கடல பெறறு - அக்கண நதிறமுனே சிவபெருமானால் அலையாநின்ற நிறைநத திருப்பாறகடலைப் பெறறு,—அது கண்டு களித்திடுவான் - அதனைப் பருகிசசுவைகணடு களிகூர்வாராயினார் எ - று. தஞசம தஞசு எனககுறைநது நினறது. (உரு)

ஆனும் பெருமா னெதிரங் கொருநா ளவர்பங் கயவா
தனமா யமரத, தாளொன றிதலஞ சகனங தவிரச
சடாங தொடர்மாா பெதிதள ளவிழத், தேளங

கைபொரக் களமே னிமிரச சரிதந தநிரைப் பிரிவந
தரநா, வாளொன ,றுவிழிக கடைதுண டமவிடா வண்
ணந தருதிண ணியமா முனியே

இ - ள் வனாணம தரு திணணிய மா முனி - குணமிகக
வலிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்,—அஙகு ஆளும் பெரு
மான் எதிர் - அஙகே (தமமை) ஆணடருளுஞ சிவலிஙகப்பெ
ருமானுடைய சனனிதியிலே—ஒருநாள - ஒருநாள்,—அலா
பஙகயவாதனமாய அமர - ஆதனம விரிநத பதுமாதனமாய்
பொருநத,—தாள ஒனறு தலம் சகனம தவிர - ஒருகால
பூமியையுஞ சகனததையும பொருந்துதலொழிய,—சடரம
தொடர் மாாபு எதிா தளள - வயிறு தொடாந்து மாாபை
முனனே தளள,—தோள் விழ - இரணடுதோள்களுநதாழ,—ஏ
அம கை பொர - அழகிய கைகள (மடிமீது குறுககாக ஒன
றனமேல ஒன்று) பொருநத,—களம மேல் நிமிர - கழுதது
மேலே நிமிர,—சரி தநத நிரைப பிரிவு அநதரம நா - சரிநத
பலவரிசைகளின் பிரிவினிடையே நாககுப் பொருநத,—
வாள ஒனறு விழிக்கடை துணடம விடா - ஒளி பொருந்திய
கடைககணகளை நாசிநுனியிலே வைதது எ - று

இடவுள்ளஙகை மீது வலப்புறங்கையை வைத்தலவே
ணடுமென்றறிக சகனம கடியின முற்பககம தாள் அஞ் சக
னம் ஒன்றுதல தவிர எனககொணடு காலகள அழகிய
சகனதஙைதத தீணடுதலொழிய எனப பொருள கூறினும்
பொருநதும் (உகூ)

சீரார் சிவயோ கமகம புணாரச செறியின புணரக
குறியின புறமா, றேரா தருதற் ருவனத் திடையா
றெணணு யிரமா முனிவர்க கிறைவ, ஞோா தவாசிமா
கிழொழித தருளா லொருநா ணடமா டலுகந தன

னென், ருரா வுணாவா லறிவுற றயரா வாந்தோ வென்
றொந தயாகின றனனே.

இ - ள் சீர் ஆர் சிவயோகம் அகம புணர - சிறப்பு மிகக சிவ
யோகம் மனததிலே பொருந்த—செறி இனபு உணர - விளை
நத அநுபவஞானததிலுலே பார்ததவிடததி—குறி இன்பு
உறும் ஆறு - ஞேயமாகிய சிவததோடு கலநது இன்பம அநு
பவிககுநெறியிலே,—வா ஆா தரு தாருவனததிடை - அழகுநி
றைந்த தேவதாருவனததிலே—இறைவன் - சிவபெருமான்—
ஓர்ாதவா ஆறெணணாயிர மா முனிவாககு - (தம்மை) அறியா
தவாகளாகிய நாறபததெணணாயிரமகாமுனிவர்களுககு—
மோகம ஒழிதது - மோகத்தைத தவிாதது—ஒருநாள் அரு
ளால் நடம ஆடல உகந்தனன் என்று - ஒருநாள அருளினுலே
திருநிருத்தஞ்செயதருளினுர் என்று—ஆரா உணாவால அறிவு
றறு - சிறிதறிவினுலே கணடு—அயரா-சோகிதது,—அநதோ
என நொநது அயாகின்றனன - ஐயோ என்று நொந்து தளா
கின்றவராயினுா எ - று (உஎ)

நணமே னிகொடெந் தைபிரான் வெளியே நடமா
டியநா டிடமா யிடநா, முனனே யமரா வகைமா முனி
வன் மூலப் பதிசே ரமொழிந தனனறு, றன்னே
ருறுதா ளருணு முணரத் தருமோ மிகுமன பகமோ
விலதா, லெனனே பெருமா னொருமா னுடன்வாந
தெங்கே பரதந் தருமென் றயாவான்.

இ - ள். எநதை பிரான் நல் மேனி கொடு வெளியே நடம்
ஆடிய நாடு - எமமுடைய பிதாவாகிய சிவபெருமான் நலல
திருமேனிகொணடு வெளியே நின்று திருநிருததஞ் செய்த
ருளிய தேவதாரு வனமே—இடம ஆயிட நாம் மனனே

அமராவகை - (நமது சிவபூசைககுத்)தானமாக நாம் முன்னே பொருந்தாதபடி—மா முனிவன் மூலபபதி சேர மொழிந் தனன - (தந்தையாராகிய) மத்தியந்தினமகாமுனிவர் இந்தத திருமூலத்தானத்தை அடையுமவணணங கறபித்தருளினார்,—நல தன ஏர உரு அருள தாள - நன்மையாகிய அசசிவபெரு மானுடைய அழகு பொருந்திய திருபமாகிய திருவடி—நாம உனரத் தகுமோ - நாம் அறியத்தகுமோ'—அகமோ மிகும் அன்பு இலதா - (நாது) நெஞ்சததின்கணணே மிகக அன்பிலலை,—என்னே - இஃதெனனே'—பெருமான் ஒரு மானுடன் எங்கே வந்து பரதம தரும என்று அபர்யான் - இவபெருமான் ஒபபிலலாத உமாதேவியாரோடுமெ எப்படி எழுந்தருளிவந்து திருநிருத்தந தரிசிபபித்தருளுவா என்று சோகிப்பாராயினார் எ - று

பின்பு தெளிந்து சிதம்பரதலத் திருநிருத்தத்தைத் தரும் என்று துணிகினறா (உஅ)

அத்தனை பாதத துவன்த நடத்த தமரும பொது வின பெயாமன றமலரு, சத்தும பரிரண புயகோ சமகத தனிபுண் டரிகங் குகைவண் ககனரு, சுத்தம பரமற புதமெயப பதமச சுழுமு வழிஞா னசுகோ தப நற, சித்தம பாமுத திபரப பிரமந திகழுரு சபைசத திசிவா லயமே.

இ - ள். அத்தன் பாதத்துவன் - (உலகத்துக்குப்) பிதாவும் தத்துவங்களைக கடந்தவருமாகிய சிவபெருமானை—நித்த நடத்து அமரும் பொதுவின் பெயர் - அனவரததாண்டவத்திலே (திருவுளம்) பொருந்தப்பெறற அம்பலத்தின் பெயர்களா வன,—மன்று - மன்றும்,—அமலம - அமலமும,—சத்து - சத்தும,—உம்பர் - உம்பரும்,—இரணமயகோசம் - இரணம

யகோசமும்,—மகத்து - மகத்தும்,—தனி - தனியும்,—புண்டரிகம் - புண்டரிகமும்,—குகை - குகையும்,—வளவிய ககனம் - வளவிய ககனமும்,—சுத்தம் - சுத்தமும்,—பரம் - பரமும்,—அற்புதம் - அற்புதமும்,—மெய்ப்பதம் - மெய்ப்பதமும்,—அசசுழுனைவழி ஞானசுகோதயம் - அந்தச் சுழுனைவழிஞானசுகோதயமும்,—நற் சித்தம்பரம் - நல்ல சித்தம்பரமும், முத்தி - முத்தியும்,—பரப்பிரமம் - பரப்பிரமமும்,—திகழும் சபை - விளங்காநின்ற சபையும்,—சத்தி - சத்தியும்,—சிவாலயம் - சிவாலயமுமாம் எ - று

சருவான்மாக்கட்கும் பொதுவாயச் சமசாரவழக்கறக்கும் அம்பலமாதலின் மன்றெனவும், இயல்பாகவே பாசத்தின் நீங்கி நிற்றலின் அமலமெனவும், காலத்தால் வரையறுக்கப்படாது உள்ளதாதலிற் சத்தெனவும், மேலாகிய பொருளாதலின் உம்பரெனவும், பொன்மயமாகிய கோசமாதலின் இரணமயகோசமெனவும், பெரிதாதலின் மகத்தெனவும், சுத்த கேவலமாதலிற்றனியெனவும், பூமிக்கு இருதயகமலமாதலிற் புண்டரீகமெனவும், யாவாக்கும் புகலிடமாதலிற் குகையெனவும், நித்தமும் வியாபகமுஞ் சுத்தமுமாகிய பரமாகாசமாதலிற் ககனமெனவும், தூயதாதலிற் சுத்தமெனவும், எல்லாப் பொருட்கும் மேலாதலிற் பரமெனவும், காணுந்தோறுங் காணுந்தோறும் புதிது புதிதாயிருத்தலின் அற்புதமெனவும், சத்தியத்துக்கு இடமாதலின் மெய்ப்பதமெனவும், சுழுமுனை மார்க்கத்திலே ஞானானந்தம் உதிக்கும் இடமாதலிற் சுழுனைவழி ஞானசுகோதயமெனவும், பூதாகாசம்போலச் சடமாகாது சித்தேயாகலிற் சிதம்பரமெனவும், பரசிக்கத்தானமாதலின் முத்தியெனவும், மகாமாயைக்கு மேலாதலிற் பரப்பிரமமெனவும், எக்காலத்தும் எல்லாப்பொருளினும் விளங்குதலிற் சபையெனவும். சிவசக்திவடிவாதலிற் சத்தியெனவும்

சிவத்துக்கு ஆலயமாதலிற் சிவாலயமெனவும் பெயர் பெற்ற தெனவறிக. (உகூ)

எனறின் னமமே கமமே கமெடா வோரார் பொது வினபோரா ரணநா,னினறென் றுமியம பிடுமின னுமிதி னேரே யெனவிங காரே யறிவா, ரனறந் நிலயந் தலை வன னிலைகண டவருண டெனவின றுணாகின றன மான, மனறந தெரியுத் தருமென றருளால வளாசிந தைதெளிந தனனமா முனியே.

இ - ள எனறு இன்னம அநேகம் அநேகம் எடா-என்று இன்னமும பலபலவாக எடுததுககொணடு—வர் ஆர பொது விசா பேர் - அழகு நிறைநத சபையின் பெயாகளை—ஆரண நூல் நின்று எனறும இயமபிடும - வேதநூலகள (இடைய றாது)நின்று எககாலமுஞசொலலும்;—இனனும இதின் நோ இஙகு எவர் ஆர அறிவார - இன்னும இசசபையினது உணமை இஙஙனமென்று யாவர் அறியுமவா!—அன்று அநநிலயத தலைவன் நிலை கணடவா உணடு என இன்று உணர்கின்ற னம் - முறகாலததிலே அநத நிருததராசருடைய திருநிலை யைத் தரிசிததவர்கள உணடெனறு இன்வறைககு அறிகின் றோம,—மனறம் தெரியத தரும் எனறு - (ஆதலினாலே) இச சிதமபரமே திருநிருததந் தரிசிககுமபடி தநதருளும் என்று— மாமுனி - வியாககிரபாதமகாமுனிவர்—அருளால் வளர் சிநதை தெளிநதனன் - திருவருளினால (அனபு) வளராநின்ற மனந் தெளிநதாா. எ - று. (௩௰)

வியாக்கிரபாதச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௩௰.

பதஞ்சலிச்சருக்கம்.

—•— o ——

இந்தவகை வளர்புலிக்கா லெழின்முனிவன் றெளிந்தெ
யந்தமிலா வானந்த நிருத்தமளித் தருளென்று [நந்தை
பந்தமறப் பணிந்திருப்பப் பரவுபதஞ் சலியவன்பால்
வந்தபடி யிருந்தபடி போனபடி விகுத்துரைப்பாம்

இ - ள். இந்தவகை எழில் வளர் புலிக்கால் முனிவன் தெளிந்து - இந்தப்பிரகாரமே அழகு வளராநின்ற வியாக்கிர பாதமகாமுனிவர் தெளிந்து,—எந்தை அந்தம் இலா ஆனந்த நிருத்தம் அளித்தருள் என்று - எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானே முடிவில்லாத ஆனந்ததாண்டவத்தைத் தரிசிப்பித்தருளுமென்று—பந்தம் அறப் பணிந்து இருப்ப - (அதற்கு விலக்காகிய) பாசம் நீங்கும்படி (சிவலிங்கப் பெருமானை) வணங்கிக்கொண்டிருப்ப,—பரவு பதஞ்சலி அவன் பால் வந்த படி - (யாவராலும்) துதிக்கப்படும் பதஞ்சலிமகாமுனிவர் அவ்வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரிடத்தே வந்த தன்மையையும்—இருந்த படி - (நெடுங்காலந்தவஞ்செய்துகொண்டு) இருந்த தன்மையையும்—போன படி விகுத்து உரைப்பாம் - (நம்மால்) இயன்ற பிரகாரம் வகுத்துச் சொல்வாம் எ - று. (க)

பாந்தப்பெரும் பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்வா னொருநா
ளொருந்தவமா ரனந்தன்மிசை யரியர்சங் கர
வென்று, கரங்களசிர மிசைமுகிழ்ப்பக் கண்ணருவி
சொரியவிமிர்ந்,திருந்தனன்முன் சலியாத வெழுதுமணி
விளக்கென்ன.

இ - ள். அரி - விட்டுணுவானவர்—ஒருநாள் - ஒருநாள்—பாந்த பெரும் பாற்கடலில் அருந்தவம் ஆர் அனந்தன் மிசைப்

பள்ளி கொள்வான் ஒழிந்து - விரிந்த பெரிய திருப்பாற்கடலின்கண்ணே அரிய தவநிறைந்த ஆதிசேடனாகிய சயனத்தின்மீதே சயனித்தலையொழிந்து,—அர சங்கர என்று - அரகர சங்கரவென்று உச்சரித்து,—கரங்கள் சிரமிசை முகிழ்ப்ப - கைகள் சிரசின்மேலே குவிய—கண் அருவி சொரிய - கண்களினின்றும் அருவி பொழிய,—முன் சலியாத எழுந்து மணி யிளகரு என்ன நிமிர்ந்து இருந்தனன் - (வாயுவினை) முன் அசையாத சிந்திரிக்கப்பட்ட அழகிய தீபம்போல நிமிர்ந்திருந்தார் எ - று

கொள்வான் தொழிற்பெயர் வான் பான் பாகது இம்மூன்றுந் தொழிற்பெயர்விகுதியுமாமென்றறிக (உ)

திருமகளு மணுகாது திகைத்தயரத் திருந்துபணிப
பரிசனமு மிகநடுங்கப் பராரனந்த பராயணனுய்ப்
பொருவிலநு பவநீங்கிப் புவிமிடைந்த திருளெனவந்
திருபரிதி யெழுகிரிபோ லிருகண்மலா தரவிருந்தான்

இ - ள் திருமகளும் அணுகாது திகைத்து அயா - (இந்தன்மை கண்ட) இலக்குமியுஞ் சமீபியாது திகைத்து வருந்த,—திருந்து பணிப பரிசனமும் மிக நடுங்க - திருத்தமுற்ற அடிமையாகிய ஆதிசேடரும (என்னிடத்து அபராதம உண்டோ என்று) மிக நடுங்க,—பராரனந்த பராயணனுய - பரமானந்தத்திலே பரவசராகி,—பொருவு இல அநுபவம் நீங்கி - ஒப்பில்லாத சிவாநுபவநீங்கி,—இருள புவி மிடைந்தது என இரு பரிதி வந்து எழு கிரிபோல - இருளானது பூமியெங்கும் நெருங்கியதென்று இரண்டாதித்தர் கூடி வந்து உதிக்கும் உதயபருவதம்போல—இருகண் மலாதர இருந்தான் - இரண்டு (சிவந்த) கண்களும் மலரும்படி இருந்தார், எ - று.

பராயணன் - பற்றுவோன், அடைவோன். (ஙு)

புண்டரிக விழிமலர்ந்து புணரமளி கழிந்துபுனல்
கொண்டுகிய திகணமுடிததுகருலவியமணடபமேறித்
தண்டரள மணிப்பநதாத தபனியபபூந தவிசினுமிசை
யுண்டாதொழ வநதிருநதா ஞைநத வனநதலுடன

இ - ள். புண்டரிக விழி மலாநது - செந்தாமரைக்கண் விழித்து—புணர் அமளி கழிநது - (நித்திரை) பொருந்திய நாகசயனததினின்று நீஙகி,—புனல கொணடு நியதிகள் முடிதது - சலஙகொணடு நிததியகருமஙகளை முடிதது,—குலவிய மணடபம் ஏறி - விளஙகாநின்ற மண்டபததிலே ஏறி,—தண தரள மணிப பநதா - குளிாமை பொருநதிய முத்துககளாலாகிய அழகிய பநதரினகீழ (இடபபட்ட)— பூநதபனியத் தவிசின மிசை - பொலிவாகிய பொறசிஙகாசனத்தின் மேலே—அண்டர் வநது தொழ ஆனநத அனநதலுடன் இருநதான - தேவர்கள வந்து வணஙக ஆனநத நித்திரையோடு மிருநதாா எ - று. (ச)

தாழநதமடை யுடைபுனலபோற் றமபிரா னடங்கருதி
யாழநதவினை வழிமாறறி யானநத பரவசனாய
வாழநதளவில பேரினப வாரிவழி யேயொழுகி
வீழநதகருத தினைமீட்டு மேட்டுமடைப் புலமேறுன்.

இ - ள். தாழ்ந்த மடை உடை புனலபோல - பள்ளமடையிலே உடைததோடுஞ்சலமபோல—தம்பிரான் நடம் கருதி - (தேவதாருவனததிலே செயயபபட்ட) சிவபெருமானது திருநிருத்தத்தை நினைந்து,—ஆழநத வினை வழி மாற்றி - (தாம் முன்னே) அழுந்திய தீவினையாகிய வழியை ஒழித்து, —ஆனந்த பரவசனாய் வாழ்ந்து - சிவானந்தத்திலே பரவசராய் வாழ்ந்து—அளவு இல் பேர் இன்ப வாரி வழியே ஒழுகி வீழ்ந்த கருத்தினை மீட்டு - அளவில்லாத பேரின்பமாகிய நீர்வசத்

திலே சென்று அமிழ்ந்திய சித்தத்தைத் திருப்பி,—மேட்டு மடைப் புலம ஏற்றுன் - மேட்டுமடைபோலும விஷயஞான ததிலே ஏற்றினுர் எ - று.

தம்பிரான் தமக்குப் பிராமெனை விரியும் தம்மென்றா ஆண்மிாக்களே. (ரு)

தெளளுமனாந தெளிபொழுதிற றிருநதனநத னடிவணை வளளலே யடியேனு மலரமளி மிசைமுன்போற [ுகி பளளிகொளளா துணாதிப பரிசிருநத வடியடியேற கு ளளபடி யருளசெயயவேணடுமெனவுரைசெயதான

இ - ள தெளளும் மனம் தெளி பொழுதில - சிவஞானத திற புகுநத மனம விடயஞானததிறபுகுந்த பொழுது,—திரு நது அனநதன அடி வணஙகி - திருநதமுறற ஆதிசேடா (அவருடைய) திருவடியை வணஙகி,—வளளலே - கொடை யையுடைய எமபெருமானே,—அடியேன ஆம மலா அமளி மிசை முனபோல பளளி கொளளாது - அடியேனுகிய விரி நத சயனததினமீது முனபுபோலச சயனியாமலும—உணா ராது - (பின்பு) விழியாமலும—இப்பரிசு இருநத படி - இந்த பபிரகாரம எழுநதருளியிருநத தன்மையை—அடியேறகு உள ளபடி அருளசெய்யவேணடும என உரை செய்தான்-அடியே றகு உளளபிரகாரம அருளிசசெயயவேணடுமெனறு விண ணபபஞ்செயதார் எ - று. (சு)

ஆங்கவனு நகைததருளகூாந் தனநதனிரு வலாகம வப, பூங்குழலு மிருவெனறு புகன்றெனையா ளுடைப் புனிதன, றுஙகரிய பெருங்கருணைத தனமையினு லெனககளித்த, வோங்குதிரு வருளகேட்டு லவா தென் றுரைசெயதான.

இ - ள். ஆங்கு அவனும நகைதது அருள் கூாநது - அங்கே அவ்விட்டுணுவுஞ்சிரிததுக் கருணை மிகுந்து,—அனந்தன் இரு-அனந்தனே இரு,—அலர் கமலப் பூஙகுழலும இரு என்று புகன்று - அலாநத செந்தாமரைமலரிலிருககும பூவை முடிதத கூந்தலையுடைய இலக்குமியே நீயும இரு எனறு பணித்து,—எனை ஆள உடைப் புனிதன் - என்னை அடிமையாகவுடைய சுத்தராகிய சிவபெருமான்,—தாஙகு அரிய பெருஙகருணைத் தனமையினல் - (எனனுடைய), பரிததற்கரிதாகிய பெரிய காருணணியததினது இயறகையினாலே—எனககருளிதத ஒஙகு திருவருள கேட்கில - எனககுத தநத மேலாகிய திருவருளை (நீஙகள்) உளளபடி கேட்கப் புகின—உலவாது என்று உரை செய்தான் - (ஒருகாலததும) முடியாது எனறு சொலலியருளினா எ - று (எ)

மன்னுமொளி வளாபொருவில வடகயிலை மலைமருந்தைச, சென்னியுறத தொழுதெனனற றிருந்துதிருமுகமதனு, லெனனைவர யழைத்தருளி நகைததருளகூர்ந் தெனைகமிசைத, தனனிகரில காமூன்றி யெழுந்திருந்தானா றனித்துணைவன.

இ - ள. மன்னும ஒளி வளா பொருவு இல் வடகயிலை மலை மருநதைநிலைபெறற ஒளி வளராநின்ற ஒபபில்லாத உததரகைலாசபருவததினகண்ணே எழுந்தருளியிருக்கும மருநது போலுஞ் சிவபெருமானை—தென்னல் சென்னி உறத்தொழு- தேற்று (நான் சென்று) சிரசு பொருந்த விணஙகியமாததிரததில்,—தனித் துணைவன் - ஒப்பிலலாத துணைவராகிய அச சிவபெருமான்—திருந்து திருமுகமதனால் என்னை வர அழைத்தருளி - திருத்தமுற்ற திருமுகத்தினாலே என்னைத் (தம்மருகே) வரும்படி அழைத்தருளி,—நகைத்து அருள் கூர்ந்து

சிரித்துக கருணை மிகுந்து,—என் கை மிசைத் தன் திகர் இல் கரம் ஊன்றி எழுந்திருந்தான் -என்னுடைய கையின மேலே தமமுடைய ஒபபிலலாத திருககரததை ஊனறிககொ ணடு எழுந்தருளினா. எ - று. (௯)

எழுந்தபொழு தொளிசங்க மெமமருங்கு மிகமுழ் ங்கித, தழங்கவரு மறைபரவுத தாவிலகணமபுடைசூ ழச,செழுந்தவாகள் மிடைநதேதததத தேவாணி தொழு ததிங்கட, கொழுந்தணியும பெருமானக் குலகிரியி னடியணைந்தான

இ - ள் எழுந்த பொழுது - எழுந்தருளிய பொழுது—ஒளிா சங்கம எமமருங்கும மிக முழங்க - விளங்காகினற சங்குகள எந்தபபக்கங்களினும மிகவொலிகக,—தழங்க அரு மறை பரவ - உசசரிததறகரிய வேதங்கள் புகழ,—தாவு இல கணம் புடை சூழ - குறறமிலலாத கணநாதாகள பககங்களிலே சுறற,—செழும தவாகள மிடைநது ஏதத - மாட்சிமை பொரு நதிய தவததையுடைய முனிவாகள் நெருஙகித துதிகக,—தேவா அணி தொழ - தேவாகளகூட்டம் வணஙக,—திஙகட் கொழுநது அணியும பெருமான் - பிறையைசசூடுஞ் சிவபெரு மான—அக குலகிரியின அடி அணைந்தான - அககுலபருவத ததின அடிவாரததை அடைநதருளினார். எ - று. (௧௰)

மேயதொரு மண்டபத்து விரைநதணைநது தாருவனத
தூயவருமுனிவருளளு சோதிப்போ நமககிசைய
நீயரிவைபுருவாகி நிலவுகென வருளசெய்து
நாயகனுந திருமேனி நலங்கிளர வலங்கரிததான்.

இ - ள். மேயது ஒரு மண்டபத்து விரைந்து அணைந்து (அஙகே தமக்குப்) பொருந்தியதாகிய ஒருமணடபத்திலே

விரைந்து சென்று,—தாருவனத் தூய அரு முனிவா உளம் சோதிப்போம - தேவதாருவனததினுள்ள பரிசுததாகளாகிய பெரிய முனிவர்களுடைய மனசைப பரீக்ஷிப்போம்,—நமககு இசைய நீ அரிவை உரு ஆகி நிலவுக என அருள்செய்து-நமமுடைய வேடததுககேறப நீ பெண்ணுருவமாகி விளங்ககடவாய் என்று ஆஞ்ஞாபிததது,—நாயகனும திரு மேனி நலம் கிளா அலங்கரிததான் - ஆனமநாயகராகிய சிவபெருமானுந தமது திருமேனியை அழகு விளஙக அலஙகரிததருளினார். எ - று. (௯௦)

திருவடியின்மிதியடியுந்திகழுடைவெண கோவணமேன
மருவரையும புரிநூலும வலஞ்சுழியுந் தியுமாாபு
மொருவரையு மிருவரையும புரையாத வுயர்தோளும
பரவருநற பொககணமுந தமருகமும பலிககலனும.

இ - ள். திருவடியின் மிதியடியும - திருவடிகளிலே மிதியடிகளும,—திகழ உடை வெண கோவணம மேல மருவு அரையும்-விளஙகுகினற திருவுடையாகிய வெள்ளிய கௌபீனம் மேலே பொருந்திய திருவரையும,—புரிநூலும் - முபபுரிநூலும,—வலம சுழி உநதியும - வலமாகச சுழிதத திருவுந்தியும்,—மாாபும ஒருவரையும - திருமார்பும (அதிலே பொருநதிய உத்தமலக்கணமாகிய) ஏகரேகையும்,—இருவரையும் புரையாத உயர் தோளும் - (உதயபருவதமு அததமயபருவதம் என்னும) இரணடுபெருவதங்களும ஒவ்வாத உயர்ந்த திருப்புயங்களும்,—பரவு அரு நற் பொககணமும் - துதிததறகரிய நலல பொக்கணமும்,—தமருகமும உடுக்கையும்,—பலிக் கலனும் - பிக்ஷாபாத்திரமும. எ - று. (௯௧)

சீராருந் திருமிடறுஞ் செங்கனிவாய்ப் புன்சிரிப்பு
மேராரும வாாகாது மிலகுவிழித தொழினயபபும்

"வேராருந திருநுதற்கீழ விருப்புருவத திருப்புருவந
தாராநிற குநகமலத் தனிமலாபோற றிருமுகமும

இ - ள் ஏர் ஆரும் திருமிடறும் - நன்மை பொருந்திய திரு மிடறும்,—செங்கனி வாயப் புன்சிரிப்பும - சிவந்த கனி போலுந் திருவாயிற்றோன்றிய திருபபுன்முறுவலும,—ஏர் ஆரும வார காதும,- அழகு நிறைந்த நீணட திருச்செவிக ளும,—இலகு விழித தொழில நயப்பும் - விளங்குகினற திரு க்கண்களினுடைய (பாரவைத) தொழிலினது நயமும்,— வேர ஆரும திரு நுதறகீழ - வேரவை நிறைநத திருநெற்றி யின்கீழ—விருப்பு உருவத திருப்புருவம் தாராநிற்கும் - விரு ப்பமே வடிவமாகவுடைய திருப்புருவங்களைத்(தன்னிடத்தே) தோற்றுவிக்கும—தனிக கமல மலாபோல திருமுகமும் - ஒப்பிலலாத செந்தாமரைமலாபோலுந திருமுகமும எ-று. ()

பொட்டுமலி திருநுதலும புரிநதுமுரிந திசைந்தசைநத
மட்டுமலி கருங்குழலும வளாபவள வொளிமழுங்க
விட்டுவிளங் கியவெழிலாா மேனியுமாய மெல்லியலாா
பட்டுவிழும படியிலவிழும படியழகின் படிவமெனா.

இ - ள். பொட்டு மலி திருநுதலும் - பொட்டுப் பொருந்திய திருநெறறியும்,—புரிநது முரிநது இசைநது அசைந்த மட்டு மலி கருங் குழலும - நெறித்துச சுருணடு (தம்மில) ஒத் தசைந்த தேனிறைநத கரிய குழலும,—வளர் பவள ஒளி மழுங்க விட்டு விளஙகிய எழில ஆர் மேனியும் ஆய் - வளர் கின்ற பவளவொளியும் மழுஙகுமபடி (செவ்வொளி) விட்டு விளஙகிய அழகு நிறைந்த திருமேனியுமாகி,—மெல்லியலாா பட்டு விழும் படியில் விழுமபடி - (இவ்வடிவைக் கண்ட) மென்மையாகிய இயலையுடைய பெணகள் (தங்கள் அசையி

னுள்ள) பட்டுச்சீலை விழுந்தன்மைபோலத் (தாங்களும்) விழும்படி — அழகின படிவம என - அழகினது உருவம் போல. எ - று. (கரு)

மன்னனென்றி ருறுமளவில் வீளரிருட்டா ரகைகுழுறிற
றென்னமலர் மயிர்சொருகி யிலகநுதறு திலகமுகம
பன்னரியபூந்துகிலுடுத்துப படர்தாளை பின்போக்கித
தன்னிகரி றலைமுலைமேற் றனிக்காறை தனிறறுவக்கி

இ - ள். மன்னன் எதிர் உறும் அளவில் - (சருவலோகத்துக்கும் ஏக) நாயகராகிய சிவபெருமான் என்னெதிரே பொருந்துமளவில்,—வளர் இருள் தாரகை குழறிறறு என்ன மயிர மலர் சொருகி - மிகுந்த இருளிலே நக்ஷத்திரங்களைக் கலந்ததுபோல அளகத்திலே பூக்களைச சொருகி,—நுதறறிலகம் முகம இலக - நெற்றியிலிட்ட சிறுபொட்டினுலே முகம் விளங்க,—பன் அரிய துகில உடுத்து - (விலை) சொலலுதறகரிய பூட்டுப்புடைவையை உடுத்து,—படர் தாளை பின் போக்கி - அகன்ற முன்றானையை (ஏகாசமாக இடத்தோளின் மேலாகப் பின்னே போட்டு,—தன் நிகர் இல் தலை - (அதனுடைய) தனக்கொப்பிலலாத தலையை (வலக்கைக்குள்ளாக வாங்கி)—முலைமேல தனிக காறைதனில் துவக்கி - முலைமீதணிந்த ஒப்பிலலாத காறையென்னும ஆபரணத்தினமேலே பிணித்து. எ - று. (கச

மாமணிநற் பாடகமுமலிவித்தோர் வல்லியெனப் [
பூமலிசெங் கரத்துடனப்புணரியனோபுணர்பொழு
காமனெழி லழித்தவனுங் காமுறுவோ னெனவெள
நீமைவிழிக்கடைநோக்கிச்சிறுமுறுவலிறைசெய்தான்

இ-ள். மா மணி நற் பாடகமும் மலிவித்து - பெரிய இரத்தினங்களாலாகிய நல்ல பாடகங்களையும் அணிந்து,—ஓர் வல்லி என - ஒருகொடிபோல—பூ மலி செங்கரத்துடன்,- பூங்கொத்துப் பொருந்திய சிவந்த கையுடனே—அப் புண்ணியன் நேர் புணர் பொழுதில - நான் ஆநந்த சுந்தரராகிய சிவபெருமானுடைய சன்னிதியிலே பொருந்தியபொழுது,—காமனை எழில் அழித்தவனும் - மன்மதனுடைய அழகை அழித்தவராகிய சிவபெருமானும்—காமுறுவோன என - காமமுற்றவர்போல—எனது நிமை விழிக்கடை நோக்கி - எனது நிமை பொருந்திய கடைக்கண்ணைப் பார்த்து,—சிறு முறுவல இறை செய்தான் - திருப்புன்முறுவலைச் சற்றே பண்ணினர் எ - று.

காமுறுவோன் காமுறுவோன் எனக்குறைந்து நின்றது.

அவவரையி லிமயமயி லமாந்திருப்ப வகிலத்துப்,
பொயவிரவா முனிவரிவன புகழியகக னெனவுணரச,
செவவரைமே னியனடியேனசேயிழையாய்ப்பினசெல்
லச, சைவமுனிவாகளிருககுந்தாருவனமதுசாாந்தான.

இ-ள். அவ்வரையில இமயமயில் அமாந்து இருப்ப - அந்தககைலாசபருவததிலே பாாப்பதிதேவியாா (தனித்து) எழுந்தருளியிருப்ப,—செவ்வரை மேனியன் - செமபவளமலை போலுந் திருமேனியையுடைய சிவபெருமான—அகிலததுப் பொய விரவா முனிவர் இவன புகழ இயககன என உணர - உலகததுப் பொய் பொருந்தாத முனிவாகள் இவன் கீர்த்தியையுடைய இயககனென்று சிந்திக்க,—அடியேன் சேயிழையாயப் பின் செல்ல - அடியேன் செவ்வியவாபரணத்தையுடைய பெண்ணாகி (த் தமக்கு) ப் பின்னே செல்ல,—சைவ முனிவர்கள் இருக்கும தாருவனமது சார்ந்தான் - (மேலே)

சைவர்களாதற்குரிய முனிவர்கள இருக்குந் தேவதாருவன தனைத அணுகினா. எ - று. (கசு)

மெனறுமுனி வர்களிருககுந தெருத்தலைச்சே ரியிற் செறிந்து, முனறிலிடைத துடிமுழககிமுறுவலுமிக முகமலர்ந்தித, துனறுபலி கொணாநதணையுஞ் சுரிகு ழலா ரெழிநோக்கி, யனறினைவ னினறாபுரி யபிநயமா யிரகோடி.

இ - ள். சென்று முனிவாகள இருககும தெருத் தலைச் சேரியில செறிந்து - போய முனிவாகள் இருககுந்தெருவிலுள்ள முதறபர்ணசாலையிலே புகுந்து,—முனறிலிடைத் துடி முழக்கி - முற்றததிலே (நின்று) தமருகத்தை வாசித்து,— முறுவல் மிக முகம மலர்நதி - சிரிபபு மிகுமபடி முகததை மலரசசெயது,—துன்று பலி கொணாநது அணையும் சுரி குழலாா எழில நோககி அனறு - கைநிறைந்த பிக்ஷையைக கொணடுவந்து அணுகாநினற சுருணட அளகத்தையுடைய இருடிபத்தினிகளுடைய அழகைப பாாததனறு,—இறைவன் நின்று புரி அபிநயம ஆயிரகோடி - சிவபெருமானநின்று செயத அபிநயஙகள ஆயிரகோடி. எ - று. (கஎ)

எண்ணரிய வபிநயங்க ளிறைபுரிய நிறைகற்பிற், பணணமரு மொழிமுனிவா பாாப்பனிகள பலரீண்டி, நணணருநாணமடமசசம்பயிாபபென்னுமிவைநமுவக, கணணுதலோ னிருமருங்கு மொன்ருகக்கைககொணடாா.

இ - ள். இறைஎண அரிய அபிநயஙகள புரிய - சிவபெருமான் எணணுதற்கரிய அபிநயங்களைச செயய,—நிறை கற்பின் பண அமரும் மொழி முனிவர் பார்ப்பனிகள் பலர் ஈண்டி - நிறைந்த கறபையும பண் பொருந்திய சொல்லையுமு

டைய இருடி பத்தினிகள் பலர் கூடி,—நண அருநாண மடம் அச்சம பயிர்ப்பு எனனும இவைநழுவ - கிட்டுதறகரிய (இய லபாயுளள) நாணமும (கொளுத்தக கொணடு கொணடதை விடாத) மடமும் (பேதைமையாலாகிய) அசசமும் (பயிலாத பொருளில அருவருப்பாகிய) பயிரப்பும என்னும் இந்நான்கு குணமும நழுவ,—கணணுதலோன இருமருஙகும் ஒன் ருகக கைக்கொணடார் - நெறறிககணணையுடைய சிவபெ ருமானை இரணடு பக்கத்தும் ஒருஙகு வளைநது கொணடாா கள. எ - று. (கஅ)

சாயவாா குழலொருகை கலையொருகை யுறநதாங்கிப
பாயுவாள விழிபருவி பரவசரா யெதிாபயிலவாா
தூயவா திருவாயிற் றுலங்குநகை யென்மொழிவா
ராயவா வினியெமமை யணைநதருளா யெனவயாவாா.

இ - ள் வாா குழல சாய் ஒருகை - நீணட அளகஞ்சரிய (அதனை) ஒருகையினுலும—கலை (சாய) ஒருகை - புடைவை அவிழ (அதனை) ஒருகையினுலும்—உறந தாஙகி-இறுகப் பிடி ததுககொணடு,—வாள விழி அருவி பாயப பரவசராய எதிா பயில்வாா - ஒளியையுடைய கணகளினின்றும் அருவிபொழி யப் பரவசர்களாய் எதிரே செல்வார்கள் சிலா,—திருவாயில துலங்கு நகை தூயவா என மொழிவாா - (இவா) திருவாயில் விளங்குகின்ற தநதங்கள் சுததமாயிருககின்றன என்று சொல் வார்கள் சிலர்;—அவா ஆய் எமமை இனி அணைநது அருளாய் என அயர்வாா - (எஙகண மேல்) ஆசையாகி எஙகளை இனித் தழுவியருளுக என்று மோகிப்பாாகள் சிலா. எ - று. (கக)

ஐயமிட வென்றுகடி தரிசிகொடு புறப்பட்டுக்
கையமர வமுதாக்கிக கலததிடுவாா கிலததிடுவாா

கொய்யுமலரிலையுடனேகுவித்தகரத்துடன்கொணர்ந்து
நையுமட கெனவிடுவார் நாமுயந்தோ மெனநவிலவார்.

இ - ள். ஐயம் இட என்று கடிது அரிசி கொடு புறப்
பட்டு - பிக்ஷையிடவேணடுமென்று சடிதியில் அரிசியள்ளி
க்கொண்டு புறப்பட்டு—கை அமர அமுது ஆக்கி - (காமாக
கினியினாலும் விரகவேதனையினாலும்) கையே பானையாகப)
பொருந்த அமுது சமைததது—கலத்து இடுவார் நிலதது இடு
வார்-பிக்ஷாபாததிரததில இடுவாரகளைப்போலக(கணணும் மன
மும் வேறறுவிகாரப்படுதலால) நிலததிலிடுவாாகள சிலர்,—
உடனே கொயயும மலர் இலை குவிதத கரததுடன் கொணா
ந்து - (திருவடிகளிலே பூசிககுமபொருட்டு) உடனே எடுதத
புஷபததையும பததிரததையும் குவிதத கையோடு கொணடு
வநது—நையும அடகு என இடுவார் - (திருவடிகளிலே அரு
சசிப்பவாகள்போல மயஙகிப பிக்ஷாபாததிரததிலே) வெநத
இலைக்கறியென்று இடுவாாகளசிலர்—நாம உயநதோம் என
நவிலவாா - (இஙஙனம் அழகு மிகுத்த நாயகனைப் பெறறே
மாதலில்) நாஙகள் பிழைததோம என்று சொலவாாகள
சிலர். எ - று. (உ0)

முன்பிச்சை வரைக்கணட முகமென்பார் மூயங்கிரதி
மன்பிச்சை வனபபகழி மாரிசொரிந திடுமெனபாா
பின்பிச்சை கொணடுவரபபெரும்பிச்சையளித்தகலவா
ரெனபிச்சை கெடவுருக வெமக்கிரங்காரெனவயாவார்.

இ - ள். முனபு இச்சைவரைக கணட முகம என்பார் -
முன்னும் இதச்சைவரைக் கண்ட முகமபோலிருககின்றது
என்பார்கள சிலர்;—மூயககு இரதி மன் பிச்சு ஐ வனப்பு
பகழி மாரி சொரிந்திடும் என்பார் - தழுவுகின்ற இரதிக்கு

நாயகனுகிய மன்மதன் (அம்பறாத்தூணியினின்றும்) வாங்கி ஐவகையாகிய பாணமழைகளைப் பொழிகின்றான் என்பார்கள் சிலர்,--பின் பிசசை கொணடுவர - நாம பினனே (ஒரு பிடி) பிசசை கொண்டுவர—பெரும் பிச்சை அளித்து அகலவார்—பெரிய மயலைத தநது போவார்—என்பு, இசசை கெட உருக எமககு இரஙகாா என அயாவாா - எலும்பானது இசசை கெடுமபடி உருக, எமக்கிரஙகியருளகின்றிலா என்று தளர்வார்கள் சிலா எ - று (உக)

நில்லுமினவளை தாருநீரென் றுதகைந்தொனறு [காட்டி
சொலலிவிடு மெனவணைவாா துணைகொண்மணி முலை
யிலலுமிது வெனமொழிவா ரெவ்விடமுமிடமென்பார்
புலலியிடு மெலலையுடன போதுமினுமெனப்புகல்வார்

இ - ள் நீர் நிலலும இன வளை தாரும எனறு தகைந்து - நீர் (இவ்விடத்தே) நிலலும், (போவீராயின் நம்முடைய) கூட்டமாகிய வளையலகளைத தநதுவிட்டுப் போம் என்று தடுத்து—ஒன்று சொலலிவிடும் என அணைவார் - ஒருவார்த்தை சொலலிவிடும் எனறு அணுகுவாாகள சிலர்,—துணை கொள் மணி முலை காட்டி இலலும இது என மொழிவார் - இணையொத்த முததுவடங்கள் பொருநதிய தனங்கள் தோன்ற நினறு எழுமுடைய வீடும் (தூரமன்று) இதுவே என்று சொல்வார்கள சிலா,—எவ்விடமும் இடம என்பார் - (உமக்குப் பொருததமாயின்) எவ்விடமும் (நமக்குப் பொருத்தமாகிய) இடமாம் என்பார்கள் சிலர்,—புல்லியிடும எல்லை உடன் நாம் போதுமின் எனப் புகல்வார் - தழுவுதற்குச் சமயம் இதுவே, எம்முடனே நீா வாரும் என்று சொல்வார்கள் சிலர். எ - று.

நாமுமென்னு முன்னிலையுளப்பாட்டுத்தன்மை உயர்வு தோன்ற முன்னிலைககண வநதது. "நாமரை யாமதுதென னுவந்து விலகி நயந்ததுவே" என்னுந் திருககோவையா ராலும் அறிக. (௨உ)

ஐயமுள திலதிடையென றறிவிபபா ரெதிரிறபா ருயிர்வா
ரையமுளா திலதுயிாவநதிணைநதுகொளளெனபவாபோல
வையுமனு மெனககணைகொண்டடாநதனடாததலையாமே
யையமனு வெமைநோககி யஞ்சலெனு மெனவயாவாா

இ - ள் ஐயம் உளது இடை இலது எனறு அறிவிப்பாா எனா நிறபாா - பிழைக்குயுணடு இடை இலலை எனறு அறிவிபப வாகளபோல (எதிரே வநது) நிறபார்கள சிலா,—உயிா உளது இலது ஐயம வநது அணைநது கொள என்பவா போல் வாா - (எமதுடலினகண) உயிா உணடு இலலையென்பது சந தேகம், (விரைநது) வநது (எமமைத) தழுவிககொணடு பிழைப்பியும் என்பவரைப போலவாாகள சிலா,—அநங்கன ஐயமன ஆம எனக கணை கொணடு அடர்கது அலையாமே - மனமதன் ஐநது கூறறுவாபோல ஐநதுபாணஙகளைக கொணடு (எமமை) நெருககி வருததாவணணம்—ஐய மனு எமை நோககி அஞசல எனுய என அயர்வார் - ஐயரே மன்னரே எம்மைப் பாாத்துப் பயப்படாதொழிக என்று சொலலியருளும் என்று மயஙகுவார்கள சிலா எ - று. (௨௩)

ஆடுவா ராடாத வபிநயங்கள பலபுரிவா
ரோடுவா ரோடாமயோ வுணாகலனிற குமககென்பார்
கூடுவாா கூடாத குழலலையக் குழனமொழியாற
பாடுவார் பாடாக மேல்விழுவார் பலராகி.

இ - ள். ஆடுவார்-(களிப்புமிகுதியினாலே) கூத்தாடுவார்கள் சிலர்;—ஆடாத அபிநயங்கள் பல புரிவார் - (உலகத்திலே முன்பு) செய்யப்படாத அபிநயங்கள் பலவற்றைச் செய்வார்கள் சிலர்;—ஓடுவார் - (திருமேனியழகைக் கண்டு திரும்பிப் பாரரோ என்று அவர்பின் விரைய) ஓடுவார்கள் சிலர்,—இங்கு உமகர் உணைகலன் ஓடாமோ என்பார் - இங்கே உமக்குப் பிச்சாபாத்திரம் தலையோடாமோ என்பார்கள் சிலர்,—கூடுவார் - (அதிசமீபத்தில்) அடுப்பார்கள் சிலர்,—கூடாத குழல் அலைய குழல் மொழியால பாடுவார் - முடிக்கப்படாத அளகம் அலையக் குழல்போலும் மொழியினாலே பாடுவார்கள் சிலர்,—மேல் பலராகிப பாடு ஆக விழுவார் - (அவர் திருமேனியின்மேலே) பலராகிப் பாடாக விழுவார்கள் எ-று. (உச)

பேதையாகண் முதலாகப் பேரிளம்பெண் மையாமுடி
மாதரவ ரிருமருங்கு மறுகுமறு கிடைநெருங்கி [வா
யோதமெழுந் தெனவிலவு மொலிபுயாவானுறநகைத்து
நாதனெழுந் தருளவய னணைந்த படிநவிலவேன.

இ - ள். பேதையர்கள் முதல் ஆகப் பேரிளம்பெண்மையர் முடிவு ஆம் மாதரவர் - பேதையாகண் முதலாகப் பேரிளம்பெண்களிறுதியாகிய (எழுவகைப்) பெண்களும்—இருமருங்கும மறுகும் மறுகிடை - இரண்டுபக்கத்தும் மயங்குகின்ற தெருவிலே,—ஓதம் நெருங்கி எழுந்தது என விலவும ஒலி உயர் வான் உற-எழுசமுத்திரமுங்கூடி ஒலித்தாற்போலப் பரம்பும் ஓசை உயர்ந்த ஆகாயத்திற்செல்ல—நகைத்து நாதன் எழுந்தருள - சிரித்துக்கொண்டு சிவபெருமான் எழுந்தருள,—அயல் நான் அணைந்த படி நவிலவேன் - (அவர்) பக்கத்தில் நான் சென்ற தன்மையைச் சொல்வேன். எ - று.

எழுந்தாலென்பது எழுந்தெனக் குறைந்து நின்றது. (உரு)

கறபுடைய மடநதையெனக் கருதரிதாய்க் கண்டவ,
ரகள, பொறபுடைய பொதுமகளாப புகலவரிதாம
பொலிவினதா, யறபுதப்ரியச சிவநதுநிமிாந தகனறவ
யில விழிககணைகள, விறபுருவத துடனமுனிவா விழி
யிலககா விடுமளவில

இ - ள். கறபு உடைய மடநதை எனக கருது அரிது ஆய்-(உடையினுலும நடையினுலும கையிற்பிடிதத பூவினுலும) கறபையுடைய பெணணெனறு நினைததறகு கூடாததாய— கணடவாகள் பெறபு உடைய பொதுமகளாப் புகலவு அரிது ஆம பொலிவினது ஆய- (நாயகனபின்னே நிழலபோலப் புறவடிபாராதது நடததலினுல) பாாததவாகள அழகையுடைய வேசியெனறு சொலலுதறகரிதாகிய பொலிவினையுடைய கபடவேடஙகொணடு—அறபுதம ஆயச சிவநது நிமிாநது அகனற அயில விழிக கணைகள் - ஆசசரியததைக்யுடையனவாயச செவவரி பரநது நீணடு இடலிய கூரிய கணகளாகிய அம்புகளை—விறபுருவததுடன முனிவா விழி இலககா விடும அளவில - புருவமாகிய விலலிலே தொடுதது (எனறுபபாாதத) முனிவாகளுடைய கணகளே இலககாக விட்டமாததிரததில எ - று (உகூ)

எணணரிய திறலினாக ளிடுநூலே குறியாகத
திணணியநெஞ் சவைகுலையசசிகையவிழவுடைகழுவப
பணணலரு மபிநயங்கள பலபுரிநது புரவசரா
யண்ணலெதி ரெனேநோககி யாதரித்தா ரருமுனிவர்.

இ - ள். எண அரிய திறலினாகள் அரு முனிவா - மதிததறகரிய தவவலியையுடையர்களாகிய பெரிய முனிவர்கள்,— இடுநூலே குறி ஆக - தரித்த உபவீதமாத்திரமே அடையாள

மாக,—திணணிய நெஞ்சவை குலைய - திடமாகிய சித்தங்கள் கலஙகு,—சிகை அவிழ - குடுமி குலைய,—உடை நழுவ-உடுதத வஸ்திரம் நழுவி விழ,—பணணை அரும் அபிநயங்கள பல புரிந்து - (பிறராலே) செய்தற்கரிய அபிநயங்கள் பலவற்றைச் செய்து,—பரவசராய்-பரவசர்களாகி,—அணணலை எதிர் எய்தி, நோக்கி ஆதரித்தார் - சிவபெருமானசனனிதியிலே எனனைக் கண்டு ஆசைப்பட்டார்கள் எ-று. (உஎ)

எவராலு மென்னாலு மெய்தரியா னேயவுற்றுத்
தவராசி யிடங்கடொறுந் தாவிலபலி கொள்நடந்தான்
சிவராக மடைவோரிற் சேயிழையா மெனைநோக்கு
பவராகா வபராத பரமபரையோ ராயினார். எ

இ-ள் எவராலும் என்னாலும எய்த அரியான ஏயவு உற்று-(பிரமா முதலிய)எவர்களாலும எனனாலும அடைதற்கரிய சிவபெருமான(இயக்கருபத்தைப்பொருந்தி,—தவா ஆசு இல இடஙகள தொறும தாவு இல பலி கொள நடந்தான-முனிவர்களுடைய குற்றமிலலாத பர்ணசாலைகடோறும குற்றமிலலாத பிக்ஷை கொளவதற்கு நடந்தருளினார்,—சிவராகம் அடைவோரின் - சிவத்தினிடத்தே இச்சை அடைவோர்கள்போல—சேயிழை ஆம் எனை நோக்குபவர் ஆகா - செவவிய ஆபரணத்தையுடைய பெண்ணாகிய என்னைப் பார்ப்போர்களாகி—அபராத பரமபரையோர் ஆயினார் - அபராதங்களின் வரிசையையுடையோர்களாயினார்கள். எ-று.

பரம்பரை வரிசை. (உஅ)

கோவமிகு முதுமுனிவ ரொன்றுகூடிக் குழுமியெழுந்
தாவதெனு மிவ்விந்த வாச்சிரமத் தஞ்சாதே
காவனமிகுங் கற்பழித்த காபாலி யெனக்கனன்று
தாவமிகும படிபரவாச் சாபங்கள பலவிட்டார்.

இ - ள் கோவம் மிகு முது முனிவா ஒன்று ஆகக குழமி எழுந்து - கோபம மிகக பழைய முனிவாகள ஒருஙகு கூடி யெழுந்து,—ஆவது என ஆம் - (இனி) ஆவதெனனே!— இவன் இந்த ஆசசிரமததது அஞசாதே காவல மிக்ம கறபு அழிதத காபாலி எனக கனனறு - இவன இநதவாசசிரமத தின்கணணே அஞசாது வநது (நமபததினிகளுடைய) காவல மிகக கறபைக குலைதத காபாலியென்று கோபிதது,—தாவம மிகுமபடி. பரவாச சாபஙகள பல இட்டார - உடடணமி குமபடி சொலலமுடியாத சாபஙகள பலவறறை இட்டார கள எ - று. (உகூ)

இட்டபல சாபஙக ளிறைவனயன மேவாது
கெட்டபடி கணடுசினங் கெடாதமனத தினராகி
நட்டமளிந தருளென்று நகைவாாபோலெதிாநணணி
சிட்டமலி தருகுணட்ட திருமுனனே திகழவிததாா.

இ - ள இட்ட பல சாபஙகள இறைவன அயல் மேவாது கெட்ட படி கணடு - (தாஙகள) இட்ட பலசாபஙகளுஞ சிவ பெருமானருகே செலலாது கெட்ட தனமையைக கணடு,— சினம கெடாத மனததினா ஆகி-கோபம ஆறாத மனததையு டையவாகளாகி,—நட்டம அளிநது அருள என்று நகைவார் போல எதிா நணணி - (எஙகளுககுத) திருநிருததததைத தரி சிபபிததருளும என்று நபபவர்களபோல எதிரே கிட்டி,— சிட்டம மலிதரு குணட்ம திரு முனனே திகழவிததாா - பெருமை மிகுநத குணடததைத திருமுனனே யிட்டாா கள. எ - று. (௩0)

எஞ்சாத வழலிருததி யெடுததுமனுக் கணிததோதி
நஞசான திரவியங்க ளுடையவை பலகோலி

நெஞ்சாலு நினைவரிய நிருமலனே யிலக்காக்
வஞ்சாதே யவிசார மவிசாரந் தமைத்தாகள.

இ - ள எஞசாத அழல இருததி - குறையாத அக்கினியை (அகருணடததிலே) தாபிதது,—மனு எடுததுக கணிதது ஒதி மநதிரஙகளையெடுதது எணணி உசசரிதது — நஞசு ஆன திரவியஙகளை நாடி, அவை பல கோலி - விஷத்திரவியஙகளை ஆராயநது அவைகளபலவறறைக கொணடு,—நெஞசாலும நினைவு அரிய நிருமலனே இலககு ஆக - மனசாலும் நினைதத றகரிய அநாதிமலமுசதராகிய சிவபெருமானே இலககாக— அஞசாதே அவிசாரம் அவிசாரதது அமைததாகள - பயப்படாமல அவிசாரஹோமததை ஆராயவின்மையினலே செய்தாாகள. எ - று (௩௧)

கருத்திலவிழி சிவநதமுனிக கணஙகணததிலுதிபபிதத
வெரிததிருமுழுவையைநேரேவுதலுமெநதைபிரான
சிரிததருளி யதுபிடிததுததிருககரநதினகநுதியா [ன
லுரிததவுரிபசுமபடடாவுடைதொடைமேலுறவுடுதத

இ - ள் கருததில விழி சிவநத முனிககணம - மனததிலுங கணகள் சிவககபபெறற முனிவாகூட்டம்—கணததில உதிப்பித்த - கணபபொழுதிலுளளே (குணடததகனியினின்றுந்) தோறறுவிதத—எரித்து அதிரும் உழுவையை நேர் ஏவுதலும - (எதிரேதோனறு) தகிததுக காச்சிகின்ற புலியைத் திருமுனனே விடுததலும்,—எநதை பிரான்-எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான—சிரிததருளி அது பிடித்து-இருப்புன் முறுவலபூணணி அப்புலியைப் பிடிதது,—திருக் கரத்தின் நக நுதியால உரிதத உரி பசுமபட்டா - திருக்கையினது நுனி நகத்தினுல் உரிதத தோல் பசும்பட்டாக—உடை தொடை

மேல் உற உடுத்தான் - அவ்வுடையைத் திருத்தொடையின் மேலே பொருந்த உடுத்தருளினூர். எ - று (கஉ)

ஏரடங்கு குண்டத்தி னெரிவயிற்றிற்பிறந்தெழுந்த, பாரிடங்களாரிடமாம் பரிசனமா யினபயிலச், சீரடா ந்த மணிமுச்சிச் செய்யவிழி வெள்ளெயிற்றுக், காரவி டங்கொ ளொருபுயங்கங் கடிதுவரக்கைக்கொண்டான

இ - ள் ஏர் அடங்கு குண்டத்தின் எரி வயிற்றில் பிறந்து எழுந்த பாரிடங்கள் - அழகு செறிந்த குண்டத்திலுள்ள அக் கினியின்கண் உதித்தெழுந்த பூதங்களானவை—ஆரிடம் ஆம் பரிசனம் ஆயின பயில - இருடிகளால் விதிக்கப்பட்டனவா கிய அடிமைகளாகிச் சேவிக்க,—சீர் அடர்ந்த மணி முச்சி - அழகு மிகுந்த இரத்தினமௌலியையும்—செய்ய விழி - சிவ ந்த கண்ணையும்—வெள் எயிற்றுக் கார் விடம் கொள் - ஒரு புயங்கம் - வெண்மையாகிய பல்லிலே கரிய நஞ்சையும் பொருந்திய ஒருசருப்பம்—கடிது வரக் கைக்கொண்டான் - (தமது திருமுன்னே) சீக்கிரம் வர(அதனைக் கடகமாகத்) திரு க்கரத்தில் அணிந்துகொண்டருளினூர் எ - று (கங)

மைவிஞ்சு நெடுந்தடித்தின் வார்குழல்வார் சடையாகத் தெவ்வன்ப ரெதிரிரண்டு திருக்கரங்க ளுருத்தெழுமுற் கைவந்த நிலயமலாக் காலவர்த்து கலந்திசைப்பப் பவ்வங்கொள் முழுநஞ்சு நுதல்விழியும் பரித்தான.

இ - ள் மை விஞ்சு நெடுந் தடித்தின் வார் குழல் வார் சடை ஆக - இருளைத் தள்ளி மேலிட்ட நெடிய மின்களைப் போல் நீண்ட கருங்குழலே நீண்ட செஞ்சடையாக,—தெவ் அன்பர் எதிர் இரண்டு திருக்கரங்கள் உருத்து எழ - பகைவ ர்களாகிய முனிவர்களுள அன்பர்களாயினோர்களுக்கெதிரே

(முகிழ்த்திய திருக்கரங்களொழியப் பின்னும்) இரண்டு திருக்கர ங்களைத் தோன்றியெழ,—முன் கைவந்த நிலயம் மலர்க்கால வந்து கலந்து இசைப்ப - முன்னே கைவந்துள்ள திருநிரு த்தம் செந்தாமரைமலர்போலுந்திருவடியில் வந்து பொருந்தி யொலிக்க,—பவ்வம் கொள் முழு நஞ்சும் நுதல் விழியும் பரித்தான் - திருப்பாற்கடலினின்றுந்தோன்றிய குறைவற்ற விடத்தையுந் நெற்றிக்கண்ணையுங் காட்டியருளினார். எ - று.

உருத்தல் தோன்றல் பரித்தல் தோற்றல். (௬௪)

ஏய்ந்தவனல் முன்னுகர்ந்த விருளுமிழ்வ தெனவெ
ரிவாய்ப், போந்ததிரு மெரிமுசுப் பொறிவிழிவெள்ளைப்
பற்குறளன், சிந்தரவந் துடனரவந் திகழ்வர வரனெ
திரே, பாய்ந்தருளி வெரிநெரியும் படியடிமேற் பயில
வித்தான்.

இ - ள் ஏய்ந்த அனல் முன் நுகர்ந்த இருள் உமிழ்வது என - பொருந்திய அக்கினியானது (தான்) முன்னே விழுங்கிய இருளை (த் தற்காலத்தில்) உமிழ்ந்தாற்போல—எரி வாய்ப் போந்து அதிரும - (குண்டத்து) அக்கினியினின்றுந் தோன்றி ஒலிக்கின்ற—எரி முசு - அக்கினியை வீசுகின்ற குஞ்சியையும—பொறி விழி - தீப்பொறிகளைச் சிந்துகின்ற கண்களையும்—வெள்ளை பற்குறளன் - வெண்மையாகிய பற்களையுமுடைய குறளவடிவினதாகிய முயலகனை—சிந்து அரவத்துடன் அரவம் திகழ வர - கோபிக்கின்ற பாம்பினோடும் ஒலி மிகும்படி வர,—அரன் எதிரே பாய்ந்தருளி - சிவபெருமான் எதிரே (அம்முயலகன் கீழ்ப்பட) பாய்ந்து—வெரிந் நெரியும்படி மேல் அடி பயிலவித்தான் - (அதனை) முதுகு நெரியும்படி அதன்மேலே (வலப்) பாதத்தினாலேயமிழ்த்தருளினார். எ - று. (௬௫)

மலங்கவெரி தரவேந்தி மந்திரங்கள் வரக்கரத்தா
லலம்புசிலம் பணியாகத் திருவடியி லமர்வித்துத்
துலங்குபல சடைதாழத் துணங்கைக்கணந் துதைதவிப்ப
விலங்கலணி தடந்தோளா னருநடமா டுதல்புரிந்தான.

இ - ள். மலங்க - (முனிவர்கள் தங்களால் வலிக்கப்பட்ட வைகளெல்லாம்) தளர்ந்தமையால - எரி தர ஏந்தி - அக்கினியை விடுக்க (அதனை) ஏந்தியருளி,—மந்திரங்கள் வர - (பின்பு) மந்திரங்கள (விடுக்கப்பட்டு) வர—கரத்தால அலம்பு சிலம்பு அணி ஆகத் திருவடியில் அமர்வித்து - (அவைகளைத்) திருக்கரத்தினாலே ஒலிக்கின்ற திருச்சிலம்புகளுக்குத் தரிசாகத் திருவடியிலே சாத்தியருளி,—துலங்கு பல சடை தாழ - விளங்குகின்ற பலசடைகள் (பின்னே) தூங்க—கணம் துணங்கை துதைவிப்ப - கணநாதர்கள் துணங்கைக்கூத்தை மிகச் செய்ய—அலங்கல் அணி தடம் தோளான் அரு நடம் ஆடுதல புரிந்தான் - கொன்றைமாலையை அணிந்த பெரிய திருந்தோள்களையுடைய சிவபெருமான அரிய திருநிருத்தஞ்செய்யத் தொடங்கியருளினா எ - று (௩௬)

தாகத்தா லலந்துமிகத் தளர்ந்துதவ வலிசலித்த
மோகத்தா லிழந்தனலு மந்திரமும விடமுடிந்த [கும
சோகத்தா னிராபுத்தராயத் துளங்குநட மிறைதொடங்
வேகத்தா லருமுனிவ ரொன்றாக விழுந்தாரகள

இ - ள். அரு முனிவர் - பெரிய முனிவர்கள்—தாகத்தால் மிக அலந்து - (ஓமாக்கினியுட்டணத்தினாலாகிய) தாகத்தினாலே மிக வாடி,—தவ வலி சலித்த மோகத்தால தளர்ந்து—தவவலி குறைந்த மயக்கத்தினாலே தளர்ந்து,—அனலும இழந்து - அக்கினியையும் இழந்து,—மந்திரமும் விட முடிந்த

சேடுகத்தால நிராயுதராய் - மந்திரமும் நீஙக (அதனல்) விளை ந்த துன்பத்தினுலே நிராயுதர்களாகி,—துளங்கு நடம இறை தொடங்கும வேகத்தால - விளங்குகின்ற திருநிருத்தத்தைச் சிவபெருமான் றொடங்கியருளிய வேகத்தினுலே—ஒன்று ஆக வீழ்ந்தாகள - ஒருஙகே விழுந்தாகள. எ - று (௩௭)

நடமுயலும பொழுதஞசி நடுநடுஙகிநானயரக, கட
கமென விட்டதர்த்தை நககடடியவங கைககவித்த, விடை
யில்விடை யுடனெடுவா னெயதியிடத் தணைந்தகுல,
மடவரலே மகிழநதவணமேன் மலாநதகடைக கண
வைததான

இ - ள. நடம் முயலும் பொழுது - திருநிருத்தந்தொடஙகு ம்பொழுது—நான் அஞசி நடுநடுஙகி அயர - நான் (அதன வேகத்தைச சகிக்கமாட்டாது) பயப்பட்டு நடுநடுஙகிச சோகி கக,—விடதரத்தைக கடகம எனக் கட்டிய அம கைக கவி த்த இடையில - பாமபைக கடகமாகக கட்டிய அழகிய திரு ககரத்தினுலே (அஞசாதே என்று) அமைத்தருளிய பொழு தில—விடையுடன நெடு வான எயதி இடத்து அணைந்த குல மடவரலே மகிழ்நது - இடபவாகனத்தோடு நெடிய ஆகாய மாரக்கமாக வநது இடப்பாகத்திலே பொருந்திய குலப்பெ ணணுகிய உமாதேவியாரைப் பார்தது மகிழ்ந்து,—அவள மேல மலாநத கடைககண வைத்தான் - அவளமீதே அகன்ற திருககடைககணை வைததருளினா எ - று. (௩௮)

தேவாரம்.

அரிவைபங் கணைந்தபி னெங்கஞ்ச மலாமழை யுண்ட
ரபொ ழிந்தனா, பிரமபு ரந்தரா வந்தனை புரிந்தினர்
முன்புற வின்புறு, முருவமொ ழிந்திக ழெனபழ வுட

லது கொண்டுப ணிந்தெதிர, மருவந் டுங்கியொ டுங்கு
என மலைமகள் கண்டும கிழ்ந்தனள.

(இ - ள்.) அர்வை அணைந்த பினை - உமாதேவியார எழுந்தரு
ளிய பின்பு,—அண்டா எங்களும அலர மழை பொழிந்தனா-
தேவர்கள் எவ்விடங்களினும் பூமழை பொழிந்தாகள,—பிர
மபுரந்தரா முன்பு உற வந்தனை பெருகினா - பிரமாவும இந்தி
ரனும திருமுன்னே (எட்டுறப்பும்) பொருந்த நமஸ்காரத்தைத
மிகச்செய்தாாகள,—இன்பு உறும் உருவம ஒழிந்து - (நான்
முனிவர்கள) இன்புறுந்தற்கேதுவாகிய வடிவத்தை நீங்கி,—
இகழ என் பழ உடலது கொண்டு பணிந்து - இகழப்படுகின்ற
என்னுடைய பழைய சரீரத்தைக்கொண்டு (சிவபெருமானை)
நமஸ்கரித்து,—எதிர மருவ நடுங்கி ஒடுங்குதல - (முன்புபோ
லக் கூசாமல) எதிரே பொருந்துதற்கு அஞ்சி (பபிரமேந்தி
ராதிகளுக்குப் பின்னே) ஒடுங்கி நிற்றலை—மலை மகள் கண்டு
மகிழ்ந்தனள - பார்ப்பதிதேவியார கண்டு (திருவுள்ள) மகிழ
ந்தருளினா எ - று (௯௯)

விரவிய வங்கண னெங்களும விரிசடை மணடிய
லைந்திட, வெரிவிரி செங்கை சுழன்றிட விடிதுடி கொ
ணடிட இவணடிசை, பரிபுர புண்டரி கந்தரு பதயுக
ளமபல் ருநதொழ்,வருளபுரி யெந்தை நடந்தையு மதிர
நடங்க டொடங்கினன

இ - ள். அருள் புரி எந்தை - கருணையைச் செய்கின்ற எமது
பிதாவும,—விரவிய அங்கணன (திருநிருத்தத்தைப்) பொருந்
திய அருட்கண்ணருமாகிய சிவபெருமான,—விரி சடை எங்
கணும் மண்டி அலைந்திட - விரிந்த சடை எவ்விடத்திலுஞ்
செறிந்து அசைய,—எரி விரி செங்கை சுழன்றிட - அக்கினி

சுவாலிக்குஞ் சிவந்த்திருககரஞ் சுழல,—குடி எண்டிசை இடி கொண்டிட - தழுருகம எட்டுந்திககினும இடிபோலுமோசை யைப பொருந்த,—பரிபுர புண்டரிகம தகு பதயுகௗம் பலரும தொழ - சிலம்பையணிநத செந்தாமரைமலாபோலுந திருவடிகளிரணடையும யாவரும் வணஙக,—மடநதையும அதிர உமாதேவியாரும் நடுஙக,—நட்ஙகள தொடஙகினன் - (வெகுவித) திருநடஙகளைத தொடஙகியருளினா எ - று (௬0)

கரணம னநதமு யனறொலி கலவுசி லமபணி குஞ் சித, சரணமி லஙகவ லயபுரி தருகர முமபொலி வுந தரு, திரணகின மஙகைநெ டுஙகய றிருநய னஙகளசெ றிநதிடு, புரணமு மொனறிய வெனறிகொள பொருவிலபு யஙகமு யஙகினன.

இ - ள் அனநதம கரணம முயன்று -அளவிலலாத கரணஙகளை நடிததது,—ஒலி கலவு சிலமப அணி குஞசித சரணம இலஙக - ஓசை பொருநதிய சிலமபை அணிநத குஞசிதபாதம விளஙக,—வலம்புரி தரு கரமும-(உத்தமலககணமமைநத)சஙகு பொருநதிய திருககரமும—பொலிவும் - (திருககரததினலமைநதருளிய) பொலிவும—தகு திரள நகில் மஙகை நெடுஙகயல திரு நயனஙகள செறிநதிடு புரணமும - இணையொத்த திரண்ட தனஙகளையுடைய உமாதேவியாருடைய நெடிய கயல போலுந் திருககணகளும (தம்முடைய) திருககணகளுஞ்சேர்நத அசைவும—ஒன்றிய வென்றி கொள் பொருவு இல் புயங்கம் முயஙகினன் - பொருநதிய வெற்றியைக் கொண்ட ஒப்பில்லாத புயங்ககரணத்தைப் பொருநதியருளினா - எ - று.

குஞசிதம் வளைந்தது. புரணம்-அசைதல், குடித்தல். (௬௧)

புனிதபு யங்கமு யங்கிய பொழுதவ னுந்தன டந் தரு, மினிமைநு காநதமடநதையு மெழிலவிடையுமு பெறு கெனறரு, ளனிமிக வெனகணு மநகண னகை தர வுயநதுவ ணங்கினன, மனமுரு குமபடி யன்புடன வளாவிழி பினபுவ ழுஙகினன.

இ - ள். புனித புயஙகம் முயஙகிய பொழுது - சுததமாகிய புயஙககரணதகைப் பொருநதியபொழுது—அங்கணன அவ னும - அருட்கணணாாகிய அச்சிவபிரானும—தன நடம தரும இனிமை நுகாநத மடநதையும் - தமது திருநிருததத தால விளைநத இன்பததை அநுபவிதத உமாதேவியாரை யும்—எழில விடையும - அழகையுடைய இடபதேவரையும் (நோககி)—பெறுக எனறு -(நீஙகள இபபுயஙககரணதகைத தரிசிககப) பெறுவீாகளாக எனறு அருளிசசெயது,—எனக னும அருள நனி மிக நகை தர - எனனிடததும அருள் மிகத தழைககும்படி திருமுறுவல செயதருள,—உயநது வணஙகி னன - (அப்பொழுது நான்) உயநது நமஸ்கரிததேன்,— பினபு மனம உருகுமபடி அனபுடன வளர் விழி வழஙகி னன் - பின்பு எனனெஞசம கரையும்படி அன்பினேடு வள ராநின்ற (ஞானக) கணணை நதருளினா. எ - று (சஉ)

அயருமருநதவா நமபழி யகலநினைநதரு ளங்கண, சயசய சங்கர வெனறெறிதிரையில விழுநதுப ணிந தனா, நயநட னுநதநது மங்கவா நனமையவை யுநதொக வுநதிருண், முயலக னெனறுக வெனறதன முதுகதி ருமபடி நினறனன.

இ - ள். அயரும் அருந்தவர் - சோகிக்கின்ற பெரிய முனி வர்கள்—அங்கண சயசய சங்கர நம பழி அகல நினைந்தருள

என்று - அருட்கண்ணரே சய சய சங்கரரே அடியேங்களு டைய குறைநீங்கும்படி திருவுளங்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்று — வீதிதன்னில் வீழ்ந்து பணிந்தனர் - சந்நிதியிலே பூமியின் கண் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்தார்கள், — நய நடனும் - இன்பத்தைத் தருகின்ற நிருத்தராஜரும் — தரும் அங்கவர் தவ வினையும் நோக வைத்து இருள் மூயலகனை ஒன்றாக என்று - (அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட) தக்க அவர்களுடைய ஆணவமலச் சத்தியெல்லாங்கூடி வடிவாகிய முயலகனைப் பொருந்துக என்று அருளிச்செய்து, — அதன் முதுகு அதிரும்படி நின்றனன் - அதனுடைய முதுகு நெரியும்படி நின்றருளினர் எ - று.

பண்டைய விருளபறியும்படி பங்கய பதமுதவும் பொழுது, தெண்டிகழ்முடிகள் கண்டனர் இன்புறு திரு நடமன்பொடு, கண்டனர் வெருவினர் நுண்டுளிகண் டரு மருவிசொரிந்தனர், குண்டிகைக் குசையிசை தண் டுகள் கொண்டெதிர் குணலைமலிந்தனர்.

இ - ள் பண்டைய இருள் பறியும்படி பங்கய பதம் உதவும் பொழுது - அநாதியேயுள்ள ஆணவமலவிருள் நீங்கும்படி சிவபெருமான் செந்தாமரைமலர்போலுந்திருவடிகளை அருளிய பொழுது, — எண் திகழ் இருடிகள் - (நாற்பத்தெண்ணாயிரமென்னும்) எண் விளங்கநின்ற முனிவர்கள் — இன்பு உறு திரு நடம் அன்பொடு கண்டனர் கண்டனர் - இன்பம் பொருந்திய திருநிருத்தத்தை அன்போடு தரிசித்தார்கள் தரிசித்தார்கள், — வெருவினர் - அஞ்சினார்கள், — நுண் துளி கண் தரும் அருவி சொரிந்தனர் - சிறுதுளிகளாகக் கண்களினின்று தோன்றும் அருவியைப் பொழிந்தார்கள், — குண்டிகை குசை இசை தண்டுகள் கொண்டு எதிர் குணலை மலிந்தனர் -

கமண்டலுஙகளையுந் தருப்பை பொருந்திய தணடுகளையுங் கையிற்கொணடு சந்நிதியிலேயுருணலைககூத்தாடினாகள் எ-று

மீமாஞ்சைநூல் பிரபஞ்சம் அநாதி நித்தியமெனவும், ஆன்மாககடகு வேறாகக கருததா ஒருவரிலலையெனவும, சிவன முதலாயினாரெலலாரும் அநித்தியரெனவும், வேதம் அநாதி நித்தியமெனவும், வேததத்திறகூறபபட்ட சிவன் முதலிய சதத ஙகளே பிரமமெனவும, அசசததஙகளின் வேறாகிய தேவாகளை அசசததஙகள அறிவிபபனவலலவெனவும், வேதம் விதித்த இம்டி முதலிய கருமஙகளே இருமைப பயன்களையும பயககுமெனவுஙகூறும இநநூல் செயதவர் சைமினிமுனிவா .

தேவதாருவனத்து இருடிகள, மீமாஞ்சைநூலே உணமை நூலெனக கொணட மயககததினாலே, சுவதநதிரராகிய சிவபிரான்மாட்டனபு செயதலையொழிதது, வேதம் விதித்த கருமஙகளை அநுட்டித்துத தஙகள மனைவியாகட்கும மீமாஞசக மததைதைப் போதித்து, அவாகளைக கறபின்வழி நிறுவிய பாதந்திரர்களாகிய தஙகளைச சுவதந்திராகளெனத துணிநது ஒழுகினார்கள் இதனையறிந்த பெருஙகருணைககடலாகிய சிவபெருமான் அவ்விருடிகட்கும அவாகளுடைய பததினிகட்கும் மீமாஞ்சகமதமே மெயயெனக கொணட மயக்கததை ஒழிதது அவர்களை ஆட்கொணடருளத திருவுளஙகொணடு தாம பிக்ஷாடனமூர்த்தியாகி விட்டுணுவை மோகினியாககியருளினார். இருடிகள் மோகினியுடைய பேரழகைக கணடவழித் தாஙகள் காமததால் மீதூரப்பட்டு நியமமிழநது கருமாநுட்டானஙகளெல்லாம் விடுததமையானும, சிவபெருமானைக கோறற்பொருட்டுத் தாஙகள் செயத அபிசாரவேளவி முத

வியனவெல்லாம் பயன்படாதொழிந்தமையானும், தீங்கள் கொண்ட மீமாஞ்சகமதம் பொய்யெனத் தெளிந்து, தாங்கள் பரதந்திரரெனவும், சுவதந்திரராகிய கருத்தா ஒருவர் உண்டெனவும், அவர் சிவபெருமானேயெனவும், அவரது திருவருளவயத்தானன்றிப் பாவத்தினீங்கலும் புண்ணியஞ்செய்தலும் இயலாவெனவும், "பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும்" எனவுந் துணிந்து, அவரை வழிபட்டுயர்ந்தார்கள். இருடிபத்தினிகள் பிக்ஷாடனமூர்த்தியுடைய பேரழகைக் கண்டவழி முன்னர்க் காமவயத்தராகி, மீமாஞ்சகமதம் பொய்யெனத் தெளிந்து, பின்னர்ச் சிவஞானவயத்தர்களாகிப் பேரின்பம் பெற்றுயர்ந்தார்கள். இதுகாறுங் கூறியவாற்றுற் சிவபெருமான் செய்தனவெல்லாம் ஆன்மாக்கட்கு முத்தியின்பம் பயத்தற்பொருட்டாமென்பது தெள்ளிதிற்பெறப்படுதலானும், அவர் இருடிபத்தினிகளைக் காமித்தலுங் கூடலுஞ் செய்யாமையானும், அவர்செயல்கள் குற்றமாகாமை தெளிக. சுவதந்திரந் தமவயமுடைமை. பரதந்திரம் பிறர்வயமுடைமை. (சச)

சூடினர் கரமல ரஞ்சலி சூழ்வுற வமரர்து தைந்தனர் நாடிய கருவிகொ டும்புரு நாரத ரிசைபடி யும்படி கொ பாடிலர் தெளிவிலர் நின்றனர் பாரிட நிலவுதுணங்கை டாடின கரணமி டுந்தொழி லயினர் கணபர நாதர்கள்.

இ - ள். அமரர் கரமலர் அஞ்சலி சூடினர்—தேவர்கள் கைகளாகிய மலர்களை அஞ்சலிக்கச சூடிக்கொண்டு—சூழ்வுற்றுத் துதைந்தனர் - பக்கங்களிலே பொருந்த நெருங்கினார்கள்;— நாடிய கருவி கொள் தும்புரு நாரதர் - ஆராயப்பட்ட

யாழைக் கையிறகொண்ட தும்புரு நாரதர்கள்—தெளிவு இலா - (நிருத்தானநததிலே) பரவசாகளாயினமையால-உ இசை படியுமபடி பாடிலா நின்றனா - கீததைதத திருநதும படி பட்டதவாகளாய் நின்றாகள,—பாரிடம நிலவு துணஙகை கொடு ஆடின - பூதஙகள விளஙகாநிறை துணஙகைககூத தாடின,—புரஙகணநாதாகள கரணம இடும தொழில ஆயினா- மேலாகிய கணநாதாகள கூததினவிகறபஙகளைச செயயுந தொழிலையுடையாகளாயினாகள, எ-று. (சரு)

அஙகரி பிரமபு ரநதர ரணடாகண முனிவா கண மும, மிஙகெமது இனியந டஞ்சிவ லிஙகம திசையநி, னைநதொளிா, கொஙகலா பலமல ரனபொடு கொண டடி வழிபடு மெனறுயா, மஙகுலி னிடைவிடை தங கிய மஙகையொ டிறைவனம றைநதனன.

இ - ள். இறைவன் - சிவபெருமான—அஙகு - அவவிடத திலே—அரி பிரம புரநதரா அணடாகள முனிவா அகணட மும-விட்டுணு பிரமா இநதிரன தேவாகள முனிவாகளாகிய எலலீரும்—இஙகு எமது இனிய நடம சிவலிஙகமது இசைய நினைநது - இஙகே நமமுடைய இனபநிருததததைச சிவலிங கததிலே பொருநதத தியானிதது—ஒளிா கொஙகு அலா பல மலா கொணடு அனபொடு அடி வழிபடும என்று - விளஙகு கினற மணம விரிந்த பல பூககளைககொணடு அன்போடு (நம முடைய) திருவடிகளை வழிபடுஙகள என்று பணிதது,—உயா மஙகுலினிடை - உயர்நத ஆகாயததினிகணணே—விடை தங கிய மஙகையொடு மறைநதனன் - இடபவாகனததின்மேலே தங்கிய உமாதேவியாரோடு மறைந்தருளினார் எ - று.

விஷ்ணு என்னுநதாது சித்திரிததலெனப் பொருள்படுதலின், படைத்தல் காத்தல் முதலியவற்றால உலகததைச் சித்திரிப

பதாகிய சிவத்தினது பிரபாவமே லிங்கமெனப்படும். அவ்
விலிங்கத்தினது விளக்கத்துக்கு இடமாகிய சைலம், வாணம்,
ஸ்படிகம், லோஹஜம், க்ஷணிகம் என்பனவும் உபசாரத்
தால் இலிங்கமெனப்படும். (சசா)

இறைமறை தருதிசை முன்றொழு தெவர்களு மகல
வுழி வென்றிகொ ளறிவுறு மொருமைய னந்தனி
னமளியி னெருநல் மரந்தாளிர, கறைவளர் மிடற்றன
டந்தொழு கலவியி னலமொடு கண்படு, முறைதரு
துயரமொ ழிந்தன னெனமுக மலரமொ ழிந்தனன்.

இ - ள் இறை மறை தரு திசை முன் றொழுது எவர்களும்
அகலவுழி - சிவபெருமான் மறைந்தருளிய திக்கு முன்னாக நம
ஸ்கரித்து யாவர்களும் அகன்றபொழுது,—வென்றிகொள்
அறிவு உறும் ஒருமை அனந்த - வெற்றியைக் கொண்ட ஞான
த்திலே பொருந்திய ஒருப்பாட்டையுடைய ஆதிசேடனே,—
நின் அமளியில் நெருநல் அமர்ந்து - நான் நீயாகிய சயனத்
திலே நேற்று பொருந்தி—ஒளிர் கறை வளர் மிடற்றன்
நடம் தொழு கலவியின் நலமொடு - விளங்குகின்ற நஞ்சு
பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானது திருநிருத்
தத்தை வணங்கும் சேர்க்கையினது இன்பத்தினோடே—கண்
படு முறை தரு துயரம் ஒழிந்தனன் என - நித்திரைசெய்த
லினால் முறையே நிகழாநின்ற துன்பத்தை ஒழிந்தேன்
என்று—முகம் மலர மொழிந்தனன் - முகம் மலரும்படி
சொல்லியருளினார் விட்டுணு எ - று. (சஎ)

அண்டவா துயரட மென்றலு மஞ்சலி சிரமுற முன்
பொடு, கண்டவ ரெனமிக நுண்டுளி கண்டர வுருகு
தல் கண்டரி, தொண்டின ரிவர்புணி யெனப்பணி சுந்தர

னடிபணி யெனபணி, பணுடென் தணையிவ ரென்று
கொள பண்பொழி யினியென னொந்தனன

இ-ள் அணடனது உயா நடம என்றலும - சிவபெருமா
னுடைய உயாந்த திருநிருததம எனறமாததிரததிலே,—அஞ
சலி சிரம உற - அஞசலியாகிது சிரசிலே பொருநத—அன
பொடு கணடவா என - அனபோடு தரிசிததவாபோல - கண
நுண் துளி மிகத தர உருகுதல - கணகளினவை சிறிய
நீரதுளிகளை மிகப பொழியுமபடி (ஆதிசேடா) மனமுருகு
தலை—அரி கணடு - விட,டுணுவானவா கணடு,—தொணடினா
இவா-சிவபெருமானுககுத தொணடா இவர்,—பணி-(இவா)
தொழிலாவது—எனபு அணி சுநதரன அடி பணி - எலுமபை
அணிநத சிவபெருமானுடைய திருவடிககுத தொணடுசெய்த
லாம,—என பணி - எனனுடைய தொழிலாவது—பணடு
இவா எனது அணை என்று கொள பணபு இனி ஒழிவு என-
முனனே இவா எனககுச சயனமெனறு கொணட தன்
மையை இனி நீஙகுதல என்று சொலலியருளி,—நொநத
னன - (அது கேட்ட ஆதிசேடா) வருநதினா எ - று (சஅ)

இனியணை யெனநனி துஞசுத லிசைவில தெனதுள
நினபணி, தனயுனை முயலமொழிநதுயா ததுமுயில
வதற்கு மெனறலு,மனமிசவுருகிய னநதனும,வரதன
தினியந டநதொழு, தூனினி தெனினும கனறிடு
தொழினினை வரிதென னொநதனன.

இ-ள இனி அணை என நனி துஞசுதல் எனது உளம
இசைவு இலது - இனி நீ சயனமாக (நான உன்மீது) மிக
நித்திரைசெய்தற்கு என்மனசில உடன்பாடிலலை,—நின் பணி
முயலத் தனயனை மொழிநது-உன்னுடைய தொழிலைச செய

தற்கு உன்பிள்ளையைக் கற்பித்து—உயர் தவம் முயல்வது தருமமன்றாலும் - நீ மேலாகிய தவத்தைச் செய்வதே தருமம் என்று விட்டுணு சொல்லியருளாலும்,—அனந்தனும் மனம் மிக உருகி - ஆதிசேடரும் நெஞ்சமிகக்கரைந்து,—விரதன் அது இனிய நடம் தொழு துணைவு இனிது எனினும் - சிவபெருமானுடைய இன்பநிருத்தத்தை வணங்குதற்குத் விரைதல் மிகவினியது என்றாலும்—அகன்றிடு தொழில் நினைவு அரிது என நொந்தனர் - (உமைபிற) பிரியுஞ் செயலை நினைத்தற்கும் அரியது என்று துக்கமுற்றார் எ - று. (சக)

மாதவன் மிகவும கிழ்ந்திறை வாழ்வட கயிலைமருங்குற, நீதவ முயலகயல கொண்டகண் ணேரிழை யதிப னும் வந்தினி, ஞூதர வமரவ ரம்பல வாசற வருட்ரு மென்றபி, னேதமில பொருவில னந்தனு மேசறு மரியை யிறைஞ்சினன்

இ - ள். மாதவன் மிகவும மகிழ்ந்து - விட்டுணு மிகவும் வந்து,—இறை வாழ வட கயிலை மருங்கு நீ தவம உற முயல- சிவபெருமான எழுந்தருளியிருக்கும் உத்தரகைலாசத்தின பக்கத்திலே நீ தவத்தை மிகச்செய்வாயாக,—கயல கொண்ட கண் நேரிழை அதிபனும் வந்து - கயலபோன்ற கண்களையுடைய உமாதேவிக்கு நாயகராகிய சிவபெருமானும் எழுந்தருளிவந்து—நின ஆர்வு அமர வரம பல ஆசு அற அருள் தரும் என்ற பின் - உன்னுடைய தீர (வேண்டிய) வரங்கள் பலவற்றைக் குற்றமற அருளிச்செய்வார் என்று சொல்லிய பின்பு,— ஏதம் இல பொருவு இல அனந்தனும்-குற்றமில்லாத ஒப்பில்லாத ஆதிசேடரும்—ஏசு அறும் அரியை இறைஞ்சினன் - குற்றமற்ற விட்டுணுவை வணங்கினார். எ - று. (ருo)

விரவரி யருளொடு அனந்தனும் விரைவொடு தக
விடை கொண்டபின, மருவரு தலைவனம கிழ்ந்துறை
வளர்வட கயிலைம ருங்குற, விரிபண மணிவெயில் சிந
திட விரிவிழி கதிரைவி ழுங்கிட, வெரியெரி திசை
தொறு மண்டிட விகழ்வறு தவமதி சைந்தனன.

இ - ள். அனந்தனும விரவு அரி அருள் கொடு - ஆதிசேடனும (தமமோடு) கலந்த விட்டுணுவினுடைய அநுமதியைப் பெறறு,—விரைவொடு தக விடை கொணட பின - சடிதியாக (க கருணை) தக்க விடைகொணடபினபு,—மருவு அரு தலைவன் மகிழ்ந்து உறை வளர் வட கயிலை மருஙகு - (யாவராலும) அடைதறகரிய சிவபெருமான (திருவுள) மகிழ்நது எழுந்தருளியிருககும உயாநத உததரகைலாசததின பககததிலே (பொருநதி,)—விரி பண மணி வெயில உறச சிநதிட - அகனற (ஆயிரம்) படஙகளினுமுளள இரததினங்களின் வெயிலை மிகச சிநத,—விரி விழி கதிரை விழுஙகிட - இடவியகணகள ஆதிததியனை (த் தஙகள பிரகாசததினுள்) அடகக,—எரி எரி திசைதொறும மணடிட - சுவாலிககின்ற அககினி திககுகடோறுஞ செறிய,—இகழவு அறு தவமது இசைந்தனன - குறறமறற தவததைதச செயதாா எ - று (௫௧)

வேறு.

தவமிக முயலும போது தன்னுயிரப் புமிழ்வ தன்றிப்
பவனெனு முணவுங்கொள்ளானபலபக லகலவுமபாரா
சிவனடி கண்ணுங் கணக் டியபிய மாககு,வானபோ [ன
லுவமுனில கதிரோனுளபுககுருகனேரோடலைததான

இ - ள். தவம் மிக முயலும போது - தவத்தை மிகச் செய்யும் பொழுது,—தன் உயிர்ப்பு உமிழ்வது அன்றி - தமமு

டைய சுவாசத்தை இரேசித்தலொழிந்து—பலன் எனும் உண்டியும் கொள்ளான் - வாயுவெனனும உணவையுங் கொள்ளாதவராகி,—பல பகல அகலவும பாரான - நெடுங்காலஞ், செல்வதையுஞ் சிந்தியாதவராகி,—சிவன் அடி கரணும் கணகள் நிபபியம ஆகுவானபோல - (மேலே) சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத தரிசித்தற்குரிய கணகளைத தெய்வததனமையுடையனவாகச செயவாரபோல—உவமன இல கதிரோன உள் புக்கு உருக போர ஓட வைததான ஒப்பிலலாத சூரிய மணடலததினுளளே புகுநது உருகுமபடி நேரே செலல வைததார எ - று

யோகாங்கமெட்டனுள் ஒன்றாகிய பிராணாயாமமாவது பிராணவாயுககளைத தடுத்தலாம. ஆயாமம் தடுததல எனது இரேசகம, பூரகம, கும்பகம் என மூனறு பகுதியை உடைதது அவறறுள, இரேசகமாவது அகத்துளள அசுததவாயுவைப புறததே கழிததல பூரகமாவது புறததுளள சுததவாயுவினுலே யுள்நமபடுஞ் சரீரததை நிறைவிததல கும்பகமாவது கழிததலையும உடகொளளலையும ஒழிதது உளளேயுள்ள வாயுவைத் தடுத்து நிறுததல. பாமபுககு உணவு வாயுவாதலானும, ஆதிசேடா பாமபாதலானும, அவர் பூரககும்பகஙகள் செயயின உணவு கொணடாராவராதலாலும் உணவு உடமபை வாட்டுந தவததிற்கு விலககாதலானும, அபபூரககும்பகஙகளை ஒழிதது இரேசகமாததிரஞ் செய்தாரெனக.

இன்னவா றருந்த வங்க ளிவணிருந் திடநட டஞ்செய்
மன்னன்மா முனிவரைபபோல்வா யமைகளளப்பூரணுகி
முன்னய ஞகி யனன் முதுகிட் மாக வேறி
யன்னவனெதிரேசென்றுனவனுமாதாங்கள செயதான.

இ - ள். இன்ன ஆறு இவன் அருந் தவங்கள் இயற்றிட - இந்தப்பிரகாரம் இவ்வாதிசேடர் அருமையாகிய தவங்களைப் பண்ண,—நடம் செய் மன்னன் - திருநிருத்தஞ்செய்தருளுஞ் சிவபெருமான்—மா முனிவரைப் போல வாய்மைகள் அளப்பான் ஆகி - (தேவதாருவனத்துள்ள) பெரிய முனிவர்களைப் (பரீக்ஷித்தாற்) போல (இவருடைய) உண்மைகளையும் பரீக்ஷிப்பாராகி,—முன் அயன் ஆகி அன்னம் ஊர்தரு இடம் ஆக ஏறி - முன்னே பிரமாவாகி அன்னவாகனத்தின் முதுகே இடமாகவேறி,—அன்னவன் எதிரே சென்றான் - அவரெதிரே போயருளினார்,—அவனும் ஆதரங்கள் செய்தான் - அவருஞ் சற்காரங்கள் செய்தார் எ - று. (௫௩)

செய்தவன் றன்னை நோக்கிச் சினவர வுருவோய செல்லல், மெய்திகழ் தவங்கள் போதும் விரவுபோ கங்கள் வீடு, பொய்தகா வித்தை சித்தி பொருந்துவ தொன்றெ மக்குக், கொய்துரை தருது மென்று கூறினன் முனிவர் கோமான்

இ - ள். செய் தவன் றன்னை நோக்கி-(சற்காரங்கள்)செய்த ஆதிசேடரைப் பார்த்து,—சின அரவு உருவோய - கோபத்தைப் பொருந்திய சர்ப்பவடிவையுடையவனே,—செல்லல மெய் திகழ் தவங்கள் போதும - துன்பத்தைச் சரீரத்துக்கு விளைக்கும் விளங்குகின்ற தவங்கள் (இனி) அமையும்,—விரவு போகங்கள் - பொருந்திய (சுவர்க்காதி) போகங்களும—வீடு - (நம்முடைய) பதமுத்தியும்—பொய் தகா வித்தை - பொய் சேராத (பதினென்கு) வித்தைகளும்—சித்தி - (அட்டமகா) சித்திகளுமாகிய இவைகளுள்—பொருந்துவது ஒன்று எமக்குக் கொய்து உரை - (உனக்கு) வேண்டுவதொன்றை நமக்குத் தெரிந்து சொல்வாயாக,—தருதும் என்று முனிவர்

கேளுறான் கூறினன் - (நாம் அதனைத்) தருவேம் என்று முனிவாகளுககுத தலைவராகிய பிரமதேவா சொலலியருளி னா. எ - று. (௩௪)

வாசகங் கேட்ட னநதன மகிழநதியானைப் புகழநத ழைதத, நீசனை யெனன வேணடிற வோதரி னனறு னககுப, பேசுகென றனைததும வேண்டாப பெற்றி கண டயனிகழநது, கேசறு தவஞசெய் வானவே றெனபெற வியமபு கெனன

இ - ள் அனநதன் வாசகம கேட்டு - ஆதிசேடர் அவ்வார்த்தையைக கேட்டு,—யான மகிழ்ந்து புகழநது அழைத்தது ஈசனை எனன - நான (காண) விருமபித துதிதது அழைததது சிவபெருமானை என்று சொலல,—அயன் - (அது கேட்ட) பிரமதேவா—உனககு, வேண்டிற்று எவா தரின் நன்று பேசுக எனறு - உனககு வேணடியதொன்றை யாவர் தரினும நல்லது (அதனைச) சொலவாயாக எனறு சொலலி,—அனைததும வேணடாப பெறறி கணடு - (தாம் வினவிய) யாவையும் (அவருககு) வேணடாத கருததையறிநது,—இகழ்ந்து - (அவரைப்) பழிததது,—இஙகு எசு அறு தவம செய்வான் வேறு என் பெற இயமபுக எனன - நீ இங்கே குறற மறற தவததைச செயவது வேறியாது பெறுதறகு? (அதனைச்) சொலவாயாக எனறு வினவியருள. எ - று. (௩௫)

முத்தியு டிவி லாத போகமு நாலி ரண்டாஞ்
சித்தியும் வித்தை யாவுஞ் செயவதென் றிசழ்வ னத்தி
லதத்னை றெவாககு நலகு மானநத நிருத்தங் காணும
பித்துமே விட்ட தென்று பேசினு னேசி லாதான்.

இ - ள். முத்தியும் - (உம்முடைய) பந்தமுத்தியும்—முடிவு இலாத போகமும - அளவிலலாத (சுவர்க்காதி) போகங்களும்—நாலிரண்டாம சித்தியும் - அட்டமாசித்திகளும—வித்தை யாவும - (வேதமுதலிய) சகலவித்தைகளும்—செய்வது என் தரும் பயன யாது?—திகழ வனத்தில அந்தன அன்று எவர்களும நலகும ஆனந்த நிருத்தம காணும பித்து மேலிட்டது - விளங்காநின்ற தேவதாருவனத்திலே சிவபெருமான் அப்போது யாவர்க்கும் தரிசிப்பித்தருளிய ஆனந்த நிருத்தத்தைத் தரிசிக்கவேண்டுமெனனும மோகம மிகுந்தது—என்னு ஏசு இலாதான பேசினன - என்று குற்றமில்லாதவராகிய ஆதிசேடர சொல்லினார். எ - று. (௫௬)

முந்தய னவனை நோக்கி முடியநீ முடியா தொன்றைச்
சிந்தனை செய்த பித்துத் தீர்தரா தென நகைத்தந்.
கந்தமில சுதந்திரத்தோ னாசொல வனத்தி லன்று
வந்தருணடம்பு ரிந்தான மதியிலா யெனவு ரைத்தான

இ - ள். முந்து அயன அவனை நோக்கி - முறபட்ட பிரமதேவர் அவ்வாதிசேடரைப் பார்த்து,—நீ முடியாது ஒன்றை முடியச் சிந்தனை செய்த பித்துத் தீர்தராது என அங்கு நகைத்து - நீ ஒருகாலும் முடியாததொன்றை முடியவேண்டுமென்று கருதிய பிராந்தி நீங்காது என்று அங்கே சிரித்து,—அன்று வனத்தில - அந்நாளில அத்தேவதாருவனத்திலே—அந்தம இல சுதந்திரத்தோன - முடிவிலலாத சுவதந்திரசத்தியையுடைய சிவபெருமான்—ஆ சொல வந்து அருள நடம புரிந்தான - யாவர் சொல்ல வந்து காருண்ணிய நிருத்தஞ் செய்தருளினார்—மதி இலாய் என உரைத்தான் - புத்தியிலலாதவனே என்று சொல்லியருளினார். எ - று. (௫௭)

ஆலவா யனந்த னென்று மாடுவா னவனே யன்றே
சாலவா தரித்தாற் றானே தருபவ னன்றி னென்று
லேலுமிங் கென்ன வன்னத் திறையவ னந்தோ வந்தோ
காலமு மநேகஞ் சென்று மகழிந்திலதா சையென்றான்.

இ-ள். ஆலவாய் அனந்தன்-நஞ்சைப் பொருந்திய வாயை யுடைய ஆதிசேடர்—என்றும் ஆடுவான் அவனே அன்றே-எக்காலத்தும் இடையறாது திருநிருத்தஞ்செய்தருளுவார் அச்சிவபெருமானேயன்றே—(அவர் எனக்கு நிருத்தஞ்செய்தருளார் என்பது 'யாதுக்கொக்குமென்னின்)—தானே தருபவன் சால ஆதரித்தால் தரான் என்றால் இங்கு ஏலும் என்ன - தானே (கொடி கட்டி எக்காலத்தும் யாவருக்கும் அன்னம்) கொடுப்பவன் (ஒருவன்) மிக விரும்பிக் கேட்டால் கொடான் என்று கூறின் இதற்கொக்கும் என்று சொல்ல,—அன்னத்து இறையவன் - அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமதேவர்—அந்தோ அந்தோ காலமும் அநேகம் சென்றும் ஆசை கழிந்திலது என்றான் - ஐயோ ஐயோ அநேககாலம் போகியும் (இவனுடைய) ஆசை நீங்கிற்றில்லை என்றார் எ-று.

நொந்தபங் கயனை நோக்கி நுடங்குட லளவே யன்
றே, வந்தமில காலஞ் சேய்ந்தன் றதுவுமென் றயரக்
கண்டு, மிந்தநீ யிறந்தாற் பேறிங் கென்னென வனந்த
னின்றென, சிந்தையிங் கிதுவாச செத்துந் திருநடங்
காண்பேனென்றான்.

இ-ள். நொந்த பங்கயனை நோக்கி - (தம்மை) நொந்த பிரமதேவரைப் பார்த்து,—அந்தம் இல் காலம் நுடங்கு உடல அளவே அன்றே - நீர் முடிவில்லாத காலம் என்றது (என்னுடைய) நுடங்கிய சரீரமுள்ளமட்டேயன்றே!—அதுவும்

செயததது அனறு - அதுவும் தூரமனறு—எனறு அயாக தன மை - எனறு ஆதிசேடா சொல்லி உணாவழியக கணடும்,— இநத நீ இறநதால இஙகுப பேறு என எண - (பிரமதேவா) இததனமையையுடைய நீ இறநதாயாயின இஙகே பெறும பயன யாது எனறு வினவ,—அனநதன - ஆதிசேடா— இன்று ஏன சிநதை இஙகு இதுவா - இப்பொழுது எனம னம இஙகே இததிருநிருததததினிடததா லால —செததும் திருநடம் காணபேன எனறுன - (நான) இறநதேனுயினும் (இவவவாவே விததக மறறொரு சரீரததைை யெடுததுத) திரு நிருததநதாிசிபபேன எனரூா ஏ - று (ரூக)

ஆஙகவ னுறுதி கேளா வனன்மே யாறு நலகித
தீஙகிலபங கயனே முனனைத தேவாகணமலாகளசிநத்
வோஙகிருங கணஙகளசூழவொண ணுதறறிலகவலலிப
பூஙகுழ லுமைபாள பாகம புரநதா ணுயி ருநதான்

இ - ள. ஆஙகு அவன உறுதி கேளா - அவவாதிசேடரு டைய உறுதியைக கேடடு,—அன்னமே ஆறு நலகி - அன னமே இடபமாகச செயது,—தீஙகு இல பஙகயனே - குறறமி லலாத பிரமதேவரே—முனனைத தேவாகள மலாகள சிநத - முதனமையாகிய தேவர்கள பூககளைச சொரிய,—ஓஙகு இருங கணஙகள சூழ - உயாநத பெரிய கணஙகள் சுறற,— ஒள நுதல் திலக வலலிப பூங குழல உமையாள பாகம் புரந் தரன ஆய இருந்தான - ஒளளிய நெறறியிலே திலகததையு டைய கொடிபோலும புட்பமேவியெனனுந திருநாமத்தையு டைய உமாதேவியின்து பாகத்தைத (தமது) திருமேனியிற் கொணடவராகி எழுநதருளியிருநதாா. எ - று (ரூ0)

கணடுபோ தனநத னஞசிக காசா ணுதி கம்பித்,
தணடனே போறறி யாணட வமலனே போறறி திரு

கட்டுண்டனே போற்றி நாயேன் சொன்னவை பொறுப்பாய் போற்றி, கொண்டனோர் கண்டா போற்றி கூத்தனே போற்றி போற்றி

இ - ள். கண்ட போது அனந்தன் அஞ்சி - கண்ட பொழுது ஆதிசேடர் பயப்பட்டு,—கர சரோருகம் அமைத்து - கைகளான முதலியவை நடுங்கி,—அண்டனே போற்றி-அண்டங்களை யுடையவரே காத்தருளும—ஆண்ட அமலனே போற்றி - (தமியேனை) ஆண்டருளிய, அநாதிமலமுத்தரே காத்தருளும்—திங்கட்டுண்டனே போற்றி - சந்திரனுடைய துண்டத்தை யணிந்தவரே காத்தருளும்—நாயேன சொன்னவை பொறுப்பாய் போற்றி - அடியேன (அறியாது) சொல்லியவற்றைப் பொறுத்தருள்வோரே காத்தருளும்—கொண்டல நேர் கண்டா போற்றி - முகிலபோலுங் கரிய திருமிடற்றையுடையவரே காத்தருளும—கூத்தனே போற்றி போற்றி - நிருத்தராஜரே காத்தருளும் காத்தருளும எ - று. (கூக)

ஆண்டிட வேண்டி வந்த வமலனே போற்றி யென்று
தாண்டகு மனங்க ரைந்து மண்மிசை வீழ்ந்தி றைஞ்ச
நீண்டசெஞ் சடையா னானைநேர்செலவுகைத்தணைத்துக்
காண்டகு கருணை நல்கிக் கைத்தல முடிமேல் வைத்து

இ - ள ஆண்டிட வேண்டி வந்த அமலனே போற்றி என்று - (தமியேனை) ஆட்கொண்டருள விரும்பி எழுந்தருளி வந்த நிருமலரே காத்தருளும் என்று துதித்து,—மாண்தகும் மனம் கரைந்து - மாட்சிமை தக்க, நெஞ்சமுருகி—மண்மிசை வீழ்ந்து இறைஞ்ச-பூமியின்மேல் விழுந்து வணங்க,—நீண்ட செஞ்சடையான - நீண்ட சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமான்—ஆனை நேர் செல உகைத்து - இடபத்தை

(ஆதிசேட்ருக்கு)எதிரே செல்லும்படி செலுத்தி,—அணைத்து-(அவரைத்)தழுவி,—காண தீரு கருணை நல்கி-அழகுத்தக்க கருணையைக் கொடுத்து,—கைத்தலம் முடிமேல வைத்து-(தமமுடைய)திருககரத்தை(அவருடைய)தலைமேலவைத்து எ - று

இப்படித் தவங்கள செய்தா லன்றிநம மினிய கூத்து மெயப்பட்த் தெரியா தனறு விளங்கிடக கடவ துனற னியுபபுறு துயரநீர கவெனவுரைத்தெ மமையுணமை செபபுது முணாக வென்று கூறினுன றேவ தேவன.

இ - ள் இப்படித் தவங்கள செய்தால அனறி நம இனிய கூத்து மெயபபடத தெரியாது - இநதப்பிரகாரந தவஙகள புணணினுலொழிய நமமுடைய இனபநிருததம உணமையாகப் புலப்படாது,—அன்று விளஙகிடககடவது - (இனி நாகு சுட்டிக கூறும) அநநாளில (உனககுப) புலபபடககடவது,—உன்றன எயப்பு உறு துயரம தீாக எனஉரைதது - உனனுடைய இளைபபுப பொருநதிய துன்பததை ஒழிவாயாக எனறு சொலலி,—எமமை உணமை செபபுதும உணாக என்று கூறினுன தேவதேவன் - நமது சொருபததை உள்ளபடியே சொலவோம் அறிவாயாக எனறு திருவாயமலர்ந்தருளினா தேவதேவராகிய சிவபெருமான எ - று (கூரு)

வையக மாயை யின்கண் வினைவழி வருங்க டாதி, செய்பவ ரொழியந தோன்றுச சிலைந்த வுயிாகள சோதற், கெவவகை யுணாவுண டென்னி லிலஙகுமைந தொழில யாவு, முயவன யாலி யற்றத கியாமுளோ மெனவு ரைத்து.

இ - ள். வையகம மாயையின்கண வினை வழி வரும் - (காரியமாகிய) பிரபஞ்சம் (முதறகாரணமாகிய) மாயையினி

ன்றும் (ஆன்மாக்களுடைய) இருவினை ஏதுவாகத் தான் றும,—கடாதி செய்பவர் ஒழிந்த தோன்றுஞ் சிலந்த - குடமுதலியவை செய்பவராகிய குயவரையின்றித் தாமே தோன்றுத இயற்கையையுடையன (அதுபோலப் பிரபஞ்சமும் நிமித்தகாரணனாகிய ஒருகருத்தாவின்றித் தானே தோன்றுதலியற்கையையுடையது,—உயிர்கள் சோதற்கு உணர்வு எவ்வகை உண்டு என்னில - (சிற்றறிவினையுடைய) ஆன்மாக்கள் (சடமாகிய பிரபஞ்சத்தைப்) பொருந்தி அனுபவித்தற்கு அறிவு எப்படி உண்டாமெனனின்,—உய்வகையால இலங்கும ஐந்தொழில யாவும் இயற்றற்கு யாம உளோம எனை உரைத்து - (அவ்வான்மாக்கள்) உய்யும்பொருட்டு விளங்குகின்ற (படைத்தன்முதலிய) பஞ்சகிருத்தியமுழுதையுஞ் செய்தற்கு நாம் இருக்கின்றோம என்று திருவாயமலாந்து எ - று.

குடமாகிய காரியத்துக்கு முதற்காரணம மண்ணும் துணைக்காரணந் தண்டு சக்கரமும நிமித்தகாரணங் குயவனுமாதல போலப் பிரபஞ்சமாகிய காரியத்துக்கு முதற்காரணம மாயையுந் துணைக்காரணஞ் சிவசத்தியும் நிமித்தகாரணஞ் சிவபிரானுமாதல அறிக (கூச)

சகளநிட் களமெ மக்குத் தஞ்சமா மேனி யாகும்
புகளமு முணரிற் சத்தி யுபாதான மாகப் பாச
நிகளம தகற்ற வுருபா நோக்கி மூருவ மொன்றொன்
றகளமாய ஞான மேயா யகண்டமா யமாந்த தன்றே.

இ - ள். சகளம் நிட்களம் எமக்குத் தஞ்சம ஆம் மேனி ஆம் - சகளமும நிட்களமுமாகிய இரணடும நமக்குப் பற்றுக்கோடாகிய வடிவங்களாம,—நீ உகளமும உணரின் - நீ இவ்விரண்டுவடிவமும் யாவையென்று ஆராயின்சொல்வேம்:—

சத்தி ரூபந்தானம் ஆகு - (நமது) சத்தியே முதற்காரணமாக— பாச நிகளம் அகற்ற அன்பா சோர் நிகழ் உருவம் ஒன்று - பாசமாகிய விலங்கைச் சேதிக்குமபடி அன்பாகவெதிரே விளங்கும் உருவமொன்று,—ஒன்று அகளமாய ஞான்மேயாய் அகண்டமாய அமாநதது - மற்றொன்று அருவமாய ஞானமயமாய்க் கண்டிக்கப்படாததாய் இருந்தது, எ - று. (௯௫)

இருவகை யிவைக டந்த வியல்புநம் மொளியா ஞான வுருவமா னந்த மான வுயிர்நாம் பெயரே மக்குப் பரபதம் பரம ஞானம் பராபர மிலது காதத் திருமிதி யிசைசெய் தி நிழனட மாகு மன்றே

இ - ள் இருவகை இவை கடந்த இயல்பு - (சகளமும் நிட்களமுமாகிய) இவ்விரண்டையுங் கடந்து நின்ற இயற்கைவடிவமாவது—நம ஒளி ஆம் ஞான உருவம - நமது சோதிமயமாகிய ஞானரூபமேயாம்,—ஆனந்தம் ஆன உயிர் யாம்-(அவ்வுருவத்துக்கு) ஆனந்தமாகிய ஆன்மா நாம,—எமக்குப் பெயர் பரபதம் பரமஞானம பராபரம் - நமக்குப் பெயர்களாவன பரபதமும் பரமஞானமும் பராபரமுமாம்,—இலது - சங்காரமும்—காத்தல - திதியும்—திருமிதி - சிருட்டியும்—இசை செய்தி - திரோபவமும—நிழல - அநுக்கிரகமு (மாகிய பஞ்ச கிருத்தியங்களு) மே—நடம ஆகும - (நமக்கு) நிருத்தமாகும எ - று.

பரபதம் மேலாகிய பொருள். பராற்பரம் பரமாகிய சுத்தமாயையின மேலாயது. இலதாக்கச் செய்தலை இலது என்றார். பஞ்சகிருத்தியமே திருநிருத்தமென்பது "தோற்றந் துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற், சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமா யூன்று மலர்ப்பதத்தே யுற்ற திரோத முத்தி, நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு" என்னுந் திருவாசகானுணர்க. (௯௬)

ஆரண மனைத்து நாநின் ருதிது மென்று போற்றுங்
காரணங் காலந திக்குக கருத்திடங் காண மாட்டார்
சீரணி தேவ தாரு வனததினிடைத தெரிய நின்று
நாரணன முதலோர காண நாடக நடித்த ஞான்று.

இ - ள. ஆரணம் அனைததும் நாம நின்று ஆடுதும, என்று போறறும - வேதாகளெல்லாம நாம (எககாலமும) நின்று நிருததஞ்செய்வோம் என்று துதிகரும,—காரணம, காலம் திககுக கருதது இடம காணமாட்டா - (ஆயின அவை அந்நிருத்ததிறகுக) காரணததையும காலததையும திகையையும் கருத்தையும் இடத்தையும் அறியமாட்டாவாம்,—சீர அணி தேவ தாரு வனததிடைத் தெரிய நின்று - அழகு விளஙகுகின்ற தேவதாருவனததிலே வெளிப்பட நின்று—நாரணன் முதலோர் காண நாடகம் நடிதத ஞான்று - விட்டுணு முதலாயினோர் தரிசிகக நிருததஞ்செய்த பொழுது ஏ - று. (கூஎ)

அன்றரு வனமபொ றுமை யலைநதமை யறிந்து நாமும
வென்றிகொ ணடங்களெய்தினவிட்டனமுனககுமின்
றிட மிதுவாககாட்டுநிலயமன்றதுபொறுககு [று
மன்றுள தென்று ளிநத வையகம வாழவு தாக.

இ - ள் அன்று அரு வனம் பொறுமை அலைநதமை அறிந்து - அந்நாளிலே பெரிய தேவதாருவனம (பூமிககு நடுவென்மையால அந்நிருததத்தைப்) பொறுக்கமாட்டாது அசைந்தமையைக் கணடு—நாமும் வெற்றி கொள நடங்கள் செய்தின் விட்டனம் - நாமும் வெறறி பொருநதிய நிருததங்களை விரைவில் ஒழித்துவிட்டோம்;—உனககும் இன்று இது இடமா நின்று காட்டும நிலயம் அன்று - உனக்கும இப்பொழுது இதுவே இடமாக நின்று தரிசிப்பிககும் நிருதத

மன்றுள்—அது பொறுக்கும் பின்று உளது என்றான் - அங்கி ருத்தத்தைப் பொறுக்க வல்ல சபை உண்டு என்று சொல்லி யருளினார்—இந்த வையகம் வாழ்வது ஆக - இவ்வுலகம் வாழும்பொருட்டு எ - று (கூஅ)

அனந்தனுந் தொழுது போற்றி யடியனே னுய்யத் தேவ, ரினந்தரு மறைகள் காணு திலகுமன் றுலகி லுண்டாய், நினந்தமி லருளாற் கூட்டு நினைவுமுண் டாகி நீயே, வனந்தனில் வந்தா யென்றால் வாழ்ந்தன னன்றே யென்றான்

இ - ள் அனந்தனும் தொழுது போற்றி - ஆதிசேடரும் வணங்கித் துதித்து,—அடியனேன் உய்ய - அடியேன் உய்யும்பொருட்டு—தேவர் இனம் தரு மறைகள் காணுது இலகு மன்று உலகில் உண்டாய - தேவர்களுடைய கூட்டம் பொருந்திய வேதங்களுங் காணுவண்ணம் விளங்குகின்ற சபை உலகத்திலுண்டாய—நின் அந்தம் இல் அருளால் காட்டும் நினைவும் உண்டாகி - உம்முடைய முடிவில்லாத திருவருளினால் (அதனைத்) தரிசிப்பிக்கும் கருத்துமுண்டாகி—நீயே வனந்தனில் வந்தாய் என்றால் - நீரே வனத்தில் எழுந்தருளிவந்தீரென் றால—வாழ்ந்தனன் அன்றோ என்றான் - (அடியேன்) வாழ்ந்தேனன்றோ என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ - று (கூகூ)

வலங்கைமான்மழுவோன் போற்றும்வாளரவரசைநோக்க யிலங்கிடும் பிண்ட மண்டமவைசமமாத லாலே [கி யிலங்கைநே ரிடைபோ மறைமிலங்குபிங்கலையாநாடி நலங்கிள ரிமய நேர்போ மேவுபோஞ் சுழுனை நாடி.

இ - ள். வலம் கை மான் மழுவோன் - வெற்றியையுடைய திருக்கரத்திலே மானையும் மழுவையுமுடைய சிவபெருமான்—போற்றும் வாள் அரவு அரசை நோக்கி - (தம்மைத்)

துதிக்கும் ஒளியையுடைய நாகராசாவாகிய ஆதிசேடனைப் பார்த்து,—அலைந்திடும் பிண்டம் அண்டம் அவை சமம் ஆதலாலே - அசைகின்ற பிண்டமும் அண்டமும் (தம்முள்) ஒப்பனவாதலினாலே—[சரீரத்தில் இடைநாடி இடத்தினும், பிங்கலைநாடி வலத்தினும், சுழுமுனைநாடி நடுவினும் போதல் போல இப்பூமியில்]—இடை இலங்கை நேர் போம் - இடைநாடி இலங்கைக்கு நேரே போகும்,—இலங்கு மற்றைப் பிங்கலை ஆம் நாடி நலம் கொள் இமயம் நேர் போம் - விளங்குகின்ற மற்றைப் பிங்கலைநாடி நன்மை மிக்க இமயமலைக்கு நேரே போகும்,—சுழுனை நாடி நடுவு போம் - சுழுமுனைநாடி (அவ்விரண்டிற்கும்) நடுவே போகும். எ - று. (எ0)

நாட்டரு நடுவி னாடி நலங்கிளர் தில்லை நேர்போயக்
கூடுமங் கதனின் மூலக் குறியுள தற்குத் தென்னா
மாடுறு மறைகள் காணு மன்னுமம் பலமொன் றுண்டங்
காடுது மென்று மென்று மென்னையா ளுடைய வையன்.

இ - ள்: நாடு அரு நடுவின் நாடி நலம் கிளர் தில்லை நேர் போய்க் கூடும் - நாடுதற்கரிய நடுநாடியாகிய சுழுமுனைநாடி நன்மை மிக்க தில்லைவனத்திற்கு நேரே போய்க் கூடும்,—அங்கு அதனின் மூலக்குறி உளது - அந்தத்தலத்திலே மூலலிங்கம் இருக்கின்றது,—அதற்கு தென்னா - அந்தச் சிவலிங்கத்துக்குத் தெற்கே—மாடு உறும் மறைகள் காணு மன்னும் அம்பலம் ஒன்று உண்டு - பக்கத்திற் பொருந்திய வேதங்களும் காணாத நிலைபெற்ற சபையொன்றுண்டு;—அங்கு என்றும் ஆடுதும் என்றான் என்னை ஆள் உடைய ஐயன் - அங்கே நாம் எக்காலமும் திருநடஞ்செய்தருள்வோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் என்னை அடிமையாகவுடைய சிவபெருமான். எ - று. (எக)

மற்றது சிதம்ப ரத்த வாய்மையான் மாயா நீர்மைப்
பற்றுட னழியா தென்றும்பயினுறுளதுயிர்களெண்ணி
னற்றவுஞ் செய்தா னீடு நாட்ரு ஞான நாட்டம்
பெற்றவர் காண்பார் காண்ப பெற்றவர் பிறப்ப ரன்றே

இ - ள் மற்று அது சிதம்பரத்த வாய்மையால் - அச்சபை ஞானகாசமாகிய மெய்ப்பொருளாயிருத்தலால்—மாயா நீர்மைப் பற்றுடன் அழியாது - மாயாகாரியத்ததன்மையையுடைய மற்றைப்பொருள்களோடு கூட அழியாது,—என்றும் பயின்றுளது - எக்காலமும் பொருந்தியுள்ளது,—உயிர்கள் எண் இல் நல தவம் செய்தால் - ஆன்மாக்கள் எண்ணில்லாத நல்ல புண்ணியங்களைச் செய்தால்,—நாடு அரு நீடு ஞான நாட்டம் பெற்றவர் காண்பார் - (அவர்களுள்ளே) நாடுதற்கரிய ஒழியாத ஞானக்கண்ணைப் பெற்றவர் (சிதம்பரத்தைத்) தரிசிப்பார்,—காண்ப பெற்றவர் பிறப்பர் - தரிசிக்கப்பெற்றவர் பிறப்பர் எ - று (எ௨)

நீயினிக் காள வாயு நிலவெரி கதிரோர் கண்ணும்
மாயிரஞ் சிரமும் கண்டா லஞ்சிடு மகில முன்னே
தூயவத திரியுந தாரந் துலங்கன சூழை தானுஞ்
சேயுளி நினைவே வேண்டித திருந்தரும் தவம்புரிந்தார்

இ - ள் நீ இனி - நீ இனி ஒருபாயஞ் சொல்லக் கேள்,—காளவாயும் நிலவு எரி கதிர் ஆர் கண்ணும் ஆயிரம் சிரமும் கண்டால் அகிலம் அஞ்சிடும் - நஞ்சுப்பொருந்திய வாயையும் சந்திரன் அக்கினி சூரியன் என்னும் முச்சுடரினும் மிகுத்த ஒளியையுடைய கண்களையும் ஆயிரம் பணமகுடங்களையுங்கண்டால் உலகம் பயப்படும்,—முன்னே - (நெடுங்காலத்துக்கு) முன்னே—தூய அத்திரியும் தாரம் துலங்கு அன

ரூயை தானும் - சுதத ருகிய அத்திரிமுனிவனும் (அவனுக்கு) மனைவியாகி விளங்குகின்ற அனசூயையும்—நின்னைச் செய்ன வேண்டி - உன்னை (த தஙகளுககு) பிள்ளையாகும்படி விருமபி—திருந்து அருந தவம் புரிந்தார் - (விட்டுணுவை நோககித) திருந்தமுற்ற அரிய தவததைச செயதாாகள் எ-று.

அரியவாக குனனையீந்தா னன்றுநீ பிறந்த லஞ்சி [தி யிருந்துவாயபட்டணிதைாய வந்தேறறவஞசலிப்பாலெய மருவுமைந தலையோா பால மாசுண மூாகக கணடு பரிவிறை பயநதா னீப்பப் பதஞசலி யான டண்பால.

இ - ள். அரி உன்னை அவாககு ஈந்தான்-விட்டுணு உன்னை அவாகளுககுப் பிள்ளையாகக கொடுததான்?—அனறு நீ பிறததல அஞசி - அபபொழுது நீ (யோனிவாயபபட்டுப) பிறத தறகு அஞசி—இருந்து ஆயப புணிதை ஆய வநது ஏறற அஞ சலிபபால எயதி - (அவள் னசூயை) இருதமதியாய (ஸ்நான ததினுலே) சததியடைநதவளாய் (க கரையிலே) வநது ஏறற அஞசலியினிடததே பொருநதி—ஐநதலை மருவும ஓர் பால பூரணம ஆகக கணடு - ஐநது தலை பொருநதிய ஒரு சிறு பாமபாகக கணடு—பரிவிறுல பயததால நீபப - அனபினு லும் அசசததினுலுஙகைவிட—பதஞசலி ஆன டணபால - நீ பதஞ்சலியாகிய தனமையினுல. எ - று

பதஞ்சலி அஞ்சுலியினின்றும் விழுந்தவர். இரண்டுகைக ளையுஙகூட்டி மேலாக விரிதது உள்ளஙகைகளைக் குழியாக கின், அஞசலியெனப்படும (எச)

ஆங்கது வாகி யிநத வனநதனு மினிவி ஞேடும் பாங்கினு னீங்க லாகாப பதஞ்சலி யென்னு நாமந

தாங்கினீர்க ணாகர் தருவழி சாரக நாயப [டால
ஞ்றுக வொன றுளது தெனபா லுயாபில வழியுமுண

இ-ள் ஆங்கது ஆய-(இபபொழுதும) அர்தவழிவமாகி—இந்த அனந்தன ஆம நினைவின்றேம - இந்த ஆதிசேடரூபத்துக்கு உரியதாகிய புத்தியுடனே—பாங்கிலே நீங்கல ஆகாய பதஞ்சலி என்னும நாமம தாங்கி - நறகுணத்திலே விடபப டாத பதஞ்சலியெனனும பெயரைத் தரித்து—நீ நாகலோகம தரு வழி சார - நீ நாகலோகத்துக்குப பொருந்திய வழியே போவாயாக,—நாபபண ஓங்கல ஒன்று உளது - (அநநாகலோகத்துக்கு) நடுவே ஒருபருவதமுணடு,—தென பால உயா பிலவழியும உணடு - (அதறகுத) தெறகுப பக்கத்திலே உயர்ந்த பிலத்துவாரமுமுணடு எ - று. (எரு)

திடமதன முடிவு நிலலைத திகழுவன மாகும வாயதல
விடவட பாலி லால மெனனிழ றனனி லநதத
தடவரைக கொழுநது மூலத தானமாா குறியாயிநதப
புடவியி லமரர் போறறும பொறபம ரறபு தநது

இ - ள் அதன முடிவு திகழ நிலலவனம ஆகும இடம் - அப்பிலத்துவாரத்தின முடிவு விளங்குகினற நிலலவனமாகும இது சத்தியம,—வாயதல விட - அப்பிலத்துவாரநீங்க—வடபாலில - (அதறகு) வடபக்கத்திலே—ஆலமென்னிழறன னில-ஆலமரத்தினது குளிாமையாகிய நிழலிலே—அநதத் தட வரைக கொழுநது - அப்பெரியமலையின கொழுநதானது—மூலததானம் ஆா குறி ஆய - திருமூலத்தானத்திலே பொருநதிய இலிங்கமாய,—இநதப் புடவியில அமரர் போற்றும பொற்பு அமர் அறபுதத்து - இநதப் பூமியிலே தேவர்கள

துதிக்கும் அழகு பொருந்திய ஆச்சரியத்தையுடைய தாயிரு
க்கும். எ - று. (எசு)

பூசையங் கியற்றிக் கூத்தும் புந்திசெய் தரும்பு லிக்கா
லாசிலா முனியி ருந்தா னவனுட னமாக நாமு [ச்சி
மோசைகொள் பூசம் பொன்னோ டுறுதினம் பொருந்து மு
தேசுறு நடநீ காணச் செய்துமென் றருளிச் செய்தான்

இ - ள் ஆசு இலா அரும் புலிக்கால் முனி - குற்றமில்லாத பெரிய வியாக்கிரபாதமுனிவன்—அங்குப் பூசை இயற்றிக் கூத்தும் புந்தி செய்து இருந்தான் - அங்கே (அவ்விலிங்கத்தைப்) பூசைசெய்து (நமது) நிருத்தத்தைத் (தரிசித்தல்வேண்டுமென்று) சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தான்,—அவனுடன் அமாக - (நீயும் போய்) அவனோடிருப்பாயாக,—நாமும் - நாமும்—ஓசை கொள் பூசம் பொன்னோடு உறு தினம் பொருந்தும் உச்சி - பிரசித்தி பெற்ற (தைப்) பூசம் குருவாரத்தோடு கூடும் (சித்தயோக) தினத்திற் பொருந்திய மத்தியானத்திலே—தேசு உறும் நடம் நீ காணச் செய்தும் என்று அருளிச் செய்தான் - (அவ்விடத்தில்) ஒளி பொருந்திய ஆனந்த நிருத்தத்தை நீங்கள் தரிசிக்கச் செய்வோம் என்று அருளிச் செய்தான். - எ - று. (எஎ)

திருவருள் பெற்று மற்றத் திகழனந் தனுமவி ழுந்து
பரிவொடு பணிந்தெ ழுந்து பரவச னாகி நிற்பப்
புரிகுழ லுமையா ளோடும் பூதருங் கணமும் போற்ற
விருவிசும் பதனில் விண்ணோ ரிறையவ னுறமறைந் தான்.

இ - ள். மற்றத் திகழ் அனந்தனும் திருவருள் பெற்று - விளங்குகின்ற அவ்வாதி சேடனும் திருவருளைப் பெற்று,—

பரிவொடு விழுந்து பணிந்து எழுந்து பரவசன் ஆகி நிற்ப - பூமியிலே) அன்போடு விழுந்து வணங்கி எழுந்து பரவசராகி நிற்க,—விண்ணோர் இறையவன் - தேவதேவராகிய சிவபெருமான்—பூதமும் கணமும் போற்ற - பூதங்களுங் கணநாதர்களுந் துதிக்க—புரி குழல் உமையாளோடும் - நெறித்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரோடும்—இரு விசும்பதனில் உற மறைந்தான் - பெரிய ஆகாயத்திலே பொருந்த மறைந்தருளினான் எ-று. (எஅ)

அண்ணலார் மறைந்த போதங் காசைசே ராசை யோடு மண்ணிலே வீழ்ந்தி றைஞ்சி வானவ னருளா லந்த துண்ணெனு முருவ நீங்கித் தொழுபதஞ் சலியா மேனி திண்ணமா ரிலங்க மாகச் சிலபகல் சிந்தை செய்தான்.

இ-ள் அங்கு அண்ணலார் மறைந்த போது - அங்கே சிவபெருமான் மறைந்தருளியபொழுது,—ஆசை சேர் ஆசையோடும் மண்ணிலே வீழ்ந்து இறைஞ்சி - அந்தத்திக்குச்சேராக விருப்பத்தோடும் பூமியிலே விழுந்து வணங்கி,—வானவன் அருளால்-சிவபெருமானுடைய திருவருளினாலே—துண்ணெனும் அந்த உருவம் நீங்கி - (கண்டோர்) அஞ்சுகின்ற அந்தச்சேடரூபம் நீங்கி—தொழு பதஞ்சலி ஆம் மேனி-(கண்டோர்) வணங்குகின்ற பதஞ்சலிரூபமே—திண்ணம் ஆர் இலங்கம் ஆக - (தமக்கு) மெய்மையாகிய கூடுதலாகும்படி—சில பகல் சிந்தை செய்தான் - சிலகாலஞ்சிந்தித்தார் எ - று. இலங்கம் கூடுதல். (எசு)

வேட்டுவற் குறித்த பச்சை மென்புழுப் போல நாதன் காட்டிய மேனி கொண்டு கண்டது தொழுது பணைடை

நாட்டெதி ரணைய வண்ணலெ னயந்தவா கேட்டு நாக
ரீட்டமு நதலைவ ராரு மியாவரு மெதிர்கொண் டாரகள.

இ - ள். வேட்டுவற குறிதத மென் பசைசைப் புழுப்போல - வேடனைவர்ளியாகிய குளவியை நினைததுககொண்டிருநத மெலிய பசசைப்புழுவானது அககுளவியுருவநதொணடாறபோல—நாதன, காட்டிய மேனி கொணடு - (பதஞசலி யுருவததைத தியானிததுககொணடிருநத தாம்) சிவபெருமா னுலே காட்டபபட்ட அபபதஞசலியுருவததைக கொணடு,— கணடது தொழுது - (அதனைத தமககுச) செயத திருவருளை வணஙகி,—பணடை நாடு, எதிா அணைய - பழைய நாக லோகததுககுச சமீபமாகச சென்று பொருநத,—நாகா ஈட் டமும தலைவராரா யாவரும - நாகா கூட்டமும (வாஙகி முதலிய) நாகராசாககள் யாவருமம—அணணல நயநதவா கேட்டு எதிா கொணடாாகள் - (தஙகள) இராசாவாகிய ஆதி சேடா விருமபி வநததனமையைக கேட்டு (அவரை) எதிரகொ ணடாாகள். எ - று. (அ0)

மணடிவந தெதிாகொண டாாக்கு மாசுண் வரசா சூழ, வணடாதம பெருமா னலகு மருவரை யமலன மேனி, கணடுவந திறைஞச நினற காாககோடன் முத லோாட்போறறி, விணடுநீ புணிவா னென்கொல வேண டிய தென்று ரைததாா.

இ - ள் மணடி வந்து எதிர் கொணடு ஆர்க்கும் மாசுண அரசா சூழ - நெருஙகி வநது எதிாகொணடு ஒலிககின்ற நாக ராசாககள் சுறற,—அணடாதம பெருமான நலகும் அரு வரை அமலன மேனி கணடு உவந்து இறைஞச - (ஆதிசே டா) தேவதேவராகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த பெரிய

மலையாகிய திருமூலத்தானமுடைய தம்பிரானார் திருமேனி யைத் தரிசித்துத் மகிழ்ந்து வணங்க,—நின்ற காரகோடன முதலோர் (அவரைச் சூழ்ந்து) நின்ற கார்கோடகன் முத லிய நாகராசர்கள்— நீ விண்டு போற்றிய பணிவான் வேண் டியது ஏனெனல் என்று உரைத்தார் - நீர் இம்மலையை (ஒரு பொருளாக) துதித்து வணங்கவேண்டியதென்னை என்று சொல்லினார்கள் எ - று (அக)

காதலின்நோக்கியுள்ளகைப்பொருள் கண்டோராயாக்கும
பாதிடு முரவோர் போலிப் பருப்பதம் பாத லகக்கீழ்ப் /
போதமார் தானமெல்லை தில்லையாய்ப் பொருந்தி வாழு
நாதனார் காணு மென்று கூறினானக ராசன.

இ - ள் காதலின் நோக்கி உள்ள கைப்பொருள - விருப் பத்தினாலே (தாந) தேடிய கைப்பொருளை—கண்டோர் யாரா கரும பாதிடும் உரவோர்போல - கண்டவர் யாவருக்கும் (வரையாது) பகுத்துக்கொடுக்கும் அறிவுடையோர்போல,— நாகராசன - நாகராசனாகிய ஆதிசேடன்—இப்பருப்பதம் பாதலகக்கீழ்ப் போதம் ஆர் தானம் - இந்தமலை பாதாளமேழி னுக்குங்கீழாக நின்ற ஞானமயமாகிய இடம்,—எல்லை தில்லை ஆய்ப் பொருந்தி வாழும்—இதன்மேலெல்லை தில்லைவனமா யப் பொருந்தியிருக்கும்,—நாதனார் காணும் என்று கூறி னான் - இது சிவலிங்கப்பெருமான்,—அறியக்கடவீர் என்று சொல்லியருளினார். எ - று (அஉ)

அலைபணந் தலைவா யாமு னறிந்திவா கேட்டி யாயிற
றலைவனே மலையென்றெண்ணிச் சங்கித்து மிருந்து மிந்த
பிலவழிக்கீழ்ற் றெல்லை பெற்றில மேலுஞ் சாலச [ப
செலவரி தென்று மீண்டு தெளிவில மென்று செப்பி.

இ - ள் அலை பணத்தலைவர் - அசைகின்ற படங்களையுடைய நாகராசாக்கள் — தலைவனேயாம் முன் அறிந்தவர் கேட்டியாயின - இராசாவே நாங்கள் முன்னே அறிந்ததனைக் கேட்பீராயிற் சொல்வோம், — மலை என்று எண்ணச் சஞ்சித்தும் இருந்தும் - (இதனை) மலையென்று நினைந்தும் ஐயுற்றுமிருந்தேம், — இந்தப் பிலவழி கீழ் உற்று எல்லை பெற்றிலம் - இந்தப் பிலத்துவாரத்தின் வழியாகக் கீழே போய் இதன் முடிவெல்லையைக் காணப்பெற்றோமில்லை, — மேலும் சேறல் செலவு அரிது என்று மீண்டேம் - மேலேயும் முடியப்போதல் அரிதென்று திரும்பிவிட்டேம், — தெளிவு இலம் என்று செப்பி - (நாங்கள்) இதனை அறிந்திலம் என்று சொல்லி. எ - று.

அத்தகு வாய்மையாலே யவர்களாதரித்துப் போற்றிப்
பத்தியா லிறைஞ்சக் கண்டு பதஞ்சலி யவரை நீங்கிச்
சுத்தமார் பிலமவ் வணங்கித் துணைவனே துணையா வுன்னி
யித்தலந் துயர நீங்க வேறுவா னேற லுற்றான்.

இ - ள் அத்தகு வாய்மையாலே - (அம்மலை சிவலிங்கமென்னும்) அந்தத்தகுதியாகிய உண்மையினாலே — அவர்கள் ஆதரித்துப் பத்தியால் போற்றி இறைஞ்சக் கண்டு - அந்நாகர்களெல்லாரும் (அம்மலையை) விரும்பி அன்போடு துதித்து வணங்கும்படி செய்து, — பதஞ்சலி அவரை நீங்கி - பதஞ்சலி மகாமுனிவர் அவர்களைப் பிரிந்து, — சுத்தம் ஆர் பிலம் வணங்கி - சுத்தநிறைந்த பிலத்துவாரத்தை நமஸ்கரித்து, — துணைவனே துணையா உன்னி - உயிர்த்துணைவராகிய சிவபெருமானையே வழித்துணைவராகத் தியானித்துக்கொண்டு, — இத்தலம் துயரம் நீங்க ஏறுவான் - இவ்வுலகத்தார்கள் (தங்கள் பிறவித்) துன்பநீங்கும்படி (சிவலோகத்தில்) ஏறும்பொருட்டு

ட்டு—ஏறல் உற்றான் - (தாம் நாகலோகத்தினின்றும் பூலோகத்தில்) ஏறத்தொடங்கினார் - எ - று (அ௬)

அரவரை யாட வாடு மண்ணலஞ் செழுத்துங் கணக்க, கரவிலா வழியா லெண்ணில காலங்கள் கழிய வேறிக், குரைகடன் மணியு முத்தும பவளமுங் கல முங் கொண்டு, திரைநிரை வணங்குந் தில்லைத் திருவெல்லைசேர வந்தான

இ - ள் அரை அரவு ஆட ஆடும் அண்ணல் அஞ்செழுத்தும் கணக்க - திருவரையிலே சருப்பமாட நடித்தருளுஞ் சிவபெருமானுடைய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமே கணக்காக,—கரவு இலா வழியால் எண் இல காலங்கள் கழிய ஏறி - மறைவில்லாத வழியினாலே அளவில்லாத காலங்கள் செல்லவேறி,—குரை கடல் - ஒலிக்கின்ற சமுத்திரமானது—மணியும் முத்தும் பவளமும் கலமும் கொண்டு - மாணிக்கத்தையும் முத்தையும் பவளத்தையும் மரக்கலத்தையும் (காணிக்கையாகக்)கொண்டு வந்திட்டு—திரை நிரை வணங்கும் தில்லை - திரையினது ஒழுங்கினாலே வணங்காநின்ற தில்லைவனத்தினது—திருவெல்லை சேர வந்தான் - திருவெல்லை சமீபிக்க வந்தான் எ - று (அ௭)

உருகிட வுள்ளங் கண்ணீ ரோவாம லொழுக வுச்சிக் கரகம லங்கள் கூம்பக் கண்டிணை மணிவி ளங்கத்
திருவருள் வளர ஞாலஞ் சிவமய மாக மாயா
விருள்கெட ஞான பானு வெனத்தில் மேலெ ழுந்தான.

இ - ள் உள்ளம் உருகிட - மனங்கரைய,—கண் நீர் ஓவாமல் ஒழுக - கண்ணீர் ஒழியாமற் பாய,—கர கமலங்கள் உச்சி கூம்ப - கைகளாகிய தாமரைமலர்கள் சிரசிலே குவிய,—கண்டிணை மணி விளங்க - கூட்டமாகிய படத்தினுள்ள

இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்க,—திருவருள் வளர - திருவரு ளோங்க,—ஞாலம் சிவமயம் ஆக - பூலோகத்தாரெல்லாரும் சிவமயமாக,—மாயா இருள் கெட - நீங்காத ஆணவமலவிருள் நீங்க,—ஞான பானு என் நிலமேல் எழுந்தான் - ஞான சூரியன்போலப் (பிலத்துவாரத்தினின்றும்) பூமியிலே எழுந்தான் எ - று. (அசு)

எழுந்தருள் வனம் இறைஞ்சி யிருந்தவர் கண்டு காஞ்ச, செழுந்தவ வுருவை நோக்கித் திருமுனி திகைப்பத் திங்கட், கொழுந்தணி வேணி யண்ணலருளினாற் கொழும் புலிக்கால், எழுந்தருமா தவனை நோக்கி யுருகா வன்றறக் கண்டான்.

இ - ள் எழுந்து அருள் வனம் இறைஞ்சி - எழுந்து திருவருளையுடைய தில்லைவனத்தை வணங்கி,—இருந்தவர் கண்டு - (அது) இருந்த தன்மையைக் கண்டு,—காஞ்ச செழுந்தவ உருவை நோக்கித் திருமுனி திகைப்ப - (முன்னொருபொழுதுங்) காணாத மாட்சிமை பொருந்திய தவவேடத்தைப் பார்த்து வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் மயங்க,—திங்கட் கொழுந்து அணி வேணி அண்ணல் அருளினால் - பிறையையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது ஆஞ்ஞையினாலே— கொழும் புலிக்கால் அழுந்து மாதவனை-செழுமிய புலிக்கால் பொருந்திய அம்முனிவரை—நோ சென்று ஆதரவதனால் கண்டான்-அவரெதிரே போய் ஆசையினாலே கண்டார். எ-று

மங்கல வுருவா மேனி மாமுனி யதிசய மித்தூச
செங்கைகளேந்தி மேனிந்திகழவுங் கண்டுவந்துசெல்வர்
வெங்குறை வாயகீ போவ தெவ்வள வேது நாமுஞ்
சங்கைக ளகல வெல்லாஞ் சாற்றுக வென்று செப்ப.

இ - ள். மங்கல உரு ஆம மேனி மா முனி அதிசயித்து - மஙகலரூபமாகிய திருமேனியையுடைய வியாககிரபாதமகா முனிவா ஆசசரியப்பட்டு,—மேனித திகழவு கணடு உவநது செஙகைகள ஏநதி - (அவருடைய) திருமேனியினது விளகக ததைக கணடு மகிழநது இரணடு சிவநத கைகளையும ஏநதி,— செலவா நீ எஙகு உறைவாய - அருட்செலவததையுடைய முனிவரே நீா எஙகே உளளீா?—போவது எவவளவு - (நீா குறிததுப) போவது எவவிடம?—நாமம் எது - உமமுடைய பெயா யாது?—சுழுகைகள அகல எலலாம சாறறுக என்று செப்பு-(எனனுடைய) சநதேகஙகள நீஙகுமபடி இவைகளை யெலலாவறறையும சொலலும என்று சொலல எ - று (அஅ)

ஆடுபுலித தாளோய் கேளயா னனநதனு னநதமான
நடநெடு வனததா ளணண னயநதவா நலகி யெனனை
நெடியவ னமளி கொளளா நீரமையா னீபபு நீஙகித
தடவரை மருஙகே யானுந தவமபல காலஞ சார

இ - ள அடு புலித தாளோய கேள் - (பாசததைச) சேதித்த வியாககிரபாதமகாமுனிவரே கேளும,—யான அனந தன் - நான் ஆதிசேடன்;—நெடியவன-விட்டுணுவானவா— நெடு வனததுள அணணல் ஆனநதம ஆன நடம நயந்தவா நலகி - நெடிய தேவதாருவனத்திலே சிவபெருமான ஆனநத மயமாகிய திருநிருததததை விருமபிச செய்தமையை(எனககு) அருளிசசெயது—எனனை அமளி கொளளா நீரமையால நீபப - (திருநிருததததினமேல எனககுளள ஆசையைக கணடு)எனனை முனபோலச சயனமாகக கொளளாவணணம நீகக,—யானும நீஙகி - நானும நீஙகி—தடவரை மருஙகே பலகாலம் தவம சார - பெரிய திருககைலாசமலையின பக்கத் திலே நெடுஙகாலம் தவம்பணண. எ - று. (அகூ)

வாசமா மலரோ னாகி வாய்மைக ளளந்து தானாந்
தேசினி லணைந்து வந்தென் சிரமிசைக் கரமி ருத்திப்,
பாசம தகல நாயேன் பதஞ்சலி யாக நலகி
யாசிலா வுபதே சங்க ளளவிலா வகைய ளித்து.

இ - ள். வாச மா மலரோன் ஆகி வாய்மைகள் அளந்து - (முன்பு) மணத்தையுடைய பெரிய செந்தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமாவாகி வந்து (என்னுடைய) உண்மைகளைப் பரீக்ஷித்து,—தான் ஆம் தேசினில் அணைந்து - (பின்பு) தாமாகிய ஒளிவடிவத்தோடு பொருந்தி,—வந்து - (எனக்கு நேரே இடத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு) வந்து,—பாசமது அகல என் சிரமிசைக் கரம் இருத்தி - பாசநீங்கும்படி என சிரசின்மீது திருக்கரத்தை வைத்து,—ஆசு இலா உபதேசங்கள் அளவு இலாவகை அளித்து - குற்றமில்லாத உபதேசங்களினாலே (ஒன்றாலும்) அளவிடப்படாத (தமது) உண்மையை அறிவித்து,—நாயேன் பதஞ்சலி ஆக நலகி - சிறியேன பதஞ்சலி வடிவினனாக அருளிச்செய்து எ - று. (௯0)

வேண்டிநங் கூத்துக் காணவியாக்கிரபாத னென்னு,
மாண்டகு முனியு நின் தில்லை வனத்தினை னவனு நீயுந்,
தாண்டவங் காணடா நாகத் தலத்துயா பிலத்தா லேறி,
யாண்டிருந் வென்று ளென்றா னருமுனி யயர்ந்து வீழ்ந்
ந்தான.

இ - ள் வியாக்கிரபாதன் என்னும் மாண் தகு முனியும - வியாக்கிரபாதனென்கின்ற மாட்சிமை தக்க முனிவனும்— நம் கூத்துக் காண வேண்டித் தில்லைவனத்தினன - நமது நிருத்தத்தைத் தரிசிக்க விரும்பித் தில்லைவனத்தின்கணிருக்கின்றான்;—அவனும் நீயும தாண்டவம் காணடிர் - அவனும்

நீயும் (நமது) நிருத்தத்தைத் தரிசிக்கக்கட்டீர்கள்;—நாகத் தல த்து உயர் பிலத்தால ஏறி ஆணடு இரு என்றான் - நாகலோ கத்திலுள்ள உயர்ந்த பிலத்துவாரத்து வழியாலேறி அங்கே இருப்பீராக என்று (சிவபெருமான) திருவாயமலர்ந்தருளி னா—என்றான் - என்று பதஞ்சலிமகாமுனிவா சொல்லி னா,—அரு முனி அயாநது வீழ்ந்தான - (உடனே) பெரிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவா மூர்ச்சித்து விழுந்தார். எ - று. ()

அருளபுரிகருணைவெள்ளத்தழுத்தினனெனனை யண்ண
றிருவுளமபறறயானமுன செயதவமெனனோ வெனறெ
றுருகினன கணணீா வாா வுயாபதஞ சலிநீ தநத [ன
காவிலாவருளாமெனறுகைகளாற கட்டிக்கொணடான

இ - ள் அணணல் அருள புரி கருணை வெள்ளத்து என்னை அழுத்தினன - சிவபெருமான தாம அருளிச்செய்த காரு ணணியமாகிய வெள்ளத்திலே என்னை முழுகுவித்தார்,— திருவுளம் பறற யான முன் செய தவம என்னோ என்று என்று - (எமபெருமான் இங்ஙனம்) திருவுளமபறற நான் முன்செய்த சிவபுணணியம் யாதோ என்று (பலகாலும்) சொல்லிச் சொல்லி,—கணை நீா வாா உருகினன் - கண்ணீர் பொழிய (நின்று) உருகினா,—உயா பதஞசலி நீ தந்த காவு இலா அருள் ஆம என்று - உயர்ந்த பதஞ்சலிமகாமுனிவரே நீர் (கொணடு வநது) தநதது (பிரியவாாத்தையன்று) மறைப் பிலலாத திருவருளேயாம் என்று—கைகளால கட்டிக்கொ ண்டார் - (அவரைத் தமமுடைய) கைகளினலே கட்டிக் கொணடார் எ - று. (கஉ)

திண்ணமமார் சிறியோன பெற்ற செலவமா மென்ன ஞானக் கணணினு லமலன கூத்துக் கணடுளங் களி

த்தான போல, வெண்ணலா வுப முற்றங் கிலங்கு
பொற்கயத்து முழுகப, பணிணிநாண மலரான மூலப,
பரமாதாள பணிய வுயத்தான.

இ - ள். தீணணம் ஆர சிறியோன் பெற்ற செல்வம் ஆம் ன்ன - உறுதி பொருநதிய தரித்திரன பெற்ற செலவமபோலவும—அமலன் கூதது ஞானக கணணிலைகண்டு உளங் களித்தான போல் - சிவபெருமானுடைய திருநிருத்தத்தை ஞானககணணிலே தரிசிதது மனங்களித்தவர்போலவும— எண இலா இனபம் உறறு - அளவில்லாத இன்பத்தை அடைநது,—அங்கு இலங்கு பொற கயதது முழுகப் பணணி (பதஞசலிமகாமுனிவரை) அஙகே விளஙகுகினற பொறறாமரை வாவியாகிய சிவகஙகையிலே ஸ்நானஞ்செயயப் பணணி,—நாள் மலரால மூலப பரமா தாள பணிய உயததான் - அன்றலர்ந்த பூக்களினாலே திருமூலட்டானேசுரருடைய திருவடிகளைப பூசிதது வணஙகுமபடி எவினா. எ-று.

வலஙகொணடு குடபாற றெயவவாவியின் மூழ்குவிதது
நலஙகிளா தனனை யாணட நாதனை வணஙக நலகி த
தலமபுணா பனன சாலை தகுவிததுச சாக மூல
பலஙகளு மிலஙகப் பினறுடபரிந்தருவிருந்தளித்தான்

௬௭

இ - ள. வலம கொணடு குடபால தெயவ வாவியின் மூழ்குவிதது - (திருமூலட்டானேசுரரைப்) பிரதக்ஷிணஞ்செயது மேறகுப்பககததிலுளள தெயவததன்மை பொருநதிய வாவியிலே ஸ்நானஞ்செயயப்பணணி,—நலம் கிளா தன்னை ஆணட நாதனை வணஙக நலகி - விருப்பமிகக தம்மை ஆணடருளிய திருப்புலீசசுரரையும் வணஙகச் செய்து,— தலம புணர் பன்னசாலை தகுவிதது - அவ்விடததுப்பொரு

ந்திய புன்னசாலையிலே கொணடுபோய்,—பின் நாள் - (அன்றுபோக) மறறைநாளிலே—பரிநது - அனபுகூர்நது,—சாகமூலபலஙகளும - சாகமூலபலஙகளிலுலே—இலஙக அருவிருந்து அளிததான - விளஙகுமபடி பெருவிருநது செய தார. எ-று (கூ)

மனககளி கூரு நாளில வனமதன் குடபாற றெயவப
புனறடநுகணடுமூழகிபபுணாகுணகரைமேற்போறற
தனககுமோாநாயுறைரநதாபிததுவணஙகிததங்க; [நு
வனுநதயில சாலை வாவி யதனவட பால மைததான

இ-ள் மனக களி கூருமநாளில - நெஞசததின்கணணே களிபபு மிககிருக்குநாளிலே,—வனமதன குடபால - அநத்திலலைவனததின மேலபுறததிலே—தெயவப புனல தடம கணடு மூழகி - தெயவததனமை பொருநதிய சலததையுடைய ஒருவாவியைக கணடு (அதிலே) ஸநானஞ்செய்து,—புணா குண கரைமேல - பொருநதிய (அவவாவியின) கிழ கரையிலே—போறறத தனககும ஓா நாயனுரைத தாபிதது வணங்கி - (தாம நாடோறும) வணஙகுமபொருட்டுத் தனக்கும ஒருசிவலிஙகடபெருமானைத தாபிதது நமஸகரிதது,—தஙக - (தாம) இருககுமபொருட்டு—அநததம இச் சாலை - நிலையுள்ள ஒருபனனசாலையை வாவி அதன் வடபால அமைததான் - அவ்வாவியின வடபககததிலே கட்டினுா பதஞசலிமகாமுனிவர். எ - று. (கரு)

ஆஙகிட மாக நாளு மமாநதனுந தீசசு ரததுந
திஙகிலவண புலீசசு ரததுந திகழசிரமூ லததா னதது
மோஙகிய நாதன் பாத முறவுற வணங்கி யாட
லிங்கருந தருளு கெனறங கிருவரு மிருநதா ரனறே

இ - ள். ஆங்கு இடம் ஆக அமர்ந்து - அங்கே இருப்பிடமாக இருந்துகொண்டு,—நாளும் - நாடோறும்—அனந்தீசரத்தும் - திருவனந்தீசுரத்தினும்—நீங்கு இல வண் புலீசுரத்தும - குற்றமிலலாத அழகிய திருப்புலீசுரத்தினும்—சீர் திகழ் மூலத் தானத்தும - அழகு விளங்குகின்ற திருமூலத்தானத்தினும—ஓங்கிய நாதன பாதம உறவு உற வணங்கி - விளங்காநின்ற சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை அன்பு பொருந்தப பூசித்து நமஸ்கரித்து,—ஈங்கு ஆடல அளித்து அருளுக என்று - இங்கே திருநிருத்தத்தைத் தரிசிப்பித்தருளும் என்று (பூசாந்தத்தில) வேண்டிக்கொண்டு,—அங்கு இருவரும இருந்தார - அந்தத்தில்லைவனத்தில இருவரும் இருந்தார்கள் எ - று. (கூகூ)

வெண்டிரை யொலியார தில்லை மிகுவன விலங்கி யாவும, பண்டைநம புலிய னன்றிப பாமபனும வந்தா னென்று, திண்டிறற களநி மிர்ந்துச செவிகளுஞ சிலிர்த்தி யேங்கி, மண்டிய காலஞ் செல்ல மருங்குற வணைந்த வனறே.

இ - ள் வெண்டிரை ஒலி ஆர் தில்லை மிகு வன விலங்கு யாவும் - வெண்மையாகிய திரைகளினுடைய ஓசை நிறைந்த தில்லைமரங்கள செறிந்த வனத்தினுள்ள மிருகங்களெல்லாம்—பண்டை நம் புலியன் அன்றிப் பாமபனும் வந்தான என்று - முன்னுள்ள நமமுடைய புலியனேயன்றி (இப்பொழுது) ஒருபாமபனும வந்தான என்று (பயப்பட்டு,)—திண்டிறற களம் நிமிர்த்து - திண்ணிய வலியையுடைய கழுத்தை நிமிர்த்து(வெறித்துப பார்த்து)—செவிகளும சிலிர்த்தி ஏங்கி - செவிகளையுஞ் சிலிர்த்திப் (பார்த்து) அஞ்சி (அகல நீங்கு)—மண்டிய காலம் செல்ல - மிகுந்த காலஞ் சென்றபின்—மரு

ங்கு உற அணைந்த - (அவர்கள்) பககததிலே பொருந்தச சஞ் சரிததன. எ - று. (கூள)

நூறொடு மமையந தோறு நவநவ மாக வநது
கூடின அநேக ராகிக குழகனை வழிபட டேத்தித
தாடலை யுறபுப ணிநதோா தழைகிழறசாாநதிருநதெனை
பூடுருகிடுமா றணண லுரைததவா விரிதத வாயில.

இ - ள். நாள தொறும் அமையம் தோறும் நவம் நவம் ஆக வநது கூடினா அநேகா ஆகி - தினநதோறும காலநதோறும புதுமை புதுமையாக வநது கூடினவாகள பலராகி,—குழ கனை வழிபடடு எததித தாள தலை உறப பணிநது - சிவபெரு மானைப் பூசிததுத துதிதது (அவருடைய) திருவடிகளைச சென்னி பொருநத வணஙகி,—ஓா தழை கிழற சாாநது இரு நது - ஒரு தழைதத மரநிழலைப பொருநதியிருநது,—எனபு ஊடு உருகிடுமாறு - எலுமபுடுருகுமபடி—அணணல உரைத தவா விரிததவாயில் - சிவபெருமான் அருளிசசெய்தபடி விரி ததுச செலலிய பொழுதில எ - று. (கூஅ)

வநதவா சொலலக கேட்ட மனறுள தெனற வெ
ல்லே, சிநதையா லிறைஞசிச சென்று சிரமுறப் பணி
நது கூறததுப, புநதியால வணஙகி மேனி புளகமும
பொலியப போநதய, கிநதவா றெணணில கால மிரு
வரு மேகுவிததாா

இ - ள். வநதவர் சொலலக கேட்ட, மனறு உளது எனற எல்லே சிநதையால இறைஞசி - வநத முனிவாகள சொலலக கேட்ட சபை இருக்கின்றதென்று சுட்டபபட்ட திருவெல லையை சிநதையால வணங்கி,—சென்று சிரம் உறப் பணிநது -

அவ்விடத்திலே போய்ச் சென்னி பொருந்த வணங்கி,—கூததுப் புந்தியால வணஙகி - (அங்கே) ஆனந்தகிருததததைப் புததியினாலே (பாவிதது) நமஸகரிதது,—மேனி புளகமும பொலியப் போநது-உடமபிலே புளகம மிகும்படி மீணடு,— அஙகு இநதவாறு எணண் இல காலம இருவருமே ஏகுவிததார் - அஙகே இநதபபிரகாரம எணணிலலாத காலததை இருவரும போககினார்கள எ - று (கக)

பதஞசலிச்சருககமுறறிற்று

ஆகசெய்யுள - கருஅ

நடராசச்சருக்கம்.

காலமு மநேகஞ் சென்று கழிநதபின கடவுள கூறுஞ
சீலமார சிதத யோகந தெளிவுற நாடிச சிநதை [குப
சாலவு மகிழ்சசி பொஙகத தருககுமிக கிருககு மிக
பாலமு தனைய நாமம பயிலவுமாய முயலு நாளில

இ - ள். காலமும அநேகஞ் சென்று கழிநத பின் - இப்படி அநேக காலம பேரபபக கழிநதபினபு,—கடவுள கூறும சீலம் ஆர் சிததயோகம தெளிவு உற நாடி - சிவபெருமான அருளிசசெய்த குணமிகக சிததயோகததை விளககம பொருநத ஆராயநது,—சிநதை மகிழசசி சாலவும பொஙக - உள்ளத திலே மகிழ்ச்சி மிகவும் ஓங்க,—தருக்கு மிககு இருக்கும் - களிப்பு மிகுந்திருத்தற்கு ஏதுவாகிய—இக்குப் பாலே அமுது

அனைய நாமம் பயில்வுழ ஆய முயலும் நாளில் - கருப்பஞ்
சாறனையும் பாலையும் அமுதத்தையும் போன்ற ஸ்ரீ பஞ்சா
க்ஷரத்தைச் செபித்தலையுடையார்களாய (நத்வ) முயலுநா
ளில். எ - று. (க)

இங்கிவர் தம்பாலன்பா லிறைநடக் கருத்தராயமுற்
றங்கிய வாறைஞ் ஞூறு தாபதரனைய நீரிம்
மங்கல தினத்து வாழ்வமமினென் றுரைத்துத் தாமும்
பங்கயத்திலதுகணீந்திற பன்முறையெண்ணி யெண்ணி

இ - ள். இங்கு இவர் - இங்கே இம்முனிவர்கள் — தம்பால் -
தங்களிடத்தே — அன்பால் இறை நடக் கருத்தராய முன் தங்
கிய ஆறைஞ்ஞூறு தாபதர் அனைய - அன்பினாலே சிவபெரு
மானுடைய திருநிருத்தத்தைத் தரிசிக்கும் கருத்தையுடைய
வர்களாய் முன்னே வந்திருந்த மூவாயிரமுனிவர்கள் வந்து
கூட, — நீர் இம்மங்கல தினத்து வாழ்வமமின் என்று உரை
த்து - நீங்களும் இந்தமங்கலமாகிய (சித்தயோக) தினத்திலே
(ஆனந்தநிருத்தத்தைத் தரிசித்து) வாழும்பொருட்டு வாருங்
கள் என்று சொல்லி, — தாமும் பங்கம் இல் அது கணத்தில்
பன்முறை எண்ணி எண்ணி - தாங்களுங் குற்றமில்லாத அந்
தச் சித்தயோகத்தை ஒருகணப்பொழுதிலே (பலதரம் அலகி
டலி) எண்ணி எண்ணிப் பார்த்து எ - று. (உ)

கறவையான வரவு பார்க்குங் கன்றின் மெனவுங்
கார்மேக, ருன்றியுண வுண்ணாந்து நோக்கியோயந்தபுள்
ளென்வும் மோங்கற, செறிமுகின முழவு கேட்குந் திக
ழுமயிற் பிராளும போல, விறையவ னடமே சிந்தித்
திடைதந்னங் கடத்தி ஞாகள.

இ - ள். கறவை ஆன் வரவு பார்க்கும் கன்றினம் எனவும் - கறவைப்பசுவின் து வரவை எதிர்பார்க்கும் கன்றுக்கூட்டம் போலவும்,—கார் சேர் உறை உணவு உணர்ந்து நோக்கி ஓடிய புள் எனவும் - மேகத்திலே பொருந்திய மழைத்துளியாகிய உணவை எண்ணி எதிர்பார்த்து வாடிய சாதகப்புட்கள் போலவும்,—ஓங்கல் செறி முகில் முழவு கேட்கும் திகழ் மயில் திரளும் போல - மலையின்மேலே நெருங்கிய மேகத்தினது முழக்கத்தைக் கேட்கும் விளங்குகின்ற மயிற்கூட்டம் போலவும்,—இறையவன் நடமே சிந்தித்து இடைப்படு தினம் கடத்தினார்கள் - சிவபெருமானுடைய திருநிருத்தத்தையே நினைந்து நினைந்து நடுவுள்ள நாட்களைக் கழித்தார்கள் எ - று.

வென்றிகொ ளந்நாண் முன்னாள் வெய்யவன் விரைந்து வெள்ளிக், குன்றினை நண்ணி யண்ணல் கூத்தயர் தரவ கன்று, னென்றமை யறிந்தான் போலங் கிரா வழி போந்து திலை, யொன்றிய கடற்பாற் றோன்றி யெழுந்துவந் துச்சி யுற்றான்

இ - ள் வென்றி கொள் அந்நாள் முன்னாள் - (தைப்பூசமும் குருவாரமுங்கூடிய சித்தயோகமாகிய) வெற்றி பொருந்திய அந்நாளுக்கு முந்தநாளிலே—வெய்யவன் விரைந்து வெள்ளிக் குன்றினை நண்ணி - சூரியன் விரைந்து போய் வெள்ளிமலையைப் பொருந்தி,—அண்ணல் கூத்து அயர்தர அகன்றான் என்றமை அறிந்தான் போல - சிவபெருமான் (தில்லைவனத்திலே) திருநிருத்தஞ் செய்யும்பொருட்டு எழுந்தருளினரென்றமையை அறிந்தவன்போல—அங்கு இரா வழி போந்து - அங்கு நின்றும் இராவழி போய்,—தில்லை ஒன்றிய கடற்பால் தோன்றி எழுந்து வந்து உச்சி உற்றான் - தில்லை

வனம பொருந்திய கீழ்கடலிலே தோன்றி எழுந்து (ஆகாய மார்க்கமாக) வந்து உச்சியிலே பொருந்தினன் எ - று (ச)

இரவியு முச்சி யெய்த விருசுர முச்சி யெய்த
விருபவர் திரோமவந் தானறேவர்கடேவன் வந்தா [தோ
னரியயன் பெருமான் வந்தா னென்றெழு வதற்கு பின்
பரவிய வொலியுங் கேளாப் பாரினைப் பதறிவீழ்ந்தார்

இ-ள் இரவியும் உச்சி எய்த-சூரியனும் உச்சியிலே பொருந்த,—இருகரம உச்சி எய்த வருபவர் - இரண்டு கைகளும் சிரசிலே பொருந்த வருவோர்களும்,—திரோ - நந்தகோனிரோ—ஓம வந்தான - ஓம வந்தார்—தேவர்கள் தேவன் வந்தான தேவதேவர் வந்தார்—அரியயன் பெருமான வந்தான - அரி பிரமாக்களுடைய கடவுள் வந்தார்—என்று எழுவதற்கு பின்னே - என்று(சின்னங்கள்)ஒலித்ததற்கு பின்பு—பரவிய ஒலியும் கேளா - பரந்த (தாளம மிருதங்கம சங்கு முதலிய மற்றைவாத்தியங்களின்) ஒலியையுங்கேட்டு,—பார் மிசைப் பதறி வீழ்ந்தார்-பூமியின்மேலே பதறி விழுந்தார்கள். எ - று

ஆயிர மதியு தித்த வருவரை போல வேத
மாயிரம் வகையா லோது மதுதகப பாணு கமப
ராயிர முகத்தி ரணடா யிரங்கரத் தால ணைத்து
வாயிரஞ் சங்கு மோமென றறைந்தன கழுங்க வங்கண

இ - ள். ஆயிரம் மதி உதித்த அரு வரை போல - ஆயிரஞ் சந்திரர் உதித்த பெரிய மலைபோலவும்,—வேதம ஆயிரம வகையால ஓதுமது தக - வேதம் ஆயிரம விதமாக ஒலிப்பது போலவும்,—பாணுகமபர் ஆயிரம் முகத்து இரண்டாயிரம் கரத்தால் அணைத்த ஆயிரம் சங்கும் - பாணுகமபர் ஆயிரமுகங்களினும் இரண்டாயிரங்கைகளினாலும் வைத்த ஆயிரஞ்சங்கு

சனும் - அங்கண் ஓம் என்று அறைந்தனை தழங்க - அங்கே ஓம என்று உச்சரித்து ஒலிக்க எ - று.

மலைபோலும் அவா சரீரமு, சந்திரபோலும் முகங்கள், வேதமபோலும ஓசை எனக்கொள்க (ஈ)

நடமுயல விரகுந தாள கதியுநல லருளாற பெறற
வடகுவ டனைய தோளக ளாயிர முடைய வாணன
சுடாவிடு கடகக கையிற றொமமெனப பினமுகததக
குடமுழவெழுமுழககங்குரை கடன முழககங்கொளள.

இ - ள நடம முயல விரகும தாள கதியும நல அருளால பெறற - திருததஞ்செயயும கிரமங்களையும தாளமாக்கங்களையுஞ் சிவபெருமானுடைய நலல திருவருளினுல அறிய பெறற—வட குவடு அனைய தோளகள ஆயிரம உடைய வாணன் - மகாமேருமலையைபபோன்ற ஆயிரந்தோளகளையுடைய வாணசுரனுடைய—சுடா விடு கடகக கையால - ஒளி விடாநின்ற கடகங்களை அணிந்த கைகளினுலே—தொம எனப பினமுகததக குடமுழவு எழும முழக்கம - தொமமென னும அனுகரணவோசையோடு பல முகங்களையுடைய குடமுழாவில எழுகினற ஓசையானது—குரை கடல முழக்கம கொள்ள-ஒலிக்கினற கடலினதோசைதைய உளளடக்க. எ-று

ஐந்துந் துபியு மாசி லருமறை யொலியு நீடு
கந்தரு விந்தா கூடுங் கானமுங் கடவுள பாதத
தந்தமி றிருசசி லம்பி னரவமுங் கேட்டி ருமபர்
சிந்திய முந்தா ரத்தின செழுமலா தெரியக் கண்டார

இ - ள். ஐந்து துந்துபியும-பஞ்சவாத்தியவொலியையும்—ஆசு இல் திரு மறை ஒலியும் - குற்றமில்லாத அரிய வேத

வோசையையும்—நீடு கந்தருவத்தார் கூடும் கானமும - மிகுந்த கந்தருவர்கள் பாடுங்கீதத்தையும்—கடவுள் பாதத்து ஆர்ந்த இல திருச் சிலம்பின அரவமும கேட்டார - சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிலுள்ள ஒழிவில்லாத திருச்சிலம்பினொலியையுங் கேட்டார்கள்,—உம்பர் சிந்திய மந்தாரத்தின் செழுமலர் தெரியக் கண்டார - தேவர்கள் பொழிந்த மந்தாரவிருக்ஷத்தின செழுமையாகிய பூக்களை (ப்பூமியிலே) தோன்றக் கண்டார்கள். எ - று.

பஞ்சதூந்துபிகளாவன தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக் கருவி, கஞ்சக்கருவி, கண்டக்கருவி எனபனவாம. (அ)

தாக்கத்திற் றண்ணீ ரோசை நகவொலி செவிம
டுத்து, மோகித்தா ரெழுந்தா ராற்றா முகமெலாங்
கண்ணீர் வாரச், சோகித்தார் தொழுதார் போற்றித்
துணைவனே போற்றி தோன்றா, வாக்குத்தா யருளா
யென்றென் றலறினார் வாய்க ளார.

இ - ள் தாக்கத்தில தண்ணீர ஓசை தக - (சுரவழு நடப்போன) தாகமேலிட்டபொழுது தண்ணீரருவியோசையைக் கேட்டும் அருந்தப்பெறாது விடாயநது விழுதல்போல—ஒலி செவி மடுத்து மோகித்தார-(சிவபெருமான எழுந்தருளும)ஆரவாரத்தைக் கேட்டும் (திருநிருத்தத்தைத் தரிசிக்கப்பெறாது) மோகித்து விழுந்தார்கள்,—எழுந்தார - (சிறிது தெளிந்து) எழுந்திருந்தார்கள்,—ஆற்றா-பொறுத்தலாற்றாகள,—முகம எலாம் கண்ணீர் வாரச் சோகித்தார் - முகமுழுதினுங் கண்ணீர பொழியப் பொருமினாகள,—தொழுதார - நமஸ்கரித்தார்கள்,—போற்றி - துதித்து,—துணைவனே போற்றி - உயிரத்துணைவரே காத்தருளும—தோன்றா ஆக்கத்தாய் அருளாய் - தோன்றாத திருமேனியையுடையவரே அருள்செய்யும—

என்று என்று வாய்கள் ஆர அலறினார் - என்று சொல்லிச் சொல்லி வாய்களினாலே மிகவலறினார்கள். எ - று. (கூ)

எண்ணரும் காதல கூரு மிருவரும காண ஞானக
கண்ணினை நலக முன்னைக காரிருள கழிவுற றின்ன
வண்ணமென றறிய வாராவளரொளிமன றுணமாதோ
டண்ணலின றாடு கின்ற வானந்த நிருத்தங் கண்டார்

இ - ள் எண் அருங் காதல கூரும் இருவரும் காண-எண்ணுதற்கரிய ஆசை மிக்க (வியாக்கிரபாதமாமுனிவர் பதஞ்சலிமகாமுனிவர் என்னும்) இருவரும் தரிசிக்கும்பொருட்டு—ஞானக் கண்ணினை நல்க - ஞானதிருட்டியை அருளிச்செய்ய,—முன்னைக கார் இருள் கழிவுறறு-அநாதியேயுள்ள கரிய இருள்போலும் ஆணவமலத்தை நீங்கி,—இன்ன வண்ணம் என்று அறிய வாரா ஒளி வளர் மன்றுள்-இன்ன தன்மையை யுடையதென்று அறிய முடியாத ஒளி வளராநின்ற சபையிலே—மாதோடு அண்ணல் நின்று ஆடுகின்ற ஆனந்த நிருத்தம் கண்டார் - உமாதேவியாரோடு சிவபெருமான் நின்று நடிக்கின்ற ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசித்தார்கள். எ - று (௧0)

திருவடி நிலையும வீசுஞ் செய்யகா லுஞசி லம்பு
முருவமா ரொளியும வாய்நத வூருவு மூடுத்த தோலு
மரைதரு புரிவுங கச்சி னணிகளு மழகா ருந்தி
மருவிய வுதரபந்தக கோப்புநூல வாய்பபு மார்பும்.

இ - ள் நிலைத திருவடியும் - நின்றருளிய ஸ்ரீபாதமும்,—வீசும் செய்ய கீழும் - தூக்கியருளிய சிவந்த ஸ்ரீபாதமும்,—சிலம்பும் - ஸ்ரீபாதங்களிற் சாத்தியருளிய திருச்சிலம்பும்,—உரு வளர் ஒளியும் - திருமேனியிலே மிகுந்த பிரகாசமும்,—வாய்ந்த ஊருவும் - சிறந்த திருத்தொடையும்,—உடுத்த

ந்தோலும - உடுத்தருளிய புலித்தோலாடையும்,—அரை தரு புரிவும - திருவரையில் பொருந்திய செறிப்பும,—கச்சின அணிகளும-(திருவரையிற்சாத்தியருளிய)கச்சினழகுகளும,—அழகு ஆர் உந்தி மருவிய உதரபந்தக்கோப்பும - அழகு நிறைந்த திருவுந்தியிலே பொருந்திய உதரபந்தனச்சோபையும,—நூல வாயப்பு மார்பும - உபவீதம பொருந்துதலையுடைய திருமார்பும். எ - று. (கக)

வீசிய செய்ய கையும விடந்தக்க கரங்க வித்த தேசும வணை துடியு மங்கிச் செறிவுமுன் றிரணட தோளும், காசை கொண மிடறுந் தோடார காதும வெண குழை யுங காண, மாசிலா மணிவாய விட்டு வழங்கிடா நகை மயக்கும.

இ - ள வீசிய செய்ய கையும - வீசியருளிய சிவந்த திருக்கரமும்,—விடந்தக்க கரம் கவித்த தேசும - பாமபையுடைய திருக்கரத்தைக் கவித்தருளிய பிரகாசமும,—வளை துடியும - வளவிய தமருகமும,—அங்கிச் செறிவும - தீயகலும,—முன் திரணட தோளும - முனனே திரணட திருத்தோளகளும,—காசை கொள மிடறும - காயாமலர்போலும நீலநிறத்தைப் பொருந்திய திருமிடறும,—தோடு ஆர காதும - திருத்தோடு பொருந்திய திருக்காதும,—வெண குழை(ஆர காதும)-வெள ளிய சஙகககுணடலம பொருந்திய திருக்காதும,—காண மாசு இலா மணி வாய விட்டு வழங்கிடா நகை மயக்கும,- வெளிப படையாக குறறமிலலாத பவளமபோலுந திருவாயிலே நீககமறறத் தோனறுந திருமுறுவலினது மோகனமும, எ - று ()

ஓங்கிய கமலச செவவி யொளிமுக மலருங கண்கள [மு பூங்குழலுமைமை நோக்குமபுரணமுமபுருவபபொறபு

பாங்கமர் நுதலும பின்றாழ படாசடைப பாம்பும்பாமபு
நீங்கரு தாரு நீரு நிலவுமே னிலவு நீறும.

இ - ள் ஓங்கிய கமலச் செவ்வி ஒளி முக மலரும் - மேலா கிய செந்தாமரைமலர்போலும அழகையும ஒளியையுமுடைய திருமுகத்திலிருந்து மலர்ச்சியும்,—கண்கள பூங் குழல் உமையை நோக்கும புரணமும் - திருக்கண்கள பூவை முடித்த அளகத்தையுடைய உமாதேவியாரைப் பார்த்தருளகின்ற அழகும்,—புருவப் பொற்பும் - திருப்புருவங்களின் அழகும,— பாங்கு அமா நுதலும - அழகு பொருந்திய திருநெற்றியும,— பின் தாழ படா சடைப பாப்பும - பின்னே தாழ்ந்த விரிந்த சடையினது கற்றையும,—பாமபும்-சருப்பமும,—நீங்கு அருந் தாரும் - நீங்காத கொன்றைமாலையும,—நீரும - கங்கையும,— நிலவும - சந்திரனும,—மேல நிலவு நீறும - திருமேனியில விளங்குகின்ற விபூதியுமுடையவராகி எ - று. (கரு)

கடிமல ரணைய வாரிக சாரிரு ளளக்கு சோதத,முடி யுநன னுதலும பொட்டு முயங்கிரு புருவ விலலும,
வடிகொளவேல விழியுங காதும வளர்குமிழ மலருந தோணடைப, படிவவா யிதழு முத்த நகையுமெயப பசுமை வாயபபும.

இ - ள் கார இருள அளகம கடி மலா அணைய வாரிச சோதத முடியும - கரிய இருளபோலுந் திருக்குழலினக்கண்ணே மணத்தையுடைய பூக்களைப பொருந்த வாரிச சேர்த்துச சொருகிய திருமுடியும,—நல நுதலும பொட்டுமே - நல்ல திருநெற்றியும (அதிலிட்ட) திலகமும,—முயங்கு இரு புருவ விலலும் - பொருந்திய இரண்டுவில்லையொத்த திருப்புருவங்களும,—வடிகொள வேல விழியும் - கூர்மை பொருந்திய வேல போலுந் திருக்கண்களும,—காதும - திருச்செவிக

ளும்,—வளர் குமிழ் மலரும் - விளங்குகின்ற குமிழமலர் போன்ற திருமூக்கும்,—தேர்ணடைப படிவ வாய் இதழும் - கொவ்வைக்கனிபோலும் செந்நிறத்தையுடைய திருவாயின் தாங்களும்,—முத்த நகையும் - முத்துப்போலுந் திருநகையும்,—பசுமை மெய் வாய்ப்பும் - பசுமையாகிய திருமேனியின் ழகும் எ - று (கச)

பூங்கழு கமாக முத்திற பொலிந்தமங் கலநாண பொற்பும், பாங்கம ரமையார் தோளும பங்கயச செங்கை, தாங்கு, மோங்கு செங்கழுநீச செவவி யொளி திரு மலருந தாருங, கோங்கரும பவைப ழித்த கொங கையுங் குலவு பூணும.

இ - ள பூங்கமுகு அமா கழுத்தில பொலிந்த மங்கல நாண் பொறபும - பொலிவாகிய கமுகுபோலுந் திருக்கழுத்திலே பொருந்திய திருமங்கலசூத்திரத்தினழகும்,—பாங்கு அமா அமை ஆா தோளும் - பக்கத்திலே பொருந்திய மூங்கிலபோலுந் திருத்தோளகளும்,—பங்கயச செங்கை தாங்கும ஓங்கு செவவி ஒளி தரு செங்கழுநீா மலரும - செந்தாமரை மலா போலுஞ் சிவந்த திருக்கரத்திலேந்திய மேலாகிய செவவி விளங்குகினற செங்கழுநீாபபூவும,—தாரும - செங்கழுநீர்த்திருமாலையும,—கோங்கு அருமபவை பழித்த கொங்கையும - கோங்கரும்புகளை நிந்தித்த திருமுலைகளும,—குலவு பூணும - விளங்குகினற திருவாபரணங்களும எ - று (கரு)

துடியும ரிடையும பரந்தட் டெங்குபணை தகுசி தமப வுங்டியமா துகிலும் மலக லொலகிய மேலும செயய வடிமலா மிசைய ணிந்த வாடகப பாட கஙகீழ விடுசு_ர்ச சிலம்பும வாய்ந்தமெலலியல் கியநதுகாண

இ - ள் துடி அமர் இடையும் - தமருகம்போலுந் திருவிடையும்,—பாந்தள் தொகு பணம தகு நிதம்ப உடை அமர் துகிலும் - பாம்பிலே பொருந்திய படம்போலுய திருநிதம்பத்திலே உடையாகப் பொருந்திய திருப்பரிவட்டமும்,— மலக ஒலகிய நிலையும் - மிகவொலிக்கிய திருநிலையும்,— செய்ய அடி மலா மிசை அணிந்த ஆடகப் பாடகக் கீழ் - சிவந்த திருவடித்தாமரைகளிலே சாத்தியருளிய பொற்பாடகங்களின் கீழே—விடு ஊடாச சிலம்பும வாயந்த ஒலியால - காலாநின்ற ஒளியையுடைய திருச்சிலம்புகளும் பொருந்திய சிவகாமியம்மையார்—வியந்து காண - அதிசயித்துத் தரிசிக்கும்படி எ - று (கசு)

ஆடிய பெருமான வெய்யோ னலாகதி ராயி ரததுக
கூடிய மண்ட லமபோற குறைவிலா வகைநி றைந்து
நாடரு ஞான மன்று ளுயய வயனமான முனபு
தேடரு மேனி கொண்டு திருநடஞ் செயயக கண்டார

இ - ள். ஆடிய பெருமான்-நடித்தருளிய சிவபெருமான்—வெய்யோன் அலா கதிர் ஆயிரத்துக் கூடிய மண்டலம் போல் - பரந்த ஆயிரமாதித்தப்பிரகாசம ஒன்றாகக் கூடிய மண்டலம் போல—குறைவு இலா வகை நிறைந்து நாடு அரு ஞான மன்றுள் - குறைவிலலாதபடி நிறைந்து அறிதற்கரிதாயுள்ள ஞானசபையிலே—நாம உயய - நாம உயயும்பொருட்டு—அயன் மால முன்பு தேடு அரு மேனி கொண்டு - பிரமாவும் விட்டுணுவும முன்னே தேடிக் காணாத திருமேனியைக்கொண்டு—திரு நடம செய்யக கண்டார - திருநிருத்தஞ்செய்தருளக் கண்டார்கள். எ - று (கஎ)

வேறு

பொற்ருவில் புங்கப் புனித னடங்கட் புலனமேவத
தெரிபொழு தங்கத தொருசெய லின்றிச சிரமேவக

கரமலர் நுந்தப புனல்விழி கயபித் துரைகாணு
விருவரு மின்பக கடலு ளாழ்ந்தா ரெனசெயதார.

இ - ள் பொருவு இல புனிதன புயஙகநடம் - ஒப்பிலலாத பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானுடைய புயஙகநிருததம் — கட் புலன மேவத் தெரி பொழுது - கண்ணுக்குப் புலப்படத் தெரிந்த பொழுத், — அங்கதது ஒரு செயல இன்றி - சரீரததிலே யாதொரு தொழிலுமற்று, — கரமலர் சிரம் மேவ - செந்தாமரைமலர்போன்ற கைகள் (வாசனையினாலே) சிரசின்மேலே பொருந்த, — விழி புனல நுந்த - கண்கள் நீரைப் பொழிய, — கம்பித்து - நடுங்கி, — உரை காணு இருவரும் - உரை குழறுகின்ற (வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் பதஞ்சலிமகாமுனிவர் என்னும்) இருவரும் — இன்பக் கடலுள் அழுந்தார் - இன்பமாகிய சமுத்திரத்திலே மிதந்தார்கள், — என செயதார் - என்ற வேதபுருடர் பிரமா விட்டுணு முதலாயினோர், என செயதார்கள் எ - று (கஅ)

தறபரா மாகுந் தலைவன துண்மைத் தனமைப்பொற்
சிறபர மாமம பரவொளி யுநதன் றிருமேனிப
பொறபுட னும்ம பொலிவும விழிகட் புணராதா
லறபுத மெனயிங் காரிலை மெனறெண றயாகினரா.

இ - ள் தற்பரம் ஆகும் தலைவனது - ஆன்மாவுக்கு மேலாகிய சிவபெருமானுடைய — உண்மைத தன்மை - சத்திய சுவபாவமாகிய — பொற சிறபரம் ஆம அமபர ஒளியும் - அழகிய சிதம்பரப்பிரகாசமும் — தன் திருமேனிப் பொறபுடன் ஆம் பொலிவும - (அவர்) தமது திருமேனியழகோடு நடித்தருளும பொலிவும் — விழிகள் புணராதால - (தங்கள்) கண்களுக்கு அடங்காமையினால், — அறபுதமென இங்கு ஆரிலம் என்று

என்று அயர்கின்றார் - ஆச்சரியமாகிய திருமேனியையுடைய வரே இங்கே அடியேங்கள் கருத்து முற்றுப்பெறுகின்றிலேம் என்று சொல்லிச் சொல்லி வருந்துகின்றார்கள் எ - று (கக)

காரணனே முன காமனை வேவக் கண்வைத்த
பூரணனே நின் புகழ்நடம் யாரும் புணர்வெய்தப்
பாரிருண் மோகந் தீரருண் ஞானம் பணியென்றென
றாரண மோதுஞ் சாகைக ளோரா யிரமாக

இ - ள் காரணனே - நிமித்தகாரணரே,—முன் காமனை வேவக் கண் வைத்த பூரணனே - ஆதிகாலத்திலே மன்மதனை எரிந்து விழும்படி பார்த்தருளிய பரிபூரணரே,—நின் புகழ் நடம் யாரும் புணர்வு எய்தப் பார - உமது புகழையுடைய திருநிருத்தத்தை யாவருந் தரிசிக்கும்பொருட்டுப் பார்த்தருளும்,—இருள் மோகம் தீர - ஆணவவிருளையும் மயக்கத்தையுந் தீர்த்தருளும்,—அருள் ஞானம் பணி என்று என்று - திருவருளினாலே ஞானத்தை அருளிச்செய்யும் என்று சொல்லிச் சொல்லி,—ஆரணம் ஓராயிரம் சாகைகள் ஆக ஓதும் - வேதங்கள் ஆயிரஞ்சாகைகளாக விண்ணப்பஞ்செய்கின்றன எ - று வேதங்களென்றது வேதபுருடர்களை (உ0)

ஒருவனை நேரே யிருவரு முன்னின் மறையஞ்சா
திரவுறு மாறே னழிபமினி யெட்டும் படியின்பாற்
றரைபுத லாறு ளெனவருந் நாதா தியின்மீதே
பரதப ராவா பரிபுர பாதா பணியென்றார்

இ - ள் ஒருவனை நேரே இருவரும் - ஒப்பில்லாத சிவபெருமானை அவர் சந்நிதியிலே (பிரமாவும் விட்டுணுவுமாகிய) இருவரும் அடுத்து நின்று,—முன் நான்மறை அஞ்சாது இரவு உறும் நூறு - முன்னே நான்குவேதங்களும் அஞ்சாது வேண்டிக்கொண்டபடியே,—ஏன் அழியும் இனி இன்னும் எட்

பெம்படி - றியேங்களும் இனி இனபதமதையடையுமபொரு
ட்டு,—தரை முதல ஆறு என வரு நாதாதியின மீது எய
பாத - பிருதிவிமுதன முபபததாறெனறு சொலலவாராநினற
நாதமாகிய ஆதிததத்துவததினமேலே பொருநதிய திருசிருததத
தமதையுடையவரே—பரா வா - மேலானவரே வாரும—பரி
புர பாதா பணி எனறா - திருசசிலமபணிநத திருவடிகளை
யுடையவரே பணிததருளும எனறு விணணபபஞசெயதா
ாகள. எ - று (உக)

கரண மனைத்தும புலனிவை காணு கைவிட்டான
மரணமெம மககிங் கிதுதமி யோமவாழ வருணமாறிற
றிரணமு மெயசசஞ சலமில தெனறு லொனறுநின
பூரணமே னக்கொண டருளுக வெனறுர் நின்றாகள

இ - ள். கரணம் அனைத்தும புலன் இவை காணு - தததுவ
ஙகளெலலாம கூடினும விஷயஙகளை அறியமாட்டாவாம,—
கைவிட்டால எமககு மரணம - தததுவஙகள கூடாதபொ
ழுது எஙகளுககுக கேவலாவததை பொருநதும,—இஙகுத
தமியோம வாழவு இது - இவவிடததுத தமியேஙகளுடைய
வாழவு இது,—அருள மாறில திரணமும மெயச சஞசலம
இலது என்றுல - உமது திருவருளிலலாவிட்டதுத, துருமபும
தூணமையாக அசையாது எனறுல,—ஒனறு நின பூரணம
எனக கொணடு அருளுக - எலலாம ஒருஙகே உமமுடைய
அசைவாககக கொணடு அடியேஙகளையும இயக்கியருளுக—
என்றா நின்றாகள - என்று விணணப்பஞ்செயதாாகள ஒழி
நதுநின்ற இருடிகண் முதலாயினோா, எ (உஉ)

இவவகை யோனான மறைமுத லேலோ ரிமலியவயதப்
நபைவிரு வாரப் பணியணி ஙாதன பரிவாலிக்

பொய்விரவா மெய்ப்பொலிவினர் யாரும்புணர்வெய்த்த
திவ்விய மாமம்பரப்த ஞானந் தெரிவித்தானே

இ - ள் இவ்வகையே நான்மறை முதல ஏனோர் இரவு ஆய்த - இப்படியே நான்கு வேதபுருடர்களும் பிறரும் வேண்டிக்கொள்ள,—பை விரவு ஆரப் பணி அணி நாதன் - படம் பொருந்திய சருப்பாபரணத்தையணிந்த சிவபெருமான்,—பரிவால்-கருணையினாலே—பொய் விரவா மெய்ப் பொலிவினர் யாரும் புணர்வு எய்த - இந்நானம் பொய்மை பொருந்தாத மெய்மையாகிய பக்குவத்தையுடையவர்கள் யாரும் பொருந்தலுற,—திவ்விய ஆம் அம்பர் பத ஞானம் தெரிவித்தான் - திவ்வியமாகிய சிதம்பரத்தானத்திலே ஞானத்தைத் தரிசிப்பித்தருளினார் எ - று (௬௩)

நாரணன் வேதா வாசவன் வானோர் நலைசேரா
வாரண மேலோர் தாபதர் மூவா யிரவோர்நற்
சாரணர் தாவா நாரதர் பூதா திகளாசைக்
காரணர் ஏனோ ராடலை நேரே கண்டார்கள்.

இ - ள் நாரணன் - விட்டுணுவும்—வேதா - பிரமாவும்—வாசவன்-இந்திரனும்—வானோர்-தேவர்களும்—நலை சேரா ஆரண மேலோர் - குற்றம் பொருந்தாத வேதபுருடராகிய மேலோர்களும்—தாபதர் மூவாயிரவோர் - மூவாயிர முனிவர்களும்—நற் சாரணர் - நல்ல சாரணர்களும்—தவா நாரதர்-கெடாத நாரதரும்—பூதாதிகள் - பூதர் முதலாயினோரும்—ஆசைக் காரணர் - திக்குப்பாலகர்களும்—ஏனோர் - பிறரும்—ஆடலை நேரே கண்டார்கள் - ஆனந்தநிருத்தத்தைப் பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டார்கள். எ - று.

கண்டனர் கண்ணுக இன்புற முன்னே கரமுச்சிக்
கொண்டன ருள்ளக் கொள்கைத தும்பக குறியாரப்
பண்டரு வேதப பாடலொ டாடிப பரபோகந்
தண்டன தாமெய்க கருணையி னூடுற றலைவுறறார்

இ - ள் கண்ணுக்கு இன்பு உற முன்னே கண்டனர் - கண்களுக்கு இன்பமுண்டாக எதிரே கண்டார்கள்,—கரம் உச்சிக் கொண்டனர் - கைகளைச் சிரசில் வைத்தார்கள்,— உள்ளக் கொள்கைத் ததும்ப - நினைகள் உள்ளத்தில் அன்பு ததும்பியதிலிருந்தே—குறி ஆர - (கண்ணீரும் புளகமுமாகிய) அடையாளங்கள் நிகழ,—பண் தரு வேதப் பாடலொடு ஆடி - இதம் பொருந்திய சாமவேதத்தைப் பாடுதலோடு கூத்தாடி,—பர போகந்து அண்டனர் ஆம் மெய்க் கருணையின் ஊடு உறறு அலைவு உறறார் - பரபோகத்தைத்தருஞ் சிவபெருமானுடையதாகிய் மெய்மையைப் பொருந்திய காருண்ணியமாகிய சமுத்திரத்தினுள்ளே பொருந்தி மிதந்தார்கள். எ - று. (உஏ)

பரபத கங்கா தரவர விந்தா சனனுச்சிச
சிரமரி கண்டா விருட்டரு கண்டா மிகுதெவ்வர்
புரமெரி கண்டா பவமிரி கண்டா வெனவோதிக்
கிரமலர் சிந்தா வரகர வென்றார் கணநாதர்

இ - ள் பரபத - மேலாகிய பொருளாயுள்ளவரே—கங்கா தர - கங்கையைத்தரித்தவரே—அரவிந்த ஆசனன் உச்சிச் சிரம் அரி கண்டா - தாமரையாசனனாகிய பிரமனுடைய உச்சிச்சிரசை அரிந்து துண்டப்படுத்தினவரே—இருள் தரு கண்டா - கருநிறத்தைக் காட்டிய கழுத்தையுடையவரே—மிகு தெவ்வர் புரம் எரி கண்டா - மிகக பகைவர்களுடைய

புரங்களையெரித்த வீரரே—பவம் இரிக்கும் தா என ஓதி -
பிறவியைக் கெடுக்கின்ற ஞானக்கண்ணைத் தாரும் என்று
விண்ணப்பஞ்செய்து,—கரமலர் சிந்தா - கைகளினுள்ள பூக்
களைச் சொரிந்து,—அரகர என்றார் கண்ணார் - அரகர என்
றார்கள் கண்ணார்கள். எ - று. (உசு)

ஆடினை யெந்தா யாகம சிந்தா மணியேயென்
றோடினர் நின்றா ரோகைம கிழ்ந்தா ரொளிர்கண்ணீர்
விட்டனர் குன்று மூடிய வெந்தீ வினைதீர்த்
தேடும ருந்தே தாவரு ளென்றார் சிலதேவர்

இ - ள். ஆடினை - கூத்தாடினவரே,—எந்தாய ஆகம சிந்தாமணியே என்று ஓடினர் - எம்முடைய பிதாவே ஆகம சிந்தாமணியே என்று சொல்லி ஓடினார்கள்,—நின்றார் - (பரவசராய்) நின்றார்கள்,—ஓகை மகிழ்ந்தார் - மகிழ்ச்சி மிகக் கொண்டார்கள்,—ஒளிர் கண்ணீர் விட்டனர் - விளங்குகின்ற கண்ணீரை விட்டார்கள்,—குன்று மூடிய வெந்தீவினை தீர்த்தேடு மருந்தே - மலைபோல (எங்களை) மேலிட்ட கொடிய தீவினைகள் தீரும்படி தேடப்படும் மருந்தே—அருள் தா என்றார் சில தேவர் - கருணையைத் தாரும் என்றார்கள் சிலதேவர்கள். எ - று. (உஎ)

மாலயன் மேலோர் வாசவ னேசா மதியேசெங்
கோலவி லாவா பாலன நீறு கோவேதிண்
காலவி லாவா காதிய காலா கதியேபண்
பாலவி லாவா காவெனு நேரே பணிவுற்றார்

இ - ள். மால் அயன் மேலோர் - விட்டுணுவுக்கும் பிரமாவுக்கும் மேலானவரே—வாசவன் நேசா - இந்திரனுக்குச் சிநே

கரே—மதியே - (எல்லாவான்மாக்களுக்கும்) அறிவே—செய்
கோல் நிலாவா - சிவந்த திருமேனிப் பிரகாசத்தையுடைய
வரே—பால் அன நீறு - பால்போன்ற விபூதியையுடை
யவரே—கோவே - தேவராசாவே—திண் காலன் இலாவர்
காதிய் கால-திண்ணிய இயமன் இல்லையாகும்படி கொன்ற
திருவடியையுடையவரே—கதியே - (அன்பர்களுக்குப்)புகலி
டமே—வண் பால் நிலாவா - வளவிய பாலசந்திரனை யணிந்
தவரே,—கா ன் நேரே பணிந்தார் - காத்தருளும் என்று
சந்நிதியிலே வணங்கினார்கள் எ - று

இலாவாறு இலாவா எனக் கண்டகுறைந்து நின்றது. ()

திகழ்தரு செம்புன றலைதிரி முண்டஞ் சேர்சங்கந்
தருகுழை நுண்கண் சிறுநகை தந்தந் தாழ்பண்டி
பருசக னந்திண் டொகுசர ணந்தண் பார்தங்கப்
புகழ்கர ணங்கொண் டயர்வ னந்தம் பூதங்கள்

இ - ள். திகழ்தரு செம் புனறலை - விளங்குகின்ற சிவந்த
சிறுதலையும்—திரிமுண்டம் - (நெற்றியிலே பொருந்திய) திரி
புண்டரமும்—சங்கம் சேர் தரு குழை - சங்கக்குண்டலம்
பொருந்திய தக்க காதுகளும—நுண் கண் - நுண்ணிய கண
களும—சிறு நகை - சிறிய பற்களும—தந்தம் - (பெரிய) பற்
களும—தாழ் பண்டி - தாழ்ந்த வயிறும—பரு சகனம் - பரி
ந்த சகனமும—திண் தொகு சரணம் - வலிய குறுந்தாள்க
ளும—தண் பார் தங்க - குளிர்மையாகிய பூமியிலே பொரு
ந்த—புகழ் கரணம் கொண்டு அயர்வ அனந்தம் பூதங்கள் -
புகழப்படுகின்ற உறுப்புகளைக்கொண்டாடுவன எண்ணி
லாத பூதங்கள். எ - று. (௨௯)

மலரெரி முசசிக் குழிவிழி யொட்டற் கவுள்வாயவிட்
டிலகெயி றொட்டைக ளம்ரு நெட்டைக கரமீர
லுலருத ரஞசிற றரையுயா தொறறு பதமோடு
பலவல கைககொத திடுகுண லைககொத தினபாவரி.

இ - ள மலா எரி முசசி - ஒவாலிககின்ற அககினிபோ
ன்ற குஞசியையுடைய தலையும—குழி விழி - ஆழ்நத கண
ணும—ஒட்டற கவுள - (ஒனறுககு) ஒட்டின தாடையும—வாய
விட்டு இலகு எயிறு - வாயககுப புறததிலே புறப்பட்டு விள
ஙகுகினற பலலும்—ஒட்டைக களம,- ஒட்டகததின் கழுத
துபபோனற கழுததும—இரு நெட்டைக கரம - இரணடு
நெடுமையாகிய கைகளும—ஈரல உலா உதரம - ஈரல உலா
நத வயிறும—சிறறரை - சிறிய அரையும்—உயா தொறறு
பதமொடும - உயாநத முட்டிக காலுமாகிய இவறறொடு
கூடிய—பல அலகைக கொததது - பலப பேயககூட்டஙகள—
இடு குணலைககுப பாணி ஒததின - (பூதஙகள) ஆடுகினற
குணலைககு ததுககுக கைகொட்டின எ - று. (கரு௦)

தோடிறை யேவாய விடல ருடாா சுரிகுழைப்
பாடளி யாழோ டேழிசை கோடா வகைபாடத
தாடகு டாடா நூபுரம வீடா வொலிசார்வித
தாடினா பாடா வதினா பீடா ரரமாதா.

இ - ள. தோடு இறையே வாய விடு அலர் - இதழ சறறே
வாய் மலாநத பூககள—ஊடு ஆர சுரி குழைப் பாடு அளி -
உளளே நிறைவுபெறற சுரிநத அளகததின பககததிலுளள
வணடுகள்—யாழோடு ஏழிசை கோடாவகை பாட-(கையில)
யாழுடனே சத்தசுரஙகளையும மயஙகாமற பாட—தாள
தகு மாடு ஆர் நூபுரம் - காலகளிலே தகுதியாகப பொரு

நதய பபனொலாகிய இலமபுகளை—வீடா ஒலி சார்வித்து ஆடினா - நீங்காத ஓசையைப் பொருந்தச் செய்து கூத்தாடினூர்கள்,—பாடா வாடினர் - பாடாது மயங்கினூர்கள்—சீரி ஆர் அரமாதா - பெருமை பொருந்திய தெய்வப்பெண்கள். எ-று		(ரக)

அண்டர்களை மிண்டப் பண்டெழு நஞ்சுண டமுதிடும், கண்டன கண்டப் பண்டைந டங்கண குளிர்வித்துக், குண்டிகை கொண்டைத் தண்டொடு மண்டிச் குலைவேணி, முண்டமிலங்கக் கொண்டயர் கின்றார் முதுவோர்கள்

இ - ள். அண்டர்கள் மிண்டப் பண்டு எழு நஞ்சு உண்டு அமுதையும் கண்டன் - தேவர்கள் நெருங்கி வந்து விண்ணப்பஞ்செய்ய முற்காலத்திலே (திருப்பாற்கடலினின்றும்) தோன்றிய விஷத்தையுண்டு அமுதத்தைக் கொடுத்தருளிய நீலகண்டருடைய—அகண்டப் பண்டை நடம் கணம் குளிர்வித்து - கண்டிக்கப்படாததாகிய அநாதிநிருத்தத்திலே (தங்கள்)கண்களைக் குளிர்வித்து —குண்டிகை கொண்டைத் தண்டொடு மண்டி - கமண்டலங்களை சோமன கட்டிய தண்டுகளோடு நெருங்கி—குலை வேணி முண்டம் இலங்க—அவிழ்ந்த சடையும் திரிபுண்டரமும் விளங்க—கொண்டு அயர்கின்றார் முதுவோர்கள் - (வெகுவிதமாகக்)கொண்டு கூத்தாடுகின்றார்கள் பழையோர்களாகிய தில்லைமூவாயிரமுனிவர்கள். எ-று.

வீரத ராவானை மேருக் ராகான வீரிகொனறைத்
தாரவீராவா காவெனை நேரே தகவாரா
நாரத ரோரா சாரண ரேரோ நசையாழின்
மாரகராரா வார்வமொ டார்ம பணியுற்றார்.

இ - ள் வீர தரா - வீரத்தைத் தரித்தவரே—ஏான் மேரு கரா - மேலாகிய மேருமலையைக் கையிலுடையவரே—கான விரி கொன்றைத் தார - மணம விரிந்த கொன்றைமாலையை யுடையவரே—அராவா கா என - சருப்பாபரணரே காத்தருளும என்று—நேரே தக வாரா - சந்நிதியிலே தகுதியாகவந்து,—நாரதர் - நாரதரும—ஏர் ஆர சாரணர் - அழகு நிறைந்த சாரணரும—ஏனோர் - பிறரும—நசை யாழின் பாரகர் - ஆசையைத் தரும யாழநூலின கரைகணடோரும்—ஆரா ஆர்வமொடு ஆடும பணி உற்றார் - ஆராத இனபத்துடனே ஆடுந்தொழிலைப பொருந்தினாாகள எ - று (கரு)

குடமுழ வங்கொக் கரைபொரு தாளங் குழலவீணை
படகநெ டுங்கத் திரிகைத் தடாரி பணிலங்க
டுடிகர டஞ்சச சரிபல கொணடோர தொகவாந்து
நெடுமுகி லஞ்சக் கடலொலி யெஞ்ச நிகழவித்தார்

இ - ள். குடமுழவம் குடமுழாவும,—கொககரை-கொக்கரையும,—பொரு தாளம - ஒத்தப்படுந் தாளமும,—குழல - குழலும்,—வீணை - வீணையும,—படகம - படகமும —நெடுங்கத்திரிகை - நெடுமையாகிய கத்திரிகையும்,—தடாரி - தடாரியும,—பணிலங்கள - சங்குகளும,—துடி - தமருகமும்,—கரடம - கரடிகையும,— சச்சரி - சச்சரியுமாகிய—பல கொண்டோா தொக வாரா - பலவாத்தியங்களைக் கைக்கொண்டவர்கள நெருங்க வந்து,—நெடு முகில அஞ்ச - பெரிய முகில்கள் திடுக்கிடவும்—கடல ஒலி எஞ்ச - சமுத்திரத்தினது ஆரவாரங்குறையவும்—நிகழவித்தார் - ஒலி நிகழச்செய்தார்கள். எ - று. (கச)

பரிவுடை ஞானத் தொழிலின ராய்முன் பலர்காழத்
தெரிவுற நீடும புலிமுனி யோனுந் திகழ்வெய்த

மாவர ரோனும பரவச ராய்நின் றழுநேரே ;
வரமெவை கூறுந தரவென் நாதன் மகிழ்வுற்றான்.

இ - ள். முன் பலர் பரிவுடன் ஆடும் தொழிலினாராய வாழ் - சந்நிதியிலே பலரும அனபுடனே கூததாடுந தொழிலையுடையவர்களாய (ஆனந்தம பெறறு), வாழ,—தெரிவு உற் நீடும் புலிமுனியோனும - அறிவு மிகவோஙகிய வியாகக்கிரபாதமகாமுனிவரும—திகழ்வு எயதும அரவரசோனும - விளக்கம்பெருந்திய நாகராசாவாகிய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும— நேரே பரவசராய நின்று அழ - சநநிதியிலே பரவசாகளாய நின்று அழ,—வரம் எவை தாக கூறும் என நாதன் மகிழ்வுற்றான் - (உஙகளுககு வேணடும்) வரஙகள யாவை நாம் தருதற்குச் சொல்லுஙகள் என்று சிவபெருமான் மகிழ்நது திருவாயமலாநதருளினார் எ - று. (ஙடு)

அணடாபி ரான்முன் புண்டரி கத்தாள முனியனபிற
கணடுளி சோரக கைதொழு துளளங் கசிவெயதிப
பணடேஞ் ஞளுங் கணடிடு மாறென பயில்பூசை [ன
கொணடருள வேறிங்குண் டலவேதுங்கொள வெனரு

இ - ள். அணடர் பிரான் முன் - தேவதேவராகிய சிவபெருமான்திருமுனனே—புண்டரிகத தாள் முனி - வியாகக்கிரபாதமகாமுனிவர்—அன்பில் உள்ளம கசிவு எய்தி - அனபினாலே மனங்கரைவுறறு,—கண துளி சோரக கை தொழுது - கணணீர் சொரியக கைகுவித்து நின்று,—கணடிடும் ஆறு பணடே நாளும பயில் என் பூசைகொண்டு அருள-(சிவாகமத்திற்) கண்டபடிமுன்பு போல நாடோறும பணணுகின்ற என் பூசையை உண்மையாகக் கொணடருளும்;—இஙகுக கொள வேறு ஏதும் உண்டு அல என்றான் - தமியேன

இங்கே வேண்டிக்கோடற்கு (இஃதொழிந்து) வேறியாதும் உள்ள தன்று என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். (கசு)

ஆங்கென் றங்கா டும்மர னன்சீ ரருள்செய்யக்
கூடும் மனந்தன் கூடும் மனந்தங் கொடுவெம்மை
நீடும் மனந்தங் கேதந் நினைந்தோ நிலன்மேவுஞ்
சேடர்கள் துன்பந் தீரநி னைந்தோ தெரியாது.

இ - ள். அங்கு ஆடும் அரன் - அங்கே திருநிருத்தஞ்செய்தருளுஞ் சிவபெருமான் — ஆங்கு என்று சீர் அருள் செய்யக் கூடும் அனந்தன் - (நீ வேண்டிய வரத்தைச்) செய்வாயாக என்று நன்மையாகிய அருளைச் செய்யப்பெற்ற பதஞ்சலிமகாமுனிவர் — கூடும் அனந்தம் கொடு வெம்மை - (தம்மைப்) பொருந்திய முடிவிலலர்தனவாகிய கொடிய தீவினைகள் — நீடும் மனம் தங்கு ஏதம் நினைந்தோ - பரந்த மனத்திலே (ஒழியாமல்) பொருந்தியிருந்த (வாசனையாகிய) குற்றத்தினாலே (மீட்டும் வந்து பொருந்துமென்று) எண்ணியோ, — நிலன் மேவும் சேடர்கள் துன்பம் தீர நினைந்தோ - பூமியிலே பொருந்திய மறையடியார்களுடைய துன்பம் நீங்கும்படி எண்ணியோ — தெரியாது - (நமக்குத்) தெரிந்திலது. எ - று.

ஆடல் சொல்லல். (கஎ)

சென்றுவ ணங்கித் திகழும் மனந்தத் திறலோனு
மின்றிகழ் வாழ்வோர் விழிபுணர் காலந் தொறுமன்றந்
துன்றிய ஞானச் சோதியு ணேர்ந்த துணையோடு
மென்று நடந்தந் தருள்வி ரங்கா யினியென்றான்.

இ - ள். திகழும் அனந்த திறலோனும் சென்று வணங்கி - விளங்குகின்ற வலியையுடைய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும் போய் நமஸ்கரித்து, — மின் திகழ் வாழ்வோர் விழி புணர்

கால்ந் தொறும் - மின்போலும் வாழ்க்கையையுடைய ஆன்மாக்களை கண்களிலே தரிசிக்கும் காலந்தோறும்—துன்றிய ஞானச் சோதி மன்றத்துள் - நிறைந்த ஞானவொளியாகிய இச்சபையிலே— நேசந் துணையோடும் - அன்பையுடைய துணைவியாகிய உமாதேவியுடனே—இனி என்றும் நடம் தந்து அருள் இரங்காய் என்றன -இன்று முதல் எக்காலமும் ஆனந்தநிருத்தம் புலப்படுத்தியருளும்பொருட்டுத் திருவுளமிரங்கும் என்று வேண்டிக்கொண்டார் எ - று. (௯அ)

தேவர்கட் டேவன் றிருவரு ளங்கப் படிசெய்ய
மேவிய் போதங் கிருவரு மிக்கா டினார்மிக்கோ
ராவென வேழெண் கடலொலிபோலவைத் தலைவுற்றார்
பூவல யம்பூ மலைதக வானோர் பொழிவுற்றார்

இ - ள் தேவர்கள் தேவன் அங்கு அப்படித் திருவருள் செய்ய மேவிய போது - தேவதேவராகிய சிவபெருமான் அங்கே அந்தப்பிரகாரமே திருவருள் செய்யும்பொருட்டுத் (திருவுளம்) பொருந்திய பொழுது,—அங்கு இருவரும் மிக்கு ஆடினர் - அவ்விடத்தில் அவ்விருவரும் (களிப்பு) மேலிட்டாடினார்கள்,—மிக்கோர் - ஒழிந்த மற்றையிருடிகள்— ஆ என- ஆகாவென்று—ஏழ் எண் கடல் ஒலிபோல வைத்து அலைவு உற்றார் - ஏழெனுமெண்ணையுடைய சமுத்திரத்தின் தோசைபோல ஆனந்தவொலி செய்து பரவசர்களாயினார்கள்,-— வானோர்-தேவர்கள்—பூவலயம் பூ மலை தகப் பொழிவுற்றார் - பூமண்டலத்திலே பூக்களை மலைபோலாகும்படி சொரிந்தார்கள். எ - று. (௯௯)

எங்குமு ழங்கத் துந்துபி சங்கத் தொலியோடச்
சங்கையி லின்புற் றும்பர்க ளேனோர் தாம்வாழப்

பங்கமி லின்பத் தோருப தேசம் பரிவான்மிக்,
கங்கவர் தங்கட் கெங்கள் பிரானா ரருள்செய்வார்.

இ - ள் துந்துபி எங்கும் முழங்க - தேவதுந்துபிகள் எங்குமொலிக்க,—சங்கத்து ஒலி நீட - சங்குகளினோசை தழைக்க,—உம்பர்கள் ஏனோர் தாம் சங்கை இல் இன்பு உற்று வாழ - தேவர்களும் பிறரும் ஐயமில்லாத ஆனந்தத்தைப் பொருந்தி வாழும்பொருட்டு,—பரிவால் மிக்கு - (அவர்களிடத்துள்ள) இரக்கத்தினாலே மிகுந்து,—பங்கம் இல் இன்பத்து ஓருபதேசம் - இடையறுதலில்லாத ஆனந்தத்தை விளைக்கும் ஒருபதேசத்தை—அங்கு அவர் தங்கட்கு எங்கள் பிரானார் அருள் செய்வார் - அங்கே அவர்களுக்கு எங்கள் சிவபெருமானார் அருளிச்செய்வாராயினார் எ - று (சo)

ஞானம் நமக்குத் திகழ்விட நம்மிற் பிறிவின்றொன்
றானது சித்துச் சத்தமர் ஞாலத் தகலாது
தானுட லுட்பட் டிடுமுயி ரிற்றங் குதல்போல்வோம்
வானவர் சுற்றிக் கோலுமி னென்றான் மன்றாடி.

இ - ள் நமக்கு ஞானம் திகழ்வு இடம் - நமக்கு ஞானமே விளக்கம் பொருந்திய இடமாம்,—சித்து நம்மில் பிறிவு இன்று ஒன்று ஆனது - அந்தஞானம் நம்மினின்றும் நீக்கமின்றி (நம்மோடும்) ஒன்றாயுள்ளது,—சத்து அமர் ஞாலத்து அகலாது - அது உண்மையாக (இங்கே) பொருந்திய பூமியினின்றும் பிரியாது [பூமிக்கு இருதயஸ்தானமாயிருக்கும் என்றபடி]—தான் உடலுட்பட்டிடும் உயிரில் தங்குதல் போல்வோம் - (இப்பூமியிலே நீங்கிய ஞானத்திலே நாம் தங்குதல்) சரீரத்தினுள்ளே தங்கிய ஆன்மாவிலே கர்மம் தங்குதலையொப்பேம்;—(ஆதலினால்)— வானவர்-தேவர்களே,—சுற்றிக்கோலுமின் என்று மன்று ஆடி-(இத்தலத்தை)வளைத்து (ஒரு

சபை) திருமிழியுங்கள் என்று திருவாயமலர்ந்தருளினார் சபையிலே திருத்தஞ்செயவாராகிய சிவபெருமான். எ - று. (சக)

தொனமைய ஞானமபெற்றதுசுற்றும்பொருளாயவான
மூனமலா தூவித தொழுநடராசன முதுநூலிற
சினமய மாமன் றிரணமயமொனறுண டுசேரப
பொனமய மாகும புவியினாகாணுமபொழுதெனறான.

இ - ள். தொனமைய ஞானம் பெறறு - பழமையாகிய ஞானமயமாயுள்ள தலத்தை அறியப பெறறு—அது சுற்றும் பொருள் ஆயவான - அநதததலததை வளைததுச சபைசெயதற குரிய திரவியம் இது எனறு அறியும்பொருட்டு—முன மலா தூவித தொழ-சநநிதியிலே பூககளைத தூவித(தேவாகள்)வணங்க,—நடராசன் - திருததராசரானவா—முது நூலில சினமயம ஆம் மன்று இரணமயம ஒனறு உணடு - பழைய வேதாகமநூலகளிலே ஞானமயமாகிய சபைககு இரணமயகோசமென்று ஒருபெயருண்டு,—அது புவியினா காணும பொழுது சேரப் பொன்மயம ஆகும் என்றான் - அது பூவுலகததாா காணும்பொழுது முழுமையும பொனமயமாகும என்று திருவாயமலாநதருளினா எ - று. (சஉ)

எனறருளுஞ்சீரருடலைமேல்கொணடிமையோாபொன
னெனறழ றஙகித தேசுட னொழிச செலவறறு
நின்றது கொணடங கருளபடி மாவா நிகழவிததார்
மனறகு மெனறங கதுபடி மாவா மலிவிததாா.

இ - ள். என்று அருளும் சீா அருள் - என்று (தங்களுககு) அருளிச்செய்த நனமையாகிய திருவருளை—இமமையோா தலைமேல் கொணடு - தேவர்கள் சிரமேற்கொணடு,—அழல சென்று தங்கித் தேசுடன் ஒழிச் செலவு அற்று நின்றது

பொன் கொண்டு - அக்கினியைப் போய்ப் பொருந்திக் (களங்கநீங்கி) ஒளியுடனே (கூடி) யோடி ஓட்டற்று நின்றதாகிய பொன்னைக்கொண்டு—அங்கு அருள் படி - அங்கே (சிவபிரான்) அருளிச்செய்த பிரகாரம்—மாவா நிகழ்வித்தார் - மகாசபையாக விளங்கச் செய்வாராகளாகி,—மன் தரும் என்று - இது எம்பெருமானுக்குத் தரும் என்று—அது படிமாவா அங்கு மலிவித்தார்-அந்த ஞானசபை ஒப்பாக அவ்விடத்திலே (ஒருகனகசபையை) நிருமித்தார்கள். எ - று.

பிரதிமா என்னும் வடமொழி படிமா என்றாயிற்று. (௪௩)

பொன்னசலஞ்சேர் பொருளனைத்தும்புகுமுற்போன்றும்
பன்னருஞேயப் பரப்பத் ஞானந் தருபான்மைச் [ற
சின்னிலை மன்றந் தேவர்கள் செய்யுந் திருமன்றந்
தன்னையு மன்றே செய்தது ஞானந் தானாக

இ - ள். பொன் அசலம் சேர் பொருள் (போல) - பொன்மலையானது தன்னை அடைந்த பொருளைப் பொன்மயமாக்கின்றபோலவும்,—அளம் உய்க்கும் புற போல - உப்பளமானது தன்னிடத்தே இடப்பட்ட புலலை உப்பாக்கின்ற போலவும்,—முன் பன் அரு ஞேயப் பரப்பத் ஞானம் தரு பான்மைச் சிந்நிலை மன்றம் - முன்னே சொல்லுதற்கரிய ஞேயமாகிய சிவதத்துவத்துக்கு மேலாகிய இடமாயுள்ள ஞானத்தை விளக்கும் பகுதியையுடைய நிலைபெற்ற சிற்சபையானது—தேவர்கள் செய்யும் திரு மன்றந்தன்னையும் - தேவர்கள் செய்த அழகிய கனகசபையையும்—அன்றே ஞானந் தான் ஆகச் செய்தது - அப்பொழுதே ஞானசபையாகப் பண்ணிற்று. எ - று. (௪௪)

அன்றுதொட்டங்கித் தேவர்க ளுஞ்சீ ரரவேறானுந்
துன்றுபு லிக்கான முனிமுத லாகுந் தூயோருஞ்

சென்றுவணங்கித் திசைதொறும் வாழ்ந்த திருவாளன
மன்றினி னடந்தந் தென்றும் கிழந்தான் மாதோடும்

இ - ள். அன்று தொடங்கி - அந்நாட்டொடங்கி,—தேவர்களும - (பிரமா விட்டுணு முதலிய) தேவர்களும்—சீர் அரவோனும்-புகழையுடைய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—தனது புலிக்கால் முனி முதல ஆரும் தூயோரும - பொருந்திய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் முதலாகிய முனிவர்களும்—சென்று வணங்கித் திசை தொறும் வாழ - போய நமஸ்கரித்துத் திக்குகடோறும வாழும்படி,—திருவாளன் மாதோடும மன்றில் என்றும நடம் தந்து மகிழ்ந்தான - அருட்செல்வத்தையுடைய சிவபெருமான் சிவகாமியம்மையாரோடு கனகசபையிலே ஏககாலமும் திருநிருத்தத்தைத் தரிசிப்பித்து மகிழ்ந்தருளினார் எ - று (சரு)

கரவி னிருத்தம புரியவி ருத்தங் கழிகானின்
மிருகம னைத்தும பறவைகண் முற்று மிகுநாதப
பரிபுர சத்தம பருகிம கிழ்த்தம பிகைபாத
மருவி நிரககம பெருகி யிரக்க மலிவுற்ற

இ - ள். கரவு இல் நிருத்தம புரிய - மறைப்பில்லாத திருநிருத்தஞ் செய்தருள,—விருத்தம கழி கானின் மிருகம் அனைத்தும - (ஒன்றோடொன்றுள்ள) மாறுபாடு நீங்கிய காட்டிலுள்ள மிருகங்கள் யாவையும—பறவைகள் முற்றும - பக்ஷிகள் யாவையும்—மிகு நாதப் பரிபுர சத்தம பருகி - மிக்க பரநாதசொரூபமாகிய திருச்சிலம்போசையைக் கேட்டு,—மகிழ்த்து - களிப்புற்று,—அமபிகை பாதம் மருவி - சிவகாமியம்மையாருடைய திருவடியை அடைந்து,—நிரககம பெருகி - சுட்டறிவு நீங்கி,—இரக்கம மலிவுற்ற - ஜீவகாருணியம் மிகுந்தன. வி - று. நிரக்கம சுட்டறிவின்மை. (சகு)

அரவர சனசொற் றகவர முன்பெற றனாருகக்
கரவில்்ட ணங்கட் புனைமிக் நுநதக கரநாலுந
திரிநய னமபொற் சுரிகைபி ரமபொப் பருசெமமை
மருவிய நநதித தலைவனை வநதித தெதிாநின்றா.

இ - ள். அரவு அஞ்சன சொல தக வரம் முன் பெற்றனன் ஆக - நாகராசாவாகிய பதஞசலிமகாமுனிவர் (தமது) விண ணப்பததககேறப வரததை முனனே பெறறவராக,— கரவு இல கணம் - (அது கணட) பொய்மையில்லாத கணநாதா கள்,—கட்புனல மிக நுநத - கணணீா மிகச சொரிய,—கர நாலும் - நான்கு திருககாங்களையும்—திரிநயனம - மூனறு திருக்கணகளையும—பொற சுரிகை பிரம்பு - அழகிய உடை வாளையும் பிரம்பையும்—ஒப்பரு செமமை மருவிய - ஒப்பில லாத சாரூபபியததையும் பொருநதிய—நநதித தலைவனை வந் தித்து எதிா நினறா - திருநநதிதேவரை நமஸ்கரிதது எதிரே நின்றார்கள். எ - று. (சஎ)

பன்னுகணததோர் தலைவன் வருததம பாராதே
நின்னில யததிந நிலைதக நாளு நிலலெனறூற் [தோா
கென்னை யுரைககோ மிதுபிணி கைக்கு மெனிலெயத்
தனனைநருககிச சாறுகொள வானுந தகுமென்றா.

இ - ள். பன்னு கணததோர் - சொலலப்பட்ட கணநாதா் கள,—தலைவன் வருததம் பாராதே - சிவபெருமானுடைய திருமேனி வருத்தததை நோக்காது—நின் நிலயததுஇந் நிலை தக நாளும் நிலஎன்றுஉ்கு - உமமுடைய திருநிருததத்திலே இந்தப்புயங்கநிலை பொருநத எககாலமும் நின்றருளும் என்று வேணடிக்கொண்ட பதஞ்சலிமகாமுனிவருககு—என்னை உரைககோம் - யாது சொலவோம்!—இது பிணி கைக்கும்

எனில் - (வைத்தியன்) இம்மருந்து பிணியைப் போக்கும் என்றால்—எய்ததோர் தன்னை நருக்கிச் சாறு கொள்வானும் தகும் என்றா - (பிணியால்) வருந்தினோர் அம்மருந்தை (வேரோடுபிடுங்கி) நருக்கிச் சாறுகொள்ளுதலைப்போலும் (இங்கு இவர் செய்த காரியம்) என்றார்கள். எ - று (௬௮)

தாணுவை முன்னாச் சார்ந்தார் கண்ணிற் றகநட்டம்
பேணுவ தாகப் பெருகு வரம்பெற் றனரென்றா
லாணையெ னென்மன் றாரறி வாரா மினியன்பிற்
காணுநர் காணுங் காலம் வருத்தல் கடனென்று

இ - ள். (அது கேட்ட திருநந்திதேவர்)—தாணுவை - சிவபெருமானை—முன்னாச் சார்ந்தார் கண்ணில் தக - சந்நிதியிலே போந்தருள் சருவாங்கமாகக்களுடைய கண்ணுக்கும் புலப்படும்படி—நட்டம் பேணுவது ஆகப் பெருகு வரம் பெற்றனர் என்றால் - அனவரததாண்டவஞ் செய்தருளும்பொருட்டுப் பதஞ்சலிவியாக்கிரமுனிவர் மிக்க வரம் பெற்றாரென்றால்—ஆணை என் ஆம் என்று ஆர் அறிவார் - (சிவபெருமானுடைய) ஆஞ்ஞை எப்படியாகும் என்று யாவர் அறியவல்லவர்?—நாம் இனி அன்பில் காணுநர் காணும் காலம் வருத்தல் கடன் என்று - நாம் இனி அன்பினோடு தரிசிப்பவர்களுக்குத் தரிசிக்குங்காலங்களை வருத்தல் கடனாம் என்று நினைந்து. ஏ - று.

அங்கக முற்றுந் தங்கிளர் காவ லயற்காவ
லெங்கணு மொய்க்கும் பாரிட முமபரி டைக்காவல
பொங்குசி னத்தின் கூளிகள் காப்பு றக்காவ
றங்குவ ருக்கந் தம்மினொ ருக்கந் தகுவித்து

இ - ள். அங்கு அகம் முற்றும் தம் கிளர் காவல் - அங்கே சபைமுழுதும் தங்களுடைய விளங்கிய காவலாகவும்,—அயற

காவல் எங்கணும் மொயககும் பாரிடம்-அப்பாற் பிராகாரத்து ககாவல் எவவிடத்தும நெருங்கிய பூதஙகளுடைய காவலாக வும,—உம்பர் இடைக காவல பொஙகு சினத திண் கூளிகள காளி - (அதாகு) அபபாறபட்ட நடுபபிராகாரம் இரணடினு காவலகளும மிகக கோபததையுடைய வலிய பேயகளுஙகா ளிகளுமாகிய இவறறினுடைய காவலகளாகவும,—புறககா வல தஙகு வருக்கம - புறககாவல பொருநதிய வாககததாரா கிய வைரவாதிகளுடைய க வலாகவும,—தமமின் நெருக்கம் தருவிதது - தங்கள் தஙகளுளளே செறிவு ஆகாகுமபடி கற பிதது எ - று. (௫0)

காலையு முசசிக காலமும வானோ ரேனோசீ
மாலையின மைககட் பூவைடா தாமே வளாகஙகுன
ஞாலந ராகுகெக காலமும யாரு நணுகாத
வேலைக ளததற கிசசையி ருபபா மிருவிததாா.

இ - ள். காலையும உச்சிககாலமும வானோ - பிராதக்கால மும மத்தியானமும தேவாகடகுச சேவாகாலமாகவும்,— சீர் மாலை ஏனோ - சிறப்பையுடைய சாயஙகாலம் (சிததா கநதருவா யக்ஷர் எனனும)மறறையோாகட்குச சேவாகாலமா கவும்,—வளா கஙகுல் இன் மைககட் பூவையர் - வளாகினற இராததிரிகாலம இனிய மையிட்ட கணகளையுடைய ஒ்டிய வப்பெணகட்குச சேவாகாலமாகவும்,—எககாலமும் ஞால நரர்கசு - (முறகூறிய) எலலாககாலமும் பூமியிலுள்ள மனி தர்கட்குச் சேவாகாலமாகவும,—யாரும் நணுகாத வேலைகள அததற்கு இச்சை இருப்பா மிருவிததார் - ஒருவரும போயச சேவியாத அாததாமமிரணடும் சிவபெருமானுக்கு இச்சைபபடி (திருவிளையாட்ல செயதுகொணடு)* இருக்கும் காலமாகவும் கற்பித்தார். எ - று. (௫க)

நிலைப்பி றைகிங் கிதுநிலை யெனறுன மன்றேறி
யலைவுந் நிறகும படியுமு வநதா னென்றுனமுற
கலைஞறு ரைககும பொருளள வனறே வநதோவிந
தலைவனமு யககஞ சகலம யககந தானுமால

இ - ள. நிலயும் இதறகு இஙகு இது நிலை என்றுன் - (சிவ பெருமான) இநத நிருததததுககு இநதச் சுழுமுனை நதான மாகிய சிதமப்ரமே தானம என்று அருளிசசெயதார,—மனறு ஏறி அலைவு அற நிறகும படியும உவாதான எனறுல - கனக சபையிலே பொருநதி (அனவரதமும) அசைவற நிறகும படி ககும மகிழநது உடனபடடருளினுரெனறுல,—முற கலைஞா உரைக்கும பொருள அளவு அனறே - முனனே வேதாகமங் களாயனோநதவர்கள (பிரளயகாலஙகளிலே பிருதிவிமுதல நாதமீறுகிய தததுவஙகள ஒடுஙகிந தோனறும வகை) கூறிய பொருள பிரமாணமனறே'—அநதோ இததலைவன முயக கடி சகலமயககம தானும - ஐயோ இந்தலைவருடைய திருவுள பபொருததம யாவாககும மயககமாம எ - று (ருஉ)

பூவமா வோனும் பொருகட லோனும புததேளுந
தேவர்கள கோனுந திருமுனி தானுந திகழநாகா
காவல னோயிக் கருணைந டஙகாண வரவைததாக
சேவிலசெய வோமறறெனசெயவலலோமெனறுர்கள

இ - ள். பூ அமாவோனும்-செநதாமரைமலரிலிருககும பிர மதேவரும்,—பொருகடலோனும் - திரை பொருகினற திருப பாறகடலிலே துயிலும விட்டுணுவும,—புததேளும - தேவாக ளும,—தேவாகள் கோனும - தேவேநதிரனும,—திருமுனி தானும் - வியாககிரபாதமகாமுனிவரும,—திகழ் நாகர் காவ லனே - விளஙகுகின்ற நாகராசாவாகிய பதஞசலிமகாமுனி

வரே—இக் கருணை நடம காண வர வைததாய்க்கு - இந்தக் காருண்ணிய நிருத்ததைச (சருவான்மாக்களும்) அறிக்கும் படி வைதத உமக்கு—எவல செயவோம் மற்று ஏன் செய வலலோம் என்றார்கள்-நாஙகள பணிவிடைசெயவோம,இது வன்றி வேறியாது செயய வலலோம என்றார்கள எ - று ()

இப்பரி சாயிங் கிவரொடு பூதம பேயகாளி
முபபுரி நூலோா பூமகள விணணோ முதலாகத்
தபபரு மெலலைக குட்சிவ லிஙகந தாபித்துத
துபபுறழ மேனிச சோதியை நாளுந தொழுநாளில்.

இ - ள இப் பரிசு ஆய் இஙகிவரொடு இவ்வியல்பையுடையாகளாகிய இவாகளோடும,—பூதம பேய் காளி - பூதஙகளும பேயகளும காளிகளும—முபபுரிநூலோர் "முப்புரிநூலையணிநத மூவாயிரமுனிவாகளும—பூமகள - இலக்குமியும—விணணோா முதல ஆக - தேவாகளும முதலாக,—தபபு அரும எலலைகுள சிவலிஙகம தாபிதது - (முத்தி) வழுவுதலிலலாத திலலையெலலையினுளளே சிவலிஙகபபிரதிட்டை பணணி,—துப்பு உறழ் மேனிச சோதியை நாளும் தொழு நாளில - பவளமபோலுந திருமேனியையுடைய சிவபெருமானை நாடோறும வணஙகிககொணடிருககுநாளில எ - று (ருச)

வீசிய கஙகைத் திரைகவி டாவந தரவேதித
தேசமவி ளஙகத திசைமுகன யாகஞ செயதற்குப்
பூசைவ ழஙகிப புவியுழு தபபுப பூரிததுற
ருசறு துஙகச சாலைக ளினபத,தமைவித்,து

இ - ள். வீசிய கஙகைக் கஙகை விடா அந்தரவேதித்தேசம் விளஙக - திரை வீசிய கஙகைக்கரையை நீஙகாத அந்தர்வேதித் தேசம் விளஙக—திசைமுகன் யாகம செயதற்கு-பிரமதேவர் யாகம் பணணறபொருட்டு—பூசை வழஙகி -

(இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களுக்குப்) பூசைபண்ணி,—புவி உழுது அப்புப் பூரித்து உற்று - பூமியை உழுது சலநிறையக் கட்டி உருப்படு,—ஆசு அறு துங்கச் சாலைகள் இனப்புந்து அமைவித்து-குற்றமற்ற பெரிய யாகசாலைகளை மகிழ்ச்சியோடு செய்வித்து எ - று (ருரு)

திருமலி வித்துப் பறவைபடுத்துச் சிலகுண்டம்
கருதிநி ருத்திப் பசுநிரை கட்டப் பெறுகம்பமுஞ்
சிருநெய்குசைப்புற் சமிதைச்சுருக்குச் சுருவந்தண்
பரிதிபொ ரிப்பொற் குவைபழ வெற்புப் பலகொண்டு.

இ - ள் திரு மலிவித்து - இலக்குமி முதலாயினோரைப் பிரதிட்டைபண்ணி,—பறவை படுத்து - பருந்துபடுத்து,—கருதிச சில குண்டம் நிருத்தி - (விதியை) ஆராய்ந்து (அக்கருடனிமித்து)சில குண்டங்களை(அவ்வந்தானங்களில)அமைத்து,—பசு நிரை கட்டப் பெறு கம்பம் - பசுநிரைகள் கட்டப்பெறுகின்ற கம்பங்களும—சரு-சருவும—நெய்-நெய்யும—குசைப்புல - தருப்பைப்புலலும—சமிதை - சமித்துமசுருக்குச் சுருவம - சுருக்குச்சுருவமும—தண் பரிதி - குளிர்ந்த பரிதியும—பொற் பொரிக் குவை - பொரிவாகிய பொரிக்குவியல்களும—பல பழ வெற்புக் கொண்டு - பல கனிமலைகளுமாகிய இவைகளைக் கொண்டு எ - று (ருசு)

திகழ்தம கிழந்தும பரைவரவேள்விச்செயலசெய்வோர்
மந்திர மோதிப பாவக சோமா வருணவா
முந்துமு ராரி வாதிமி ராரி வாழுவா
விந்திரன வாவா சிங்கரன வாவா வென்றுர்கள்

இ - ள். சிந்தை மகிழ்ந்து வேள்விச் செயல் செயவோர் மனமகிழ்ந்து யாகத்தொழிலைச் செயவோர்கள்—உம்பரை வர மந்திரம் ஓதி - தேவர்களை வருவிக்குமபொருட்டு) அவ

ரவர்) மந்திரங்களைச் சொல்லி —பாவக சோமா வருணா வா - அக்கினியே சோமனே வருணனே வா—முந்து முகாரி வா- முறபட்ட விட்டுணுவே வா—திமிராரி வா-ஆதித்தனே வா— மூவர் இந்திரன் வா வா-மூப்பில்லாத இந்திரனே வா வா— சங்கரன வா வா என்றாகள - சங்கரனே வா வா என்று ஆவாகனமபண்ணினாகள எ று. (நுஎ)

யாருமணைந்தா ரின்றினி யென்னை யிதுவென்னென்
றொருமு னன்பா யாவரு மின்பா ரொளிதில்லை
சேரவி ருந்தா போதுமி னென்றே சென்றேயு
நாரத கொண்டே மீளுக வென்றான் மறைநாவான

இ - ள யாரும அணைந்தார் இன்று - (ஆவாகனமபண்ணப் பட்ட தேவர்கள முனிவர்கள)யாவரும் இங்கே வந்து பொருந்தினாகளில்லை—இனி இது என் ஆம எனறு எனறு ஒரு முன - இனி இவவியாகம யாதாய் முடியுமோ எனறு பல காலும ஆராயுமளவில்,—அன்பார யாவரும இன்பு ஆர ஒளிர தில்லை சேர இருந்தார-(இங்கு வரறபாலாகளாகிய)அன்பை யுடையோாகள யாவரும இன்பநிறைந்த விளங்குகின்ற சித மபரததில ஒருஙகே இருக்கின்றாாகள்,—நாரத சென்றேயும போதுமின என்று கொண்டு மீளுக எனறான மறை நாவான் - நாரதனே நீ போயாயினும வாருங்கள் என்று அவ ாகளை அழைததுககொண்டு மீளவாயாக எனறாா வேததததைப் பயின்ற நாககையுடைய பிரமதேவா எ - று. (நுஅ)

நயமுனி யுய்யப் போய்நடவதி பன்றாடொழுதொல்லைச்
சயமலி தில்லைத் தாபதா விண்ணோா தமைநீர்கள்
பயனமலி யாகத் தனைவரு மெய்தப் பணிநீயென்
றயனுரை செய்தா னென்றுரை செய்தானவாக்கும்.

இ - ள். நிய முனியும் போய - நன்மையையுடைய நாரத முனிவரும (சிதமபரததிலே) சென்று,—நட் அதிபன் தாள் தொழுது - நடராசருடைய திருவடிகளை வணங்கி,—ஓலலை - விரைவில வநது,—சயம் மலி திலலைத தாபதா விண்ணோா தமை - வெற்றி மிகுநத திலலைவாழநதணாகளையும தேவாகளை யுங கணடு,—நீங்கள அனைவரும பயன மலி யாகதது எயந - நீஙகளெலலீரும பயன் மிகுந்த யாகததுக்கு வருமபொருட்டு—நீ பணி என்று அயன உரை செயதான - நீ சொலவா யாக என்று பிரமதேவா சொலலி என்னை வரவிட்டாா-— என்று அவாகளும உரை செயதான - என்று அவாகளெலலாருககுஞ சொலலினாா எ - று. (நிகூ)

நாரத ஞாசொற றேவாகள கேளா நகைசெயதெய
பேரவி தீயிற் றாவுக யாமே பெறுவோ மிவ
பாரினி னுளும பேரரு ளாளன புரதததே
னாமு துணபோ மினியவி யுணபோ மனறெனாாா

இ - ள் நாரதனுர் சொல தேவர்கள கேளா நகை செய்து - நாரதமுனிவருடைய வார்ததையைத தேவாகள கேட்டுச் சிரிதது,—எம பேர அவி தீயில தூவுக - நீஙகளுடைய பெரிய யாகததை (எஙகள முகமாகிய அககினியிலே ஓமமபணணுக,—யாமே பெறுவோம - (அதனை) நாஙகளே பெறறுக்கொள்வோம்,—இபபாரினில் நாளும பேர அருளாளன பரதத தேன் ஆா அமுது உணபோம்-நாஙகள இபபூமியிலே நாடோறும் பெரிய திருவருளையுடைய சிவபெருமானது திருநதானந்தமாகிய தேனிறைநத அமிர்தததை உணபோம,— இனி அவி உண்ணேம் அனறு என்றாா் - இனி உஙகளவியை உண்பேமல்லேம் என்றாகள். எ - று. (கூo)

மற்றவர் தஞ்சொற் பெற்றவனும்போய்மலரோன்முன்
சொற்றன னந்தக் கொற்றவனை யாமுஞ் சொன்னால்வந்
திறைமக கைப் பற்றுவ ரென்றே யிறைவர்மும
பொற்றிகழ்தொல்லைத்தில்லையினெல்லைபுகுந்துற்றான்

இ - ள் மற்றவர்தம சொல் பெற்றவனும் போய் மலரோன் முன் சொற்றனன் - அவர்களுடைய வார்த்தையைக் கேட்ட நாரதமுனிவரும (மீண்டு) சென்று பிரமதேவர்முன்னே சொல்லினார்,—அந்தக் கொற்றவனை - அந்தப்பிரமதேவர்— யாமும் சொன்னால் வந்து இறை மகம் கைப் பற்றுவர் என்றே-நாமும் (போய்ச்) சொன்னால (இரங்கி) வந்து இன்று (இங்கே)நடக்கின்ற யாகத்தைக் கைக்கொண்டு முடிப்பார்கள் என்று நினைந்து,—இறை வர்மும பொன் திகழ் தொல்லைத் தில்லையின் எல்லை புகுந்து உற்றான் - சிவபெருமான் வாழும பொலிவு விளங்குகின்ற பழமையாகிய தில்லையினது திருவெல்லையைச் சென்று அடைந்தார் எ - று. (சுக)

மலரவனுந்தா பதரெதிர் கொண்டா ரெனவாழ்வுற
றலைப்புனல் சென்று டியபி னெழுந்தா ரழலார்மி
நிலையமவ ணங்கா நிகழ்சிவ கங்கா தரனீரா
தலைவுபு யங்கா பரணவி ரங்காய தகவென்றான்.

இ - ள் மலரவனும் தாபதர் எதிர் கொண்டார் என வாழ்வு உற்று - பிரமதேவரும் (தம்மைத்) தில்லைவாழந்தணர்கள் எதிர்கொண்டார்கள் என்று மகிழ்ச்சிகொண்டு,—அலை புனல் சென்று ஆடிய பின் எழுந்து - அலைகின்ற நீரையுடைய சிவ கங்கையிலே போய் ஸ்நானஞ்செய்தபின் எழுந்து,—ஆர் அழல் ஆர்மி நிலையம வணங்கா - நிறைந்த அக்கினியோடும நடிக்குந் திருச்சிருத்தத்தை நமஸ்கரித்து,—நிகழ் சிவ - விளங்குகின்ற சிவபெருமானே—கங்காதர - கங்கையைத் தரித்த

ரே—நீறு ஆர் தலைவ - விபூதி நிறைந்த திருமேனியையு டைய நாயகரே—புயஙகாபரண-சருப்பாபரணரே—நீக இர ஙகாய என்றனன் - (தமியேனும உமமுடைய அடியாராக ளோடு) கூடும்பொருட்டு இரஙகியருளும என்று விணணபப ஞசெயதார். எ - று (கூஉ)

வேதனும் வேள்விக கேநிகழ் வானுய விடைகொணடே
நீதற மூலத் தானமி றைஞசிக சிவலிங்கச
சோதியை மேவச் செயயிட மெஙகுந தொழுதன்பிற
போதுக வென்றப் புலிமுனி சாலைக குளபுககான

இ - ள். வேதனும வேளவிககே நிகழவான் ஆய் விடை கொணடு - பிரமதேவரும யாகததின பொருட்டே விளங்குவா ராகி விடை பெறறுககொணடு,—நீது அற மூலத்தானம இறைஞ்சி - விககினம வாராவண்ணம திருமூலட்டானேசு ரனை நமஸ்கரித்து,—சிவலிஙகச சோதியை மேவச செய் இடம் எஙகும் தொழுது-சிவலிஙகப்பெருமானைப பிரதிட்டை செய்த தலஙகளெங்கும வணஙகி,—அன்பிறபோதுக என்று அப்புலிமுனி சாலைககுள புககான-அன்பினுலே வாரும் என று அழைத்து அவ்வியாககிரபாதமகாமுனிவருடைய பர்ணசா லையினுளளே (அவரகைபபறறிககொணடு) போயினன். எ-று.

இந்திரன் விண்ணோர்புலிமுனிநாகர்ககிறையோனமெய
சிநதைய ரேனோ ருழுவி ருபபத திகழபோதி [ச
னநதமி லாதீர் மகமுபல வேனயா னனைவீரும
வநதணு வானீர் தருதிடு வீரோ வருமெனறுன.

இ - ள். இந்திரன் - இந்திரனும்—விண்ணோர் - தேவர்க் ளும்—புலிமுனி - வியாககிரபாதமகாமுனிவரும—நாகர்கரு இறையோன்-பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—மெய்ச் சிந்தையா -

மெயமையாகிய சித்தத்தையுடைய மூவாயிரமுனிவாகளும—எனேர் - பிறரும—சூழ இருப்ப - (தம்மைச) சூழவிருபப,—திகழ் போதன் - (நபிவே) விளஙகிய பிரமதேவா—அநதம இலாதிா - (சிவபததியிலே) முடிவிலலாதவாகளே—யாக மகம முயல்வேன - நான் ஒரு யாகஞசெயகின்றேன்,—அனே விரும் வந்து அணைவான் நீா விரம் நந்திபிவீரோ என்று - (அதறகு) எலலீரும் வநது சேருமபடி நீஙகள் வரநதருவீர் களோ என்று கேட்டாா. எ - று (சுஈ)

பூமக னெண்ணம் புகறரு போதுட் பொருளுன்னி
யோமென வோதா தவன்க ராறு ரயனுமபா
கோமக னீயுட கொணடதெ னெனலுக குளிாகஞசத்
தேமலி தாரோய செபபிய தனறே செயலென்றான்.

இ - எ. பூமகன எணணம் புகறரு போது - பிரமதேவர் (தமது) கருததைச சொலலியபொழுது,—உட்பொருள உனனி (யாகம புத்திககனறி முததிககேதுவாகாது என்னும) உட்பொருளை நினைநது,—ஓம என ஓதாது அவனநர் ஆறா- ஆம என்று சொலலாது தலைகவிழநதிருநதாாகள்,—அயன - (அபபொழுது) பிரமதேவர் (இநதிரனை நோககி)—உம்பர் கோமகன் நீ உடகொணடது என் என்ன - தேவராசனே நீ எண்ணியது யாது என்று வினவ,—குளிர் தே மலி கஞசத் தாரோய் - குளிாகினற மணமிகுநத தாமரைப்பூமாலையையு டையவரே—செப்பியது அன்றே செயல் என்றான் - நீர்சொ ல்லியதன்றே (எனககுப் பொருந்திய) செய்கை என்றான் இநதிரன். எ - று. அவனதா் தலையிறக்கமுடையவா. (சுரு)

அங்கவ னின்சொற் கொண்டு தவஸ்யோஸ்யன் வேள்வி
கெங்கணு மின்பத் தாபத ருணடா யினுமெழுந்தைத் [க்

குங்கட் மன்புக் கொப்பவ ரினறென றனறோபா
னிங்குவ் ருநதிற றினறென நினறங கிரவுறறு.

இ - ள். அங்கு அயன் அவன் இனசொற கொண்டு-அங்கே பிரமதேவா அவவிநதிரனுடைய இனிய வாாததையை உட்கொணடு,—உள துவணடு -(இலலைவாழநதணா ஒன்றுஞ் சொல்லாமைக்கு) மனங்கலங்கி,—வேளவிக்கு இன்பத தாபா எங்களுக்கு உணடு ஆயினும்-யாகத்துக்கு அகமகிழசசியையுடைய முனிவாகள எவவிடததிலும் உணடாயினும—எநதைக்கு உங்கட்ம் அன்புக்கு ஒப்பவா இன்று• என்று அனறோ - எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானிடததே உங்களுடைய அன்புக்கு ஒப்பாகிய அனபுடையவாகள இலலையென்றன்றோ—யான இங்கு இனறு வருநதிறது என-நான் இங்கே இபபொழுது வருநதி வேணடிககொணடது என்று—அங்கு நினறு இரவுறறு - அங்கே பலகாலும வேணடிககொணடு எ - று ()

பூவமா வோனப் புலிமுனி கைபறறான முகிழபறறி
யாவதெ னனே தூதனு மானு லமாதிலலைத.
தாவத ரானா யாரையு மாவாழ தருமவேளவிக்
கேவுத னீயே மேவுத லனறோ வியலபென்றான

இ - ள. பூ அமாவோன் அப்புலிமுனி பொன் கை முகிழ் பற்றி - செநதாமரைமலரில இருக்கும பிரமதேவா அவ்வியாககிரபாதமகாமுனிவருடைய பொலிவாகிய கைமலரைப் பிடித்து,—ஆவது என்-(இனி)ஆவதெனனே!—நானே தூதனும் ஆனல் - நானே தூதனுமாய வந்து என் காரியத்தைச சொல்லிககொணடால்,—நீா வாழ தரும் வேள்விக்கு - பெருமை தங்கிய யாகத்துக்கு—அமர் தில்லைத் தாவதா ஆனா யாரையும் ஏவுதல-பொருந்திய தில்லைவாழந்தணாகளெல்லாரையும் விடுததல—நீயே மேவுதல் அன்றோ இயல்பு என்றான் - (அலலது) நீரே வருதலன்றோ முறைமை என்றாா். எ - று. (சுஎ)

கோகனன் தன்சொற் கொண்டு புலிக்கால் முனிகோப
மோகமி லினபத் தாபதர் மூவா யிரவோரு
மாகரு மனறத தேகனை யாமிங் கினிநுங்கட்
காகவ ணங்கப் போய்வரு வீரென றறிவித்து

இ - ள் புலிக்கால முனி கோகனதன் சொற்கொண்டு - வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் பிரமதேவருடைய வார்த்தையை உட்கொண்டு,—கோபம் மோகம இல இன்பத் தாபதர் மூவாயிரவோரும - கோபமும மோகமுமிலலாத ஆனநதத்தையுடைய மூவாயிரமுனிவர்களும—மாகரும்-தேவர்களும கேட்பீர்களாக—இனி இங்கு நுஙகட்கு ஆக மனறதது ஏகனை யாம் வணஙக - இனி இங்கே உஙகளுக்காகக் கனகசபையினகணுள்ள சிவபெருமானை நாம் நமஸகரிக்க—போய் வீரு வீர் என்று அறிவித்து - (நீஙகள) போய வாருங்கள் என்று அறிவிததது. எ - று. (சுஅ)

போதுற் றெனறப் புலிமுனி போதன் பொருதுமேவுஞ்
சோதியைவந்தித் தருள்விரவெய்தத் தொழுதொல்லோ
நாதனொ டன்புற றகலகி லாப்போர் நமரோடு [ர
மேதகு மெய்யும்போமினியெனறேவிடைகொண்டார்.

இ, ள். போதுக என்று அப்புலிமுனி போதன் [illegible] என்று அவவியாக்கிரபாதமகாமுனிவரும பிரமதேவரும்—பொது மேவும சோதியை வந்திதது-கனகசபையிலே பொருந்திய சிவபெருமானை வணஙகி—அருள் விரவு எய்த - (அவருடைய) திருவருளைப் பொருந்துதலுற,—நாதனொடு அன்புஉற்று அகல கிலாப்போர்-சிவபெருமானுடனே அன்பினாலே கலந்திருந்து பிரிய நினைப்பவர்களாய்—தொழுதொல்லோர்-(விடைகொள்ளற்பொருட்டு அவரை) வணங்கும் பழையோர்

களாகிய முனிவர்களும் தேவர்களும்—நம்மோடு மே தகு மெய்யும் இனிப் போம் எனறே விடை கொண்டார் - இயம னுடனே (எங்களுடைய)மேன்மை தக்க தூலசரீரமும் இனி பிரிய்விடும் எனறே விடைகொண்டார்கள் எ - று (சுசு)

சென்றபி னந்தத் திருமுனி யுஞ்சீ ரரவோனும
பின்றிகழ் வேணிப பிஞ்சகன மன்றம பிரியாத
வொன்றிய சிந்தைத தாபதர் மீள்வுற் றுடனவாழவ
தென்றுகொ லோவந் திடுநெறி யேதோ வெனநொந்து.

இ - ள் சென்றபின் - (அவர்கள்)போய பின்பு,—அந்த திருமுனியும் - அந்த வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரும—சீர் அர வோனும் - புகழையுடைய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—பின் திகழ் வேணிப் பிஞ்சகன் மன்றம பிரியாத ஒன்றிய சிந்தை தாபதர் - பின்னே தாழ்ந்து விளங்குகினற சடையையுடைய சிவபெருமானது கனகசபையைப் பிரியாத ஒன்றிய சிந்தை யையுடைய இலலைவாழநதணர்கள—மீள்வுற்று உடன வாழவது என்று கொலோ - மீண்டு வந்து எங்களோடு வாழ் வது எந்நாளோ—வந்திடு நெறி ஏதோ என நொந்து - (அவர்கள்) வருதற்கு உபாயம் யாதோ என்று துக்கமு றறு. எ - று.　　(எ௦)

அந்தமி லின்பத் தெந்தைபி ரானு ரமாநாளிற
சிந்தைவி ளங்கத் தில்லைவி ளங்கத் தேனூறு
கந்தவ லங்கற் சுந்தர சிங்கக் கவுடேசன
வந்தனை சந்தச் செந்தொடை யன்மேல் வருவிப்பாம்.

இ - ள். அந்தம் இல் இன்புத்து எந்தை பிரானுர் அமர் நாளில் - முடிவில்லாத இன்பத்தையுடைய எமது பிதாவாகிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் இருக்குநாளிலே,—சிந்தை விள,

ஙக - (ஆன்மாக்களுடைய) சிதரும விளஙகவும்,—தில்லை விள ஙக - சிதமபரம விளஙகவும,—தேன ஆரும கநத அலஙகற சுநதர சிஙகக கவுடேசன் வநதமை - தேனிறைந்த மணத தையுடைய மாலையையணிநத அழகினையுடைய சிஙகவர்மு ராகிய கவுடராசா வநதமையை—செஞசநதத தொடையால மேல வருவிப்பாம - செவவிய செயயுட்டொடையினால இனி சசொலவாம. எ - று (எக)

நடராசசசநநிக முற்றிற்று.

ஆ செயயுள - உஉகூ

இரணியவன்மச்சருக்கம்.

முற்காலத இமையவாகண்முனபணிநதுதொழுமுதல்வ னறகாலத துடனவிலவா னலவகைமா யையுநடததிச சொற்காரும்பொருளெவையுநதொலலூழியுறநதொகு வறகில நிலைவிடிவ தாமளவா மமையததா. [தத

இ - ள். முற்காலத்து இமையவர்கள முன் பணிந்து தொழ- ஆதிகாலததிலே தேவர்கள சிவபெருமான் சநநிதியில் வண ஙகிக கும்பிட்டுச (சிருட்டித்தொடககததை அருளிச்செய்ய வேணடும் என்று)விணணப்பஞசெயய,—முதலவன் நற் கால த்துடன் நவிலவான் - அசசிவபெருமான் (தமக்குத துணைக காரணமாகிய) நலல காலதத்துவததோடு கூடி அருளிசசெய் வார்:—நால்வகை மாயையுமநடததி —(தனு கரண, புவன போகமென்னும்)நால்வகைமாயாகாரியங்களையுஞ் சேட்டிப்பி த்து,—சொற்கு ஆரும் பொருள் எவையும் உறத்தொகுத்த — சொல்லுக்குப் பொருந்திய அககாரியங்களெல்லாவற்றையும்

(மாண்பயிலே) பொருந்தும்படி ஒடுக்கிய—தொல் ஊழி அற
கால நிலை விடிவது ஆம அளவு ஆம-அமைந்தது பண்டைய சங்
காரகாலமாகிய இராககாலத்திலே விடியமவசரமாகிய காலத
தில, எ - று (க)

சந்திகளிற் கருத்திருத்தி நாவிலரு மாமாயை
யுயத்ததனி னாதி யைவகையு முதிப்பித்து
வைத்தெழுத்து மொழிமறைநூன் மந்திரமே முதலாய
சுத்தவழி விரித்தசுத்த தத்துவங்க டொகுமுதலில.

இ - ள். சத்திகளில கருத்து இருத்தி - (சிருட்டியிலே இச
சைகொண்டு) ஞானக்கிரியாசத்திகளிலே கருத்து வைத்து,—
நாவு இல அரு மாமாயை உய்த்து - அழிவிலலாத அருவமா
கிய சுத்தமாயையைச் செலுத்தி,—அதனின நாதாதி ஐவ
கையும உதிப்பித்து - அதனினினறும நாதம விந்து சாதாக
கியம ஈசுவரம சுத்தவித்தை என்னும ஐந்து தத்துவஙகளை
யுந் தோற்றுவித்து,—வைத்த எழுதது மொழி மறைநூல
மந்திரமே முதலாய சுத்தவழி விரித்து - (முன்) ஒடுக்கிய
வாணம பதம வேதமுதலிய நூலகள் மந்திரம முதலாகிய சுத
தாத்துவாககளை உதிப்பித்து,—அசுதத தத்துவஙகள் தொகு
முதலில் - அசுதத்தத்துவஙகள ஒடுஙகிய முதற்காரணமாகிய
அசுத்தமாயையினின்றும் எ - று

வைத்த என்பதனிற்றகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. (உ)

கலைமுதலா நிலன்முடிவாக் கணுமிணைநங்கிறகருதிப
பலவுயிராக ளிருவினையாற பயனுலகம பெறபபயிறறி
மலரயன்மால் வுரஙலகி மற்றிவைசீர் பற்றிவிரித
துலைகடலும் வடவரையு மாளவிறென றளித்தருளி.

இ - ள். கலை முதலா நிலன் முடிவாக் கண்டு-கலை முதலாகப் பிருதிவியீறாகப் படைத்து,—உணாவு அங்கதில கருதி - நமது சத்தியை அவைகளிலே நின்று பிரேரிக்கும்படி கற்பித்து,—பல உயிர்கள இருவினையால பயன் உலகம் பெறும் பயிற்றி - பலவான்மாக்களும இருவினைகளினாலே பெறப்படும் பயனாகிய போகங்களை அவ்வப்புவனங்களில அநுபவிக்கும்படி செய்து,—மலரயன மால வர நல்கி - (பிரமாண்ட சிருட்டி திதிகட்கு அதிகாரிகளாகிய) பிரம விட்டுணுக்களை உதிக்கச்செய்து,—மறறிவை நீர பற்றி விரித்து அலை கடலும் வடவரையும ஆளவீர் என்று அளித்தருளி - இப்பிரமாண்ட சிருட்டிதிதிகளை நீங்கள் பொருந்திச செய்துகொண்டு அலை யாகின்ற திருப்பாற்கடலையும் மகாமேருமலையையும் ஆளக்கவீாடகள் என்று கொடுத்தருளி எ - று. (௩)

அநதணாக ளுளராறு ராகுதிகக ஆமாதாக்க
டநதனமந திரமுனனே சாறறினமித தனமையினன்
முநதுமவி பெறததிங்கண மும்மாரி யிமையவாகள
சிநதுமுண வுளவாகி யகிலமெலாந துயாதீர.

இ - ள். அந்தணர்கள் உளர் ஆனார் - பிராமணர்கள் படைககபபட்டாாகள,—ஆகுதிககு ஆ மாதாக்கள் தந்தனம் - ஓமததினபொருட்டு ஐநதுகோமாதாககளையும படைததோம்;—மந்திரம் முன்னே சாற்றினம - மநதிரஙகளை முன்னே (சுத்த மாயாசிருட்டியிலே) படைத்தோம்;—இததன்மையினல் - (மந்திரமும் பிராமணவருணமும் பசுவும் விருததியாகின்ற) இத்தன்மையினாலே--முந்தும் அவி இமையவர்கள் பெற - (யாகத்திலே)முற்பட்ட அவிப்பாகத்தைத் தேவர்கள் பெற,—திஙகள் மும்மாரி சிந்தும் - மாசந்தோறும் மும்மழைபெய்யும்,—உணவு உள ஆகி - (அதனால் அன்னமுதலியூ) உணவு

கள் கண்டனாகி—அகிலும் எலாம் துயர் தீர - சருவான்மாகக ளுககும் துன்பநீங்க. எ - று.

பஞ்சகோமாதாககளாவன, நந்தை, பததிரை, சுரபி, சுசீலை, சுமனை என்பனவாம   (ச)

சுருதிவழி யொழுகினர்கள் சுவாககத்தா ராகமநூற
சரியைகிரி யாயோகா சாலோக சாமீப
வுருவுவமை யினராக வுதவுதுமெம முடனாகும
பெருகியஞா னிகளெமமைப பெறறாபோக கறறாரே

இ - ள் சுருதி வழி ஒழுகினர்கள் சுவாககத்தார் - வேத மாாககததில ஒழுகினவாகள சுவாககததையடைவர்கள,— ஆகமநூற சரியை கிரியா யோகா - சைவாகமநூலிலே விதிக கபபடட சரியை கிரியை யோகஙகளை அநுட்டிததவாகள— சாலோக சாமீப உரு உவமையினா ஆக உதவுதும்-(முறையே) சாலோககிய சாமீபபிய சாரூப்பிய பதஙகளை உடையவாக ளாகுமபடி அருளிசசெயவோம்,—எம்முடன் ஆகும் பெருகிய ஞானிகள் - நமமுடனே ஒருமைபபட்ட பூரணஞானத தையுடையவர்களா—எமமைப பெறறா போககு அறறா - நம்மைப் பெறறவாகளும் (நமமுடனே) நீககமறறவாகளு மாவாகள். எ - று.   (ரு)

மண்ணுலகின்முறைபுரியாமடவரைநாலவகைததணட
பணணிநெறி நடததிடவும பலாறியா வகைபுரிநத [ம
வெண்ணில்வினை விதிவழியே நுகாவிக்கு மியலபிறகுந
திணணியரா மிருதரும ருளராகசசெயகுதுமெனா.

இ - ள் மண்ணுலகின் முறை புரியா மடவரை - பூலோக த்திலே வேதாகமமாாககததில நடவாத அறிவிலிகளை—நால வகைத தணடம் பண்ணி - நானகுவகைததண்டஙகள்செ

யது—நெறி நடத்திடவும் - அம்மார்க்கங்களிலே நடத்தற் பொருட்டும்,—பலர் அறியாவகை புரிந்த எண் இல் வினை - பலர் அறியாதபடி (இரகசியமாகச்) செய்த எண்ணில்லாத தீவினைகளை,—விதி வழியே நுகாவிக்கும் இயல்பிறகும் - விதி படியே (நரகங்களிலே) புசிப்பித்தற்பொருட்டும்,—திண்ணியர் ஆம் இருதருமர் உளர் ஆச் செய்தும் என - வலியாக ளாகிய இரண்டுதருமர்கள் உள்ளவர்களாகச் செய்வோம் என்று. எ - று. (சு)

வானவர்கோ னுரைத்திரவி மைந்தர்களிலொருவனுக்கு
ஞானவிழி நலகிநம னறப்பதியுங் கொடுத்தகற்றி
யீனமிலா வொருவனுக்கங் கிலகுமணி முடியளித்துத்
தேனகுதா ரணிவித்துத் தேவர்கடங் கைக்கொடுத்தான்.

இ - ள். வானவர் கோன் உரைத்து - தேவதேவராகிய சிவபெருமான் தேவர்களுக்கு அருளிச்செய்து,—இரவி மைந்தர்களில் ஒருவனுக்கு ஞான விழி நலகி-சூரியனுடைய புத்திரர்களுள் ஒருவனுக்கு (ஆன்மாக்கள் செய்யுங் கருமங்களையும் அவற்றின் பலன்களையும் அறியும்பொருட்டு) ஞானக்கண்ணைக் கொடுத்து,—நமன் அறப்பதியும் கொடுத்து அகற்றி - நல்ல யமபூமியதிகாரத்தையுங் கொடுத்து விடுத்து,—ஈனம் இலா ஒருவனுக்கு அங்கு இலகு மணி முடி அளித்து - குற்றமில்லாத ஒருவனுக்கு அங்கே விளங்குகின்ற இரத்தினமகுடத்தைச் சூட்டி,—தேன நகு தார் அணிவித்து - வண்டுகள் மகிழ்கின்ற ஆத்திமாலையை யணிவித்து,—தேவர்கள் தம் கைக் கொடுத்தான் - தேவர்கள் கையில் ஒப்பித்தருளினார். எ - று.

மற்றவருங் கொடுபோந்து வடவரைப்பால் வருவிக்கும்
பெற்றியினு லணைந்துநாற்பெருங்கடலுட் புடைபுவிக்கு

க்,கொற்றவனும்மனுநாமங்கொண்டெடத்தினனடைவே
முறநிகழ வருமனுகக ளொருநாலவா முடிநதறபின

இ - ள் மற்றவரும கொடுபோநது வடவரைப பால் வரு விக்கும் பெற்றியினல் - அநதததேவாகளும கொண்டுசெனறு மகாமேருமலைப்பககததிலுள்ள கௌடதேசத்திலே சேர்நத தனமையினல்,—அணைநது - (அவன் அநததேசத்தைப) பொருநதி,—நாற பெருங கடலுட்படிம புவிககுக கொறற வன ஆய - நான்கு பெரிய கடலினுட்பட்ட பூமிககு இராசா வாய,—மனு நாமம கொணடு நடததினன - மனுவெனனும பெயரைககொணடு அரசியறறினன்,—அடைவே - அநதபபி ரகாரமே—முன நிகழ வரு மனுககள ஒருநாலவா முடிநதது பின் - முனனே விளஙக வருகினற மனுககள நாலவா (ஒரு வாபின ஒருவராகத் தனிததனியே எழுபதெநரு சதுாயுகம அரசியறறி) முடிநதபினபு எ - று. (அ)

அன்னவாகள பினனவனு மனுவாகி யவனுக்கு
மனனுமனை வியரிருவ ருளராகி மறறவரின
முனனவளபா லுடனமடங்கன முழுநிறமாமகவுதிப்பப
பின்னவளபா லெழிலினரா யிருதனயர் பிறநதாாகள

இ - ள். அன்னவாகள பின்னவனும மனு ஆகி - அநதநா ன்குமனுககளுககுப பின வநதவனும மனு வாகி,—அவனுககு மன்னும் மனைவியர் இருவர் உளா ஆகி - அவ்வைநதாமனுவு ககுக் கறபிலே நிலைபெறற மனைவியாகள இருவருணடாகி,— மறறவரின் முன்னவள பால் - அவர்களுள்ளே மூததாளிட ததது—உடல் மடஙகல முழு நிறம ஆம மகவு உதிபப - சரீர முழுதும் சிங்கநிறமுடையதாக ஒரு குமாரர் பிறகக,—பின னவள்பால் எழிலினர் ஆய இரு தனயர் பிறநதார்கள - இனை

யாளிடத்தில் அழகினையுடையர்களாகி இரண்டு குமாரர்கள் பிறந்தார்கள். எ - று (௯)

விரவுசிங்க வருமன்பின் வேதவன்மன சுமதியென்
வருதனயர் மூவர்களு மறைமுறையின் மலிசடங்கு
பெருகியபின் படைபயின்று பிறங்குமத கரிபரிதேர்
கருதியுகைத் திடுமாறு மொன்றாகக் கற்றார்கள்.

இ - ள் விரவு சிங்கவருமன் பின் வேதவன்மன் சுமதி என வரு தனயர் மூவர்களும் - பொருந்திய சிங்கவன்மா அவன் பின் வேதவன்மா அவன்பின் சுமதிவன்மா என வுதித்த குமாரர் மூவர்களும்,—மறை முறையின் மலி சடங்கு பெருகியபின் - வேதமார்க்கத்திலே பொருந்திய சடங்குகள் முற்றியபின்,—படை பயின்று - ஆயுதபரீக்ஷைசெய்து,—பிறங்கு மத கரி பரி தேர் கருதி உகைத்திடும் ஆறும் - விளங்குகின்ற மதத்தையுடைய யானையையும் குதிரையையும் தேரையும் ஆராய்ந்து ஓட்டும் முறைமையையும்—ஒன்று ஆகக் கற்றார்கள் - குறைவற முழுதுங்கற்றார்கள் எ - று (௧௦)

கற்றதற்பின் முன்னவன்மெய்க் களங்கத்தாலரசாள்கை
குற்றமுள தினியுலகிற் குலமைந்த ரிருவரினும்
பெற்றவர்கள் பெருங்கின்றா மனுவிசைவாற் பெருந்தவங்
ளுற்றிருடுங்கு மிதுசால் வுறுதிநமக் கெனவுணர்ந்து.

இ - ள். கற்றதற்பின் - கற்றதன் பின்பு,—முன்னவன் - மூத்தவராகிய சிங்கவருமா—மெய்க் களங்கத்தால் அரசு ஆள்கை குற்றம் உளது - (நம்முடைய) சரீரத்திற் குற்றத்தினாலே இராசியபரிபாலனைசெய்கையிலே குற்றமுண்டு,—இனி உலகில் குலமைந்தர் இருவரினும் - (இனி இப்பூமியிலே குலபுத்திரராகிய நம்முடைய தம்பிமாரிருவருள்ளும்—மனு இசைவால்

பெற்றவர்கள் பெறுகின்றார்-உன்னுடைய அநுமதியினாலே (அவருக்குப்பின் இவ்விராசசியத்தைப்) பெற்றவர் பெறுகி னறார்,—பெருந் தவங்கள் ஊற்று ஒடுங்குமிது - பெருமையா கிய தவங்களைப் பொருந்தி மனமொடுங்கியிருந்ததலே—நமக குச்சால உறுதி என உணர்ந்து - நமக்கு மிக்க உறுதி பயப் பது என்று தெளிந்து எ - று. (கக)

மனுவின் மலரடிவணங்கி மன்னவனே யடியேனற
புனிதமிகு தீர்த்தங்க ளெங்குளவும் புகுந்தாடிப்
பனிமதியம் வளர்சடையோன் பதிகளுநின் றிருமேனி[னை
யினிதமரும் படிதொழுதிங் கெய்தவருள் ளெனவிசைத்தார்

இ - ள் மனுவின் மலர் அடி வணங்கி - மனுவினுடைய செந்தாமரைமலர்போலும் பாதத்தை நமஸ்கரித்து,—மன்ன வனே - மகாராஜாவே—அடியேன் நல் புனிதம் மிகு தீர்த்த ங்கள் எங்கு உளவும் புகுந்து ஆடி - அடியேன் எவ்விடங்க ளினுமுள்ள நல்ல சுத்தமிகுந்த தீர்த்தங்களெல்லாவற்றினும் போய் ஸ்நானஞ்செய்து—பனி மதியம் வளர் சடையோன் பதிகளும் - குளிர்மையாகிய பிறை தவழ்கின்ற சடையையு டைய சிவபெருமானுடைய தலங்களையும்—நின் திருமேனி இனிது அமரும்படி தொழுது - உம்முடைய திருமேனி நன் றாக இருக்கும்படி வணங்கிக்கொண்டு—இங்கு எய்த அருள் என இசைத்தார் - இங்கே வரும்பொருட்டு அருள்செய்யும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ - று. (கஉ)

மன்னவனு மிகவெகுந்து மைந்தாமழுவிதுமுதிர்ந்த,
வென்னுடைய தளர்விதுநீ யிசைந்ததவ் வினியாமோ,
பொன்னணியும் பொருகரியும் புரவிகளும் புணர்தே
ரும், கொன்னவிலும் படையுநெடுங் குவலயமுங் கைக்
கொண்டு,

இ - ள். மன்னவனும் மிக நொந்து - கௌடராசனும் மிகத் துக்கமுற்று,—மைந்தர் மழவு இது - இளையகுமாரர்களுடைய இளமை இது—முதிர்ந்த என்னுடைய தளர்வு இது - வயசின் மேலிட்ட என்னுடைய தளர்ச்சி இது—நீ இசைந்த தவம் இனி ஆமோ - (ஆதலின்) நீ (செய்ய) உடன்பட்ட தவம் இனியாகுமோ?—பொன் அணியும் - பொன்னாபரணங்களையும்—பொரு கரியும் - பொருகின்ற யானைகளையும்—புரவிகளும் - குதிரைகளையும்—புனை தேரும் - பொருந்திய தேர்களையும்—கொன் நவிலும் படையும் - அச்சத்தைச் செய்கின்ற படைகளையும்—நெடுங் குவலயமும் கைக்கொண்டு - பெரிய பூமியையுங் கைக்கொண்டு. எ - று. (௬௩)

திருந்தநடத் திடுமெத்தினை டவமென்று செப்புதமும், பரந்தபணு மணிப்பாரந்ட பாரந்தா ரெனபபரித்த, பெருந்தடந்தோ ளிலைவயினனும் பேருழி பொறுத்தற்கென, னருந்தவமே தருமெனறு னரசனவனதுனன.

இ - ள். திருந்த நடத்திடுமது தவம் காண என்று செப்புதலும் - (நீதியிலே) திருத்தமுறும்படி (இராசியத்தை) நடத்துவதே தவங்காண் என்று சொல்லலும்,—பரந்த பணு மணிப் பாந்தட் பாரம் - விரிந்த படங்களிலே இரத்தினங்களையுடைய ஆதிசேடனது பாரமாகிய இப்பூமியை—தாரெனப் பரித்த பெருந் தடந் தோள் - மாலைபோலத் தாங்கிய பெரிய விசாலமாகிய உம்முடைய புயங்கள்—இவை இன்னும் பேர் ஊழி பொறுத்தற்கு - (நீர் சொல்லியபடி)இன்னும் பெரிய கற்பாந்தமளவுந் தாங்குமபொருட்டு— என் அருந் தவமே தரும் என்று - என்னுடைய அருமையாகிய தவமே பண்ணும் என்று சிங்கவருமர் சொன்னார்;—அரசன் அவனதன் ஆனன் - அது கேட்ட கௌடராசன் தனிகவிழ்ந்திருந்தான். எ - று. (௬௪)

வே று.

அங்கதிசை வாகவிர வேதனிய கனறு
கஙகைகடல் கூடுதுறை காதலுட னுடிச
சிஙகவரு மாவரு டிருநதவரு மாமுற
றஙகிமிகு வஙகமுயா சாவகம டைநதான்.

இ-ள் அங்கு அது இசைவு ஆக - அஙகே அநதநிலகவிழந திருததலை உடன்பாடாகக கொணடு,—சிஙகவருமா - சிஙக வருமாவானவா—இரவே தனி அகன்று - அவவிராததிரியிற் றனே தனியே (வேரொலலைய) நீஙகிப் போய்,—கஙகை கடல் கூடு துறை காதலுடன் ஆடி - கஙகாநதி சமுததிரத ஷதய பொருநதுந துறையிலே அன்போடு ஸநானஞ்செ யது,—அருள திருநத வருமா முன தஙகி - (தமககுத) திருவ ருள திருததமுறக கிடைககுமபடி (காசிததிருபபதியிலே) முனபு வசிதது,—மிகு வஙகம் உயா சாவகம அடைநதான - மிகுதத வஙகதேசததையும உயாநத சாவகதேசததையும் அடைந்தனா. எ - று. (கரு)

மற்றதுக டநதுவள ரொட்டியவ ரைப்பிற
பெற்றமுயா பீமமிகு நாதனடி பேணி
யெற்றுபுன லாா பதிக ளெங்குமி றைஞ்சி
தெறறடவி யூடுயாதெ லுங்கமது ணைநதான.

இ - ள். மறறது கடந்து - அநதச்சாவகதேசத்தை நீஙகி,— வளா ஒட்டியவரைப்பில பெறறம் உயா பீமம் மிகு நாதன் அடி பேணி - வளாநத ஒட்டியதேசததிலே இடபகொடியை உயர்த்த பீமேசுரருடைய திருவடிகளை வழிபட்டு,—எறறு புனல் ஆர்பதிகள் எங்கணும இறைஞ்சி - (அஙகே) கரையெ றியாநின்ற தீர்த்தங்கள் நிறைந்த திருப்பதிகளெங்கும் போய

வணங்கி —தெற்று அடவி ஊடு உயர் நெலுங்கம்து அணைந்தான - நெருங்கிய காடுகளினிடையே உயர்ந்த நெலுங்கதேசத்தை அடைந்தார். எ - று. (கசு)

பருப்பதமி றைஞ்சிவிழி சோதிபயில் வித்துந
திருத்தகு நதிப்பொருவி றீர்த்தமவை யாடி
யருத்திமிகு காளனுட னத்திபணி நித்தன்
பொருப்புற வுடன்றொழுது போதலுறு நாளில்:

இ - ள் பருப்பதம் இறைஞ்சிச சோதி விழி பயிலுவித்து - ஸ்ரீசைலத்தை வணங்கி (அங்குள்ள) சோதிலிங்கத்தைக் கண்களினாலே தரிசித்து,—திருத் தகு நதிப் பொருவு இல தீர்த்தமவை ஆடி - அழகு தக்க நதிகளாகிய ஒப்பில்லாத தீர்த்தங்களிலே ஸநானமபண்ணி,—அருத்தி மிகு காளனுடன அத்தி பணி நித்தன் பொருப்பு - (முத்தியில்) ஆசை மிகுந்த பாம்போடு யானை வணங்கிய சிவபெருமானுடைய திருக்காளத்தி மலையை—உறவு உடன் தொழுது போதலுறும நாளில - அன்போடு நமஸ்கரித்துக்கொண்டு போகுநாளிலே எ - று. ()

காட்டதனி னூடுசிலை யோடுதனி யோடும
வேட்டனை யழைத்துநிழ னமேவியிரு வென்றிக்
கோடுமலி கானிலுயர் குன்றுகளின வென்றிச்
சேடுள விருப்புநனி செப்பெனவு ரைத்தான.

இ - ள் காட்டதனின் ஊடு சிலையோடு தனி ஓடும வேட்டனை அழைத்து - (வழியிலுள்ள) காட்டினிடையே வில்லோடு தனியே ஓடுகின்ற ஒருவேட்டனைக் கூட்டழைத்து,—நிழல் மேவி இரு என்று - இந்தமரநிழலிலே (என்னோடு) பொருந்தி இரு என்று சொல்லி,—கோடு மலி இக் கானில் - கொம்புகள் மிகுந்த இக்காடுகளிலும்—உயர் குன்றுகளின் - உயா

ந்த பதிகளிலுமுள்ள—வென்றிச சேடு உள வியப்பு நனி செப்பு என உரைத்தான் - வெற்றியையுடைய பெருமை பொருந்திய புதுமைகளை (எனக்கு) மிகச சொலவாயாக என்று சொலலினர். எ - று. (கஅ)

வேட்டனும்வ ணங்கியடி யேன்மிருக நெடுங்
காடிதுவளைந்துகரு நாய்கொடொரு காளை
யொடுமிரவும்பகலு முணணிலுயி ருண்ணீர்
நீடுதடமுண்டமுத நீருமுள வெங்கும்.

இ - ள். வேடனும் வணஙகி - வேடனும்வணங்கிப்பிட்டு,—அடியேன் மிருகம் சேரும் காடு இது - அடியேன் மிருகஙகளைத தேடுமகாடு இது,—ஒரு காளை கரு நாய் கொடு இரவும் பகலும் வளைந்து ஓடும் - ஒருகாளையானவன் கறுதத நாயைக் கொணடு இரவும் பகலும (இந்தககாட்டைச) சூழ்ந்து ஓடித் திரிவன் —உணணில உயிா உண நீா நீடு தடம் உணடு - குடிததால் உயிரை வாஙகுகின்ற சலமிருந்த குளமுணடு,—அமுத நீரும எஙகும் உள - (குடிததவாகளுககு) மரணத்தை யொழிககுங் குளஙகளும் எஙகுமுணடு. எ - று. (ககூ)

எணடிசைமயங்குமொரு தாரியெழி னிழல்
விணடகல்வி லாததரு மேவுமொரு தாரி
தணடவாக ரநதுரைக றங்குமொரு தாரி
கொணடநிழல் கணடுவிடு கூவலொரு தாரி.

இ - ள். ஒரு தாரி எண்டிசை மயங்கும் - ஒருவழியே போனால் எட்டுத்திக்குந்தெரியாது மயஙகும்,—ஒரு தாரி எழில் நிழல் விணடு அகல்வு இலாத தரு மேவும - ஒருவழியே போனால் அழகையுடைய நிழல் (காலையும மாலையும் தனனை) விட்டு (க் கிழக்கும் மேற்கும்) நீங்குதலுண்டாகாத மரம்பொ

ருந்தும,—ஒரு தாரி கண்டவர் கரந்து உரை கறங்கும் - ஒரு வழியே, போனால் முதறகாணப்பட்டவர் (பின்பு காணபபடாது) மறைய அவர்வார்த்தைமாததிரம ஒலிககுப்—ஒரு தாரி கொண்ட நிழல கணடு விழு கூவல - ஒருவழியே போனால (எட்டிப் பாராததுத் தமது) சரீரததிலே பொருந்திய நிழலைக கணடு (நிழலோடு தாமும்) விழப்பெறுமகிணறு பொருநதும். எ - று. (உ0)

ஒவிடலி லோசையொரு பாலெழுந திப்பால்
மாவடிவி டாதவொரு தேவருளா மாடே
கூவனமுழை யால்வழி குலாவியொரு பசஞ்சப்
பாவையிரு போதுமவிரி போதுபயில விக்கும.

இ - ள். ஒவிடல் இல் ஓசை ஒரு பால் எழு நதிப்பால்,- ஒழிவில்லாத, ஓசையையுடைய ஒருபககததில எழாநின்ற ஓராற்றங்கரையிலே—மா அடி விடாத ஒரு தேவா உளா - மாமரததினடியை நீஙகாத ஒரு தேவா இருப்பார்,—மாடே கூவல முழையால் வழி குலாவி - அவராருகே கிணறறுவடிவாகிய ஒருபிலத்தினால் வழிகொணடு வந்து—ஒரு பசசைப் பாவை இருபோதும விரி போது பயில்விககும் - ஒருபசசைப்பெண இரணடுபொழுதும் (அவர்மேலே) மலர்ந்த பூககளைச் சொரிவார். எ - று (உக)

துரங்கமிசை கொண்டுவளை செண்டனொருசொண்டன்
பரநதுலவும வெளளமலி பனனதிபு குந்துட்
கரநதவிட முன்னரிது கானமிதன் மேன்மை
யிருநதபடி தொலலிலைவை யெலலையில வென்றுன்.

இ - ள். துரங்க மிசை கொண்டு வளை செண்டன் ஒரு சொணடன் பரந்து உலவும் - குதிரைமேலேறிக்கொணடு

வளைமென்டுங் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு ஒருசெருக்கன் (நிதத்முமம்) உலாவித்திரிவன்,—பல வெள்ளம் மலி நதி புகு ந்து ஊட்டூந்த இடம உன் அரிது - (அவன்) பலவெள்ளமிகுநத நதியினுளளே (நிததமும) வந்து புகுநது உளனோ மறைநதவிடம் இதுவென்று அறிவரிது,—கானும் இதன் மேனமை இருநத படி சொலலில அவை எலலை இல என்றான் - இசகாட்டின் பெருமைகளை இருந்தபிரகாரஞ் சொல்லப்புகின அவைகள்முடிவிலலாதன என்றான் எ - று. (உஉ)

மற்றவரை யெயதவழி செய்கவென வேடனு
றுறறசரி யூடுகொடு போகியிவா சொனன
கொறறவரெ னககுமா னுங்குறுகி னான்முற்
கறறமறை சொறறமறை கமபாதிரு முனபு

இ - ள். மற்றவரை எய்த வழி செய்க என-(நீ சொல்லிய) அமமாவடிததேவரை (நான) அடையுமபொருட்டு வழி காட்டுவாயாக எனறு சிஙகவருமாசசொலல,—வேடன் துற்ற சரி ஊடு கொடு போகி - வேடனனவன் நெருங்கிய வழியினூடாகக் கொணடு சென்று,—இவா சொனன கொறறவர் என - இவரே (நான்) சொன்ன தேவர் என்று காட்ட,— குமரனும - சிங்கவருமாவும்—முன் கற்ற மறை சொறற மறை கமபர் திருமுன்பு குறுகினன் -(தாம்) முன்னே கற்ற வேதங்களினாலே சொலலப்பட்ட இரகசியப்பொருளாகிய திருவேகம்பர் திருமுன்னே அணுகினார். எ - று. (உ௩)

பேசரிய வன்பெனும் பிணிநதுபெரு வாழ்வுற்
றான்றுபுடன் முக்கணரை யுங்கணரெ னக்கண
டேசில்புகழ கூறியிரு பேதுமக லாமெய்ப்
பூசனைகள் செய்தருளபெ ருநதிடவி ருநதான்.

இ-ள் பேசு அரிய அன்பொடு பணிந்து - சொல்லுதற்கரிய அன்போடு நமஸ்கரித்து,—பெருவாழ்வு உற்று - பெருவாழ்வைப் பொருந்தி,—ஆசையுடன் முக்கணரை அங்கணரைக் கண்டு - விருப்பத்துடனே மூன்றுகண்களையுடைய சிவபெருமானை அருட்கண்ணையுடையவராகத் தரிசித்து,—ஏசு இல் புகழ் கூறி - குற்றமில்லாத அவருடைய கீர்த்தியைத் துதித்து,—இரு போதும் அகலா மெய்ப் பூசனைகள் செய்து-இரண்டுபொழுதினும் நீங்காத மெய்ம்மையாகிய பூசைகளைப் பண்ணி,—அருள் பொருந்திட இருந்தான் - (அவருடைய) திருவருள (தம்மிடத்தே) பொருந்தும்படி இருந்தார். எ - று (உச)

அண்டர்பெரு மானழகு கண்டகல்வ தின்றிப்
பிண்டிகனி தேனுணவு பெற்றவையி டக்கொண்
டுண்டுறையு நாளிலொரு நாட்குமர னுண்மைத்
திண்டிறலி னனவருக வென்றுமொழி செய்வான

இ-ள் அண்டர் பெருமான் அழகு கண்டு - தேவர்தேவராகிய திருவேகம்பநாதருடைய திருமேனியழகைக் கண்டு,—அகல்வது இன்றி - பிரிதலின்றி,—பிண்டி கனி தேன் உணவு பெற்றவை இட - இனமாப்பழம் தேன் முதலிய உணவுகளுள் கிடைத்தவைகளை (வேடன்) கொண்டுவந்து தர,—கொண்டு உண்டு உறையும் நாளில் ஒருநாள் - (அவைகளை) வாங்கிப் புசித்துக்கொண்டிருக்குநாளிலே ஒருநாள்,—குமரன் - சிவகுருமாரனவர்—உண்மைத் திண்டிறலினன் வருக என்று மொழி செய்வான் - மெய்ம்மையையுடைய திண்ணிய சூரனே வருவாயாக என்றழைத்துச் சொல்வாராயினர். எ - று. (உரு)

தென்கடலி னிடைப்பொருவு மறசமது லாவிக
கொண்டகட றுடைகருடக டறகரைநடப்பா
னெனக்கனே னைககடறி யாவுமகல விப்பா
னினகடனெ னகருமர னெண்ணநிகழ் வித்தான.

இ - ள். தென் கடலிடைப் பொருவு இல் தேசமது உலாவி - தெற்குச்சமுத்திரத்துக்கு நடுவேயுள்ள ஒப்பில்லாத தேசங்களிலே சஞ்சரித்து,—கொன கடறு உடைக குடகடற்கரை நடப்பான என கடன் - பெரிய காடுகளையுடைய மேற்குச்சமுத்திரக்கரைவழியாகப் பூப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்தல என்சங்கற்பம,—எனைக கடறு யாவும் அகலவிப்பான் நின் கடன் என - எனைக காடுகளெல்லாங்கடப்பித்தல உன் கடன் என்று—குமரன் எணணம் நிகழ்வித்தான - சிங்கவருமாத் தம்முடைய கருத்தை வெளிப்படுத்தினா எ - று (உசு)

அந்தவுரை கொண்டெயின னுகிலடி யேனு
றிந்தவன முங்கடறி யாவையும றிந்தே
வநதுகொடு போவனிரு மனனவென முனனே
வெநதிறலி னுனடிப ணிந்துவிடை கொணடான.

இ - ள் அந்த உரை கொணடு எயினன் - அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு வேடனானவன,—ஆகில - (உம்முடைய திருவுளம்) இதுவாயின்,—அடியேன உறறு இநத வனமும் கடறு யாவையும் அறிந்தே - அடியேன் போய் இந்தக்காடுகளையும சுரவழிகள் யாவறறையும் பாாததறிந்துகொணடு—வந்து கொடு போவன் மன்ன இரு என—மீணடு வநது (உமமை) அழைத்துககொண்டு போவேன் மகாராசாவே நீர் (இங்கே) இரும் என்று சொல்லி,—முன்னே வெந்திறலினுன் அடி பணிந்து விடை கொண்டான் - முன்னே வெவ்விய வலியி

னாகிய சிங்கவருமாவுடைய பாதத்தை வணங்கி வீழ்ந்துகொண்டான். எ - று. (உஎ)

காடுமலை யுங்கடறு மாடுதட மாடுங்
கூடுமடு மீனமென நீடுகுல வேட
னோடியல முந்துசில நாளகளொழி வித்துத்
தேடிவழி கண்டபடி செபபவணை வுறறான்.

இ - ள் நீடு குல வேடன் - பொருந்திய சாதியால் வேட்டுவனாயுள்ளவன்—காடும மலையும் கடறும - காடுகளிலும் மலைகளிலும சுரவழிகளிலும்—ஆடு தடம மாடும (இருடிகள் வேடர்கள முதலாயினோர்) ஆடுகின்ற சுனைப்பக்கங்களிலும—மடுக கூடும மீனம் என ஓடி அலமந்து - மடுவிலே திரிகின்ற மீன்போல ஓடியிளைத்து,—சில நாளகள் ஒழிவித்து - சிலநாள்களைப் போககி,—தேடி வழி கண்ட படி செப்ப அணை வுறறான் - (தான) தேடி வழிகண்ட தன்மையைச் (சிஙகவருமாவுககுச) சொலலுமபொருட்டு வந்து சேர்ந்தான். எ - று. (உஅ)

அங்கவன ணைநதரசன் மைநதனடி பேணித
துங்கவன மங்கணுழை தொல்சரியு மில்சீச
சங்கவன முங்கவனி மாறருவி தணகா
னெறிகணுநெ ருங்கியுள் வில்லைவழி செல்ல

இ - ள். அங்கு அவன் அணைந்து அரசன் மைந்தன் அடி பேணி - அஙகே அவவேடன் சேர்ந்து இராசகுமாரருடைய பாதத்தை வணஙகி,—துங்க வனம் - காடோ பெருங்காடு,—அங்கண நுழை தொல் சரியும இல் - அழகிய கண்கள் நுழையத்தக்க பழைய வழியுமிலலை,—சீர்ச் சஙக வனமும் - சிறப்பையுடைய சஙகமுககடலும்—கவனம் மாறு அருவி - திவர

ப்பாய்ச்சலொழுந்த கழுமுகங்களும—தன்னைகான் எங்கணும் நெருங்கி உள -குளிர்மையாகிய இளங்காடுகளும் எவ்விடத்தும் செறிந்துள்ளன,—செல்ல வழி இல்லை - (அப்பாலே) போக வழியில்லை எ - று. (உகூ)

பின்னுமதன் மாடுசில நாணடைபெ ருகக்கிச்
சென்னெறியின் முன்னொருநதி சேரவளர் தில்லைத்
துன்னடவி யாயது துணுக்கெனமி கைத்தே
வென்னுள நடுங்குமவகை யெக்குமுள வங்கண.

இ - ள். பின்னும அதன் மாடு சிலநாள் நடை பெருக்கிச் செல நெறியின் - பின்பும அந்தப்பக்கத்திலே சிலதினம போக்குவரவுசெய்து சென்ற வழியிலே—முன் ஓர் நதி சேர - எதிரே ஓராறு குறுகிட,—வளர் தில்லைத் துன் அடவி ஆயது - (நெருங்கி) வளர்ந்த தில்லைக்காடு செறிந்திருந்தது,—என் உளம் துணுக்கென நடுங்கும் வகை அங்கண் எங்கும் மிகைத் தேவு உள - என் மனம் துணுக்கென நடுங்கும்படி அக்காடெங்கும மிகுதியாகிய தெய்வங்களிருந்தன. எ - று. (௩0)

புண்டரிகம் விண்டமலர் பொன்மலிசு னைப்பா
லொண்டனியி ருந்தோர்புலி யன்பெரிது றங்கக்
கண்டனன டுங்கினனம டங்கினனெ டுங்கான்
மண்டியிது வந்தபடி யென்றுரைவ குத்தான்.

இ - ள். விண்ட பொற் புண்டரிக மலர் மலி சுனைப் பால்- மலர்ந்த பொற்றாமரைப்பூக்கள் நிறைந்த ஒருசுனைக்கருகே— ஓர் புலியன் ஒண் தனி இருந்து பெரிது உறங்கக் கண்டனன்-ஒருபுலியனுனவன் ஒள்ளிய தனித்தவிடத்திருந்துகொண்டு மிகத்துயிலக் கண்டேன்,—நடுங்கினன் மடங்கினன் -

அப்பால் அடி (வைக்கப்) பயந்து திரும்பியோடிவந்தேன்,— நெடும் கான் மண்டி வந்த படி இது என்று உரை வகுத்தான் - (அந்தப்பயமிருதியினாலே) நெடுங்காட்டைக் கழித்து விரைந்து வந்தபடி இது என்று சொன்னான். எ - று. (நக)

கேட்டலும கிழந்துவினை யொத்தகிளா வெய்தித
தேட்டமுறு வேட்கைமிகு சிங்கவரு மாநீ
காட்டுபுலி யன்றனையெ னககடிது போவான்
மீட்டுமுயர் கமபரை வணங்கிவிடை கொணடான்

இ - ள். கேட்டலும் மகிழ்ந்து - (அவ்வேடன்வார்த்தையைக) கேட்டலும் மனமகிழ்ந்து,—வினை ஒத்த கிளர்வு எய்தி - இருவினைகளும ஒத்த விளககநதைப பொருநதி,—தேட்டம் உறு வேட்கை மிகு சிஙகவருமா - (ஆசாரியரைத்) தேடுதலின்கணனே பொருந்திய ஆசை மிகுநத சிங்கவருமாவானவர்—நீ புலியனறனைக்கு காட்டு என - நீ அந்தப்புலியனைக் காட்டுவாயாக எனறு சொலலி,—கடிது போவான் - சடிதியிறசெலவாராகி,—மீட்டும உயர் கமபரை வணஙகி விடை கொணடான் - திருமபியும மேலாகிய திருவேகமபநாதரை நமஸகரிதது விடைகொணடார் எ - று.

இருவினையொப்பாவது தீவினைகளையும் சுவர்க்கவின்ப முதலிய காமியஙகளைப பயப்பனவாகிய வேளவி முதலிய நல்வினைகளையும் சமமாகக் கோடல. நலவினையால வரும் இன்பத்தினும் தீவினையால் வருந் துன்பத்தினும் சமபுத்திபண்ணலே இருவினையொப்பென்பாருமுளர். (நஉ)

அத்தனுட் னுருயிர்கள கூடவணை விக்குஞ்
சக்திகக வேடனா சன்றனைய னைக்கொண்

டெத்தகைய கானமு மியாறுமகல் வித்துச
சித்தமலி திலலைவன வெலலைசெறி விததான.

இ - ள ஆர் உயிாகள் அத்தனுடன் கூட அணைவிக்கும் சத்தி தரு வேடன் - நிறைநத ஆனமாககளைச சிவபெருமா ளுெடு கூடுமபடி சோககுஞ்சிவசததியைபபோனும வேடனு னவன—அரசின் தனயனைக கொணடு இராசகுமாரனை அழைத்துககொண்டு,—எத தகைய கானமும யாறும் அகல விதது - எநதபபெரிய காடுகளையும யாறுகளையுஙகடபபி த்து,—சித்தம் மலி திலலைவன எலலை செறிவிததான - (பூமி கரு) இருதயஸதானமாய நிறைநத திலலைவனததினது திரு வெலலையை அணுகுவிததான எ - று (௩ங)

ஆவிகண்ம லங்கழுவு மாசிலருள போல்வாழ
வாவிகம லங்கணய னங்கணமலி விததுற
றேவடுகொ டுஞ்சிலையன முனசெலபொழு திறகொண்
டோவியமெ னுமபரிசி ருநதவனை யுயததான்.

இ - ள் ஆவிகள மலம கழுவும் ஆசு இல அருள்போல வாழ் வாவி - ஆன்மாககளுடைய மலததைப போககுகின்ற குற்றமிலலாத அருட்சததிபோன்றிருககுஞ சிவககஙகையை யும—கமலஙகள் - (அதனகணுளள) பொற்றாமரைமலாகளை யும—நயனங்கள் மலிவிதது - அவர்கணகளுக்குக காட்டி,— உறறு - (சமீபத்திற்) சென்று,—ஏ அடு கொடுஞ்சிலையன் - அமபினலே கொலகின்ற வளைந்த விலலையுடைய வேடனென வன்—முன் செலபொழுதின்கொண்டு ஓவியம் எனும் பரிசு இருந்தவனை உய்த்தான் - (தான்) முன்னே சென்றுகணட பொழுதிலேபோலச் (சமாதியைப்) பொருந்திச சித்திரமென னும்படி இருந்த வியாககிரபாதமகாமுனிவரை அடைவித் தான். எ - று. (௩ச)

வேறு

ஏராரும் குமரன்முனி யிருந்தபடி கண்டஞ்சிச
சேராதே யகலமனந் தெரியாது திருவுளளம
பேராத நிலைகலக்கல பிழையாகு மெனவுய்த்தா
ஞராத பெருங்காத லருஞ்சாபம புரியச்சம

இ-ள் ஏர் ஆரும குமரன - அழகு நிறைந்த சிங்கவருமா—முனி இருந்த படி கண்டு அஞ்சி-வியாக்கிரபாதமகாமுனிவா இருந்த தன்மையைக் கண்டு பயப்பட்டு,—மனம் சேராதே அகல - மனமும அணுகாது நீங்க நின்று,—திருவுள்ளம தெரியாது - இவர்திருவுள்ளம எப்படியாமோ தெரியாது— பேராத நிலை கலக்கல பிழை ஆகும் என - (அதுவுமன்றி) நீங்காத சமாதிநிலையை நீக்குதல அபராதமாகும் என்று,— ஆராத பெரும காதல அரும சாபம் புரி அச்சம் உய்த்தான - தெவிட்டாத பேராசையையும் அரிய சாபத்தை இடுவாரோ என்னும் பயத்தையும பொருந்தினான். எ - று. (௩௫)

அச்சமிகு மிவனிருப்பு முணர்வுமிக வணித்தாகை
நிச்சயம்வற கலையுலரா நீர்மையது பலாசிலையு [னும
பொச்சைதரு குசைப்புலலும பொலிசமித்தும பூங்கல
பச்சைபட மிசைப்புலரா படர்சடையும பரபபுதலால.

இ - ள். அச்சம மிகும் இவன் இருப்பும் உணர்வும் மிக அணித்து ஆகை நிச்சயம் - (எனக்குப்) பயம மிகுதற்கேதுவாகிய இவருடைய சமாதியிருக்கையும் (அது நீங்கி) விழித்தலும் மிகச்சமீபத்தின நிகழ்வனவாதல உறுதியாகும்;—வறகலை உலரா நீர்மையது - (இவர் உடுத்த) மரவுரி (இன்னமும்) உலராத தன்மையையுடையது ஆதலினாலும்,—பலாசு இலையும் பொச்சை தரு குசைப் புல்லும் பொலி சமித்தும் பூங்கலனும்

மிசைப் பசலை படப் புலரா - பலாசவேயுங் காட்டிலுண்டா கிய தருக்களைப்புலலும மிருகங்க சமிததும திருப்பூசகூடையும் மேலிறபசசை கெட வாடாதிருககினறன ஆதலினாலும்,— பல சுடையும் பரப்புதலால - நீண்ட சடையை விரித்திருக கையினாலும். எ - று. (கக)

என செயவோ மிருவினைக ளினிவிடுமோ தவமெவையு முனசெயயுமுனிவாகளு முனிவாகளோ முனிவாகிற பினசெயவ திவனருளாற பெறுதுமெனக குமரனவன றனசெயயகழலிறைஞ்சிகைதொழுதுதனிநினறான.

இ - ள இனி என் செயவோம இருவினைகள் விடுமோ - இனி யாது செயவோம' (நாஞ செயத) இருவினைகளும் (நமமை)விட்டுப் போகுமோ'—தவம எவையும் முன் செயயும முனிவாகளும முனிவாகளோ - தவஙகளெலலாவறறையும நெடுஙகாலஞசெயயும முனிவாகளுங கோபிப்பார்களோ'— முனிவு ஆகில - (இவருககுக) கோபம உணடாயின்—பின செயவது இவன் அருளால பெறுதும என - பினபு அதனை நீககிககோடலையும் இவருடைய திருவருளினாலே பெறு வோம் என்று—குமரன அவனறன் செயய கழல இறைஞ சிக கைதொழுது தனி நினறான் - கௌசிககுமாரன அவவி யாககிரபாதமகாமுனிவருடைய சிவந்த திருவடிகளை நமஸக ரிததுக் கும்பிட்டுககொணடு (வேடன நீஙகத) தனித்து நின றா. எ - று. (கஎ)

புநதியினிற் பரபோகம புணாநதகன்று பெருஞானம வந்த ஞானி யதுகண்டு மருவுமவன் றனைநோககிச சிந்தையினு லருமுனிவன் செலகால மூனறினையு மநதமிலா வுணர்வைவிரித தாராயவா னுயினுன்.

இ - ள் அரு முனிவன் - பெரிய வியாக்கிரபாதமாமுனி வர்—புறத்தினில் பரபோகம் புணர்ந்து அகன்று - உள்ளத திலே (நிருவிகற்பககாட்சியாலாகிய) சிவபோகத்தைப் பொரு ந்தி நீங்கி,—பொது ஞானம வந்து அணுகி - சவிகற்பககாட் சியை வந்து பொருந்தி,—அது கண்டு - அது இடமாக யோகபபிரத்தியக்ஷத்தினாலே— மருவும அவனைநோக்கி- (தமது சந்நிதியிலே) பொருந்திய அந்தச்சிங்கவருமாவைப பார்த்து,—செல காலம மூன றினையும - நிகழாநின்ற (இறபபு எதிர்வு நிகழ்வு என்னும) மூனறுகாலங்களையும—சிந்தையி னுலே அந்தம இலா உணாவை விரித்து ஆராய்வான ஆயி னுன - (தமது) சித்தத்தினாலே முடிவில்லாத ஞானத்தை விரி த்து ஆராயவாராயினா எ - று (கஅ)

போனபல் காலத்தின பொலிவுகளு மினிப்புணர
மேனிகழுங் காலத்தின விரிவுகளுஞ் செலகின்ற
தானமலி காலத்தி னளவுகளு மாராய்ந்து
பானமைதருங கறபமிது பாதமமெனும பரிசுணர்ந்து.

இ - ள போன பல காலத்தின் பொலிவுகளும் - சென்ற பலகாலங்களின் நிகழசசிகளையும்—இனிப புணருமேல நிக ழும காலத்தின விரிவுகளும-இனிப பொருந்த மேலே வருங காலத்தின நிகழசசிகளையும்—செலகின்றது ஆன மலி காலத் தின் அளவுகளும் ஆராய்ந்து - நிகழ்கின்றதாகிய மிகுத்த காலத்தின் அளவுகளையும் ஆராய்ந்து,—பான்மை தரும் கற் பம் இது பாத்மம் எனும பரிசு உணர்ந்து -முறையே வரு கின்ற இந்தககறபம், பாத்மகறபம என்னுந்தன்மையை அறிந்து. எ - று. (கக)

அககால மணிகண்ட னுடலரு ளிபகாலு, மெக்கால மெனக்காலு, மெய்தியவிக் காலத்து, மிக்காலுந் தினைத்

தரைக்கு வேந்தாவான் வியன்கவுட், திக்கான்வெய்ய
யவனமரபிற் றிகழுமனுவாமெனத்தெளிந்து.

இ - ள் அக்காலம் மணிகண்டன் ஆடல் அருளிய காலம் எக்காலம் என்க காலம் எய்திய இக்காலத்து - அந்தப்பூதகாலத்திலே (தமக்கும் பதஞ்சலிமகாமுனிவருக்கும்) நீலகண்டராகிய சிவபெருமான் ஆனந்ததிருத்தந்தரிசிப்பித்தருளிய கற்பகாலம் எந்தக்கற்பகாலமோ என்று அறியாவண்ணம் நெடுங்காலஞ் செல்லப்பெற்ற இந்தக்கற்பத்திலே—மிக்கு ஆலும் திரைத் தரைக்கு வேந்து ஆவான வியன் கவுட திக்கான-மிக்கொலிக்கின்ற திரையையுடைய கடலினாலே சூழப்பட்ட பூமிக்கு அரசனுவான பெரிய கௌடதேசத்தான—வெய்ய வன மரபில திகழ் மனு ஆம எனத் தெளிந்து - சூரியவமிசத்தில விளங்குகின்ற ஐந்தாமனு என்றறிந்து. எ - று (௬0)

மற்றவன்முப் புதலவருள ரனனவரின முனவந்த
வெற்றிமிகுங் குமரனிவ னெனவிளங்கி விழிகுளிரக
கொற்றவனசேயெதிரினறுகுவித்தகரந்துடன நிங்கச
செற்றமின்மாமுனிமகிழ்ந்து சிங்கவன்மனெனமுன

இ - ள் மற்றவன் முப்புதலவர் உளார - அந்தமனுவுக்கு மூன்றுகுமாரர்கள் உண்டு,—அன்னவரின் முன் வந்த வெற்றி மிகும் குமரன இவன - அவர்களுள்ளே முன் பிறந்த வெற்றி மிக்க குமாரன இவன்—என விளங்கி-என்று தெளிந்து,—விழி குளிர -(தமமுடைய) கண்கள் குளிருமவண்ணம—கொற்றவன் சேய எதிர் குவித்த கரத்துடன நின்று நங்க -கௌடேசகுமாரர் (தமது) சந்நிதியிலே குவித்தகையோடு நின்று நங்க,—செற்றம் இல் மா முனி மகிழ்ந்து சிங்கவன்மனே என்றான் - கோபமில்லாத பெரிய வியாக்கி

ரபாதமகாமுனிவா திருவுளமகிழ்ந்து சிங்கவருமமேர என்
றா. எ- று. (சக)

அடியனே னென்றஞசி யாராத காதலுட, னெடிது
விழுந திறைஞ்சிவிழி நீாததும்ப நின்றவனைச, சடிலமு
டித திருமுனிமுனனழைததிருததித தனிவந்த,படிதெ
ளியும படியெமகருப பகாவாயென றருளிசெயதான

இ - ள அஞசி அடியனேன எனறு-பயபபட்டு அடியேன
அடியேன எனறு சொல்லிககொணடு—ஆராத காதலுடன
நெடிது விழுநது இறைஞசி - தெவிட்டாத ஆசையுடனே
நீள விழுநது நமஸ்கரிதது—விழி நீா ததும்ப நின்றவனை -
கணணீா பெருக நினற சிஙகவருமாவை—சடில முடித திரு
முனி முன அழைதது இருததி - சடாமுடியையுடைய வியா
க்கிரபாதமகாமுனிவா (தமது) திருமுன் அழைததிருததி,—
தனி வநத படி தெளியுமபடி எமககுப் பகாவாய எனறு அரு
ளசெயதான - நீ தனியே வநத தனமையை (நாம்) அறியும
படி நமககுச் சொலவாயாக எனறருளிசசெயதாா எ - று. ()

அன்னவனுந தொழுதடியே னுசில்கவு டேசமனு,
வென்னுமவன மைநதனெனக் கெமபியரு மிருவருளா,
நினனுடைய திருவருளா னீளபிறவிச சிறைநீஙகிப,
பொனனடிசோ தவமியுறறப போநதனனயா னெனப
புகன்றுள.

இ - ள். அன்னவனும் தொழுது - அந்தசிங்கவருமாவும்
வணங்கி,—அடியேன ஆசு இல கவுடேசமனு என்னுமவன்
மைந்தன - அடியேன் குறறமிலலாத கௌடேசமனுவென்
பானுடைய பிளளை,—எனக்கு எமபியரும் இருவா உளர் -
எனக்குத தமபிமாரும இருவருளர்,—யான் - நான்,—நின்னு
டைய திருவருளால - உமது திருவருளினலே—நீள் பிறவிச

சிறை நீங்கிப் பொன் அடி சேர் தவம் இயற்றப் போந்தனன் - (அநாதியாகப்)நீட்டித்து வருகின்ற பிறவிச்சிறையினின்று நீங்கி (சிவபெருமானுடைய) பொன்போலும் திருவடியைச் சேரத் தக்க தவத்தைச் செய்ய வந்தேன் — எனப் புகன்றான் - என்று விண்ணப்பஞ்செய்தான். எ - று. (சங)

மறைமுனிவ னதுகேட்டு மன்னுமனு வழிசெலுத்து
முறையுனதா யவனுடல முதிர்ந்ததுமா யிருந்தமையாற்
பெறலரிய வரசாளும் பேறுபெற லாயிருக்க
நிறைதவநீ புரிவனெனு நினைவகற்றா தெனவுரைத்தான்.

இ - ள். மறை முனிவன் அது கேட்டு - வேதத்தையறிந்த வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் அதைக் கேட்டு,— மன்னும் மனு வழி செலுத்தும் முறை உனது ஆய - நிலைபெற்ற மனுவழியிலே செங்கோல் செலுத்தும் முறைமை உன்னுடையதாயும்— அவன் உடலம் முதிர்ந்ததும் ஆய இருந்தமையால் - அவனுடைய சரீரம் வார்த்தகமுடையதாயும் இருந்ததனால்— பெறல் அரிய அரசு ஆளும் பேறு பெறல் ஆய் இருக்க-(யாவராலும்) பெறுதற்கரிய அரசாளும் பேறு பெறற்பாலதாயிருக்க— நீ நிறை தவம் புரிவன் எனும் நினைவு அகற்றாது என உரைத்தான் - நீ நிறைந்த தவத்தைச் செய்வேன் என்று எண்ணுமெண்ணந் தகாது என்றருளிச்செய்தார். எ - று. (சச)

அரசாளு முருவல்ல வதிலாசை யினியில்லை
விரைசாருநெறிடைமனுமேன்மேலினனேலமபியாக
டரைசால நடத்தியிட்டத் தகுவாடி யேனுமொருக்
கரைசாரும படியமுகாரக்கடைக் கணளித்தருளென்றான்

இ - ள். அரசு ஆளும் உரு அல்ல - என் வடிவு (குறமுடையதாதலினால்) அரசாளுதற்குரிய வடிவன்று,—இனி

அதில் ஆசை இல்லை - (ஆதலினால்) இனி இதிலே ஆசையி லலை,—விரை சாரும தொடை மனு மேல மேவிற்றேனல - மணம்பொருந்திய மாலையையணிந்த மனுவானவர் சுவர்கக த்தை அடைந்தாராயின்—எம்பியாகள தரை சால நடத்தியி டதத தகுவா - என்னுடைய தமபிமார்கள் பூமியை (முன்னை யினும) மிக ஆளததககவர்கள்,—அடியேனும ஒரு கரை சாரும படி - அடியேனும ஒப்பிலலாத முத்திககரையை அடையுமபொருட்டு—அழகு ஆர கடைககண அளிததருள எனறான - அழகு நிறைநத கடைககணணைத தநதருளும என்று விண்ணப்பஞ்செயதாா எ - று. (சரு)

இனபாரக கேட்டிவனற னெழிற்குறைறதீா வுறிலா சாம,வன்பாரம பொறுததறகு மனமுடையான் போன றிருநதான, பொனபாவுய பொதுமேவும புனிதனருள புரிநதனனே, லனபாரும பணிக்குநமக காளாவா னெ னவுணாநது.

இ - ள், இன்பு ஆர்க கேட்டு - (வியாககிரபாதமகாமுனி வா அதனை) மகிழ்சசி நிறையக கேட்டு,—இவன் தன் எழிற் குறை தீாவுறில அரசு ஆம் வன் பாரம் பொறுத்தற்கு மனம உடையான் போன்று இருந்தான் - இவன தன்னுடைய வடி விற்குறறநீஙகினால் இராசசியமாகிய வலிய பாரதகைத் தாங குதற்கு மனமுடையவன்போன்றிருந்தான்,—பொன் பாவும் பொது மேவும் புனிதன அருள் புரிநதனனேல - பொன் னொளி பரவிய சபையிலே பொருந்திய சுததராகிய சிவபெரு மான் திருவருள் செய்தாராயின்—அன்பு ஆரும் பணிக்கு நம ககு ஆள ஆவான் என உணர்நது - பததி மிக்க திருப்பணியி னபொருட்டு நமககாளாவான் என்றறிந்து. எ - று. (சசு)

வருமளவு மில்லென்று மற்றவனைக் கரைநிறுத்தித திருமலியும பதஞ்சலிபாற் சென்றவனுக் கிவன்வரவு

பரிவினுட னுண்ரசெய்து பைம்பொனணி மணிமன்றிற
கருணைநடாங தொழுதறகுக காலமுமா யுளபுககார்

இ - ள் வருமளவும் நில என்று மறறவனைக கரை நிறு த்தி (தாம்) வருமவரையும் (இஙகே) நிறபாயாக என்று அசசிஙகவருமரவைக கரையிலே நிறுததி,—திரு மலியும் பதஞசலிபால சென்று - அருட்செல்வநிறைந்த பதஞ்சலிமகாமுனிவரிடத்தே போய்,—அவனுககு இவன் வரவு பரிவினுடன் உரை செயது-அவருககு இரசசிஙகவருமாவினுடைய வரவை அன்போடு சொலலி,—பைம் பொன் அணி மணி மன்றில-(இருவரும கூடி வந்து)பசுமையாகிய பொன் விளங்கும் அழகிய சபையின் வாயிலிலே நின்று—கருணை நடம் தொழுதற்குக் காலமும் ஆய் உள புககா-காருணணிய நிருததத்தைத் தொழுதற்குக காலம வர உளளே புகுந்தார்கள் எ - று. ()

பெருக்குவினை வலியார்கொல் பிழைப்பார்முன்
பிழைப்பான, கருக்குழிவெஞ் சிறைநீங்கக கடைகக
ணளித தருளாதே,யிருக்குமொழி முனியகன்று னினி
யெஙகே யெனநொநது,திருககுளத்தின கரைநினறுன
சிஙகவருமன்றிகைத்து.

இ - ள் சிஙகவருமன் - சிங்கவருமாவானவர்—பெருககு வினை வலி யார் கொல பிழைப்பார் - (ஒருவினையை நுகருமபோது பலவினைகளைப்) பெருகசசெய்யும வினையின் வலிககு யாவர் தப்புவர்—முன் பிழைப்பு ஆன கருக் குழி வெஞ் சிறை நீஙக - முன்பு செயத வினையாலாகிய பிறவிககுழிப்பட கொடுஞ்சிறை நீங்கும்பொருட்டு—இருக்கு மொழி முனி கடைக்கண அளித்து அருளாதே அகன்றுன் - வேதவாகிய த்தையறிந்த மகாமுனிவர் கடைக்கணணைத் தந்தருளாது

எழுந்தருளிவிட்டார்,—இனி எங்கே என நொந்து - இனி (உயவு) எங்கே என்று துக்கமுற்று,—திருக்குளத்தின் கரை திகைத்து நின்றான் - திருக்குளத்தின்கரையிலே மயங்கி நின்றார் எ - று. (சஅ)

நடந்தொழவந் துள்புகுந்த நன்முனிவ ரிறைவனுக்கு
மடங்கலென நிகழ்மன்னன் மைந்தன்வர வுரைசெய்தா
லடங்கலரு மருடருமோ முனிந்திடுமோ வென்றஞ்சி
முடிந்தபடி முடிகவென்று துணிந்தனராய் முன்றொழுது

இ - ள். நடம் தொழ வந்து உள் புகுந்த நல் முனிவர் - திருநிருத்தத்தை வணங்க வந்து உள்ளே புகுந்த நல்ல முனிவர்கள்—மடங்கல் என நிகழ் மன்னன் மைந்தன் வரவு இறைவனுக்கு உரைசெய்தால் - சிங்கம்போல விளங்குகின்ற கௌடேசகுமாரனுடைய வரவை எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தால்—அடங்கல் அரும் அருள் தருமோ முனிந்திடுமோ என்று அஞ்சி - அடங்காத திருவருளைத் தந்தருள்வாரோ கோபித்தருள்வாரோ என்று பயப்பட்டு,—முடிந்த படி முடிக எனத் துணிந்தனர் ஆய்-முடிந்த பிரகாரம் முடிக என்று துணிந்தவர்களாய்,—முன் தொழுது - சந்நிதியிலே நமஸ்கரித்து. எ - று. (சகூ)

காலமறிந் தருமுனிவர் கருணையனே கவுடேசன்
பாலனணைந் தனனுடலிற் பழுதகற்றிப் பரதஞ்செய்
கோலமவ னெனக்கருளி யடிமைகொள வேண்டுமென
மேலவனை யிடம்பார்த்து விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.

இ - ள். அரு முனிவர் காலம் அறிந்து - பெரிய முனிவர்கள் சமயமறிந்து,—கருணையனே கவுடேசன் பாலன் அணைந்தனன் - காருண்ணியத்தையுடைய எம்பெருமானே கௌ

டேசகுமாரன் (இங்கே) வந்தான்,—உடலில் பழுது அகற்றி- (அவனுடைய) சரீரத்திலுள்ள குற்றத்தை நீக்கி—பரதம் செய் கோலம் அவன்றனக்கு அருளி அடிமை கொள வேண்டும் என - திருநிருத்தஞ்செய்தருளும் திருக்கோலத்தை அவனுக்குப் புலப்படுத்தி அடிமைகொண்டருளவேண்டும் என்று—மேலவனை இடம் பார்த்து விண்ணப்பம் செய்தார்கள்-(யாவருக்கும்) மேலாகிய சிவபெருமானுக்குப் பக்கம் பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் எ - று. (ருo)

தெண்டிரைசேர் சடையாருந் திருவுள்ள மகிழ்ந்தருளி
முண்டகவா வியிற்புக்கு மூழ்கமொழிந் தவனைமுனீர்
கொண்டுவருக் கெனவருளுங் குலவுதிரு வருள்கேளா
வண்டர்தொழுங் கணநாத ரருளிப்பா டென்றார்கள்.

தெ - ள் தெள் திரை சேர் சடையாரும் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்தருளி - தெளிவாகிய நதி பொருந்திய சடையையுடைய சிவபெருமானும் திருவுளமகிழ்ந்தருளி,—நீர் அவனை முண்டக வாவியில் புக்கு மூழ்க மொழிந்து முன் கொண்டு வருக என- நீங்கள் அவனைப் பொற்றாமரைவாவியிலே புகுந்து ஸ்நானம் பண்ணச்சொல்லி நமது சந்நிதியில் அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள் என்று—அருளும் குலவு திருவருள் கேளா - அருளிச்செய்து விளங்குகின்ற திருவருளைக் கேட்டு,—அண்டர் தொழும் கணநாதர் அருளிப்பாடு என்றார்கள் - தேவர்கள் வணங்குங்கணநாதர்கள் அருளிப்பாடு என்று சொன்னார்கள். எ - று. (ருக)

அங்கருளிப் பாடியம்ப ரருமுனிவர் கடிதணைந்து
சிங்கவன்மா வுனக்கினபத் திருநடம் புரிந்தருள
வெங்கள்பிரா னருள்செய்தானெய்துகவென் றவனையெ
ழிற், பங்கயப்பூந்தடமதனிற்படிகவெனவுரைசெய்தார்

இ - ள். அங்கு அருளிப்பாடியரோடு அரு முனிவர் கடிது அணைந்து - அவ்விடத்தே அருளிப்பாடியர்களுடனே பெரிய முனிவர்கள் சடிதியிற்சோந்து,—சிங்கவன்மா உனக்குத் திருநத்தனபநடம் புரிந்தருள-சிங்கவன்மனே உனக்குத் திருநதமுறற ஆனந்தத்திருநத்தத்தைத் தரிசிப்பித்தருளும்பொருட்டு— எங்கள் பிரான் அருள்செய்தான் எய்துக என்று - எமபெருமானூர் அருளிச்செய்தார் வருவாயாக என்று சொல்லி,— அவனை எழில் பங்கயப் பூந் தடமதனில் படிக என உரைசெய்தார் - அவரை அழகையுடைய பொற்றாமரைப்பூவாவியிலே ஸ்நானம்பண்ணுவாயாக என்று பணித்தார்கள். எ-று.

அருளதனூற்றடமபடிப்ப மவனகடன்மே லருக்கனென
விரவுபசுங் கானடைந்த மேருகிரி யெனவிளங்கி
யிரணியமா முருவாகி யெழுந்ததுகண டதிசயித்துப்
பரவியது பெயராக யாவாகளும பயிலவித்தார்.

இ - ள் அருளதனூல் தடம் படியும் அவன் - திருவருளினலே, சிவகங்கையிலே ஸநானமபண்ணிய - அசசிங்கவருமா—கடன்மேல அருக்கன் என - கடனமேல உதிக்குஞ் சூரியன்போலவும்—விரவு பசுங் கான் அடைந்த மேருகிரி என விளங்கி - பொருந்திய பசுமையாகிய காடு சூழ்ந்த மேருமலைபோலவும பிரகாசித்து—இரணியம ஆம் உரு ஆகி எழுந்தது கண்டு - பொன்வடிவமாகி எழுந்தமையைக் கண்டு,— யாவாகளும் அதிசயித்துப் பரவி அது பெயர் ஆகப் பயிலவித்தார் - யாவாகளும் ஆச்சரியப்பட்டுப் புகழ்ந்து அதுவே பெயர்ககாரணமாக (இரணியவன்மா என்னும் பெயரை)இட்டார்கள். எ-று. (௬௩)

மல்குபுலிக் கான்முனிவன் மற்றவன்றன் வலச்செவியி
னல்குதிரு வெழுத்தஞ்சு நவினறவனைக் கொடுபோந்து

பல்குப்புகழ்த் திருச்சிற்றம் பலமுன்பு பணிவித்தான
செல்வனுமங் கவன்காணத்திருந்துநடந்தெரிவித்தான்.

இ - ள் மல்கு புலிக்கால முனிவன - (கருணை) நிறைந்த வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர—மற்றவனறன் வலச்செவியில - அவ்விரணியவன்மாவுடைய வலக்காதிலே—நலகு திரு எழுத்து அஞ்சும் நவின்று - (முத்தியைக) கொடுக்கும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைத உபதேசித்து,—அவனைக கொணடு போந்து - அவனை அழைத்துக்கொணடு போய,—பலகு புகழ்த திருச்சிற்றம்பல முன்பு பணிவித்தான் - பெருகுகின்ற கீர்த்தியையுடைய திருச்சிற்றம்பலத்துக்கு முன்னே நமஸ்கரிப்பித்தார்,—செல்வனும அங்கு அவன் காணத் திருந்து நடம் தெரிவித்தான்-சிவபெருமானும் அங்கே அவ்விரணியவன்மாக காணும்படி திருத்தமுற்ற திருநிருத்தத்தைப புலப்படுத்தியருளினார். எ - று. ()

திருநடமுன் றெரிபொழுதிற் றிறலரசன் புளகமுட
னருவியிரு விழிபொழிய வானந்த பரவசனாய்
யுருகியுளா மிகத்துளங்கி யுரைகுழறி விதிர்விதிர்த்துக்
கரகமலஞ் சிரமுகிழ்ப்பக் காசினியின்மிசைவீழ்ந்தான.

இ - ள். திரு நடம் முன் தெரி பொழுதில் - ஆனந்ததிருநிருத்தம முன்னே தெரிந்தபொழுது,—திறல அரசன் - வலியையுடைய இரணியவன்மா—புளகமுடன இருவிழி அருவி பொழிய ஆனந்தபரவசன் ஆய் - புளகத்துடனே இரண்டு கண்களினின்றும் அருவி சொரிய ஆனந்தபரவசராகி,—உளம் உருகி மிகத் துளங்கி - மனமுருகி மிகவஞ்சி—உரை குழறி விதிர்விதிர்த்து - வாக்குத் தழுதழுத்து நடுநடுங்கி—கரகமலம சிரம் முகிழ்ப்பக் காசினியின் மிசை வீழ்ந்தான் - கைகளா

கிய தாமரைமலர்கள் சென்னியிலே குவியப் பூமியின்மேல் விழுந்தார். எ - று (ருரு)

வேறு.

மாண்டரு மனங்க ரைந்து மணமிசை விழுந்தி றைஞ்சி, நீண்டசெஞ் சடையாய போற்றி நின்மலா போற்றி துன்ப, மீண்டுகொண் டுயிரு மாயா வுடலையும் வேத கஞ்செய, தாண்டவங் கண்ணே போற்றி யண்ணலே போற்றி போற்றி.

இ - ள். மாண தரு மனம் கரைந்து மண் மிசை வீழ்ந்து இறைஞ்சி - மாட்சிமை தக்க மனமுருகிப் பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து,—நீண்ட செஞ்சடையாய போற்றி - நீண்ட சிவந்த சடையை உடையவரே காத்தருளும—நின்மலா போற்றி - மலமில்லாதவரே காத்தருளும்—துன்பம் மீண்டு கொண்டு உயிரும மாயா உடலையும் வேதகம் செய்து ஆண்ட அங்கணனே போற்றி - துன்பச்சிறையினின்று மீட்டுக்கொண்டு அடியேனுடைய ஆன்மாவையும் மாயாகாரியமாகிய சரீரத்தையும் வேறுபடுத்தி ஆட்கொண்டருளிய அருட்கண்ணரே, காத்தருளும்—அண்ணலே போற்றி போற்றி - பெருமையிற் சிறந்தவரே காத்தருளும் காத்தருளும் எ - று.

ஆன்மாவுக்குப் பசுத்துவத்தைச் நீக்கிச் சிவத்துவத்தையும் சரீரத்திற்குச் சிங்கநிறத்தை நீக்கிப் பொன்னிறத்தையுங் கொடுத்தருளினமையால், உயிரு மாயாவுடலையும் வேதகஞ் செய்தாண்ட என்றார். (ருசு)

அடவியிற்பிறந்துதுன்பாராக்கைகொண்டுழன்றுவீழக் கடவிய வென்னை மீட்டின் னருணைவெள் ளத்த முத்தித் திட்மிகு மறைகள காணுத் திகழ்திரு மன்று ளாடு நடமிலை காட்டி யாண்ட நாதனே போற்றி போற்றி.

இ-ள். அடவியில பிறந்து - வனத்திலே பிறந்து—துன்பு ஆர ஆக்கை கொண்டு உழன்று - துன்பம்நிறைந்த சரீரத்தைப் பொருந்தி அலைந்து திரிந்து—வீழ்க கடவிய என்னை-(அதோகதியில) வீழ்ககடவேனுகிய சிறியேனை—மீட்டு உன கருணை வெள்ளத்து அழுத்தி - மீட்டு உமமுடைய காருணணியசாகரத்தில அழுத்தி—கிடம மிகு மறைகள தாளுத் திகழ திருமனறுள் ஆடும் நடநிலை காட்டி - உறுதி மிகுந்த வேதங்களுங்காணுத விளங்குகின்ற திருசசபையிலே நடிககும திருநிருத்தத்தின்து உணமையைத தரிசிப்பித்து—ஆணட நாதனே போற்றி போற்றி - ஆட்கொணடருளிய நாயகரே காத்தருளும் காத்தருளும் எ - று. (நஎ)

முனபருந தவங்கள செய்தேன் முயங்கிய புயங்கங் காணப, பின்பருந தவத்தோ ரொத்தேன பிறங்கிடைக கிடந்த கால, மெனபணி கொளவா யெனனை யினிப பணி கொளவா யீறி, லன்பருள் செயவா யெனறென் றடியிணை தொழுது வீழ்ந்தான.

இ - ள். என்பு அணி கொள்வாய் - எலும்பை ஆபரணமாக கொணடருளும் எமபெருமானே,—முயஙகிய புயங்கம் காண முன்பு அருந்தவஙகள் செயதேன் - (நீர்) பொருந்திய புயங்கநிருத்தத்தைத் தரிசிககும்பொருட்டுப் பூதகாலத்திலே அரிய தவஙகளைப் பணணினேன்,—பின்பு பிறஙகு இடைக் கிடந்த காலம் அருந தவத்தோர் ஒத்தேன் - பின்பு விளங்காநின்ற நடுநின்ற இவ்வர்த்தமானகாலததிலே (திருத்தானந்தப் பேற்றினுல்)இவ்வரியமுனிவாகளையொத்தேன்,—இனி என்னைப் பணி கொள்வாய் - இனிப் பவிஷியகாலத்திலே தமியேனைத் தொண்டுகொணடருளும்,—ஈறு இல் அன்பு அருள் செய்வாய் என்று என்று - முடிவில்லாத அன்பைத் தந்தரு

ளும் என்றென்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—"இணை" அடி
தொழுது வீழ்ந்தான் - இரண்டுதிருவடிகளையும் நமஸ்கரித்து
விழுந்தான். எ - று. (௫அ)

இவ்வகை புகழ வெந்தை யிரணிய வன்ம வன்பின்
மெய்வகை யுவந்தோ மிந்த வியாக்கிர பாத னுக்கும்
பைவளர் பதஞ்சலிக்கு மெமக்கு மவர்க்கும் வாய்த்த
செய்கவென் றருளிச் செய்தான் றேவர்கடேவர்தேவன்.

இ-ள். இவ்வகை புகழ-இந்தப்பிரகாரந்துதிக்க,—எந்தை-
எமமுடைய பிதாவும்—தேவர்கள் தேவதேவன் - தேவதேவ
ர்க்குந் தேவருமாகிய சிவபெருமான்—இரணியவன்ம அன்
பின் மெய்வகை உவந்தோம - இரணியவன்மனே உன்னு
டைய அன்பினது மெய்மைக்கு மகிழ்ந்தோம்,—இந்த வியா
க்கிரபாதனுக்கும் - இந்தவியாக்கிரபாதமுனிவனுக்கும்—பை
வளர் பதஞ்சலிக்கும் - படம் விரிந்த பதஞ்சலிமுனிவனுக்
கும்—எமக்கும்- நமக்கும்—அவர்க்கும் - மூவாயிரமுனிவர்கட்
கும—வாய்த்த பணி செய்க என்று அருளிச்செய்தான் - மேலா
கிய தொண்டு செய்வாயாக என்று அருளிச்செய்தார். எ - று.

ஆதிநா யகன ளித்த வருடலை மேற்கொண் டாடித்
தீதிலாக் கோயிலகாலஞ்சேவித்துத் திருமுன்பேற்றிக்
காதலால வணங்கி யேத்திக் கருமூல கார ணனபாற்
கோதிலா முனிமு கிழ்ந்து கூறுகின்றான் குமரனேமம்.

இ - ள். கோது இலா முனி குமரனேம் மகிழ்ந்து- குற்ற
மிலலாத வியாக்கிரபாதமாமுனிவர் இரணியவன்மனோடுமே
மகிழ்ந்து,—ஆதி நாயகன் அளித்த அருள் தலைமேற்கொண்டு
ஆடி - சிவபெருமான் அருளிச்செய்த திருவருளைச் சிரமேற்

கொண்டெடுத்தாடி,—இந்த இலாக் கோயில் காலம் சேவித்து தத்திருமுன் போற்றி - குற்றமில்லாத திருககோயிலிலே அக காலஞசேவைசெயது சநநிதியிலே தோததிரம்பணணி,— காதலால வணஙகி ஏத்தி-அனபினாலே வணஙகித துதிதது,— கரு மூல காரணன் பால குறுகினன் - (பிரபஞசமெலலாவற றிறகும) பிறப்பிடமாகிய ஸ்ரீமூலட்டானேசுரா சநநிதியை அடைநதாா. எ - று. (கூ0)

இரணிய வனம நாமுன னிறைஞ்சிய வீங்கை யிங்காற
றிருநடங்காணபுபெறறோமெனறவனறனககுசசெபபி
மருமலா தூவு விதது வளாபுலிச சுரநது மனனு [ன
மொருவன திருதாள போறறி யுறவுறவிறைஞசுவிததா

இ - ள். இரணியவன்ம நாம் முன இறைஞ்சியது ஈஙகை- இரணியவன்மனே நாம் முன் வழிபடடது இநதசசிவலிஙகப் பெருமானை,—ஈஙகால திரு நடம காணப பெறறோம் - இநத ப்பெருமானாலே திருநிருததந தரிசிககபபெறறோம,—எனறு அவன்றனக்குச் செப்பி - எனறு அவ்விரணியவன்மாவுககு அருளிசசெயது,—மரு மலா தூவுவிதது - மணத்தையுடைய புட்பஙகளைச சொரிவிதது,—வளர் புலீசசுரநது மனனும ஒரு வனது இருதாள் - உயாநத திருப்புலீசசுரததில எழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபெருமானுடைய இரணடு திருவடிகளையும— உறவு உறப் போற்றி இறைஞசுவிததான் - அன்பு பொருந்தத துதித்து நமஸ்கரிப்பித்தாா எ - று. (கூக)

ஆதியைப் பதஞ்ச லிக்காமணணலையாசசித்தற்குப[து
போதுக வென்று கொண்டுபேயப்பணிவித்துபபோந
காதலி னிற்பு குந்து கருதுப மன்னி யன்பின் [ன.
பேதைநீ பெருது பெற்றபிள்ளைகைக்கொள்கவென்று

இ - ள். ஆதியைப் பதஞ்சலிக்கு ஆம் அன்னை அர்ச்சித்தற்குப் போதுக என்று - (எல்லார்க்கும்) முதல்வராகிய திருவனந்தேசுரரை அருச்சித்தற்கு வா என்று—கொண்டு போயப் பணிவித்து - அழைத்துக்கொண்டு போய் நமஸ்கரிப்பித்து,—போந்து காதலின் இற புகுந்து-(மீண்டு)வந்து அன்பினோடு பாணசாலையினுள்ளே புகுந்து,—பேதை நீ கருது உபமன்னியன் பின் பெறுது பெறற பிள்ளை கைக்கொள்க என்றுன - தம்மனைவியை நோக்கிச) சத்தியே, நீ கருதப்படுகின்ற உபமன்னியனுக்குப் பின்பு பெறுது பெறற இப்பிள்ளையைக் கைக்கொள்ளக்கடவாய் என்றார். எ - று. (கூஉ)

என்றவனருளக் கேட்ட விரணிய வனமன்னெனனும்
வென்றிகொள குமரனன்னேவியனமலாப்பாதமேத்தப்
பின்றிகழ் சடையானமம பேசுநாட பிறந்த நாளா [ள்.
மன்றுளா ரெமக்களித்தமணியென மகவைக்கொண்டா

இ - ள். என்று அவன் அருளக் கேட்ட இரணியவனமன்னெனனும் வென்றி கொள குமரன் - என்று அவ்வியாக்கிரபாதமாமுனிவர் அருளிச்செய்யக் கேட்ட இரணியவனமென்னும் வெற்றி பொருந்திய குமாரா—அன்னை வியன் மலாப்பாதம் ஏத்த - மாதாவுடைய பெரிய செந்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கித் துதிக்க,—பின் திகழ் சடையான் நாமம் பேசு நாள் பிறந்த நாளா - பின்னே (தாழ்ந்து) விளங்குகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானது ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்த நாளே பிறந்த நாளாகக் கொண்டு—மன்று உளார் எமக்கு அளித்த மணி என மகவைக் கொண்டாள் - சபாநாயகர் எமக்குத் தந்தருளிய இரத்தினம் என்று அப்பிள்ளையைக் கைக்கொண்டாள். எ - று. (கூகூ)

அநதமி லின்பு மெயுதி யரசிளங் குமர னன்பான
மைநதனுய வாழு நாளின மறைமுனி கருணை யாலே
புநதிபா லுவநதி ருநது புதலவனை யழைதகி ருதநிச
சிநதையா ருபதே சஙக ளருளினுற செபப லுறறுன.

இ - ள அரசு இளஙகுமரன் - இளமையாகிய இராசகுமா
ரா - அநதமில இனபம எயதி-அளவிலலாத இனபததைப
பொருநதி,—அனபால மைநதன் ஆய வாழும நாளில - (பிதா
வும மாதாவும தமமேல வைதத) அனபினுலே பிளளையாய
வாழு நாளிலே,—மறை முனி கருணையாலே புநதியால
உவநது இருநது - வேததததையறிநத வியாககிரபாதமுனிவா
கிருபையினுலே மனமகிழநதிருநது,—புதலவனை அழைதது
இருநதி - பிளளையை அழைதது இருநதி,—சிநதை ஆர் உப
தேசஙகள அருளினுல செப்பல உறறுன - திருவுளததிலே
பொருநதிய உபதேசஙகளைக கருணையினுலே சொலவாராயி
ஞர் எ - று. (௬௭)

வாககொடு மனமி றநத மனனவ னெங்குமாகி, நீக
கற நிறைநதா னேனு நிகழதரா ததனுன முததி,போக
கெளி தலல வெனறப புனிதனே புநதி செயதெம,பாக
கிய வகையா லெணணில பதிமிகுமபாரிலவைநதான

இ - ள. வாக்கொடு மனம் இறநத மன்னவன் - வாககை
யும மனசையுஙகடநத சிவபெருமான்—எஙகும ஆகி நீககு
அற நிறைந்தானேனும - பிரபஞ்சம எஙகுமாகி நீககமற வியா
பித்து நின்ருராயினும்,—நிகழதராது - (அவ்வுணமை ஒருவ
ருககும) விளஙகாது,—அதனுல முத்தி போககு எளிது அலல
என்று - ஆதலினுலே முததியிறபோதல் எளிதன்று என்று—
அப் புனிதனே புத்தி செய்து - அநதச் சுததராகிய சிவபெரு
மானே திருவுளங்கொண்டு—எம பாககியவகையால எண

இல பதி மிரும பாரில் வைததான் - எம்முடைய புண்ணிய வகையினாலே எண்ணிலலாத திருப்பதிகளை அகன்ற பூமியில வைததருளினா. எ - று. (௬௫)

பதிக ளெண்ணில வுணடென் றுபகா தருமவற்றுளா
கதிதர வறுபத் தெட்டாங் கற்பித மான தானத [வால
திதமலி தொகையி லோரா றேறுமா ரூம் வற்று
ளதிகமா மாரூா காசி யமபல மெனரு ரனறே

இ - ள். பதிகள் எண இல உணடு என்று பகர்தரும-புண ணியதலஙகள் எணணிலலாதன உணடென்று (நூலகள) சொலலும,—அவற்றுள அணணல கதி தரக கற்பிதம ஆன அறுபதெட்டு ஆம-அவைகளுள்ளே சிவபெருமானாலே முத தியைக கொடுக்குமபடி கறபிக்கப்பட்டனவாகிய தலங்கள அறுபத்தெட்டாகும்;—தானதது இதம் மலி தொகையில ஓராறு ஏறும் - அநதததலஙகளினுடைய உரிமை மிகக தொகையிலே ஆறுதலம விசேடமாகும்,—ஆறு ஆம் அவற றுள ஆரூர் காசி அம்பலம் அதிகம ஆம எனறா - ஆறாகிய அவைகளுள்ளே திருவாரூா காசி சிதமபரம் என்னும மூன றும் விசேடமாகும என்று பெரியோாகள கூறினார்கள். எ-று

மெய்மைநற சரியை பததி விளங்கிய ஞான மேலா,
வெம்மையொபபவாககுமுததி யிறையிலி யாக விட்ட,
மும்மை நற்பதிக டம்மின முளைததவர் முடிந்தோா
மூவாச, செமமலாக கழல கணடோாகள சிவததினைச
சோவரன்றே.

இ - ள். மெய்மை நற்சரியை பத்தி விளங்கிய ஞானம் மேலார் எம்மை ஒப்பவர்க்கு - மெய்மையாகிய நல்ல சரியையு

யையும் கிரியையையும் (யோகத்தையும்) விளங்கிய ஞானத்தையும் பொருந்தாத எம்போலவர்களுக்கு—இறை இலி ஆக்குமுத்தி இடம்-சிவம (வேறாய் நிற்றல்) இல்லாததாகச சாயுச்சியமுத்தியைக கொடுத்தருளும்—நல மும்மைப பதிகள் தம்மில் நலலமூன்று திருப்பதிகளுள்ளும்—மூள்ந்தவா-(திருவாரூரிலே) பிறந்தவர்களும—முடிந்தோர-(காசியிலே) இறந்தவர்களும—மூவாச செம மலாக கழல கணடோர்கள-(சிதம்பரத்திலே) அழியாத செந்தாமரைமலாபோலும் திருவடிகளைத தரிசித்தவர்களும—சிவத்தினைச சோவா-சிவத்தை அடைவார்கள் எ-று (௬௭)

பிறந்தில மாரூ ரன்னிற பேசிய் காசி மேவி
யிறந்தில மிரண்டு முத்தி யினபமும பினப தாநா
முறைந்திடுந திலலை ஞான யோகமா தான மாழாறு
செறிந்தடி காணச் சீவன முத்தராயத திரியலாமே.

இ-ள் ஆரூரன்னில பிறந்திலம்-திருவாரூரிலே பிறந்தேமிலலை,—பேசிய காசி மேவி இறந்திலம்-செல்லப்பட்ட காசியிலே போய் மரித்தேமிலலை,—இரண்டு முத்தி இனபமும் பினபது ஆம-(சனனமரணங்களாலாகும்) இவவிரண்டு முத்தியினபங்களும (பெற விரும்பின இப்போது சித்திப்பன வலல ஒருகாலத்தின) பினபு சித்திப்பனவாம்,—நாம உறைந்திடும திலலை ஞானயோகம ஆ தானம ஆம-நாம வசிக்கின்ற திலலைவனம ஞானயோகம பொருந்திய தலமாம;—செறிந்து அடி காணச சீவன முத்தா ஆயத திரியலாம-(இதனகணணே) பொருந்தித திருவடியைத தரிசிக்கச் சீவனமுத்தாகளாய்த திரியலாம். எ-று. (௬௮)

அரிவையூ ரழிவி லூரென றலகிலால பரவ மேருத்
திருவிலூ ரிரதத் தேநதுஞ் செம்மையானம்மையாளும

பரிவிலூர் புலிபோனல்கிப் பருமைசெய் பெருமையாலே
பிரிவிலூர் தனியூ ரெமதூர் பெரும்பற்றப் புலியூராகும்.

இ - ள். அரிவை ஊர் அழிவு இல் ஊர் என்று அலகு இல நூல் பரவ - சிவசத்திவடிவாகிய ஊர் அழிவில்லாதி ஊர் என்று எண்ணில்லாத சாத்திரங்கள் புகழ,—மேருத் திரு வில் ஊர் இரத்தது ஏந்தும் செம்மையான் - மகாமேருமலையாகிய அழகிய வில்லேந்த தாம் ஊர்ந்நின்ற தேரிலே நின்று தாங்கிய செந்நிறத்தையுடைய சிவபெருமான்—நம்மை ஆளும் பரிவில ஊர் புலிபோல நல்கிப் பருமை செய் பெருமையாலே - எம மையாண்டருளுங் கருணையினால் ஏற்கின்ற புல்போலப் பணிப் பெருமைப்படுத்திய மகிமையினாலே—பிரிவு இல் ஊர் - (நாம்) பிரிவில்லாதிருக்கும் ஊரும்—தனி ஊர் - ஒப்பி ல்லாத ஊரும் ஆகிய—எம் ஊர் பெரும் பற்றப்புலியூர் ஆகும்- எம்முடைய ஊர் பெரும்பற்றப்புலியூராம் எ - று. (௬௬)

தன்றனி மன்ற மென்று சச்சிதா னந்த மாகு
மென்றரு மறைகள் நான்கு மீரிரு திசையும் பற்றி
நின்றருள் பரவ நாத னேரிழை காண வேணி
பின்றிகழ் தாழ்நின் றாடும் பெற்றிமீ பெற்றி யன்றே

இ - ள். நாதன் - சிவபெருமான்,—தன் தனி மன்றம் - தம் முடைய ஒப்பில்லாத சபை—சச்சிதானந்தம் ஆகும் என்று - உண்மையறிவானந்தவடிவாகும் என்று—அரு மறைகள் நான்கும் - அரிய வேதங்கள் நான்கும்,—என்றும் ஈரிரு திசை யும் பற்றி நின்று அருள் பரவ - எக்காலத்தும் நான்குதிக்கி னும் பொருந்தி நின்று திருவருளைத் துதிக்க,—நேரிழை காண - சிவகாமியம்மையார் தரிசிக்க,—வேணி பின் திகழ தாழ்சடை பின்னே (தாழ்ந்து) விளங்க,—நின்று ஆடும்

பெற்றி நீ பெற்றி - (அச்சபையிலே) நின்று திருநிருத்தஞ் செயதருளுந் தன்மையை நீ தரிசிககபபெறறு ய. எ - று (எ0)

பாவக மிறநத நாதன் பரநமுன் பணிகக வநதான்
றேவர்க டேவ னெனனுந திகழ்திருச சினன வோசை
மேவிய போதி லனபு மெனபுமை யுணாவு மெயயு
மாவியு முருக் நமமை யாணடவா காணடி யனறே

இ - ள் பாவகம இறநத நாதன் - தியானததைக கடநத சிவபெருமான்,—தேவாகள தேவன் பரநம முன பணிகக வநதான என்னும - நீ நவ்தேவா திருநிருததததை எதிரே தரிசிபபிக்க வநதாா எனகினற—திகழ திருசசினன ஒசை மேவிய போதில விளஙகிய திருசசின்னவொலி பொருநதிய பொழுதில,—அனபும எனபும ஐயுணாவும் மெயயும ஆவியும உருக - தம்மாட்டனபும் எமமுடைய எலும்பும ஐமபொறியு ணாசசியும சரீரமும உயிரும உருகுமபடி—நமமை ஆண டவா காணடீ அனறே - நமமை ஆடகொணடருளினமையை நீ கணடாயனறோ எ - று. (எக)

தேசமா மன்ற கன்று சிவகதி தேடி யுறறற
காசியி லிலலை திலலை கதிதரு மெனற ணைநதாற
பாசமு தகல முததி பணிததிடு மெனறு ரெனறு
மீசன தருளி ரககத தெலலையாா சொலலு வாரே

இ - ள். தேசம் ஆர் மன்று அகன்று சிவகதி தேடிக காசியில உறறால இல்லை -(தக்ஷிணதேசத்தார்) ஒளி நிறைநத கனகசபையை நீஙகி முத்தியைத் தேடிக காசியிலே சென்றால் (அது அங்கே) கிடைப்பதில்லை,—தில்லை கதி தரும் என்று அணைந்தால் - (உத்தரதேசத்தார்) சிதம்பரம் முத்தி தரும் என்று வந்துசேர்ந்தால்—பாசமது அகல முத்தி பணித்திடும்-

(இது) ப்ரசங்க முத்தியைக் கொடுக்கும்—என்றூர் என்றல்—என்று (வேதாகமம் வல்லார்) சொன்னூரென்றால்,—ஈசனது அருள் இரக்கத்து எல்லை யார் சொல்லுவார் - சிவபெருமானுடைய திருவருளிரக்கத்தினது எல்லையாகிய சிதம்பரத்தை யாவர் சொல்லவல்லவர்' எ - று. (எஉ)

கன்றமர் அன்பால் லான்பால கவர்தரும் கால் மேனும
வென்றிகொ ளம்பு வீழும் வேலையா யினுமி மைப்பிற
சென்றுறு மமைய மேனுந் திருவடி தெளிய நோக்கி
நின்றவர் காண நின்றூர் நீள்பவ நீங்கி னூரே.

இ - ள். கன்று அமர் அன்பால் ஆன் பால கவர்தரு கால மேனும் - கன்றினிடத்தே பொருந்திய அன்பினாலே சுரக்கின்ற பசுவின்பாலைக் கறக்கின்ற நேரமாத்திரமாயினும்—வென்றி கொள அம்பு வீழும் வேலை ஆயினும் - வெற்றி பொருந்திய பாணம்(ஆறி)விழுகின்ற நேரமாத்திரமாயினும்—இமைப்பில் சென்று உறும் அமையமேனும் - இமைத்தலில்லை சென்று பொருந்திய நேரமாத்திரமாயினும்—திருவடி தெளிய நோக்கி நின்றவர் காண நின்றூர் - திருவடியைவிளங்கத் தரிசித்து நின்றவர்கள் காணும்படி அவர்கள் எதிர்ப்பட்டு நின்றவர்கள்—நீள் பவம் நீங்கினூர் - (அநாதியே) தொடாகின்ற பிறவி நீங்கினவர்களாவர்கள் எ - று. (எங)

ஆரண வுருவார் தில்லை யம்பல மெய்தப் பெற்றோர்
ரோருணா வாவ ரென்று மொன்றல ரூனூ ரல்லர்
காரண ராகா ரொத்த கருத்திலா ரிருத்த வினைப்ப
பூரண ரவர்கள் வாழும் புவனமும் பொதுவா மன்றே.

இ - ள். ஆரண உருவார் தில்லை அம்பலம் எய்தப் பெற்றோர் - வேதவடிவினராகிய சிவபெருமானுடைய தில்லை

யம்பலத்தை அடையப்பெற்றவர்கள்—என்றும் ஒருணா ரவு ஆவர் - எக்காலமும் பரிபூரணஞானத்தையுடையராவார்கள்,—ஒன்று அலர்-(சிவமுநதாமும)ஒன்றுயிராாகள,—ஒனறா அலலா - (சிவதநோமெ) ஒனறுதவரல்லா [சிவதநோடு இரண்டறநிருப்பாகள எனறபடி]—காரணா ஆகாா - (ஆயினும) பஞசகிருததிய கருததாககளாகாாகள்—(யாது காரணததாலெனின்,)—ஒதத கருதது இலா - (கிருததியநதிலே) பொருநதிய இசசை யிலலாதவாகளாதலால,—திருதத இன்பப் பூரணா - திருததானநததிலே திறைந்தவாகள,—அவர்கள வாழும் புவனமும பொது ஆம - அவர்கள எழுநதருளியிருக்கும் புவனமுஞ் சிறசபையாம் எ - று.

ஆகாயமும் குடாகாயமுமபோலப் பிரமமும் ஆன்மாவும் தமமிறசோநது ஒன்றும் என்பது மாயாவதிகள கருதது. ஆன்மபோதமுங கணணொளியுமபோலச சிவமும் ஆன்மாவும் தம்முள் இரணடறக கலககும் என்பது சைவசிததாந்திகள் கருத்து (எச)

கணணுத லாடல் வெறபிற காரிகை காணு மிநதப,
புண்ணிய மனறெ வாககும பொதுவெனு மதறை
சூதன, றணணளி வியாதன மைநதன சவுனகன
றனைய னெனறெனை,றெண்ணரு முனிவர் திலலை யெல்
லையி னெயதி னாகள.

இ - ள். கணணுதல் ஆடல் வெற்பிற் காரிகை காணும இந்தப் புணணிய மன்று.- நெறறிககணணையுடைய சிவபெருமானது திருநிருத்ததைதப் பார்ப்பதிதேவியார் தரிசிககின்ற இந்தச் சுத்தசபை—எவர்க்கும் பொது எனும் அதனால் - யாவாக்கும் பொதுவென்று சொல்லப்படுதலினாலே,—சூதன்-சூதமுனிவரும்—தணணளி வியாதன்-கருணையையுடைய வியாச

முனிவரும்—மைநதன்-அவர் குமாரராகிய சுகமுனிவரும்—சவுனகன் - சௌனகமுனிவரும—தனயன் என்று என்று எண அரு முனிவா - அவர்குமாரரும எனறென்று (பின்னும) எணணுதற்கரிய முனிவாகள—இலலை எலலையின் எயதினார் கள - இததிலலைவனததினது திருவெலலையிலே பொருந்தினாகள. எ - று. (எரு)

மாாகழி யாதி ரைநதாய வருவிழா வெழுதல்போற்றிச
சீாமலி கமல வாசந திகழுசிவ கங்கை யாடிப
பாாதிகழ பாத மேத்திப பணிநதரு ளணைநது சிநதை
யாாதரு மனபு நீடி யவருநற றவாக ளானா.

இ - ள். மாாகழி ஆதிரைத்து ஆய் வரு விழா எழுதல் போற்றி - மார்கழிமாசத்துத திருவாதிரைநக்ஷத்திரததிலதாய் வருகின்ற திருவிழாவெழுச்சியைச்சேவித்து,—சீர் மலி கமல வாசம் திகழ சிவகங்கை ஆடி - அழகு நிறைந்த பொற்று மரை மணம விளஙகுகின்ற சிவகஙகையிலே ஸநானமபணணி,—பார் திகழ் பாதம் எததிப பணிந்து அருள் அணைந்து - பூமியில் விளஙகுகின்ற திருநிருத்ததததைத துதிதது வணஙகித் திருவருளைப் பொருந்தி,—சிநதை ஆர்தரும் அனபு நீடி - சித்ததததிலே நிறைநத அன்பு பெருகி,—அவரும் நற்றவாள் ஆனார் - அவர்களும் நலல தவததையுடையர்களாயினார்கள எ - று. (எசுஎ)

நற்றவ மைநத வெந்தை நயநதபே ரருளா னூழ
முறறதிங் கலர்கள ரெகாய்வா னேஞ்குகோங் கழிபேற
வெற்றிகொள் வாததா லிநத வியாக்கிர பாத மேன்மை
பெற்றனமிதனுலெல்லாப்பெருமையும்பெற்றுமனறே.

இ - ள் • நறுவமைந்த - நல்ல தவதனையுடைய குமா ரனே—நாமும இஙகு உறறது எநதை நயநத பேர் அரு ளால - நாமும இஙகே பொருந்தியது எமது பிதாவாகிய மத் தியந்தினமகாமுனிவருடைய விருமபப்பட்ட பெரிய கருணை யினுலாம்,—அலர்கள கொயவான் ஒஙகு கோஙகு ஆதி ஏற - பூக்கள கொயதறகு உயாநத கோஙகு முதலிய மாஙகளில் ஏறுமபொருட்டு—வெறறி கொள வாதநால இநத வியாக்கிர பாத மேன்மை பெறறனம - வெறறி பொருநதிய வரநதி ஞலே இநதவியாக்கிரபாதனெனனும மேனமையைப் பெற றேம,—இதனுல எலலாப் பெருமையும பெறறும - இதனுல் (விதிபபடி பூவெடுத்துப பூசிதது) எலலாபபெருமைகளையும் பெறறேம. எ - று. (எசு)

உன்னரு முனக்கு முனனு மோங்குப மனிய னென்னு மனனுநம புதலவன முநதைமாதுலனமனைப்பாலுண்டு பினனையிங் கெய்தி நமபாறபெருதுபால்பெருமானேடு பனனரு மனபு நீடிய பாறகட லருளாற பெறறு.

இ - ள். உன் அரும் உனககு முன் ஆம் ஓஙகு உபமனி யன் எனனும மன்னும நம புதலவன் - நினைததறகரிய உன ககு முனனேனுகிய உயர்நத உபமன்னியனெனனின்ற நிலை பெற்ற நமமுடைய குமாரன்—முந்தை மாதுலன் மனைப் பால உணடு - முன்பு மாமனுராகிய வசிட்டமகாமுனிவரு டைய ஆசசிரமததிலே தேனுவின் பாலைக குடித்து (வளா ந்து,—பின்னை இங்கு எய்தி-பின்பு இஙகே வந்து,—நமபால் பால பெருது-நமமிடததிலே பால் பெருமையால—பெருமா னேடு பின் அரும் அன்பு நீடி-சிவபெருமானிடத்திலே சொல் லுதற்கரிய அன்பு பெருகி—பாற்கடல் அருளால் பெற்று - திருப்பாற்கடலை அவர்திருவருளினலே பெறறு. எ-று. (எஅ)

ஆண்டிடு சாபங் கொளளுமவரையுந் துவரையுமபோய்க்
காணடுமென ருண்ட ணைந்தக கரியவனமுடிமேற்பாத
நீண்டவன புடனே வைத்து நீலகண டரையு நல்கி
யீணடுவந் தகன்று னினனு மெயதுவ னினறு நாளே

இ - ள். ஆண்டு இடு சாபம கொளளும் அவரையும - (பிருகுமுனிவருடைய ஆசசிரமமாகிய) அவவிடததே இடபபட்ட சாபததைக கொணடவ்ராகிய (விடடுணுவினது அவதாரமாயுளள) கிருஷணரையும்—துவரையும போயக காணடும என்று ஆணடு அணைந்து - துவாராபுரியிலே போய்க் "காணபேம் எனறு அவ்விடததிலே பொருநதி,—நீணட அன்புடனே அக்கரியவன் முடிமேல பாதம் வைததது - மிகுந்த கருணையோடும் அநதககிருஷணருடைய சிரசினமேலே திருவடி சூட்டி,—நீலகணடரையும நல்கி-சிவலிங்கப்பெருமானை எழுந்தருளபபணணிக கொடுத்து,—ஈண்டு வந்து அகன்றுன் - இவ்விடத்திலே வநது (பின்பும்) போயினுன்,—இன்னும் இன்று நாளை எயதுவன் - இனனம் இன்று நாளைககுளளே வருவான். எ - று. (எகூ)

பங்கமில புகழ னந்தன பதஞ்சலி யாகி யன்பா
லிங்கணைந் தெமமோ டாகி யிருநதபின்னிறைஎமக்கு
மங்கல நடமுந தெயவ மன்றமும வழங்கி வானோர்
தங்களை யெங்களோடுந தகுமபணிதந்துகொணடாள்.

இ - ள் பஙகம் இல புகழ் அனந்தன் பதஞ்சலி ஆகி - குற்றமிலலாத கீர்த்தியையுடைய ஆதிசேடர் பதஞ்சலிவடிவத்தையுடையவராகி,—அன்பால் இங்கு அணைந்து எமமோடு ஆகி இருந்த பின் - அனபினுல் இங்கே வநது நம்மோடு கூடி (சேர்ந்து) இருநதபின்பு,—இறை எமக்கு மங்கல நடமும்

தெய்வ மன்றமும் வழங்கி - சிவபெருமான் எங்களுக்கு மங கலத்தையுடைய திருநிருத்தத்தையும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கனகசபையையும் புலப்படுத்தி,—வானோர் தங்களை எங்களோடும் தரும் பணி தந்து கொண்டான் - தேவர்களை யும் எங்களோடும் தக்க தொண்டைத் தந்து ஆட்கொண்டரு ளினார். எ - று. (௪0)

சயமலி சாம வேதத் தலைவரி லொருவ னான [நந்து
செயிமினி முனிவ னணணித் திருநடந் தொழுது வாழ்
வியன்மலர்ப் பாத மன்பால வேதபா தத்த வத்தா
னயமிகப் பரவி யின்ப நண்ணினா னெண்ண மார.

இ - ள் சயம் மலி சாம வேதத் தலைவரில் ஒருவன் ஆன செயிமினி முனிவன் - வெற்றி மிகுந்த சாமவேதத்தலைவர்க ளுள் ஒருவராகிய சைமினிமுனிவர்—நண்ணித் திருநடம் தொழுது வாழ்ந்து - (இந்தசிதம்பரத்திலே) வந்து திருநிரு த்தத்தை வணங்கி வாழ்வு பெற்று—வியன் மலர்ப் பாதம் - மேலாகிய செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளை—அன் பால வேதபாதத்தவத்தால் நயம் மிகப் பரவி - அன்பினோடு வேதபாதஸ்தவத்தினாலே இனிமை மிகத் துதித்து,—எண் ணம் ஆர இன்பம் நண்ணினான் - (தமது) கருத்து நிறைய இன்பத்தை அடைந்தார். எ - று.

வேதபாதஸ்தவமாவது முதன்மூன்றுபாதமும் தமது வாக்காகவும் நான்காம்பாதம் வேதமாகவும் சைமினிமுனிவராலே செய்யப்பட்ட தோத்திரம் ஸ்தவம் - தோத்திரம் (௪௧)

துற்கடனெனவேோபாவிதுணிதருவணிகனெனபோன்
கறகட மனைய சிந்தைக் காதகன் மாக மாதத
திற்கட ஞகு நாளுற்றிறைதகு துறையிற றில்லை
நற்கடற்படிய முததி நணணினு ரெண்ணி லார்கள.

இ - ள் துற்கடன் என்ற ஓர் பாவி - துர்க்கடனெனப்பட்ட ஒருமகாபாதகன்—துணிதரு வணிகன் என்பேரை - (பாவத்துக்குத) துணிகின்ற செட்டியாயுள்ளவன்—கற கடம் அனைய சிந்தைக காதகன் - மலைப்பக்கத்துள்ள சுரவழி போன்ற சித்தத்தையுடைய கொலைஞன—தில்லை நற்கடல் - சிதம்பரத்துக்குச் சமீபத்தில உள்ள நல்லசமுத்திரத்திலே— மாகமாதத்தில கடன் ஆகும நாள உற்று இறை தரு துறையில - மாசிமாசத்தில (அதற்கு) உரியதாகிய மகநக்ஷத்திரத்திலே பொருந்திச சிவபெருமான (தீர்த்தத்துக்கு) எழுந்தருளும் பாசமறுத்தான்றுறையிலே—படியு - (ஒருநாட் படவோடு) தாழ,—எண இலாாகள முத்தி நண்ணினோர் - எண்ணிலாதவாகள (அவனுடனே) முத்தி பெறறாாகள. எ - று. ()

மாசிலா வுலகிற் றீர்த்தம வானவ ரனைய தில்லை
யாசிலா வேத கஞசெ யகிலவா விகளெ வாக்குந
தேசமா ரயனமால போல்வ திகழ்திருக்குளமெ வாகக்
மீசனு மென்ன மேலா யெளிதுமா யிருககு மன்றே

இ - ள். மாசு இலா உலகில தீர்த்தம் வானவா அனைய-குற்றமிலலாத புண்ணியதலங்களினுள்ள தீர்த்தஙகள், தேவாகளைப் போல்வன;—தில்லை ஆசு இலா வேதகம் யாவர்கரும் செய் அகில வாவிகள் - சிதம்பரத்திலே குற்றமிலலாத பரிசனவேதியை யாவருககுஞ்செயகின்ற சகலதீர்த்தஙகளும— தேசம ஆர் அயன் மால் போலவ - ஒளி நிறைந்த பிரம விட்டுணுக்களைப் போல்வன, திகழ் திருக்குளம - விளஙகுகின்ற சிவகங்கை—எவர்க்கும் ஈசன் ஆம் என்ன மேல் ஆய் - எலலாத்தேவர்களுக்குந் தலைவராகிய சிவபெருமான்போல (எல்லாதீர்த்தங்களுககும்) மேலாகி,—எளிதும் ஆய் இருககும். உ

(தண்ணளியே வடிவாதலினாலே தன்னை அடைந்த யாவருக்கும்) எளிதுமாயிருக்கும். எ - று. (அரு)

கங்கைகா ளிநதி பொன்னி கன்னியா திகளாவ ணங்கும
பங்கய வூரவி தானே பழுதுக ளகற்ற வற்று
லிங்குநின் னவைக ழித்த விலஞ்சியிக் கனக மேனி
மங்கல மன்று ளாடு மன்னவ னருளா மன்றே.

இ - ள். கங்கை காளிநதி பொன்னி கன்னி ஆதிகள வணங்கும் - கங்கை காளிநதி காவேரி கன்னி முதலிய சகலதீர்த்தங்களும (தங்களிடத்துள்ள பாவங்கள போகும்படி) வணங்குகின்ற—பங்கயவாவி தானே பழுதுகள் அகற்ற வற்று - பொற்றாமரைவாவியாகிய சிவகங்கையே சகலபாவங்களையும் போக்க வல்லது,—இங்கு நின் நவை கழித்த இக்கனக மேனி இலஞ்சி - இங்கே உன்னுடைய உடற்குற்றத்தைப் போக்கிய இப்பொன்வடிவத்தைத் தந்த திருக்குளம—மங்கல மன்றுள் ஆடும மன்னவன் அருள் ஆம - மங்கலத்தையுடைய சபையிலே திருநிருத்தஞ்செய்தருளும சிவபெருமானுடைய திருவருளாகும். எ - று. (அரச)

மனனவ னெமகக ளித்த வாழ்வுகேள வழாத மைந்த
கன்னலுஞ் சுவையும போனமெயககாட்சியுங்கருத்தில்
மன்னிய மினமை காட்டியகம்புறமெனறிரண்டு[னபு
பின்னமி லருளுந் தந்த பெறறியார பெற்று ளாரே.

இ - ள். வழாத மைந்த - (நலலொழுக்கத்தினின்றும்) வழுவாத குமாரனே,—மன்னவன் எமககு அளித்த வாழ்வு கேள்- நடராஜா நமக்குத் தந்தருளிய வாழ்வைக் கேட்பாயாக;—கன்னலும் சுவையும் போல் - சருக்கரையும் அதன்சுவையும் போல—மெய்க் காட்சியும் கருத்தில் இன்பும் அன்னியம்

இன்மை காட்டி -(தமது) திருமேனிப்பிரகாசமும் (நமது) உள்ளத்தில விளையும நிருததானந்தமும் அன்னியமில்லாமை யைய புலபபடுதகி—அகம் புறம் என்று இரண்டு பின்னம் இல அருளுடி தநத பெறறி - உள்ளும புறமுமென்று இரணடு பேதமிலலாத (ஒருசீர்மையதாகிய) திருவருளையுந்தநத கரு ணைத்திறத்தை—யார் பெறறு உளார் - வேறியாவா பெற்று ளளவர்! எ - று. (அ௫)

இனறெமக கிறைவன முத்தி யிகபரத தெளிதி னல கு, மனறிது வென்று தொலலை மறைமுனி யுபதே சங்க, ளன்றருள செயய மைநத னருவிகண சொரிய நைநது, செனறுமுன் பணிநது தநதை சேவடி சென னி வைததான.

இ - ள். இன்று எமக்கு இறைவன் முத்தி இக பரத்து எளிதின் நல்கும் மன்று இது என்று - இப்பொழுது நமக்குச் சிவபெருமான் முத்தியை இகத்தினும் பரத்தினும எளிதிலே தந்தருளுஞ்சபை இது என்று—தொலலை மறை முனி உப தேசங்கள அன்று அருள் செய்ய - பழைய வேதத்தையறி ந்த வியாககிரபாதமகாமுனிவா உபதேசஙகளை அப்போதரு ளிசெய்ய,—மைந்தன் கண அருவி சொரிய நைந்து - குமார ராகிய இரணியவருமர் கண்களினின்றும அருவி பொழிய நெக்குருகி,—தந்தை முன் சென்று பணிநது - பிதாவாகிய அம்முனிவரெதிரே போய் நமஸகரித்து,—சேவடி சென்னி வைத்தான் - (அவருடைய) சிவநத திருவடியைத் தமது சிர சில் வைத்தார். எ - று. (அ௬)

செனனிசோ பாதங் கண்ணுஞ சிந்தையுந்திகழவைத்து முன்னுற வணங்கி யேதத முகமிக மலர்ந்துஞான

மென்னேயும்பொருளாநல்கிறநிறைவநினகருணையென
பனரும்னபுநீங்காபபரிவுளமபெருகுவிததான. [று

இ - ள செனனி சோ பாதம கணணும சிந்தையும் திகழ வைநது - சிரசிலே பொருநதிய திருவடியைத (தமமுடைய) கணகளினும இருதயததினும விளஙக வைதது,—முன உற வணஙகி ஏததி முகம மிகமலாநது - (மீணடும) திருமுனனே பொருந்த நமஸகரிததுத துதிதது முகமிகமலாநது,—இறைவ நின கருணை எனனையும பொருளா ஞானம நலகிறறு எனறு- எமபெருமானே உமது காருணணியம (பொருளலலாத) தமி யேனையும பொருளாகக கொணடு ஞானததைதத தநதருளி யது என்று விணணபபஞசெயது,—பன் அரும அனபு நீங காப பரிவு உளம் பெருகுவிததான - (தமது) சொலலுதற் கரிய அனபிஞலே ஒழியாத மகிழசசியை (அவா) திருவுளள ததிலே பெருகசசெயதாா எ - று. (அஎ)

ஆயபேரருளால் வாழு மரசிளங் குமர னூந
தூயநீாத் தடமப டிநது துணைவனைத தொழுதுதநதை
சாயைபோ லமாநத னநதனருளகளுமபணிநதவாககங்
கேயுமா றேவ லுஞசெய திளஙகதிா போலி ருநதான.

இ - ள ஆய பேர் அருளால வாழும அரசு இளங்குமரன் - இங்ஙனமாகிய பெரிய திருவருளினுல வாழ்கின்ற இளமை மையாகிய இராசகுமாரா—நாளும தூய நீாத தடம் படிநது - நாடோறும் சுத்தமாகிய தீர்த்ததததையுடைய சிவகஙகையிலே ஸ்நானஞ்செய்து,—துணைவனைத் தொழுது, உயிர்த்துணைவ ராகிய சிவபெருமானை நமஸகரிதது—தந்தை சாயை போல அமாநது - பிதாவாகிய வியாககிரபாதமகாமுனிவருக்கு நிழல் போலப் பொருந்தி,—அனந்தன் தாள்களும பணிநது - பத

குசலிமகாமுனிவருடைய திருவடிகளையும் வணங்கி,—அவ ரக்கு அங்கு ஏயும ஆறு ஏவலும் செய்து - அவர்களிருவருக கும அங்கே இயையுமபடி தொணடுகளுஞ்செயது,—இளங சதிர போல இருந்தான - பாலசூரியர்போலிருந்தார். எ - று.

வேறு

இங்கி வனறிகழ வெய்து நாளமனு வென்னு மன்ன னவ சிட்டனைச, சிங்க வனமனை யெனனை நீதிசெ லுதது மாறுசெ லுததுவென, றங்க வனறனம னாதி ருததிய ருததி யோடுப ரிததமெயச, சங்க ருஙசழி விதத ருமபுகழ தாவி லாவுட லாயினன்.

இ - ள இஙகு இவன் திகழ்வு எயதும நாள் - இவவிடத் திலே இவவிரணியவருமா விளககம் பொருநதிய நாளிலே,— மனு என்னும் மனனன் - மனுவென்னும் அரசன—வசிட் டனை - வசிட்டமுனிவரை (நோககி)—நீதி எ ஙனை செலுத தும் ஆறு சிங்கவனமனைச செலுததுக என்று-(நீர்) நீதியிலே (இந்நாள் காறும) என்னை நடததியபடியே இனிச் சிஙகவன மனை நடததுவீராக என்று விணணப்பஞ்செய்து,—அஙகு அவன்றன் மனம திருததி - அஙகே அமமுனிவருடைய திரு வுளளத்தை இயைவித்து,—அருததியோடு பரிதத மெயச சஙகமும் கழிவிதது - ஆசையோடு தாஙகிய பூதவுடம்போடு கூடுதலையொழிதது,—தாவு இலா அரும் புகழ உடல் ஆயி னன் - அழிவில்லாத பெரிய புகழுடம்பை உடையவனாயி னன். எ - று. (அசு)

இன்னு யிர்கருல மாறெ டண்ண லெடுதது விட் டது றக்கநோர், மனனு யிாப்பனை பினறொ டர்நதும யான வாழவுமு டிததுநற் பொன்னி லக்கமில் கூடை

யாதிபோழிந்த ழிந்துவ சிட்டனீ,டுன்னா மைச்சர்கண
மனனர் மைநத ருடனக டனசெயதி ருந்துழி

இ-ள். இன் உயிரகுலமாறெனு அணைல எடுத்துவிட்ட துறகக நோ-இனிய உயிர்போலும குலஸதிரியுடனே இராசா அடைநத துறககத்துககு நேராக—மன் உயிரப் படை பின தொடாந்த - நிலைபெறற உயிர்போலும் அடிமைகளோடு பினசெருடாநது,—மயான வாழ்வு முடிநதது - மயானகிருததி யதனை நிறைவேறறி,—நற பொன இலககம இல கூறை ஆகி பொழிநது - நலல கனகம எணணிலலாத வஸதிரமுத லியவற்றைத தானஞ்செயது,—அழிநது - துககித்துககொ ணடு,—வசிட்டன் - வசிட்டமகாமுனிவா—நீடு உண அமை சசர்கள-நெடுங்காலததுளள ஆராயகினற மந்திரிமார்களும்— மனனா - குறுநில மன்னாகளும—மைநதருடன் - இராசகு மாராகளும ஆகிய் இவாகளோடுமே— கடன செயது இருந துழி - மற்றைக்கிருததியஙகளையும முடித்துககொணடு இருந்த பொழுது எ - று　　　　(கூ0)

யாது செய்குவ மெனன மைநதாக ளெநதை மூநத விசைநதகதே, மேத குமபடி செயக வெனன விசிட்ட ஞன வசிட்டன்யா, னீதி தஙகிய சிஙக வனமுனை நேடி யிஙகணே விப்பனீா, நீத கனறிட வென்றி செய்திரு மெனறு தெனறிசை செலகுவான

இ - ள். யாது செய்குவம என்ன-இனி யாது செயவோம் என்று வினவ,—மைநதர்கள் எநதை மூநத இசைநததே மே தகுமபடி செய்க என்ன - குமாரர்கள் எம்முடைய பிதா முன்னே இசைந்ததையே மேன்மை தகும்படி செய்தருள வீராக என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய;—விசிட்டன் ஆன வசி

ட்டன் - மேலோராகிய வசிட்டமுனிவர்—யான் நீதி தங்கிய சிங்கவன்மனை நேடி இங்கு அணைவிப்பன்-நான் நீதி பொருந்திய சிங்கவன்மனைத் தேடி இங்கே அழைத்துக்கொண்டு வருவேன்,—நீர் இது அகன்றிட வென்றி செய்து இரும் என்று - (நான் வருமளவும்) நீங்கள் குற்றநீங்க வெற்றிசெய்துகொண்டிருங்கள் என்று சொல்லி,—தென்றிசை செல்குவான் - தெற்குத்திக்கை நோக்கிப்போவாராயினார். எ - று.

அங்க வங்கம் மடைந்து கங்கை படிந்து தன்கரை யானடந், தெங்கு நாடிவ ளங்கொள் காசியி றைஞ்சி விந்தம கன்றெழி, றங்கு மாளுவ குச்ச ராதி தருந்தெ லுங்கு கடந்துநற், சிங்க வன்ம னிருந்த வெல்லை யறிந்து தில்லை செறிந்தனன்.

இ - ள். அங்க வங்கம் அடைந்து-அங்கதேசத்தையும் வங்கதேசத்தையும் பொருந்தி,—கங்கை படிந்து - கங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து,—அதன் கரையால் நடந்து - அதன்கரை வழியாகச் சென்று,—எங்கும் நாடி-எவ்விடத்திலுந்தேடி,—வளம் கொள் காசி இறைஞ்சி - வளம் பொருந்திய காசியை வணங்கி,—விந்தம் அகன்று - விந்தமலையை நீங்கி,—எழில் தங்கு மாளுவ குச்சர ஆதி தரும் தெலுங்கு கடந்து - அழகு பொருந்திய மாளுவங் குச்சரமுதலிய தேசங்களையும் தந்த தெலுங்கதேசத்தையுங் கடந்து,—நற் சிங்கவன்மன் இருந்த எல்லை அறிந்து - நல்ல சிங்கவருமா இருந்த எல்லையை உணர்ந்து,—தில்லை செறிந்தனன் - தில்லைவனத்தைப் பொருந்தினர். எ - று. (கூஉ)

மன்னு மாறயர் வெம்மை யாறு வசிட்டன் வண்கழ லார்கிழற், றன்னி னுதவினை யெய்து யாறுணர் தண்டு

லிசசரணத்தன், முனன மேவுக யானு மிநத முயஙகு
பூசை முடிததிவந, துனறெ டாகுவ னெனன, மைநத
னுவநது சென று பணிநதனன

இ - ள மனனும ஆறு அயா வெமமை ஆற நிலைபெறற
வழி நடநத வெமமை திருமபடி—வசிட்டன வண களவு ஆா
நிழறறனனின நாதனை எயதும ஆறு உளா - வசிட்டமகா
முனிவா அழகிய திருககளாமரததினது நிறைநத நிழலினக
ணணே எழுநதருளியிருககுஞ சிவலிங்கபபெருமானை அடை
நதமையை அறிநத—தண புலிசசரணததன - தணணளி
யையுடைய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவா (இரணியவனமமை
நோககி,—நீ முனனம மேவுக - நீ முனனே போவாயாக—
யானும முயஙகு இநதப் பூசை முடிததது வநது உனறெறி
ஆகுவன எனன - நானும செய்கினற இநதபபூசையை முடி
ததுககொணடு வநது உனனோடு கூடுவேன் என்றருளிச
செயய,—மைநதன உவநது சென று பணிநதனன - குமாா
ரிகிய இரணியவருமா மகிழநது போய (வசிட்டமகாமுனி
வரை) நமஸகரிததாா. எ - று (௯௩)

தொழுதல் கணடவ னெனற றிநதுமோா தொன
மை நனமைக ளினமையால, வழுவி லாமக ளுாத டம
புயும வீழி யெயென யாமுனி, மொழிக ளுநதரு கின
மை யாலழு முனபு துனபு குவிபபதொத, திழவி றிந
திடு மாகவிழுநதிட ரேறு மாதரை கீறினன.

இ - ள் தொழுதல் கணடு - நமஸ்கரித்தலைக் கணடு—
அவன் என்று அறிநதும-(சிஙகவனமா)அவரெனறறிநதும—
தொன்மை நனமைகளு இனமையால - முன்புபோல ஆசீா
வாதஙகள் செயப்டாமையால—வழு இலா மகனுர் தடம்

புயம வாழியே யென - குற்றமில்லாத குமாரர (தந்தையாரு டைய) பெரிய புயங்களை வாழ்கின்றனவா என்று வினவ,— மாமுனி மொழிகளும தருகின்மையால - வசிட்டமகாமுனி வா எதிர்வார்த்தைகள சொல்லாமையினால—அழு முன்பு துன்பு குவிப்பது ஒத்து - அழுதற்கு முன்னே துன்பங்களைக் கூட்டுதலபோன்று—இழவு அறிந்திடா கவிழ்ந்து - (பிதாவின்) மரணத்தை அறிந்துகொள்ளும்படி தலை கவிழ்ந்து— இடா எறுமா தரை கீறினன் - துக்கமேறும்படி தரையைக் கீறினா எ - று. ஓ அசை. (௬௪)

துன்ப மெய்திய வாறு ணர்ந்தனை தொல்பு லிச்சர ணத்தனீள், வன்ப ணிச்சனொ டெய்த நீதி வசிட்ட னோவர வந்துதா, முன்பு செய்வகை யாலு ஞான முதிர்ச்சி யாலு முயங்கினோ, ரன்பு நீடிய தத்த மிற்றிக ழாத்ர ங்கள் பெருக்கினா

இ - ள். துன்பம் எய்திய ஆறு உணர்ந்து அனை தொல் புலிச்சரணத்தன் - (இரணியவனமருக்குத்) துக்கம வந்தமையை அறிந்து வந்த பழைய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்— நீள வன் பணிச்சனொடு எய்த - உயர்ந்த வலிய பதஞ்சலிமகாமுனிவரோடும அணுக,—நீதி வசிட்டன் நேர் வர - நீதியையுடைய வசிட்டமகாமுனிவா (அவாகள) எதிரே வர,— வந்து முயங்கினோர் - (இப்படி) வந்து கூடிய மூவரும்—தாம் முன்பு செய் வகையாலும ஞானமுதிர்ச்சியாலும் - தாங்கள் முன்பு செய்த பிரகாரத்தினாலும ஞானத்தின் முதிர்ச்சியினாலும்—அன்பு நீடிய தத்தமில திகழ ஆத்ரங்கள பெருக்கினார்- அன்பு மிகும்படி தங்கள தங்களுள்ளே விளங்காநின்ற சந்தோஷங்களை மிகச்செய்தாாகள். எ - று. (௬௫)

மன்னு நற்றவர் தமமி லுய்ந்தபின் மைந்தன் வந்து வணங்கநர, மென்னு ரைத்து முடிந்த வாறிது வென்று தந்தை யெடுத்துமேன, மின்னி லைத்துள தன்னின மொக்குளும வேறி நற்குவ மித்திடி ற,• றன்னை யொத்துள் தென்னின யாருட றஞ்ச மாநினை நெஞ்சரே.

இ - ள் முன்னும் நற்றவர் தமமில உயந்த பின - நீ்லபெற்ற நலல தவத்தையுடைய முனிவர்கள் தமமிற்கூடியிருந்த பினபு,—மைந்தன வந்து வணங்க - குமாரராகிய இரணிய வன்மா வந்து நமஸ்கரிக்க,—நாம் என உரைத்தும முடிந்த ஆறு இது என்று - நாம யாது சொலவோம முடிந்தபடி இது என்று செலலி,—தந்தை எடுத்து - பிதாவாகிய வியாக கிரபாதமகாமுனிவர் (மார்பிலே பொருந்த)எடுத்தணைத்து,— மேல மின நிலைத்துள - ஆகாயத்துள்ள மின (வெளிப்பட்டுத் தோன்றி நின்று கெடுதலாற் சிறிதுபொழுதாயினும) நிலைத்துள்ளது,—தன்னின் மொக்குளும- அதுபோலவே நீர்க்குமிழியும (வெளிப்பட்டுத் தோன்றி நின்று கெடும)—இதற்கு உவமித்திடில வேறு - (அவைகளை) இச்சரீரத்துக்கு உவமித்தாற் பொருந்தாது வேறுபடும,—தன்னை ஒத்துள்து என்னின் - (நிலையாமைக்குச் சரீரம) தன்னைத் தானே ஒத்துள்ளதென்னின்,—உடல தஞ்சமா நினை நெஞ்சர் யார் - சரீரத்தை நிலையுடையதாக நினைக்கும் உள்ளத்தையுடையவர் யாவர்! எ - று. (கக)

பிரம ரேமுத லான தந்தி பிறங்கெ றும்பிடை பே ணுசீ, ருருவி னோர்களில யாரு ளோரசந் கோடி வூரடை யொதுக்கவுற், றிரிய நூறிய சூறை மாருத

மென்ன வல்வினை நல்குமா, லருளி லோரெனு நோத
காதெசா வாறு மாமுனி கூறினான்

இ - ள். பிரமரே முதல ஆனா நகதி பிறங்கு எறும்பு இடை பேணு சிா உருவினோகளில யாா உளோா-பிரமாககள முத லாக உணடாகிய யாவை விளங்குகின்ற எறுமபு இவறறின இடைப்பட்டனவாகக குறிககப்பட்ட சிறப்புப் பொருந்திய சரீரததையுடையவாகளுளளே யாவர் நசியாதவா!—சருகு ஓடு வாடை ஒதுகக - சருகுகளை ஓடுகினற வாடைககாறறு (பூமிடததிலே) ஒதுகக—உறறு இரிய நூறிய சூறை மாருதம் எனன - (அவைகளைப்) பொருந்தி (அவை) பிரியும்படி அழிககி னற சூறைககாறறுப்போல—வலவினை நலகும-(தாய தநதை மனைவி மைநதா முதலிய பாசஙகளை மெலவினை கூட்ட) வல வினை பிரிககும,—அருள இலோா என நோ தகாது என - அருளில்லாதவாபோலத துககமுறுதல தகாது எனறு—ஆறு மாமுனி கூறினான - (இரணியவன்மா) ஆறும்படி (வியாககிர பாதமகாமுனிவா அருள்செயதாா எ - று. (கூஎ)

மருவ ருமபுகழ வாய்மை நீடு வசிட்டனா மாதவ மன னிநீ;- ரிருவ ருமபெறு நனமை பொனனுரு வெயது மைநதனும யாமுமிப, பொருவ ருமபுவி யோாந்து மேலமா போக ருமபிரி யாவரும, கருவ ரமபு கடககக நல் கினெ றெனறு நனறி கதிததனன

இ - ள். மருவ அரும் புகழ் வாயமை நீடு வசிட்டன் - பொருநதுதறகரிய கீாததியும மெயமையும மிகக வசிட்டம காமுனிவா—நீா இருவரும மா தவம மனனிப் பெறும் நனமை - நீஙகளிருவிரும் பெரிய தவததைச் செய்து பெற்ற பெருவாழ்வை—பொன உரு எய்தும் மைநதனும - பொன் னுருவததையடைந்த குமாரனும—யாமும் - நாமும்— இப்

பொருவு அரும் புவியோரும் - இந்த ஒப்பில்லாத பூமியி லுள்ளோர்களும்—மேல அமா போகரும - சுவாக்கத்திலே பொருந்திய தேவாகளும—பிரியா அரும கரு வரமபு கடக்க-நீங்காத அரிய பிறவியெல்லையைக கடக்குமபொருட்டு—நலஙிளிா என்று நனறி கதிததனன் - அருளிசசெயதீாகள என்று நனறி பாராட்டினார், எ - று. (கூஅ)

இலலை யெலலை புகுநதி வன்பெறு சீாகொ ணீட ருள கூறிலோ, ரெலலை யிலலை வசிட்ட நீயு மிறைஞச வெயதுக வெனறுநறு, ஞெலலை மலல விலஞுசி மேவு தொழுநத கைப்புன லாடுவித், தொலலை மலகிய மனற வாயமை யுணாததி முனபணி விததனன.

இ - ள. (அது கேட்ட வியாககிரபாதமகாமுனிவா)—இவன் தில்லை எல்லை புகுந்து பெறு சீா கொள் நீடு அருள் கூறில் ஓா எலலை இலலை - இநதவிரணியவன்மன் சிதமபரத் தெலலையிலே புகுந்து பெற்ற சிறப்புப் பொருநதிய மிசக திரு வருளைச சொலலபபுகின் ஓாளவிலலை,—வசிட்ட நீயும இறை ஞச எயதுக எனறு - வசிட்டமுனிவரே நீரும நமஸகரிகக வாரும் என்று (அழைததுக்கொண்டு போய,)—நல தொலலை மலலல இலஞுசி மேவு தொழும் தகைப் புனல் ஆடுவித்து - நல்ல பழைய வளத்தையுடைய திருககுளததிலே பொருந் திய வணஙகப்படுந்தகைமையையுடைய தீாததததிலே ஸநா னம்பணணுவிததது,—ஒலலை மலகிய மன்ற வாயமை உண ர்ததி - பழைமை பொருநதிய சிரசபையினது உணமையை உபதேசிதது,—முன் பணிவிததனன் - (நடராஜா) சநநிதி யிலே நமஸ்கரிப்பிததார் எ - று. (கூகூ)

கரவி லாடல வணங்கி வஞ்சுரு மூல காரண னுரை யப,பொருவில பாத மிறைஞ்சி நீடு புலீசசு ரந்தொழு

றெங்கணும், பரவி நீடு வசிட்ட மாமுனி பாப்பு லிசசா
ணத்தனவாழ, விரவு மாசசிர மத்தின மேவி விருந்த
ருந்தி யிருந்தனன.

இ - ள். நீடு வசிட்டமாமுனி - உயர்ந்த வசிட்டமகாமுனி
வா—காவு இல் ஆடல வணங்கி - மறைபபிலலாத திருநிருத்
ததைத நமஸகரிதது,—வண கரு மூலகாரணன் ஆரணப்
பொருவு இல் பாதம் இறைஞ்சி - (பிரபஞசததுககு) மெய்
மையாகிய கருவாயுள்ள ஸ்ரீமூலட்டானேசுரருடைய வேத
த்திறைலே துதிககப்படும் ஒப்பிலலாத திருவடிகளை வண
ஙகி,—நீடு புலீசசுரம் தொழுது - பழைய திருப்புலீச்சுரததை
நமஸ்கரித்து,—எஙகணும பரவி-திருவெலலையெஙகும(உளள
சிவலிஙகஙகளைத) துதிதது,—பாய புலிச சரணததன் வாழ
விரவும் ஆசசிரமததின் மேவி - பாயகின்ற புலிககாலபோலும
பாதத்தையுடைய முனிவா வாழ்வுபொருந்தும் ஆசசிரமத
திலே பொருநதி,—விருநது அருநதி இருநதனன் - விருநது
ணடிருநதாா எ - று. (கCO)

அநதி வநதனே தநத ணநதன தாசி லாசசிர மததி
லுற,றெநதை பாத மிறைஞசி வநதிரு ளெல்லி செலல
வெழுநதுாற, சநதி சோபணி ராச னுநகரு ஞசைவ
ராசனு மெயதவே, வநத வைதிக ராச ஞை வசிட்டன்
மனணி யிருநதனன.

இ - ள். அந்தி வந்தனே தந்து - சாயஙகாலததுச்ல சநதியா
வந்தனம் பணணி,—அனநதனது ஆச இல் ஆசசிரமததில்
உற்று - பதஞசலிமகாமுனிவருடைய குற்றமிலலாத பர்ண
சாலையிலே போய்,—எநதை பாதம் இறைஞசி வநது - எம்
முடைய பிதாவாகிய திருவனந்தேச்சுரருடைய திருவடிகளை

நமஸ்கரித்து (பின்பு வியாக்கிரபாதமகாமுனிவருடைய பர்ணசாலைக்கு) வந்து,—இருள் எல்லி செல்ல எழுந்து - இருண்ட இராத்திரி செல்ல (வைகறையில்) எழுந்து,—நறு சந்தி சேர் புணிராசனும் தகு சைவராசனும் எய்த - நல்ல சந்தியா வந்தனத்தைப் பொருந்திய நாகராசராகிய பதஞ்சலிமகாமுனிவரும் தக்க சைவராசராகிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரும் (வந்து) பொருந்த,—வந்த வைதிகராசன் ஆன வசிட்டன் மன்னி இருந்தனன் - வந்த வைதிகராசராகிய வசிட்டமகாமுனிவர் பொருந்தியிருந்தார். எ - று. (கoகூ)

தீதி லாத விராச ராசனும் வந்து வந்தனை செய்துநா,
னேதி லாரென நோத கேனறு ளெந்தை மாரிவர் மைந்
தனயா, ஞுத லாலுயர் வீடு மெய்துவ னென்று முன்ன
ரமர்ந்தபின், கோதி லாத வசிட்டன் வந்தமை கூறு
வானிட ராறுவான.

இ - ள். தீது இலாத இராசராசனும் வந்து வந்தனை செய்து - குற்றமில்லாத இராசராசராகிய இரணியவன்மரும (முனிவர்களைமுன்னே) வந்து நமஸ்காரமபண்ணி,—நான் ஏதிலார் என நோதகேன் - நாமியேன பிறாபோலத் துக்கமடையேன்,—அருள் எந்தைமார் இவா - அருட்பிதாக்கள் இவர்கள்—மைந்தன யான-(இவர்களுக்குப்)பிள்ளை நான்,—ஆதலால உயா வீடும் எய்துவன என்று - ஆதலினாலே மேலாகிய மோக்ஷத்தையும் அடைவேன் என்று சொல்லி—முன்னர் அமர்ந்த பின - (அவர்கள்) சந்நிதியில இருந்தபின்பு,—கோது இலாத வசிட்டன் வந்தமை இடர் ஆறுவான் கூறுவான் - குற்றமில்லாத வசிட்டமகாமுனிவர் (தாம எண்ணி) வந்த காரியத்தைத் தீர்க்கும்படி சொல்வாராயினர். எ - று. (கoஉ)

அருந்த திக்கிறை யோனெ மக்கிவ னுக்கு ஞாலம
ளித்துநீ, திருந்த வுய்த்து நடந்து கென்றுரை செய்து
மன்னுயிர் சென்றபின, றிருந்த மன்னுயிர் போன
மேனி தக்க கிடந்தது தம்பிமா, ரிரந்து கொண்டனா
கொண்டு போதர விங்கு வந்தன மென்றனன.

இ - ள். அருந்ததிக்கு இறையோன் - அருந்ததிக்கு நாயக, ராகிய வசிட்டமுனிவர்—இவனுக்கு ஞாலம அளித்து நீ திருந்த உய்த்து நடத்துக என்று எமக்கு உரைசெய்து மன உயிர் சென்ற பின - இச்சிங்கவன்மனுக்குப் பூமியைக் கொடுத்து நீ இவனைத் திருத்தமுற நீதியிலே செலுத்தி நடத்துவீராக என்று எமக்குச் சொல்லிக் கௌடராசா உயிர் நீங்கிய பினபு—தரும தம மன் உயிர் போன மேனி தக்க கிடந்தது- (அவன் இவனுக்குக்) கொடுத்த இராச்சியம் நிலைபெறற உயிர் நீங்கிய உடம்புபோலக் கிடந்தது,—தம்பிமார் இரந்து கொண்டனர் - (இவனுடைய) தம்பிமார்கள் வேண்டிக்கொண்டார்கள்,—கொண்டு போதர இங்கு வந்தனம் என்றனன- (இவனை) அழைத்துக்கொண்டு போக இங்கே வந்தேம் என்றார் எ - று. தம - செலவம் (௧0௫)

வன்புலிச்சர ணத்த னீடு வசிட்டன் வந்தமை சிந்
தைசெய,தெனசெ யத்தகு மென்று மைந்தனை யெய்தி
வாளவிழி செய்யமுன், றனக ருத்தறி வித்த லான்
மொழி தந்தி டான தறிந்துமே, வினசெ யறகிசை
யத்த குந்திற நீப காந்திடு கென்றனும.

இ - ள். வன் புலிச்சரணத்தன் - வலிய வியாக்கிரபாதமாமுனிவர்—நீடு வசிட்டன் வந்தமை சிந்தை செய்து - பழைய வசிட்டமகாமுனிவர் வந்த காரியத்தைச் சிந்தித்து,—

என் செயத் தரும் என்று மைநதனை ஏயத வாள விழி செயல் - (இதறகு) யாது செயயததகும எனறு குமாரராகிய இரணியவனமரைப் பொருநதுமபடி ஒளியையுடைய கணக ளிறுலைபாாகக,—தன் கருதது முன அறிவிததலால மொழி தநதிடான் - (அவவிரணியவனமா) தமது கருததை முனனே விணணைபபஞ்செய்துகொணடமையால உததரஙகொடாதிரு ந்தார்,—அது அறிநது - (வியாககிரபாதமகாமுனிவர்) அதனை யறிநது—மேல நின் செயறகு இசைநத தரும திறம நீ பகர் ந்திடுக எனறலும - இனி உன செயலுககுப் பொருநதத தகக காரணததை நீ சொலவாயாக எனறு அருளிசசெய தலும். எ - று. (சOஎ)

வேறு

அநதமி லரசுஞ் சிததி யனைநதுநீ டமரா வாழவு
மிநதிர சால நீரமேலெழுததுமினகொபபு ளிப்பொயச
சிநதனை வேணடே னாணட திருமுனி திருமு னிநத
வநதனை வழுவா வாழவு வழஙகுவா யாகவெனறுன.

இ - ள். அந்தம் இல அரசும் - முடிவிலலாத இராசசிய மும—சிததி அனைததும - சகலசித்திகளும—நீடு அமரர் வாழ வும் - ஒழியாத தேவாகள பதஙகளும—இநதிரசாலம-(மயககு பபொருளாகிய) இநதிரசாலததையும்—நீாமேல எழுதது - (தோனறுமபொழுதே அழிகினற) நீாமேலெழுததையும—மின் - (தோன்றி அழிகின்ற) மினனையும—கொப்புள் - (தோன்றி நின்றழிகின்ற) நீர்குமிழியையும் போல்வன வாம்,—இப்பொயச சிநதனை வேணடேன் - இந்தப்பொயப் பொருள்களை நினைததலையும் விருமபேன,—ஆணட திரு முனி-(சிறியேனை) ஆணடருளிய திருமுனிவரே,—திருமுன் இந்த வந்தனை வழுவா வாழவு வழஙகுவாயாக என்றுன் -

உமது சந்நிதியிலே யான் செய்துகொண்டுவருகின்ற இந்தவழிபாட்டிலே தவறுமையாகிய வாழ்வையே தந்தருளுவீராக என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார் எ - று. (கoரு)

ஆகினீ முனிவ னோடு மாண்டணைந் தரச மௌலி
நாகமா விரதந் தானை நவமணி நிதியு ளிட்ட [ண்டு
போகமா பொருள மைச்சர்பேதையர் பொருந்தக்கொ
வேகமாய் வருவா யென்று வியாக்கிர பாதன் கூறி.

இ - ள். ஆகில் - (உன்கருத்து) இங்ஙனமாயின்,— நீ முனிவனோடும் ஆண்டு அணைந்து - நீ வசிட்டமகாமுனிவருடனே அங்கே போய்,— அரச மௌலி - இராசகிரீடத்தையும்— நாகம மா இரதம் தானை - யானை குதிரை தேர் காலாட்களையும்— நவமணி நிதி உளளிட்ட போகம ஆர பொருள - நவரத்தினம பொன்னுள்ளிட்ட போகநுகர்தற்குரிய திரவியங்களையும்— அமைச்சர் பேதையர் பொருந்தக் கொண்டு - மந்திரிமார்களையும் ஊழியக்காரிகளையும் பொருந்தும்படி கைக்கொண்டு— வேகம் ஆய் வருவாய் என்று வியாக்கிரபாதன் கூறி - சீக்கிரம் வருவாயாக என்று வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் அருளிச்செய்து. எ - று. (கoசு)

மன்றமா நடமுன் போற்றி யெம்முடன் மருவி
னோரின், முன்றிகழ் முனிவர் மூவா யிரவரை முதுவேள்வி
விக்கெஞ், றனறயன வேண்டிக் கொண்டா னவ்வாகளை யந்தா வேதி, சென்றுடன் கொணர்வா யென்று திருமுனி யருளிச் செய்தான்.

இ - ள். மன்று அமர் நடம முன் போற்றி எம்முடன் மருவினோரின் - கனகசபையிலே பொருந்திய திருநிருத்தத்தை ஆதியில் வணங்கிக்கொண்டு நம்மோடு இருந்தவர்களில்

ன்ளே—முன் திகழ் முனிவா மூவாயிரவரை - முதன்மை யாக விளங்குகின்ற மூவாயிரமுனிவர்களை—முத வேள்வி க்கு என்று அன்று அயன் வேண்டிக் கொண்டான் -பழைய யாகத்துக்கென்று அந்நாளிலே பிரமா வந்து (நம்மை) வேண்டி அழைத்துக்கொண்டு போயினா,—அந்தர்வேதி சென்று அவர்களை உடன் கொணாவாய் என்று திருமுனி அருளிச்செய்தான் - அந்தர்வேதிக்குப் போய் அவர்களை உன னுடனே கொண்டுவருவாயாக என்று வியாக்கிரபாதமகாமு னிவர் அருளிச்செய்தார். எ - று.

அந்தர்வேதியாவது கங்கைக்கும் யமுனைக்கும் நடுவேயு ள்ள தேசம் அந்தா - நடு வேதி - சமபூமி. (க0௲)

திருவுள மான தொன்று செய்தவ மென்று செப்பப
பொருபுலி முனிமகிழ்ந்து பொதுநட முடனேபோற்றி
யருளபுரி பெருமா னிந்தவடிகளேமபணிநடத்த [ன
விரைவொடுவருவானேகவேண்டுமவிண ணப்பமென்று

இ - ள். திருவுளம் ஆனது ஒன்று செய் தவம் என்று செப்ப - (உமது) திருவுளத்துக்குப் பொருந்தியது யாதொன் றுண்டு அதுவே அடியேனுக்கு செய்றபாலதாகிய தவம் என்று (இரணியவன்மா) விண்ணப்பஞ்செய்ய,—புலி பொரு முனி மகிழ்ந்து-(கையினுலுங்காலினுலும)புலியைப் போன்ற முனிவர் மகிழ்ந்து,—உடனே பொது நடம் போறறி - (அவ விரணியவன்மரோவெனில்) உடனே சபாநிருத்தத்தை வண ங்கி,—பெருமான அருள புரி - எம்பெருமானே திருவருள் செய்யும்,—இந்த அடிகளேம் பணி நடத்த விரைவொடு வரு வான் ஏகவேண்டும் - இந்த அடியேங்களுடைய பணிவிடை களை நடத்துதற்கு விரைவோடு வரும்படி (இவன்) போதல

வேண்டும்,—விண்ணப்பம் என்றான் -(இங்ஙனங்கள) விண்ணப்பம் என்றார். எ - று. (௯௦அ)

கண்ணுத லோனு மெண்ணில் கருணையு மருளு நல்க, வெண்ணன்ரு மினப மெய்தி யெநதைதாள் சிந்தை செய்து, விணணவ னிசைவான் மைநதன விடைகொணடு மீணடு போநதான், மணணுற வணணல பாதம வசிட்டனும வணங்கி வநதான

இ - ள். கணணுதலோனும் எண இல் கருணையும் அருளும நலக - நெற்றிக்கணணையுடைய சிவ்பெருமானும் எண்ணிலலாத காருணணியததையும் அருளுரையையும கொடுத்தருள,—மைந்தன் எண அரும இனபம எயதி - குமாரராகிய இரணியவன்மர் அளவிடறகரிய இன்பததை அடைநது,—எநதை தாள் சிநதை செயது - எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைத தியானஞ்செயது,—விணணவன இசைவால, விடை கொணடு மீணடு போநதான் -அகககடவுளுடைய சம்மதியினாலே விடைகொணடு (வியாக்கிரபாதமாமுனிவருடைய பர்ணசாலைககு) மீணடு சென்றார,—வசிட்டனும் மண உற அணணல் பாதம் வணஙகி வந்தான் - வசிட்டமுனிவரும பூமியிலே (எட்டுறுப்பும) பொருநதும்படி சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணஙகி(விடைகொண்டு) வந்தார். எ - று (௯௦௯)

அன்னைநீ றளிப்பப் போற்றி யாருயி ரவர்பா லாகப், பன்னக வுருவோன ருளும பணிநதுபோயப் பாமர் தில்லைப, பொன்னம ரெல்லை போறறிப் போதுவான் புகழ்புலிக்கான், மன்னவன றன்னை யாணட வகை மொழி வழியாச சென்றன.

இ - ள் அன்னை நீறு அளிப்பப் போற்றி - மாதா விபூதி தரித்துவிட வணங்கி,—ஆர் உயிர் அவர் பால் ஆகி - (தம்மு டைய) அரிய ஆன்மா(மாதாவும் பிதாவுமாகிய) அவர்களிடத்த தாக,—பன்னக உரவோன் தாளும் பணிந்து போய-பதஞ்சலி மகாமுனிவருடைய திருவடிகளையும் வணங்கிச் சென்று,— பரமர் தில்லைப் பொன் அமர் எல்லை போற்றிப் போதுவான் - சிவபெருமானுடைய தில்லைவனத்தினது அழகுபொருந்திய திருவெல்லையை வணங்கிக்கொண்டு போவாராகிய இரணிய வனமர் — புகழ் புலிக்கால் மன்னவன் தன்னை ஆண்ட வகை மொழி வழி ஆசு சென்றேன - (யாவராலும்) புகழப்படுகின்ற வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் தம்மைத் (தீக்ஷைசெய்து) ஆண் டருளிய முறைமைகளை விரிக்கும் வார்த்தைகளே வழிமுழு தும் நிகழப் போயினார். எ - று. (ககO)

விற்கழி யம்புந் தந்து மேவிய விகங்க மும்போற்
கற்கடங் கடிதி கன்று கவுடதே யத்துத் தங்க
ணற்கட கத்துக் கோயி னண்ணலு மெண்ணின் மாதா
வற்கமுந் தம்பி மாரு மாலகடற் கிளர்ச்சி கொண்டார்

இ - ள் விற கழி அம்பும் - விலலினின்று நீங்கிச் சென்ற பாணமும்—தந்து மேவிய விகங்கமும் போல - கயிறு கட்டி விட்ட காற்றாடியும்போல—கற் கடம் கடிது அகன்று - மலை களையுங் காடுகளையும் விரைவிலே கடந்து,—கவுடதேயத்துத் தங்கள் நற் கடகத்துக் கோயில் நண்ணலும் - கௌடதே சத்திலுள்ள தங்கள் நல்ல பட்டணத்தின் மாளிகையிலே புகுதலும்,—எண் இல் மாதர் வற்கமும் தம்பிமாரும் மால கடற் கிளர்ச்சி கொண்டார் - அளவில்லாத பெண்கள் கூட் டத்தாரும் தம்பிமாரும் பெரிய கடலினது கிளர்ச்சிபோல அழுதார்கள். எ - று. (ககக)

அழுந்திய துயர நீங்கி யநுசரை யாற்றி யீாயு
மிழந்தனே னுகா வணண மிவரிருந் தனரே யென்றுச
சழிந்தமெய்த தாய ருளளத் தளாவுக ளகற்றி மற்றை
யொழிந்தநற்சுற்றத்தார்களியாரையுந்துயரொழித்தான்

இ - ள். அழுந்திய துயரம நீங்கி - (தாம) அழுந்திய துன்பநீங்கி,—அநுசரை ஆற்றி - தமபிமாரை ஆறப்பண்ணி,—யாயும இழந்தனன - (தந்தையையும) தாயையும இழந்தேன்— ஆகா வணணம இவா இருந்தனரே எனறு - (இஙஙனம்) இழந்தனனாகாதபடி 'இவாகள இருந்தார்களே' என்று— அசசு அழிந்த மெய்த தாயர் உள்ளத் தளாவுகள் அகற்றி - (சுமஙகிலைக்குரிய) அடையாளம நீஙகிய உடமபையுடைய சிறிய தாயருடைய மனககிலேசஙகளை நீககி,—ஒழிந்த மற்றை நற சுற்றத்தார்கள யாரையும் துயா ஒழித்தான - எஞ சிய மற்றை நலல சுற்றத்தாாகளெலலாரையும் துனபத்தினி னறு நீககினா. எ - று. (ககஉ)

எணடகு துறைகொண மாககளி யாரையு மினிதழைத்துக்
கணடுதன கனக மேனிக கவினவா காண நல்கி [துக்
யணடாதம பெருமா னடி மமபலத் துழனி யுன்னி
யொண்டிறற குமா ரனோ ருழியா மெனவெளி ழிதது.

இ - ள் ஒண டிறற் குமரன - ஒள்ளிய வலியையுடைய குமாரராகிய இரணியவனமா—எண தகு துன்ற கொள மாக கள யாரையும் இனிது அழைத்து-மதிககத்தகக இடந்தோறு முள்ள மனிதர்களெல்லாரையும பிரீதியோடும் அழைத்து,— கணடு தன் கனக மேனிக கவின் அவர் காண நலகி - (அவ ருகளைத் தாங) கண்டு தமது பொனமேனியழகை அவர்கள் காணும்படி காட்டி,—அண்டா தம் பெருமான் ஆடும் அம்ப

லத் துழனி உன்னி - தேவதேவராகிய சிவபெருமான் நடிக்கின்ற சபையின்கணுள்ள ஒலியைச் சிந்தித்து,—நாள் ஓர் ஊழி ஆம் என ஒழித்து - ஒருநாள் ஒரூழிக்காலமாம் என்று சொல்லும்படி போக்கி எ - று. (௧௧௩)

பன்னும் மந்திரிகள் தம்மைப் பார்த்தினி யிங்குப் பன்னாள், மன்னினான் வைகலேனென் வழுவுடற் பழுத்தகற்றிப், பொன்னுரு வாக்கச் செய்தபுலி முனிசரணம் போற்றற், கென்னுடன் போதுவீரே லெய்துமென்ற வாக்கிசைத்தான்

இ - ள் பன்னும் மந்திரிகள் தம்மைப் பார்த்து-சொல்லப்பட்ட மந்திரிமார்களை நோக்கி,—இனி இங்கு நான பல் நாள் மன்னி வைகலேன் - இனி இங்கே நான் பலநாட்பொருந்தியிரேன்,—என வழு உடற் பழுது அகற்றிப் பொன் உரு ஆக்கச் செய்த புலிமுனி சரணம் போற்றற்கு - எனது குற்றத்தையுடைய சரீரத்திற்பழுதை நீக்கிப் பொன்வடிவமாகச் செய்தருளிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவருடைய திருவடிகளை வழிபடும்பொருட்டு—என்னுடன் போதுவீரேல் எய்தும் என்று அவாக்கு இசைத்தான் - என்றோடு வருவீர்களாயின் வாருங்கள் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லினன் எ - று ()

போதுவீ ராகின் மாயா போகமே யன்று மன்றில் [ணி
வேதனன் முகனமால் காணுவிண்ணவனவெளியேநண்
மர்தொரு பாக மாக மகிழ்நதுநின் றுமெ வாழ்வு [ன.
மேதிலீர் பெறுவீ ரென்றங் கிரணிய வனமனசொன்னான்

இ-ள் போதுவீர் ஆகின்-(இங்ஙனம்)வருவீர்களாயின்,—மாயா போகமே அன்று - மாயாகாரியமாகிய போகங்களை மாத்திரமன்று,—வேதம நான்முகன் மால் காணு விண்ண

வன் - வேதமும் பிரமாவும் விட்டுணுவுங்காணாத சிவபெரு மான—மன்றில வெளியே நண்ணி-கனகசபையின்கண்ணே வெளியே பொருந்தி—மாது ஒரு பாகம ஆக மகிழ்ந்து நின்று ஆடும வாழ்வும - சிவகாமியம்மையார் ஒருபாகமாகத திருவுள மகிழ்ந்து நின்று நடிக்கும வாழ்வையும—ஏதிலீர் பெறுவீர் என்று அங்கு இரணியவன்மன் சொன்னான - (இதற்கு)அன னியரான நீங்களும பெறுவீர்கள் என்று அங்கே இரணிய வன்மன் சொல்லினான் . எ - று. (கக௫)

மொழியது கேட்ட மைச்சர் முகமக மிகமலர்ந்து,
வழுவிலா வெம்மை யாளு மன்னநீ சொன்ன தொன்று,
தொழுதியா முயலவோ மென்று சொல்லித்தென
றிலலை நோக்கி, யெழுகவென் பயண மென்றங் கெழு
முரசியம்பு வித்தார்

இ - ள் அமைச்சர் மொழி அது கேட்டு முகம அகம் மிக மலர்ந்து - மந்திரிமார்கள் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு முக முமமனமும மிகமலர்ந்து,—எம்மை ஆளும வழு இலா மன்ன - எமமை ஆளுகின்ற குற்றமில்லாத மகாராசாவே,— நீ சொன்னது ஒன்று யாம தொழுது முயலவோம் என்று சொல்லி - நீர் கற்பித்த தொன்றையே நாங்கள் வணங்கிச் செய்வோம என்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—தென்றிலலை நோக்கி வான் பயணம் எழுக என்று - தக்ஷிணதேசத்திலு ள்ள தில்லைவனத்தை நோக்கிப் பெரிய பிரயாணம புறப்பட் கடவீர்கள் என்று—அங்கு எழு முரசு இயம்புவித்தார் - அங்கே எழுச்சி முரசை அறைவித்தார்கள். எ - று. (ககசு)

அங்கமில் கனக வெற்பு மருங்கு மணிப்பொ ருப்பு
மெங்கிரத் தேரி னீட்ட மொட்டக மிவுளி யானை

தந்திரம பண்டி வண்டி பரிந்தெழுந் தயங்கு நாட்டு¹
மைந்தாகள மகளிா சைவா வைதிகா மகிழ்ந்தெழுந்தார்.

இ - ள். அந்தம இல கனக வெறபும்-முடிவிலலாத பொன் ஞகிய குன்றுகளேயும—அரு நவ மணிப பொருப்பும - அரிய நவரத்தினஙகளாகிய குனறுகளேயும—எந்திரந தேரின ஈட்டம் - யந்திரத்தையுடைய தோககூட்டஙகளும—ஒட்டகம - ஒட்டகஙகளும—இவுளி - குதிரைகளும—யானை - யானைகளும—தந்திரம - காலாட்களும—பண்டி வண்டி - இடவிய வண்டிகளும—பரிந்து எழு - தாஙகிச செல்ல,—தயஙகுநாடு மைந்தாகள மகளிர் - விளஙகுகின்ற கௌடதேசத்திலுள்ள ஆடவர்களும் பெணகளும—சைவர் வைதிகா மகிழ்ந்து எழுந்தார் - சைவசாததாாகளும வைதிகமாாககத்தார்களும மகிழ்ந்து புறப்பட்டாாகள் எ - று. (கஎ)

அனையை ரநுசா மைந்த ரரிவையா கணிகை யாாக
ளுன்னுமெய்க காவ லாள ராரிய ருரிமை யோாக¹
ளின்னுமெண் ணிலர்க ளோடு மிரணிய வனம ணேகி
மன்னுசீ ரந்தாவேதி மாதவா தம்மைச சாாந்தான.

இ - ள். அனையா - சிறிய தாயர்களு—அநுசர் - தம்பியரிருவர்களும்—மைந்தா-மறறைக்குமராாகள— அரிவையா-குமாரத்திகள்—கணிகைமாாகள - ஊழியககாரிகள—உன்னும மெயககாவலாளர் - ஆராயகின்ற மெயகாப்பாளர்கள—ஆரியர் - ஆரியர்கள்—உரிமையோர்கள் - அகத்தடியார்கள— இன்னும் எண் இலர்களோடும் - இன்னும் அளவிலலாதவர்களோடும—இரணியவன்மன் ஏகி-இரணியவனமா சென்று,— மன்னு சீர் அந்தர் வேதி மாதவர் தம்மைச் சாாந்தான் - நிலைபெற்ற புகழையுடைய அந்தர்வேதியிலிருந்த முனிவர்களை அடைந்தார். எ - று. (கஅ)

மும்மையா யிரவர் நீங்கண முதுபதிப் பொதுவி லாடு, நம்மை யாளுடையான பாத நாடொறு நயந்து போற்றற், கெம்மை நீர்பிரியாதெய்தற கெழின்முனியி சைத்தானென்று, செம்மையா ரிரவி போலத் தேரபல சேரவுய்த்தான.

இ - ள் மும்மை ஆயிரவர் நீங்கள் - மூவாயிரராகிய நீங்கள்—முது பதிப் பொதுவில ஆடும் நம்மை ஆள உடையான் பாதம நாடொறும நயந்து போற்றற்கு - பழைய தில்லைப்பதியினுள்ள கனகசபையினுகணணே நடித்தருளும் நம்மை ஆளாக உடைய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை நாடோறும விருமபி வணஙகுமபொருட்டு—எமமை நீர் பிரியாது எயதற்கு - எமமை நீஙகள் பிரியாது வருமபடி—எழில முனி இசைத்தான் என்று - அழகையுடைய வியாககிரபாதமகா முனிவா அருளிசசெய்தாா என்று விண்ணபபஞ்செய்து,—செமமை ஆா இரவிபோலப பல தோ சோ உயத்தான-செவ்வொளி நிறைந்த மலைகளபோல மூவாயிரமாணிக்கத்தேர்களை (அவாகளெதிரே) ஒருஙகே நிறுத்தினா. எ - று. (கககூ)

அங்கவா தஙக டுங்க வங்கிக ளாத ரித்து
மஙகையா மகளிா மைந்தர் வானகலை யரணி மறறு
மெஙகணு நிறைய வேற்றி யிரதமுற புரவி பூட்டிப்
போஙகிய வோமதேனுப போதுவ தொடாந்து போத.

இ - ள். அங்கு அவர் தங்கள் துங்க அங்கிகள் ஆதரித்து - அஙகே அம்முனிவாகள தஙகளுடைய உயர்வாகிய வைதிகாககினிகளை அனபோடு கொணடேறி,—மங்கையர் மகளிர் மைந்தர் - பததினிகளையும் புதல்வியர்களையும புதலவர்களையும—வான் கலை அரணி மற்றும் - மேலாகிய கலைமான்றோலையும் தீககடைகோலையும பிறவற்றையும்—எங்கணும் நிறைய

ஏற்றி - எவ்விடத்திலும் நிறையவேறறி,—இரத முன் புரவி பூட்டி - தேருககு முன்னாகக குதிரைகளைப் பூட்டிககொணடு (செலல,)—பொங்கிய ஓமத்தைப் போதுவ தொடர்ந்து போத - உயாநத ஓமததுககு வேணடும பசுககளுளளே பேரகததக்குவன தொடாந்து போக. எ - று. (கஉ0)

அநதமில பரிச னசூழ வரவமு மரசர் போறறும [புந
வநதனை,த துவைபபுந தெயவ மறையவா மலிதே ராரப
தநதிரச் செருககும வேழுத தமரிப்புஞ் சைநத வஙகண
முநதிய வொலியு முநநீ ரேழினு மிக்மு ழங்க

இ - ள அநதம இல பரிசனம் சூழ அரவமும - முடிவி லலாத அடியாரகள சூழ்ந்து சேவிககினற ஒலியும—அரசா போறறும வநதனை துவைப்பும-அரசர்கள துதிககினற வநத னையினதொலியும—தெய்வ மறையவர் மலி தோ ஆரபபும் - தெயவததனமையையுடைய முனிவாகள் பொருநதிய தோக ளினொளியும —தநதிரச செருககும் - சேனைகளினொலியும— வேழுத தமரிபபும-யானைகளினொலியம்—சைநதவஙகள முந் திய ஒலியும - குதிரைகள முநதிச செலகினற ஒலியும—முந் நீா எழினும மிக முழங்க - சமுததிரமேழினும் மிகவொலி கக. எ - று. (கஉக)

விழிநுழை யாத கானம் வியன்சரி யாகுஞ் சாயுந
கழிவுற மடியுமானைக காலுறுந தோககா லோட
வழிபடு மவூகாற றுாளி வான்முும புனித மாகப்
பொழிபெரு வழியா மாறு புரவல னெடிதுபோநதான்.

இ - ள். விழி நுழையாத கானம் வியன் சரி ஆகும - (முன்னே கொடிப்படை நடக்கக) கண நுழையாத காடுகள் பெரிய வழிகளாகும்;—சாயும் - (பின்பு குதிரைகள் பாய்நது

செல்ல மரங்கள்) சாய்ந்து விழும்,—ஆனைகால் பொழிவுற மடி யும் - (பின்பு) யானைக்கால்கள் மிதித்து நடக்க (அம்மரங்கள்) நருங்குண்டுபோம்,—உறும் தோக்கால ஓட வழி படும் - (பின்பு) மிக்க தோக்கால்கள் செல்ல வழியாயவிடும்,—அவர் கால தூளி வானமும் புனிதம் ஆகப் பொழி பெரு வழி ஆம் ஆறு - பின் வருமவர்களுடைய காலினால் உண்டாகிய தூளி தேவருலகமுஞ் சுத்தமாகப் பொழிகின்ற பெரிய வழியாகும் வண்ணம்—புரவலன் நெடிது போந்தான் - இரணியவன்மர் நெடுந்தூரம் போயினார். எ - று. (கஉஉ)

மன்னவர் தத்தம் எல்லை வழிவிட் டடவி வாழுந், தொன்னவில் விலங்கு மந்தக் கொடுவழி விடப்போந் துள்ள, வின்னநல் வளனெ லாமெ லெடுத்துவந் தெங்கு மீண்டிப், பன்னதி வெள்ள மலகும் பரவைபோல் விர விப் பொங்க

இ - ள். மன்னவர் தத்தம் எல்லை வழிவிட - அரசர்கள் தங் களுடைய தேசத்தின் எல்லைவரையுஞ்சென்று வழிவிட,— அடவி வாழும் தொன் நவில விலங்கும் அந்தக் கொடு வழிவி டப் போந்து - காடுகளில் வாழும் அச்சத்தைச் செய்கின்ற விலங்குகளும் அந்தக்கொடிய மார்க்கத்தை விட (நீங்கனம) போய,—உள்ள இன்ன நல் வளன் எலாம் எடுத்து வந்து - (அங்கங்கு)உள்ள திரவியங்களை இன்னவை நல்ல திரவி யங்கள் என்னுமல் எடுத்துக்கொண்டு வந்து,—எங்கும் ஈண் டிப் பன்னதி வெள்ளம் மலகும் பரவை போல் விரவிப் பொங்க - எங்கு நெருங்கிப் பலநதிவெள்ளங்கள் நிறைந்த சமுத் திரம்போலப் பொருந்திப் பொலிய. எ - று. (கஉ௩)

எண்டகு நாடுங் காடு மலைகளும் யாறு நீங்கிக், கண் டது வழியா மண்டிக் கடிதுவந் தலர்ந்த கண்டல், "பெ

ண்டரு மடலு நீறும விரைதரு சோறு நல்கித், தெண
டிரைப் புலவு மாற்றுந தில்லையி னெல்லை சேர்நதான்.

இ - ள். எண தகு நாடும் காடும மலைகளும் யாறும் நீஙகி - எண்ணததகக நாடுகளையும காடுகளையும மலைகளையும் நதிகளை யுங் கடந்து,—கண்டது வழியா மண்டிக கடிது வந்து - (தம ககு) நேரிட்டதே வழியாக நெருஙகி விரைவில வந்து,—அல ர்நத கண்டல - அலர்நத தாழைமரஙகள—வெண தருமடலும் நீறும் விரை தரு சோறும் நலகி - வெண்மையைத் தருகின்ற மடலையும் நீறறையும் மணததைத் தருகின்ற சோறறையுஞ் சொரிநது—தெண்டிரைப புலவு மாறறும் தில்லையின் எல்லை சேர்நதான் - தெளிவாகிய திரையையுடைய கடலினது புலா லறறததை நீககுகின்ற தில்லைவனததினது திருவெல்லையை அடைநதார். எ - று. (௧உ௪)

புரவியை விரைநது போநது புதல்வன்முன் பணிநது போறறி, வருபெருஞ செலவங் கூற மாமுனி மகிழந து வாழ்ததித, திருவுடை யநதணாள ரெழுநதருள சீர மை காணபா, னிருவரு மெதிரேசென்றா ரியாவருந தேரி ழிநதார.

இ - ள். புதலவன் புரவியை விரைநது போநது - குமார ராகிய இரணியவனமா குதிரையை விரையச் செலுததிககொ ண்டு சென்று,—முன் பணிநது போறறி - (வியாககிரபாதம காமுனிவர்) திருமுன்னே நமஸ்கரிததுத துதிதது,—வரு பெரும செலவம கூற - (தமககுப் பின) வருகினற பெருஞ செலவததை விண்ணப்பஞ்செய்ய;—மா முனி மகிழநது வாழ்த்தி - வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் மகிழ்ந்து ஆசீாவதிதது,— திரு உடை அநதணாள் எழுந்தருள சீாமை காண்பான இரு வரும் எதிரே சென்றார் - அருட்செலவததையுடைய முனிவ

ர்கள் எழுந்தருள்கின்ற சிறப்பைக் காணும்பொருட்டுத் (தாமும் பதஞ்சலிமகாமுனிவருமாகிய) இருவரும் அவர்களெதிரே சென்றார்கள்,—யாவரும் தேர் இழிந்தார் - அவர்களெல்லாரும் தேர்களினின்றும் இறங்கினார்கள். எ - று. (கஉ௫)

அங்கவரணைந்து வாழ்த்தியணைப்பவாழ்ந் தமல வுன்றன், மங்கல வருளான மீண்டு வருநெறிபெறறோ மின்னம், பங்கயன வரினுமண்ணலபாதபங்கயங்க ணீங்கா, விங்கெமை முனிவ போகவினிவிடாதொழிகவென்றார்.

இ - ள். அங்கு அவர் அணைந்து வாழ்த்தி - அங்கே அம்முனிவர்தள (வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரை) அடைந்து துதித்து,—அணைப்ப வாழ்ந்து - அவர (தங்களைத) தழுவ வாழ்வுற்று,—அமல உன்றன் மங்கல அருளால மீண்டு வரு நெறி பெற்றோம் - மலமில்லாதவரே உம்முடைய மங்கலமாகிய கருணையினாலே இவ்விடத்துக்குத் திரும்பி வரும் வழியைப் பெற்றோம்,—இன்னம் பங்கயன வரினும் - இன்னும் பிரமா வந்தாலும்—முனிவ இனி இங்கு அண்ணல் பாத பங்கயங்கள் நீங்காப் போக எமை விடாது ஒழிக என்றார் - முனிவரே இனி இங்கே சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளைப் பிரிந்து போம்படி எங்களை விடாதொழிக என்றார்கள். எ-று.

மாமணித்தேர்கள மன்றின் வடகுட பாலி றுத்தித் தாமணைந் தருமு னிக்குத தமபிரா னருளி னாலே [குத் தாமலி வகையாற் காட்டதொகையி லோர்முனிவரங் தேமலியலங்கன்மாரபன் கண்டிலனறிகைதது நின்றான்

இ - ள். மா மணித் தேர்கள மன்றின் வடகுடபால் நிறுத்தி - மாணிக்கததேர்களைக் கனகசபையின் வடமேற்குப்பக்கத்திலே நிறுத்தி,—தாம் அணைந்து அரு முனிக்குத தமபி

ரான் அருளினுலே தூ மலி வகையால காட்ட-தாஙகள் இப்பால் வநது பொருநதி வியாகஇர பாதமகாமுனிவருக்குச சிவ பெருமானுடைய திருவருளினுலே சுததமிகுநத வகையினுலே (தஙகளை எணணிக) காட்ட,—தேம மலி அலஙகல மார்பன் - மணமிறைநத மாலையணிநத மார்பையுடைய இரணியவனமர்-தொகையில் ஒர் முனிவர் அஙகுக கணடிலன் திகைததுநின்ருன்-(மூவாயிரா என்னும்) தொகையிலே ஒருமுனிவரை அஙகே காணுது திகைதது நின்ருர் எ-று   (கஉஎ)

செம்மைமெயப் பெரியோர் போலத தேடரி தென றுமைநதன், மெயமையிற றுயா நோககி விமலனவிண ணவரும் கேட்ப, வெமமையொப பவாகள யாருமு யா மவர்க கொபபே மெனறே, யமமையப் பனுமா வாறு மவாகளி லொருவ ரெனறுன.

இ-ள் செமமை மெயப பெரியோர் போலத் தேடு அரிது எனறு மைநதன் மெயமையின் துயரம் நோககி - செப்பமாகிய வாயமையையுடைய இநதப் பெரியோாகளைபபோலததேடுதலரிது எனறு இரணியவனமா சததியமாகப படும வருததததைக கணடு,—விமலன - அநாதிமலமுததராயும—அமமை அபபனும் ஆவான - (உயிாகளுககு) மாதாவும பிதாவுமாவாராயும உளள சிவபெருமான—விணணவரும் கேட்ப - தேவாகளுங்கேட்குமபடி—யாரும் எம்மை ஒப்பவாகள - அம்முனிவர்கள் எலலாருமு நமககொப்பாவாாகள—யாம் அவாககு ஒப்பேம் எனறே - நாம அவாகளுககொப்பாவேம எனறு சொலலி,—நாம் அவர்களில ஒருவர் என்ருன் - நாம் அவாகளுள்ளே ஒருவர் என்றருளிசசெயதார் எ-று.   (கஉஅ)

என்றருள செயத் வாய்மை யாவரும் கேட்டுத தில்லை, மன றினின் ருடு கினற மறைபவுண மறையோா

தம்மி, லொன்றென லாகு மேன்மை யுடையரான்
றுளந்து ளங்கிச், சென்றடி பணிந்தான மைந்தன்றேவ
ராபூ மாரி பெய்தார்.

இ - ள் என்று அருள் செய்த வாய்மை யாவரும் கேட்டு- என்றருளிச்செய்த உண்மையை எல்லாருங்கேட்ப,—தில்லை மன்றில் நின்று ஆடுகின்ற மறையவன - தில்லையிலுள்ள-கனகசபையின்கண்ணே நின்று திருநிருத்தஞ்செய்தருளும் வேதகர்த்தாவாகிய சிவபெருமான்—மறையோர் தம்மில் ஒன்று எனல் ஆகும் மேன்மை உடையர் என்று - இம்முனிவர்களுள் (நாம) ஒருவர் என்று சொல்லத்தக்க மேன்மையையுடையர்கள் (இவர்கள்) என்று—மைந்தன் உளம் துளங்கிச் சென்று அடி பணிந்தான் - குமாரராகிய இரணியவன்மர் மனநடுங்கிக்கொண்டு போய் அவர்களுடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்தார்,—தேவர் பூ மாரி பெய்தார் - தேவர்கள் பூமழையைப் பொழிந்தார்கள் எ - று. (கஉக)

அண்டநா யகன ளித்த வருளினா றம்மை யஞ்சிம
ண்டனில் வீழ்ந்தெ ழுந்து வாழ்ந்து தாழ்ந் தயர்ந்துவா
ழ்த்தி, யெண்டிகழ் முனிவ ரெம்மை யெழுமையு மடி
மை யாகக், கொண்டருளென்று கொண்டைக் கோ
லொடு குணலை யிட்டார்.

இ - ள். எண் திகழ் முனிவர் - எண்ணால் விளங்குகின்ற முனிவர்கள்—அண்ட நாயகன் அளித்த அருளினால் தம்மை அஞ்சி - தேவர்களுக்கு நாயகராகிய சிவபெருமான் கொடுத்த திருவருளினாலே தங்களைத் தாங்களே அறிந்து பயப்பட்டு,—மண்டனில் வீழ்ந்து எழுந்து வாழ்ந்து - பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து வாழ்வு பெற்று,—தாழ்ந்து அயர்ந்து வாழ்த்தி - தங்களுள்ளே தாங்கள் நமஸ்கரித்துப் பரவசர்

களாய்த் துதித்து,—எம்மை எழுமையும் அடிமை ஆகக் கொண்டு அருள் என்று - எங்களை எழுபிறப்பினும் அடிமை யாகக் கொண்டருளும் என்று—கொண்டைக்கோலொடு குண்டலம் இட்டார் - சோமன் கட்டிய தண்டோடே குண்டலக் கூத்தாடினார்கள். எ - று. (௧௬0)

மனமகன் றொழுது நின்றிம் மறையவர்க் கேவல் செய்தற், கென்னமா தவம்புரிந்தே னியானென விறை ஞ்சியேத்தப், பன்னரு மிருடி மைந்தன் பான்மை யைப் பரவ மன்றிற், பொன்னடி பணிந்து வாழ்த்தி யாவரும் புகழ்ந்து போந்தார்.

இ - ள் மனு மகன் தொழுது நின்று - கௌடேசகுமார ராகிய இரணியவன்மர் கும்பிட்டு நின்று,—இம் மறையவர் க்கு ஏவல் செய்தற்கு யான் என்ன மா தவம் புரிந்தேன் என இறைஞ்சி ஏத்த - இம்முனிவர்களுக்குத் தொண்டுசெய்தற்கு நான் என்னபெருந்தவஞ்செய்தேன் என்று வணங்கித்து திக்க,—பன் அரும் இருடி மைந்தன் பான்மையைப் பரவ - சொல்லுதற்கரிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் இரணியவன்ம ருடைய குணத்தைப் புகழ,—யாவரும் மன்றில் பொன் அடி பணிந்து வாழ்த்திப் புகழ்ந்து போந்தார் - எல்லாரும் கனகச பையின்கணுள்ள பொன்போலுந்திருவடியை வணங்கித் துதி த்து இரணியவன்மரைப் புகழ்ந்துகொண்டு போயினார் கள். எ - று. (௧௬௧)

நடமிலை பிரியா திருந்தோர் ஞானவா னிருந்தாற் பாச மிடையிரு ளகன்றுகோடி விறகிடை வெளியாமென்றுற் றிடமிகு தவரோகர் செறிதலாற் றிகழுந் தில்லை யுட்டவியு மிருணீங் கிறதென் றதிசய மாகா தன்றே.

இ - ள். நட நிலை பிரியாதான் ஓர் ஞானவான் இருந்தால்- திருநிருத்தநிலையைப் பிரியாதவனாகிய ஒருஞானி (ஓரிடத்து) இருந்தால—பாச மிடை இருள் அகன்று கோடி விறகிடை வெளி ஆம் என்றால - பாசமாகிய நெருங்கிய அந்தகாரநீங்கிக் கோடிவிறகிடை வெளியாகும் என்று (சாத்திரங்கள் சொல்லு மாயின்,)—திடம மிகு தவர் அநேகர் செறிதலால் - உறுதிமிக்க தவத்தையுடைய முனிவர்கள் அநேகர் நெருங்கி இருத்தலினாலே—திகழும தில்லை அடவியும இருள் நீங்கிற்று என்று அதிசயம் ஆகாது விளங்குகின்ற தில்லைவனமும இருணீங்கியது என்று சொல்லுவது அதிசயமாகாது எ - று. (௩௩௨)

அருந்தவ ரடங்கத் தில்லை யமபலஞ் சூழ வைகத்
திருந்திய குமரன மனறந் திகழ்குண திசையிற் சேரப்
பொருந்திய தானை மலகப புகழ்படை வீடு செய்தங்
கிருந்தனன பினபு செய்த வியலபுக ளியமப லுற்றும்.

இ - ள். அரும் தவர் அடங்கத் தில்லை அம்பலம சூழ வைக- அரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களெல்லாருந் தில்லையமபலத்தைச் சூழவிருபப,—திருந்திய குமரன - திருத்தமுற்ற குமாரராகிய இரணியவன்மா—மனறம திகழ் குணதிசையில் சேர- கனகசபைககு விளங்குகின்ற கிழக்குத்திக்கிலே பொருந்தும் படி—பொருந்திய தானை மலகப புகழ் படைவீடு செய்து அங்கு இருந்தனன் - (தமமை) அடைந்த சேனைகள் நிறைந்திருக்கப் புகழப்படுகின்ற (கொற்றவன்குடி எனனும்) படைவீடு செய்து அங்கே இருந்தார்,—பினபு செய்த இயலபுகள் இயம்பல உற்றும் - பின்பு செய்த காரியங்களைச் சொல்லலுற்றும். எ - று. (௩௩௩)

இரணியவன்மச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் - ௩௩௨.

திருவிழாச்சருக்கம்.

எண்ணி லிருந்தவ ரெந்தை நடந்தொழு தின்பார
மண்ணில் வணங்கி யிணங்கரு மன்பொடு வாழ்நாளிற
றிணணிய சிந்தைக ளொன்ற நினைந்தரு டோவாரா
யண்ணலன் மருங்குயா புங்கவர் சங்க மமாந்தார்கள.

இ - ள். எண் இல் இருந் தவர் எந்தை நடம் தொழுது - அளவிலலாத பெரிய முனிவாகள் எமமுடைய பிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய திருநிருததததைக் கும்பிட்டு—இன்பு ஆர மணணில் வணங்கி இணஙகு அரும் அன்பொடு வாழ நாளில - இன்பநிறையும்படி பூமியிலே நமஸகரித்து ஒப்பில லாத அன்போடு வாழுநாளிலே,—உயா புஙகவா - உயாநத அம் முனிவாகள—திணணிய சிநதைகள ஒன்ற நினைநது அருள சேர்வார் ஆய்-உறுதியாகிய சிததஙகள ஒருப்பட ஆரா யநது திருவருளை அறியுஙகருததுடையாகளாகி (வநது,) அண ணல மருஙகு சஙகம் அமாநதாாகள - நடராசர்பககத்திலே திருக்கூட்டமாகி இருநதார்கள். எ - று.

சங்க மிருநதபி னங்கமா புண்டரி கத்தாளே
னிங்கா சனறரு மைநதரின முநதைய னிபபராமெய்ப்
பொஙகருள கொணடு புரபபவ னிபபுவி முறகாவற
பங்கமி றமபியா தமபதி யென்றுரை பாரிததான.

இ - ள் சங்கம் இருந்த பின் - திருககூட்டமாகி இருந்த பின்பு,—அங்கு அமா புணடரிகத்தாளோன் - அங்கே இருந்த வியாககிரபாதமகாமுனிவர்—இஙகு அரசன் தரு மைந்தரின்

முந்தையன் - இங்கே கௌடராசாப் பெற்ற குமாரர்களமூ வருளோ முத்தவனுகிய இரணியவன்மன்—இப்பார் மெயப் பொஙகு அருள் கொண்டு புரப்பவன் - இந்தப்பூமியை மெய் மையாகிய நிறைந்த திருவருள்கொண்டு காக்கக்கடவன்,— இப்புவி முன் காவல பங்கம் இல தம்பியர்-இப்பூமியை (இரணியவன்மன் உடறகுறறநதிரு) முன் காத்தறகு உரியாகளா யுளள குறறமிலலாத தமபியாகளும—தம் பதி என்று உரை பாரிததான் - தஙகள கௌடதேசததைக் காக்கக்கடவர்கள என்று இவவார்த்தையை வெளிப்படுததினா. எ - று. (உ)

உருகு பதஞசலி மனனுப மன்னியு னன்மாமுன்
றிருவுடை யநதணா யாரு முவநதுரை செயயசசீ
ரிரணிய வனமனே மனமர பினமண மேயுவிததே
மருவிய மனறயன மணடப மொன்று வகுபபிததாா.

இ - ள உருகு பதஞசலி - உருருகின்ற பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—மன் உபமன்னியன் - நிலைபெறற உபமன்னியுமகாமுனிவரும்—நல மாமன-(அவருடைய) நன்மாமனுராகிய வசிட்டமகாமுனிவரும—திருவுடையந்தணர் - திருவுடையந்தணாகளாகிய மூவாயிரமுனிவாகளும்—யாரும - (மறறை) யாவாகளும—உவந்து உரை செயய - மகிழ்நது (அப்படியே ஆருக என்று) சொலல,—சீா இரணியவனமனே மன்மரபின் மணம ஏயவிததது - புகழையுடைய இரணியவன்மனை இராசமரபின்படி ,விவாகஞசெயவிததது,—மருவிய மனறு அயல் மணடபம் ஒன்று வகுப்பிததாா - அங்கே பொருந்திய கனக சபையின் பககததிலே ஒருமணடபத்தைச் செய்வித்தார்கள. எ - று. (௩)

மறறதின மங்கல மாலைக டோரணம் வாழ்தீபம்
பொறறவி செணபல கைக்குல நெய்பொரி புறபூநால்

சுற்றிய கும்பமுடனகல சம்பல சூழ்வித்தே
யறநிகழ்வொன்று சடங்கதி வாச மமைத்தார்கள்

இ - ள் மற்றதின் - அம்மண்டபத்திலே—மங்கல் மாலைகள்-மங்கலமாகிய திருமாலைகளும்—தோரணம்-தோரணங்களும்—வாழ் தீபம் - (அவியாது) நிலைபெற்ற தூண்டாவிளக்குகளும்—பொற்றவிசு-கனககிங்காசனமும்—எண் பலகைக் குலம் - அட்டமங்கலம் வகுத்த பலகையின்கூட்டமும்—நெய் - நெய்யும்—பொரி-பொரியும்—புல - (தருப்பை அறுகு முதலிய) புற்களும்—பூ - புட்பமும்—நூல் சுற்றிய கும்பமுடன் - நூல் சுற்றிய கும்பத்தோடு—பல கலசம் சூழ்வித்து - பலகலசங்களும் அமைத்து,—நிகழ்வு அல ஒன்று - விளக்குத் தையுடைய ஓரிராத்திரி முழுதும்—அதிவாசச் சடங்கு அமைத்தார்கள் - அதிவாசகிருத்தியத்தைச் செய்தார்கள் எ - று ()

காலை தொடங்கி நடந்து சடங்கு கணித்தோதும
வேலையின் மங்கல நீடபி டேகம் வியந்தாடி
மூல முயங்கிய மாமுடி தாமுது வாள்பெற்றங்
கேல விருந்தபி னிட்டன ராண்டொன் றிரண்டென்று.

இ - ள் காலை தொடங்கிச் சடங்கு நடந்து - உதயகாலந் தொடங்கிக் கிருத்தியம் நடந்து முடிந்து,—கணித்து ஓதும வேலையில் - (சோதிடர்கள்) எண்ணிச் சொல்லிய முகூர்த்தத்திலே—மங்கலம் நீடு அபிடேகம் வியந்து ஆடி - (இரணியவன்மர்) மங்கலம் பொருந்திய அபிடேகம் வியப்போடு செய்யப்பெற்று,—மூலம் முயங்கிய மா முடி தார் முது வாள் பெற்று - பாரம்பரியமாய் பொருந்திய பெரிய மகுடமும் (சுவர்ண) மாலையும் பழைய வீரகட்கமும் பெற்று,—அங்கு ஏல இருந்த பின் - அங்கே (சிங்காசனத்திலே) பொருந்த இருந

தபின்பு,—ஆண்டு ஒன்று இரண்டு என்று இட்டனர் - (அவ்விரணியவன்மா பெயரால்) ஒருவருடம இருவருடம் என்று திருவாணையெழுத்திட்டார்கள், எ - று. (௫)

சிந்தை மகிழ்ந்தெதிர் வந்தனை தன்றன யனசெய்யாத
தந்தை மகிழ்ந்து தழீஇவள ராசிக டாநலகிப
புந்தி யிலங்கு புலிப்பதி காவல் புரப்பாயென
றந்தமில முந்து புலிக்கொடி யங்கை யகத்துய்த்து.

இ - ள் தந்தை -,தந்தையாராகிய வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர்—தன் தனயன சிந்தை மகிழ்ந்து எதிர் வந்தனை செய்ய - தமமுடைய குமாரராகிய இரணியவனமா மனமகிழ்ந்து (தமது) சந்நிதியில வந்து நமஸ்காரமபுண்ண,—மகிழ்ந்து தழீஇ வளா ஆசிகள் நாம நலகி - (திருவுள) மகிழ்ந்து (அவரைத்) தழுவிக்கொண்டு மிகக ஆசீர்வாதங்களைப் பண்ணி,—புந்தி இலங்கு புலிப்பதி காவல புரப்பாய என்று- அறிவின்கணணே விளங்குகின்ற இவவியாக்கிரபுரத்தைக் காத்தலசெய்யக்கடவாய என்று அருளிசசெய்து,—அந்தம் இல முந்து புலிக்கொடி அங்கை அகதது உயதது - முடிவில்லாத முற்பட்ட புலிக்கொடியை (அவருடைய) அழகிய கையினிடத்தே கொடுத்தருளி. ஏ - று. (௬)

போதுக வென்று வலங்கொடு புக்கருள மிக்காடு
நாதன்முன் மலா சிந்தி வணங்க நயந்துணைநல்
பாத மிரண்டு மெடுத்தவன முசசி பரிப்பித்தா
னோத மெழுமதென யாவரு மோகை யுரைத்தார்கள்.

இ - ள். போதக என்று வலம் கொடு புக்கு - வருவாயாக என்று பிரதக்ஷிணமாகக் கொணடு உள்ளே புகுந்து,—அருள் மிக்கு ஆடும் நாதன்முன் நல் மலர் சிந்தி வணங்க நயந்து

கருணை மிகுத்து நடித்தருளுஞ் சிவபெருமானுடைய சந்நிதியிலே நல்ல பூககளைச சொரிநது நமஸகரிககப் பண்ணி,—அணணால் பாதம இரணடு ஏடுதது அவன முசசி பரிபபித்தான - அநநடராசருடைய திருவடிகளிரணடையும எடுதது அவ்விரணியவனமருடைய சிரசிலே தரிபபிததார்,—யாவரும ஒதம எழுநது என ஓகை உரைததாாகள-(அப்பொழுது) எலலாரும் கட்டெழுநதாற்போலப பிரீதிவாாததை சொலலினாாகள். எ - று (எ)

ஈறில பெருநதன மெனனவை நினனவை யிபபாாமே
லாறினிலொன்றுகொளஞ்சினிலொனறுகொளததாவி
பேறு பிறநதடி யேனமரபோாகள பிழைததாலுங்கூப்
கூறரு மனபுகொடுததடிமைபபணி கொளகெனறான.

இ - ள என்னவை ஈறு இல பெரும் தனம் நின்னவை - (முனனுளள) என்னுடையவைகளாகிய முடிவிலலாத பெருஞசெலவங்கள உம்முடையவைகளாககடவன;—இப பார்மேல ஆறினில ஒனறு கொள-(இனி) இப்பூமியினகணணே ஆறிலொன்றாகிய இறைப்பொருளை நீரே ஏறறருளும்,—அஞ்சினில் ஒன்று கொளந தா - இவ்விறைப்பொருளிலே) அஞசிலொன்றை (அடியேனுககும சேனைகடகும சீவனததின பொருட்டுக) கொளளும்படி தநதருளும,—அடியேன் மரபு பிறநதோர்கள் இபபேறு பிழைததாலும - அடியேன்வமிசததிலே பிறநதவர்கள், இப்பெறறியில வழுவினாலும—கூறு அரும அன்பு கொடுதது அடிமைப் பணி கொளக என்றான - (அதனைப் பொறுத்துககொணடு)சொலலுதற்கரிய பததியைக கொடுத்து அடிமைததொழில கொணடருளும என்று வேண்டிக்கொணடார் (இரணியவன்மர்.) எ - று. (அ)

அண்ணலுமவ்வகைசெய்குவமென்றருளுச்செய்போதிற்
கண்ணமர் தாரைகள் கார்நிகர்ப்பக் கரைவுற்றதங்
கெண்ணருமின்னரு ளெய்தியிறைஞ்சியெழுஞ்சேயை
திண்ணியநன்முனி கொண்டுடையானடிசேர்வித்தான்.

இ-ள். அண்ணலும் அவ்வகை செய்குவம் என்று அருள் செய் போதில் - நடராசரும் அப்படியே செய்வோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளியபொழுது,—கண் அமர் தாரைகள் கார் நிகர்ப்பக் கரைவுற்று - கண்களிலே பொருந்திய நீர்த் தாரைகள் மழையையொக்கும்படி ஒழுகி—அங்கு எண் அரும் இன் அருள் எய்தி இறைஞ்சி எழும் சேயை - அங்கே அளவிடற்கரிய இனிய திருவருளைப் பெற்று நமஸ்கரித்தெழுந்த குமாரராகிய இரணியவன்மரை—திண்ணிய நல் முனி கொண்டு - உறுதியையுடைய நல்ல வியாக்கிரபாதமகாமுனி வர அழைத்துக்கொண்டு (சென்று,)—உடையான் அடி சேர்வித்தான் - திருமூலத்தானமுடைய தம்பிரானுடைய திருவடிகளை அடைவித்தார் எ-று. (கூ)

அங்கும் வணங்கி வணக்கரு மானையை மேல்கொண்டு
மங்கல மாநகர் சூழ்வர மாமுனி தானேவச்
சீங்க வியங்கண் முழங்க வலங்கொடு தார்மார்பன்
பொங்கிய பங்கய மாதமர் கோயிலி னுள்புக்கான்

இ-ள். அங்கும் வணங்கி - அவ்விடத்திலும் நமஸ்கரித்து—வணக்கு அரும் ஆனையை மேல்கொண்டு மங்கல மாநகர் சூழ்வர மாமுனிதான் ஏவ - (பாகர்களாலும்) வணக்குதற்கரிய யானையை மேல்கொண்டு மங்கலத்தையுடைய பெரிய திருநகரத்தை வலஞ்செய்துவரும்பொருட்டு வியாக்கிரபாத மகாமுனிவர் ஆஞ்ஞாபிக்க;—தார் மார்பன் - (ஆத்தி)மாலை

அணிந்த மாமாப்பையுடைய இரணியவன்மர்—சங்க இயங்க ளும் முழங்க வலங்கொடு - சங்கு முதலிய வாத்தியங் கள் ஒலிக்க நகரவலங்கொண்டு,—பொங்கிய பங்கய மாது அமர் கோயிலினுள் புக்கான - உயர்ந்த செந்தாமரைமலரில் இருக்கும் இலக்குமி வசிக்கின்ற திருமாளிகையினுள்ளே புகு ந்தார் எ - று. (௪0)

தாரபுனை யாரணி செம்பிய னெம்பியர் தாநல்கும் ;
பாரும் வூரும தாக வெனுவஞ்சி தாரபட்டம்
போர்திரு சாமரை தோரணைக ணீள்குடை பொறபீடந
தோரணி மாவய மாநிதி யாதிகள் சேவித்தார்.

இ - ள் தார் புனை ஆர் அணி செம்பியன - மாலையாகத் தொடுக்கப்பட்ட ஆத்திப்பூவை அணிந்த சோழராகிய இரணி யவன்மர்—எம்பியர் தாம் நலகும் பாரும் அது ஊரும் அது ஆக எனு - என்னுடைய தம்பிமார்கள் காக்கும்தேசமும் அந்தக் கௌடதேசமாகக்கடவது இராசதானியும் (அவர்கள் இருக் கும்) அந்த நகரமாகக்கடவது என்று சொல்லி,—அணி-ஆபர ணங்கள்—தார் - மாலைகள்—பட்டம் - பட்டம்—போர் தரு சாமரை-பொருந்து வீசுகின்ற சாமரங்கள்—தோரைகள்-பீலிக் குடைகள்—நீள் குடை - நீண்ட குடைகள்—பொறபீடம் பொன்னாசனங்கள்—தேர் அணி-தேர்நிரைகள்—மா - யானை கள்—அயம் - குதிரைகள்—மா நிதி ஆதிகள் சேவித்தார் - பெரிய திரவியங்கள் முதலியவற்றைக் கொடுத்தார். எ - று.

வென்றி நடந்தொழு தம்பியர் வந்தடி மேலவீழ்வுற
றன்றவர் சென்றபின் மன்றம வணங்கி யவனறங்கை
முன்னெழு தந்தணர் விந்தனை மாளிகை முறைசெய்வர்
ஒன்றருளென்றவை யெங்கு மிலங்க வெடுப்பித்தனர்.

இ - ள். அன்று வென்றி நடம் தொழு தம்பியர் அவர் வந்து அடிமேல வீழ்வுற்றுச் சென்ற பின் - அத்தினத்திலே வெற்றியையுடைய திருநிருத்தத்தை வணங்கிய தமபிமாராகிய அவர்கள் வந்து (தம்முடைய) பாதங்களினமேலே விழுந்து நமஸ்கரித்துக்கொண்டு போனபின்பு,—அவன மன்றம வணங்கித் தரைத்முன் தொழுது - அவ்விரணியவனமர் கனகசபையை நமஸ்கரித்து அருட்பிதாவாகிய வியாக்கிரபாதமகா முனிவர் திருமுன்னே வணங்கி,—அந்தணர் வந்தனை மாளிகை முறை செய்வான இன்று அருள என்று - தில்லைவா ழந்தணர்களுக்கு வழிபாட்டின்பொருட்டுத் திருமாளிகைகளை விதிப்படி செய்விக்க இப்பொழுது அநுஞ்ஞைசெய்யும் என்று வேண்டிக்கொண்டு,—அவை எங்கும இலங்க எடுப்பித்தான் - அவைகளை எவ்விடங்களினும விளங்கும்படி கட்டத்தொடங்குவித்தார் எ - று (௧உ)

எழுநிலை மாளிகை குளிகை சாளர மேரார்சீர்
வாழ்மதி றோரண வாயிலக டேரணி மாவீதி
சூழ்வுற மேருவி னோர்பல கோலிய சோழேசனை
றாழ்வுடன மாதவர் யாரையு நீள்குடி சார்வித்தான்

இ - ள். மா வீதி சூழ்வுற மேருவின நோ பல் ஏழு நிலை மாளிகை - பெரிய வீதியிலே சூழும்படி மகாமேருமலையைப் போலும பல ஏழுநிலைமாளிகைகளையும்—குளிகை - குளிகைகளையும்—சாளரம்-பலகணிகளையும—ஏர் ஆர் சீர் வாழ மதில்- அழகு நிறைந்த நன்மை பொருந்திய மதில்களையும—தோரண வாயில்கள் - நிலைத்தோரணங்கள பொருந்திய வாயில்களையும்—தேர் அணி - நிலைத்தேர்வரிசைகளையும்—கோலிய சோழேசன் - கட்டுவித்த சோழராசராகிய இரணியவன்மர்—தாழ்வுடன் மாதவர் யாரையும் நீள் குடி சார்வித்

தான் - பணிவேண்டு முனிவர்களெல்லாரையும் உயர்ந்த குடி யுருவித்தார். எ - று. (கங)

இற்றகு பண்ட மிலங்க நிலங்களி லேயவித்து
மற்றவர் தமமி லொருத்த னிருத்த மகிழ்ந்தாடும்
பற்றரு சின்மய வமபர மும்பர் பரிந்தகம
பெற்ற பயன்றிரு வம்பல மொன்று செய்பபெற்றுா

இ - ள். இல் தகு பண்டம் இலங்க நிலங்களில் ஏயவி த்து - வீட்டுக்கு வேண்டும் பதார்த்தங்களை விளங்கும்படி நில ங்கடோறும் வைப்பித்து,—மற்றவர் தம்மில் ஒருத்தன் மகிழ் ந்து நிருத்தம் ஆடும் - அந்தத்தில்லைவாழ் அந்தணர்களுள் ஒருவ ராகிய சிவபெருமான் மகிழ்ந்து திருநிருத்தஞ்செய்தருளுகி ன்ற—பற்று அரு சின்மய அம்பரம் - அறிதற்கரிய ஞானமய மாயுள்ள ஆகாசமும்—உம்பர் பரிந்து ஆகம் பெற்ற பயன் - தேவர்கள் விரும்பிச் சரீரத்தைப் பெற்றதனால் எய்தும் பயனு மாகிய—திருவம்பலம் ஒன்று செயப் பெற்றான் - திருவம்பல மொன்றைத் (தாமும்) செய்யப்பெற்றார் எ - று. (கச)

பொன்னணி மாநவ மாமணி யாதி பொருப்பாக [வன
முன்னாகொணர்ந்து குவிந்தருள்பெற்று முனிச்செல
றுன்னினிசை வோர்பெயர் வானவர் தம்மைக்கொண்
டின்னரு மம்பல மொன்று சமைத்தணி யொப்பித்து

இ - ள். பொன் அணி மா நவம் ஆம் மணி ஆதி - பொன் னும் அழகிய பெரிய நவரத்தினமும் முதலாயினவற்றை— பொருப்பு ஆக முன்னர் கொணர்ந்து குவித்து - மலைகளாக முன்னே கொணர்ந்து குவித்து,—அருள் பெற்று - (நடரா ருடைய) திருவருளைப் பெற்று,—முனிச் செல்வன் றன் இசை வோர் - வியாக்கிரபாதமகாமுனிவராகிய ஞானச்செல்வரு

டைய சமமதியுடனே—உயா வானவர் சம்மியர் தம்மைக கொணடு-உயாநத தெயவததசசாககளைககொணடு—உன ஒரு அமபலம ஒன்று சமைதது அணி ஒபபிதது - நிலைததறகரிய திருவமபலமொன்றைச செயது அழகு பெற ஒககப பாாதது எ - று (சரு)

காண விலகக வொழுஙகணி விருததவை ககககொணடு பூணு மணிககுற டொதத தளததியல பொறபாாத தூணிரை யுததிர நறபல கைததிர டொல்கோவைக தூ கோணமாகைததொகை முசசி பிணைததணிகொளவிந

இ-ள. காண இலகக ஒழுஙகு அணிவிதது - அறிநது கொளளுமபடி இலககவரிசையைப இலவிதது,—அவை கைக கொணடு - அவைகளைக கைககொணடு,—உள பூணும மணிக குறடு - உளளே பொருநதிய இரததினககுறடடையும—ஒதத தளதது இயல - சமமாகிய தளவரிசையையும்—பொறபு ஆர- அழகோடு பொருநதச செயது,—தூண நிரை - தூணகளின நிரைகளையும— உததிரம - உததிரஙகளையும—நறபலகைத திரள - நலல பலகைக கூட்டததையும—தொல கோவைக கோண அமா கைததொகை - பழைய கோவையாகிய வளைவு பொருநதிய கைததொகையையும—முசசி - தூலகளையும— அணைதது அணி கொளவிதது - இசைதது அழகு பொருநதிய பணணி எ - று. (கசு)

பனமணி மாலைகள கொணடணி தொஙகல பயிற றிசசூழ, பொனமலி முனமதில கோபுர வாயில பொ ருநதசசெய, தெனமல மஙகல ருஙகரு மூல விறைக குமபொற, றனமப மாமொளி ரால்யமொனறு சம்ம பிததான.

இ-ள். பல் மணி மாலைகள் கொண்டு அணி தொங்கல பயிற்றி - பல இரத்தினமாலைகளைக்கொண்டு அலங்கரிக்கப் பட்ட தூக்கங்களாகத் தூக்கி,—சூழ பொன் மலி மூன் மதில்- சூழ்ந்த பொன்னாலாகிய மூன்மதிலையும்—கோபுரவாயில பொருந்தச் செய்து - கோபுரவாயிலையும் பொருந்தும்படி பண்ணி,—என மலம் மங்க வரும கரு மூலவ இறைக்கும்-என்னுடைய மலங்கெடும்படி தோன்றியருளிய (பிரபஞ்சத்துக்குக) கருவாகிய ஸ்ரீமூலட்டானேசுரருக்கும்—பொன் தனமயம ஆம ஒளிர ஆலயம ஒன்று சமைப்பித்தான - பொன் மயமாகிய விளங்குகின்ற ஒருதிருக்கோயில செய்வித்தான். எ - று. (கஎ)

வேறு.

இன்னவகை திருப்பணிகள பலவுஞ் செய்த
விரணியவன மனைமுனிவா யாரு மேத்திப
பன்னரிய புகழ்கூறி நீறு சாத்திப
பரந்தகலை வழிவழிபா டதற்குப பலக
மன்னுவகை யினினிபந்த வகுப்பு நாதன்
வைத்தபணி யென்முனிவை வணங்கி வாழ்த்திச
சென்னியிலஞ் சலிசெய்திங் களித்த தன்றேர்
திருந்துதவ மெனக்கென்றன் செங்கோன மன்னன

இ-ள இன்னவகை திருப்பணிகள் பலவும செய்த இரணியவனமனை - இந்தப்பிரகாரம திருப்பணிகள பலவற்றை யுஞ்செய்வித்த இரணியவன்மனை—முனிவா யாரும எத்திப் பன்னரிய புகழ் கூறி நீறு சாத்தி - முனிவர்களெல்லாரும் வாழ்த்தி (அவருடைய) சொல்லுதற்கரிய கீர்த்தியைப் பாராட்டி விபூதி சாத்தி —பரந்த கலை வழி வழிபாட்டிற்குப் பலகம

ைனு வகையினில் நிபந்த வகுப்பும் நாதன் வைத்த பணி என- (இனி) விரிந்த சிவாகமவிதிப்படி பூசைக்குப் பெருக நிலைபெறும் வண்ணம் நிபந்தம் வகுத்தலும் சிவபெருமான் விதித்த பணியேயாம், என்று சொல்ல,—செங்கோல மன்னன் - செங்கோலையுடைய இரணியவன்மா—முனியை வணங்கி விரைந்து நிச சென்னியில் அஞ்சலி செய்து-வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரை வணங்கித் துதித்துச் சிரசின்மேல் அஞ்சலிபண்ணி,—இங்கு அளித்தது அன்றோ எனக்குத் திருந்து தவம் என்றான்- இங்கே பணித்தருளப்பட்டதன்றோ அடியேற்குத் திருந்தமுற்ற தவமாவது என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ-று (கரு)

இத்தகைய முனிவருட னொருநாண் மன்ன
 னிலங்கியபே ரம்பலத்தி னிருந்து நூலின்
வைத்தமுறை யிறைவற்கு மஞ்ச ளந்தூ
 மலரமுது முதலான மலக வைத்து,
நித்தவிழா வெழுவேண்டு செல்வ நலங்கி
 னிலவுபத ஞ்சலிமுனிவா னிருந்து வித்த
புத்தகமின் புறமுனிவா யானை யேற்றிப்
 பொற்கோயில் வலங்கொண்டு புகுவித் தார்கள்

இ - ள் இத்தகைய முனிவருடன்- இவ்வியல்பையுடைய முனிவர்களோடும்—ஒருநாள் மன்னன் இலங்கிய பேரம்பலத்தின் இருந்து - ஒருநாள் இரணியவன்மா விளங்கிய பேரம்பலத்திலே இருந்து,—நூலின் வைத்த முறை - சிவாகமத்தில் விதித்த முறைப்படி—இறைவற்கு மஞ்சனம் தூ மலர் அமுது முதலான மலக வைத்து - சிவபெருமானுக்குத் திருமஞ்சனம் சுத்தமாகிய புட்பம் திருவமுது முதலானவை நிறையும்படி கற்பித்து—நித்த விழா ஏழ் வேண்டு

பசலவிம நலகி - நித்தியோற்சவம் நடத்தற்கு வேண்டிய திர வியங்கொடுத்து—நிலவு பதஞ்சலி முனியால நிருத்துவித்த புத்தகம் விளங்குகின்ற பதஞ்சலிமகாமுனிவராலே செய்வித்த சாத்திரத்தை—முனிவர் இன்பு உற யானை ஏறி - முனிவர்கள் இன்பம் பொருந்த யானைமேலேறி—பொற் கோயிலவலம் கொண்டு பகுவித்தார்கள் - அழகிய திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து (சபையினுள்ளே) பிரவேசிப்பித்தார்கள் என் - று. (கரு)

மனங்குளிர வன்னவர்கள் பின்னும்முன்னான
மருவியநை மித்திகங்கள் வகுப்பான மாதத்
தினங்கடொறு முணர்ந்துமது மாத மேவத்
திருநாதமனகவிதியைச் செலுத்து முன்னு
வணங்கனது வளநகர மனையுங் காலை
யங்காபோன மன்னவனிங் கமைக்க வென்ன
வினங்கொளிருஞ் சனங்களபணிந் தினபமெய்தி
யெந்தைதிரு வசந்தவிழா வெழுவித்தார்கள்

இ - ள். அன்னவர்கள் பின்னும் முன் நூல மருவிய நைமித்திகங்கள் மனம் குளிர வகுப்பான - அமமுனிவர்கள் பின்னும் முற்கூறிய சாத்திரத்திலே பொருந்திய நைமித்திகங்களை மனங்களிக்கும்படி வகுக்கும்பொருட்டு—மாதத் தினங்கடொறும் உணர்ந்து - மாசநக்ஷத்திரந்தோறும் செய்யப்படும் மாசபூசையை ஆராய்ந்து—மது மாதம் மேவ-சித்திரைமாசம் வர—திருநாத தமனக விதியைச் செலுத்து முன்னு - திருந்த முறற தமனகபூசையை நடத்துதற்கு முன்னுக—அனங்கனது வளநகரம் அனையும் காலை அந்நகாபோல மன்னவன இங்கு அமைக்க என்ன - மன்மதனுடைய வளம் பொருந்திய நகரத்

திலே (அவன்) பிரவேசிக்கும்பொழுது அந்நகர்த்தை அலங்கரித்தல்போல இராசாவே இந்நகரத்தை அலங்கரிப்பிக்கக்கடவாய என்று சொல்ல,—இனம் கொள இரும சனங்கள் பணிந்து இன்பம் எய்தி-கூட்டமாகப் பொருந்திய மகாசனங்கள் வணங்கி ஆனந்தமடைந்து,—எந்தை திருவசந்த விழா எழுவித்தாரகள்-எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுக்கு அழகிய வசந்தோற்சவம் நடத்துவித்தார்கள் க. - று. தம்னகம - மருக்கொழுந்து.

விரிந்தபுதுப் புனலவிளையாட் டாடி மாதம
 விரவுதிரு வாணடெழுந்து விழவு மோஙகப்
பொருந்துமவகை புரிந்தாடி புரட்டா திகருட
 புகழுபதினன கட்டமிக ளொனறிற பூசை
தருந்தகுதி மிகுதிகுறை தவறு நீஙகத
 தந்துநவந தருபந்தாச சமைந்தி யாகமு
பரந்தவிர தானகமுடன பவித்திரததைப
 பயிலவித்தைப பசிப்பூரப பரிச மைததார

இ - ள். ஆடிமாதமு-ஆடிமாதத்திலே— விரிந்த புதுப்புனல் விளையாட்டு - பரந்த புதிய நீர்விளையாட்டுற்சவமும்—விரவு திருவாணடெழுதது விழவும் - பொருந்திய திருவாணடெழுத்துற்சவமும—ஓஙகப பொருந்தும வகை புரிந்து - விளஙகும படி (விதிககு) இயையுமவணணஞசெய்து,—ஆடி புரட்டாதிகருள - ஆடிமாசமுதற புரட்டாதிமாதவரையினுள்ளே—புகழு பதினனகு அட்டமிகள ஒனறில - புகழுப்பெற்ற சதுர்த்தசி அட்டமி என்னும் திதிகளுள ஒனறிலே—பூசை தருமதகுதி மிகுதி குறை தவறு நீஙக - நித்தியபூசைககு விதித்தகிரமத்திலே உணடாகிய அதிகமும் நூனமுமாகிய குறறம நீககும்பொருடு

ட்டு—தந்த நல்ம் தரு பந்தாச் சமைத்து - (முந்நூல் ஒரு நூலாக இணைமம் ஆகிய) நூல் ஒன்பதாயுள்ள (இருபத்தேழிழையையுடைய) பந்தாகப் பண்ணி,—யாகம் பரந்த விரதாங்கமுடன் - யாகத்தை விரிந்த விரதாங்கங்களோடு நடத்தி,—பவித்திரத்தைப் பயிலவித்து - பவித்திரத்தைச் சாத்தி,—ஐப்பசிப் பூரப் பரிசு அமைத்தார் - ஐப்பசிமாசத்துப் பூரத்திருவிழாவுக்கு வேண்டுவனவற்றை அமைத்தார்கள். எ - று (உக)

அந்தமிலெண் ணுனகற்றுந் திருக்கண் சாத்தி
யவற்றின்மிகத் தனித்தென்னை யாண்ட வன்னை
யெந்தைபிரான் மைந்தர்களோ டெழுச்சி கொள்ள
வெழுந்தருளி வருந்திருநோன் பியைய வைத்துச்
சிந்தையின்மா லயனுணவெழுந்த செந்தீத்
திரளுருவண் ணலைநோக்கித் திகழ்க ணங்கள்
வந்தெவ்வு மழலாகி மலகல போலும்
வளங்கொடிரு விளக்கீடு விளங்க வைத்தார்

இ - ள் அந்தம் இல் எண்ணுனக்கு அறமும் திருக்கண் சாத்தி - முடிவில்லாத முப்பத்திரண்டு தருமங்களையுந் திருக்கண் சாத்தியருளி—அவற்றின் மிகத் தனித்து என்னை ஆண்ட அன்னை - அவைகளினும் அதிகப் (பிரீதி) மிகும்படி தனித்து என்னை ஆட்கொண்டருளிய மாதாவாகிய சிவகாமியம்மையார்—எந்தை பிரான் மைந்தர்களோடு எழுச்சி கொள்ள - எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான் குமாரர்களோடும் திருவிழாக் கொண்டருள—எழுந்தருளி வரும் திருநோன்பு இயைய வைத்து - எழுந்தருளிவருகின்ற சிறப்பையுடைய விரதோற்சவத்தை விதிப்படி பொருந்த நடத்தி,—மாலும் அயனும் சிந்தையில் நாண எழுந்த செந்தீத் திரள் உரு

அண்ணலை-விட்டுணுவும் பிரமாவும் உள்ளத்திலே நாணும்படி தோன்றிய சிவந்த அக்கினிப்பிழம்புவடிவாகிய சிவலிங்கப் பெருமானை—திகழ் கண்ணங்கள் எவையும் வந்து சேர்கின்ற அழல் ஆகிமலுகல் போலும்-விளங்குகின்ற கணங்களெல்லாம் வந்து தியானித்துத் தாங்களும் அக்கினிவடிவாகி நிறைந்திருத்தல்போலும்—வளம் கொள் திருவிளக்கிட்டு விளங்க வைத்தார் - வளமை பொருந்திய அழகிய தீபோறச்சவத்தை விளங்கும்படி செய்தார்கள் ஏ - று.

தீபத்தண்டு சோதிலிங்கத்தையும் திருக்கோயிலெங்கும் இட்ட விளக்குகள் அக்கினிவடிவு பெற்ற கணங்களையும் போலுமென்றறிக. (உஉ)

மார்கழியா திரைநாளின் முனிவ ரெல்லாம்
 வந்துதட்ட படிந்துபொது வணங்கி வாழ்த்திப்
பார்த்துமா தொழுதகன்றா முன்ன மென்று
 பன்னமுனி மன்னவனீர் பயிற்று மிந்தச்
சீர்தருமா தினமென்னத் திலலை வாழந்
 திருவுடையந்த ணரெந்தை திருநா ளென்று
சார்தருமா நவதீர்த்த நீத்தங் கொண்டு
 தனுசன்மனு சனவிழவு தகுவித் தார்கள்.

இ - ள். முனிவர் எல்லாம் முன்னம் மார்கழி ஆதிரைநாளின் வந்து - இருடிகளெல்லாரும் முன்னாளிலே மார்கழி மாசத்துத் திருவாதிரைநக்ஷத்திரத்தில், வந்து—தட்டம் படிந்து பொது வணங்கி வாழ்த்திப் பார்த்துமாட் தொழுது அகன்றார் என்று - சிவகங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து கனகசபையை நமஸ்கரித்துத் துதித்துப் பூமியிலே தரும்படி கும்பிட்டுக்கொண்டு போயினார்கள் என்று—முனி பன்ன - வியாக்கிரபாதமு

-ரமுனிவர் அருளிச்செய்ய,—மன்னவன் நீர் இந்தச் சீர்தரும் மா தினம் பயிறறும் என்ன - இரணியவன்மா நீங்கள் இந்த சசிறப்புப் பொருந்திய பெரிய திருநாளை நடத்துங்கள் என்று சொலல;—தில்லை வாழும் திரு உடை அந்தணர் எந்தை திருநாள் என்று-தில்லைவாழுந் திருவுடையந்தணாகள் இது எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய திருநக்ஷத்திரம் என்று,—சாாதரு மா நீவி தீாதத நீததம் கொண்டு - (சிதம்பரத்திலே) பொருந்திய பெரிய நவதீாததங்களையும் மறறதீாததங்களையுங்கொண்டு—தஞ்சு அன மஞ்சன விழவு தருவிததாாகள(அன்னமாகக்ருக்குப) பறறுக்கோடு போன்ற திருமஞ்சனத்திருவிழாவை நடததினாகள். எ - று. (௨௩)

போனகமால் வரைபோன்மா நிவேத னத்தைப்
பொருந்தியதைப பூசத்திற புணாவித் தேத்தி
யீனமிலா முனியரசன றனனை நோக்கி
யிமையவாக ளனைவருமவந் தேத்தி வாழ்த்து
மானியென வருமாணடி லானி மாதத
தருள்விரவுத திரதினமவந் தணுகிற றெனவந்த
தேனுகுதா ரணிமனன் னிறைஞ்சியானித
திருநாளிற கெழுவிழவு செய்க வெனறுன.

இ - ள் பொருந்திய தைப் பூசத்தில் - பொருந்திய தைமாசத்துப் பூசநக்ஷத்திரத்திலே—மால் போனக வரை போல் மா நிவேதனத்தைப் புணர்விதது ஏத்தி - பெரிய அன்னமலைபோலும் பெரிய நிவேதனமாகிய திருப்பாவாடையைத் திருவமுதுசெயவிததுத் துதிதது,—ஈனம இலா முனி அரசன் றன்னை நோக்கி - குறறமிலலாத வியாககிரபாதமகாமுனிவன் இரணியவன்மரைப் பார்த்து,—இமையவாகள் அனைவ

ரும வந்து ஏத்தி வாழ்த்தும் ஆனி என-தேவர்களெல்லாரும் வந்து வணங்கித் துதிக்கின்ற ஆனியென்னுமபடி--வருமா ஆண்டில் ஆனிமாதத்து அருள விரவு உத்திர தினம் வந்து அணுகிறது என்ன-வரும் வருடத்தில் ஆனிமாதத்தில் அருள் பொருந்திய உத்திரநக்ஷத்திரம வந்து அணுகியது என்று சொல்ல,—தேன நகு தார் அணி மன்னன இறைஞ்சி - வண்டுகள மகிழும மாலையை அணிந்த இரணியவனமா வணங்கி,— ஆனித் திருநாள விழவு இங்கு எழச செய்க என்றான் - ஆனித்திருநாளுற்சவம் இங்கே நடக்குமபடி பண்ணுக என்றார். எ - று. (உச)

தாருமபா ருந்தரித்த தடந்தோ ளானுந்
தாவிலரு முனிவர்களுந் தலைவன முன்னின
றீரொன்பானு முதலான வோரொன் பானு
ளெந்தைபிரான றிருவெழுச்சி யின்ப மெய்த
வாருமபா ருளாரோரும் வானுள ளோரு
மாலயனு மேலவரு மலங்க ணீங்கி
யாருமடா தமபணிதற கென்று வாயி
லிலங்கவிடைக்கொடிவலங்கொண டேற்றுவித்தார்

இ-ள். தாரும் பாரும தரித்த தடம் தோளானும்-மாலையையும பூமியையுந் தாங்கிய பெரிய புயங்களையுடைய இரணியவனமரும—தாவு இல அரு முனிவர்களும்-குற்றமில்லாத அரிய முனிவர்களும—தலைவன முன் நின்று-சிவபெருமான சந்நிதியிலே நின்று,—ஈரொன்பான முதலான ஓரொன்பான் நாள-பதினெட்டு நாண்முதலாகிய ஒன்பதுநாளாயுள்ள இருபத்தேழுநாளும—எந்தை பிரான் திருவெழுச்சி இன்பம் எய்த - எம்முடையபிதாவாகிய சிவபெருமானது திருவிழா

வன்றல ஆனந்தமடைந்தரும—மலங்கள் நீங்கிப் பாதம பணிந்த ரும மலங்களினின்று நீங்கித திருவடிகளை வணங்குதறகும— பார உள்ளோரும வான உள்ளோரும மால அயனும மேலவ ருமயாரும் வாரும என்று-பூமியிலுள்ளவாகளும் சுவாககத்தி லுள்ளவாகளும விட்டுணுவும பிரமாவும (உருத்திரா முதலிய) மேலோாகளுமாகிய எல்லாரும வாருங்கள் என்று—விடைக கொடி வலங்கொண்டு வாயில இலங்க ஏற்றுவித்தாா-இடபக கொடியையப பிரதக்ஷிணமாகக கொண்டு வந்து சந்நிதியிலே விளங்குமபடி ஏற்றுவித்தாாகள எ - று. (உ௫)

மண்ணுலகி னுண்ணிறைந்த மைந்தா மாதா
வானவாக ளரமகளிா மறறுளளோரு
மெண்ணாிய மகிழ்ச்சியுட னிசைக டோறு,
மெய்துவாா மெய்தகுநோ யிரிந்தோ மென்பா
கண்ணிறைபொற கோபுரததை தொழுது வீழ்வாா
கனகமயத திருவீதி கண்டுவாழ்வாா
ரண்ணல் பொதுப பணிந்தயாவாா நடமுனபோறறி
யாடுவாா பாடுவா ரரயி னாாகள ;

இ - ள். மண்ணுலகினுள நிறைந்த மைந்தா மாதா - பூலோகததினகண நிறைந்த ஆடவாகளும பெணகளும— வானவாகள அரமகளிா-(சுவாககலோகத்தினகணுள்ள) தேவ ர்களும அரமபையாகளும்—மறறு உள்ளோரும - மறறையோ ர்களும்—எண அரிய மகிழசசியுடன திசைகள தோறும எய்துவாா - அளவிடறகரிய களிபபோடு திககுகடோறும வந்து பொருந்துவாாகள,—மெய் தகு நோய இரிந்தோம என்பார் - உணமையாகவே (நமககு) உரிய பிறவிநோயை நீக்கினோம் என்பார்கள்,—கண நிறை பொற் கோபுரம

கைதொழுது வீழ்வார் - காடசிக்கு கிறைந்த பொற்கோபுரங்களைக் கையினாலே கும்பிட்டு நமஸ்கரிப்பார்கள்,—கனக வீதி கண்டு வாழ்வார் - பொன்மயமாகிய திருவீதிகளைக் கண்டு வாழ்வார்கள்,—அணி மன்றம் பணிந்து ஆயர்வார் - சிவபெருமானுடைய கனகசபையை வணங்கிப் பரவசராவார்கள்,—முன் நடம் போற்றி ஆடுவார் பாடுவார் ஆயினார்கள் - எதிரே திருநிருத்தத்தைக் (கண்டு) துதித்து ஆடுவோர்களும் பாடுவோர்களுமாயினார்கள் எ - று (௨௬)

வேறு

இப்பெற்றியினவரும் எத்திக்கினரும் எம்மிற்ற நம்மின் நமமிற்றுத, துயப்பொய்யப் பிறவிக டிய்ந்தற கெனமகிழ் துணிவால் வருபவ் ரணிவாழத், தப்பற்று யாதவ மூவாயிரவாக டாவா மறையொடு தேவாரக், கைப்பற்றியபணி முற்றுடை புலிமுனி கழலான விழ வெழுதொழிலசெய்வான

இ - ள் இப் பெற்றியின் வரும் எத்திக்கினரும் - இவ்வியல்போடு வரும் எல்லாத்திசையிலுள்ளோர்களும்—நம் இற்று இது எம்மின் நீக்கும் என - நாமெனபது ஒழிந்த இப்பேறு நம்மால் அடையத்தக்கதோ என்று பாராட்ட,—பொய்த் துயப்பிறவிகள் துயத்தற்கு என மகிழ் துணிவால் வருபவர் அணி வாழ - பொய்யாகிய சிற்றின்பத்தை அநுபவித்தலையுடைய இப்பிறவிகள் (இந்திருத்தானந்தத்தை) அநுபவித்தற்கு வாயத்தனவே என்று மகிழ்கின்ற உறுதியோடு வரும் அடியார்களுடைய நிரை வாழ்வுபெற,—தப்பு அற்று உயர் தவ மூவாயிரவர்களே - தவறுதலின்றி உயர்ந்த தவத்தையுடைய மூவாயிரமுனிவர்கள்—தாவா மறையொடு-ஒழியாத வேதவொலியோடு - தேவாரக் கைப் பற்றிய பணி முற்றி -

சிவபெருமானுக்கு உரிமையாகிய கையினாலே செய்றபாலன வாகிய பணிகளை முடிக்க,—புலிமுனி கழலான விழவு எழு தொழில்செய்வான - வியாக்கிரபாதமகாமுனிவருடைய திரு வடியை அடைந்தவராகிய இரணியவன்மா திருவிழா எழுத றகு வேண்டுந் தொழில்களைச் செய்வாராயினார் எ - று (உஎ)

நணணித் தினகரன் முதலோர் கிழமைகொ ணலமா ர நவமணி யணிமேவப, பணணிப் பரிகல முதலா யின பகர் திருவா சிகையரி பயில்பீடம், விணணிற நிகழ் தருமகரத் தொழிலின விரிவெண் குடைமிடை கொடி யெனறென, றணணற குரியன வெணணற கரியன வுமபொறபடித்திரு முனபுய்தனன.

இ - ள் தினகரன் முதலோர் கிழமை நணணி நலம கொள் ஆர் நவமணி அணி மேவப பணணி-சூரியன முதலிய நவக்கிரகங்களுக்கும் உரிமை பொருந்தி அழகு கொண்டு நிறைந்த நவரத்தினங்களினாலும் ஆபரணங்களைப் பொருந்தச் செய்து,—பரிகலம் முதலாயின - பரிகலமுதலாயினவைக களும—பகர் திருவாசிகை - சொல்லப்படுகினற திருவாசிகைக ளும—அரி பயில் பீடம் - சிஙகந்தாஙகும் ஆசனஙகளும— விணணில் நிகழ் தரும மகரத் தொழிலின-ஆகாயத்தில் விள ஙகுகினற மகரதோரணஙகளும—விரி வெண குடை-விரிந்த வெள்ளிய குடைகளும—மிடை கொடி எனறு எனறு-நெரு ஙகிய கொடிகளும் எனறெனறு—அணணற்கு உரியன எணண றகு அரியன - சிவபெருமானுக்கு உரியவைகளாய அளவி டறகரியவைகளாய உள்ளவைகளை—திரு முனபு அமபொற படி உய்த்தனன - சந்நிதியிலே அழகிய பொறபடியிற சேர்த தான் எ - று. (உஅ)

கடமா றெனவுமிழ் களியா னையினங் கதிர்மா மணி
நிலை தருந்தேர் முற், றிடமாய நடைபெறு வடமால் வ
ரைபுரை சிலதேர் கவரியி னிரைதோரை, மிடைவான
முகிறொடு கொடியா டைகளவிட விழியா ரிசைவளர்
மொழியார் பொற், படகா திகணட மிடுவா ரொலிகட
ல பலவா மெனநனி பயில்வித் தார்

இ - ள். கடம் ஆறு என உமிழ் களி யானையின் அணி - மதத்தை நதிபோலப் பொழிகின்ற களிப்புப்பொருந்திய யானைகளுடைய நிரைகளையும் — கதிர் மா மணி தரு நிலைத் தேர் - ஒளியையுடைய பெரிய இரத்தினங்களாலே செய்யப்பட்ட நிலைத்தேர்களையும் — முன் திடம் ஆய நடை பெறு மால் வடவரை புரை சில தேர் - முன்னே வலியையுடையனவாய் நடக்குந்தொழிலைப் பெற்ற பெரிய மேருமலைபோலுஞ் சில தேர்களையும் — கவரியின் நிரை - சாமரங்களுடைய நிரைகளையும் — தோரை - பீலிக்குஞ்சங்களையும் — மிடை வான முகில் தொடு கொடி ஆடைகள் - நெருங்கிய ஆகாயத்துள்ள மேகத்தைத் தொடுகின்ற கொடிப்புடைவைகளையும் — விட விழியார் இசை வளர் மொழியார் - நஞ்சுபோலுங் கண்களையுடையார்களும் கீதம் பொருந்திய வார்த்தைகளையுடையார்களுமாகிய பெண்களையும் — பொற் படகாதிகள் - பொலிவாகிய படகமுதலிய வாத்தியங்களையும் — நடம் இடுவார் - நிருத்தஞ்செய்வோர்களையும் — ஒலி பல கடல் ஆம் என நனி பயில்வித்தார் - ஒலிக்கின்ற பலகடல்களாம் என்று சொல்லும்படி மிகப் பொருந்துவித்தார்கள். எ - று. (உ௯)

மேவும் பாகணமிலட்ட மகுடஞ் சொரிமணி விலகிப
பொலிதிரு வலகிட்டுத், தூவண் புனுகுமது மலர்வெ
ண்பொரிநனி துதைவித் தெழின்மறுகுயர் தேற்றிப்பிர

வுந் துகிலவெண்கொடியுறவங் கமுதணி பலகும் பழுகிலை வளர்செம்பொற்றீவங் களுமலி தரமங் கலவணி திகழ்நத் திசைதொறு நிகழ்விந்தார்.

இ - ள். மேவு உம்பர்கள் மிடை மகுடம் சொரி மணி (திருவீதியிலே) பொருந்திய தேவர்களுடைய நெருங்கிய முடிகளினின்றும் உதிர்ந்த இரத்தினங்களை—விலகிப் பொலி திருவலகு இட்டு-(இருபக்கத்திலும்) தள்ளிப் பொலிந்த திருவலகினாலே பெருக்கி,—எழில் மறுகு தூ வனை புனல் மது மலர் வெண் பொரி தனி துதைவித்து— அழகையுடைய திருவீதியிலே சுத்தமாகிய வளம் பொருந்திய சலத்தையும் தேனையுடைய பூவையும் வெள்ளிய பொரிகளையும் மிக நிறைவித்து,—உயர் தெற்றி-உயர்ந்த திண்ணைகளிலே—பாவும் துகில் பொதி உற அங்கு அமுது அணி பல கும்பமும் - பரந்த பரிவட்டத்தினாலே சுற்றுதல் பொருந்த அங்கே சலத்தினாலே பூரிக்கப்பட்ட பலபூரணகும்பங்களும்—நிலை வளர் செம்பொன் தீவங்களும் மலிதர-நிலை பொருந்திய செம்பொனாலாகிய தீபங்களும் நிறைய—திசைதொறும் மங்கல அணி திகழ நிகழ்வித்து-திக்குகடோறும் மங்கலமாகிய அலங்காரம் விளங்க நடத்தி எ-று (௩0)

பொற்பா லிகைமுளை பொலிவித் தளவறு களப்ப புதுவிரை மெழுகிச்சிறிபான மணவணி தரவா யில்களகமு கேர்சா கதலிகள் சேர்வித்துச் வெற்பா மெனமுகில வரையா ரணங்கிளை வெருவத் தெதிர்பொரு கரமானக, கற்பா வியநெடு நிலைமா ளிகைமலி கடடா வளாகொடி விட்டார்கள்.

இ-ள். பொற் பாலிகை முளை பொலிவித்து - பொற்பாலிகைகளிலே அங்குராப்பணம் பண்ணி,—அளவு அறு புது

கள

விரைக் களபம் மெழுகி-அளவிறந்த புதிய வாசனைத்திரவியங்களாலாகிய கலவைச்சாந்தினாலே மெழுகி,—சீர் இறப்பால் முனை அணிதர-அழகையுடைய வீதிகடோறும் கலியாணச்சிறப்பு விளங்க—வாயில்கள் கமுகு ஏர் ஆர் கதலிகள் சோலித்து-வாயில்கடோறும் கமுகுகளையும் அழகு நிறைந்த வாழைகளையும் நாட்டி,—வெற்பு ஆம் என முகில் வர-(இவைகள்)மலைகள் என்று மேகங்கள்(படிய)வர—வாரண நிரை வெருவாது எதிர் பொரு கரம் மான-யானைநிரைகள் அஞ்சாது எதிர்ந்து பொருகின்ற துதிக்கைகளைப்போல—கற்பாவிய நெடு நிலை மாளிகை-கல்லினாலே செய்யப்பட்ட நெடுநிலைமாளிகைகடோறும்—வளர் கொடி மணி கட்டா விட்டார்கள் - நீண்ட கொடிகளிலே மணிகளைக் கட்டி விட்டார்கள் எ-று (௩௧)

இடமால் வரைநிறை கணநா தர்களுட னிறையா
மெனவெழு நிலைநீடு மடமா னவைதொறு மதிமாசுண
நதிமருவா வளர்சடை யினர்பாதத் தடைவார் வடகலை
தொடர்வார் திருவமுதுண்பவா ரடியவ ரனைவரையுந்,
திடுவா ரகர விடுவார் வரவர வெண்டா னந்தெதிர்
கொண்டார்கள்.

இ-ள்: இட மால் வரை நிறை கணநாதர்களுடன் இறை ஆம் என - இடமாகிய பெரிய திருக்கைலாசமலையின்கண் நிறைந்த கணநாதர்களோடு சிவபெருமான்போல—எழு நிலை நீடும் மடம் ஆனவை தொறும்-எழுநிலை பொருந்திய திருமடங்கடோறும் உள்ள—மதி மாசுணம் நதி மருவா வளர் சடையினர்-பிறையும் பாம்பும் கங்கையும் பொருந்தாத நீண்ட சடையையுடைய முனிவர்களும்—பாதத்து அடைவார் - (அவர்களுடைய)திருவடிகளிலே சேர்வோர்களும்—வடகலை தொடர்வார் - வடநூல்களைப் படிப்பவர்களும்—திருவமுது

அடைவார் - திருவமுதைச் சமைப்பவர்களும்—அடுவன அடைவாவைத்து இடுவார் - சமைத்தவைகளைப் பாதியாக வைத்துப் படைப்பவர்களுமாகிய இவர்கள்,—அரகர இடுவார் என்று அறை வரவர - அரகர என்று உச்சரிக்கும் அடியார்கள் அளவின்றி வர வர,—எதிர் கொண்டார்கள் - (அவர்களை) எதிர்கொண்டார்கள் எ-று. (௬௨)

விண்ணோர் வணிதையர் மகவானு முனிவர்கள் விரி பாரிடமிகு கணநாதர், மண்ணோ ரெனவுரு வினராயவழிபட மதமாமுகமுக முதனாளோ, ரெண்ணோ றளவறு கனிபால முதலிய விசைவித் தவையவண மிசைவித் துப, பண்ணோ டியன்மொழி யவளோ டிறை தரு பரவும் பவனிகள் பயிலவித்தார்.

இ - ள் விண்ணோர் - தேவர்களும—வனிதையர் - அரம்பையர்களும—மகவான - இந்திரனும—முனிவர்கள் - இருடிகளும்—விரி பாரிடர் - பரந்த பூதர்களும—மிகு கணநாதர்- மிக்க கணநாதர்களும—மண்ணோர் என உருவினர் ஆய வழிபட - மனிதர்கள் போல உருக்கொண்டவர்களாய் வந்து வழிபட,—முதல் நாள் - முதற்றிரு நாளிலே—மதம் ஆர் கயமுகன் -மதம் பொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விக்கினேசுரரை—ஒண்ணோ ரளவு அறு கனி பால முதலிய அவல் இசைவித்து அவை மிசைவித்து - ஒவ்வொன்று அளவிறந்தபழம் பால் முதலியவைகளை அவலோடு கூட்டி அவைகளைத்திருவமுது செய்வித்து,—பண்ணோடு இயல் மொழியவளோடு இறை தரு பரவும் பவனிகள் பயிலவித்தார் - பண்ணோடு பொருந்திய திருவார்த்தையையுடைய உமாதேவியாரோடு பெருமான் எழுந்தருளிவரும் புகழப்படுந் திருப்பவனி நடத்தினார்கள் எ-று. (௬௩)

செழுவான் மதிபுனை பவனு னியிலவரு திருநாள் விழவெழு பொழுதாரத, தொழுவார பிறிவருநிலை யா னினையொரு துணிவான மொழியொரு பொருடோய வற, றெழலா லழிவுறு தொழிலால விழிமழை யிலங்க வா லிருபய னிலவாவுற, றழியா தகமலி கசிவா லரு ளை யடைநதா ரினையா மிடைநதார்கள

இ - ள். செழு வான மதி புனை பவன ஆனியில வரு திருநாள விழவு எழு பொழுது - செழுமை பொருநதிய ஆகாய ததுள்ள பிறையை அணிபவராகிய சிவபெருமான ஆனி மாததகில வருந திருநாளிலே திருவிழாககொணடருளும் பொழுது—ஆரத தொழுவார-(பூமியிலே எட்டுறுபபும)பொரு நதுமபடி வணஙகும அடியாாகள,—பிறிவு அரு நிலையால - (சிவதரோடு) பிரணடறற நிலையினாலும—நினைவு ஒரு துணி வால - சிததததில ஓருணாவே உடைமையாலும—மொழி ஒரு பொருள தோயவு அறறு எழலால - (மூனனைவாசகனை யினாலே செயபபடும) துதிவாககியஙகள ஒரு பொருளைப பொருநதுதலினறி எழுதலாலும்—அழிவு உற தொழிலால நழுவுதலுற்ற (பிரதக்ஷிண நமஸகாரம முதலிய) கருமஙக ளினாலும—விழி மழை இலசவால - கணகளினின்று நீா பொழிதலினாலும—இரு பயன இலவா உறறு அழியாது அகம மலி கசிவால - (இனபத துனபஙகளாகிய) இருபயனக ளும இலலனவாதலின அவறறைப் பறறி மயங்காது உளள ததினகண நிறைநத களிபபினாலும—அருளை அடைந்தார - திருவருளை அடைந்தாாகள,—இனையா மிடைந்தாாகள- இந திறததாகளே (எஙகும) நெருஙகினார்கள எ-று. (௩௪)

மனறு டியதிருநடரா சனதுயாமணிமா ளிகைவெளி வளாவானிற், குனறு விறனமணி முடிவா னவர்நனி

குழுமானுட்டாதரொடுகூடி, நின்றுசொன்னவகினயமே
விபவுற்றுநேசத்தவரவர் பாசத்தே,சொன்றுயர்நிழலெழு
மொளிமேனியிலென வுயர்ந்த திரவிழ வயர்வித்தார்.

இ-ள். மன்று ஆடிய திரு நடராசனது உயர் மணி மாளிகை-கனகசபையின் கண்ணே நடிக்கின்ற திருநிருத்தராசருடைய உயர்ந்த இரத்தினமாளிகையிலே—வெளி வளர் வானில் குன்று விறல மணி முடி அணி வானவர் குழு - ஆகாயத்திற்பொருந்திய சுவர்க்கத்திலுள்ள குறையாதவீரத்தையும் இரத்தினகிரீடத்தையும் உடையவிரினசயாகிய தேவர்கள் கூட்டம்—மானுடர் திரளொடு கூடி நின்று ஆள் என-மனிதர்களகூட்டத்தோடு கூடி நின்று (அடியேங்களை) ஆண்டருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,—அகில நயம மேவிய உரு-(அக்கடவுளுடைய திருநெற்றியிலே சாத்தப்பட்ட கரிய) அகிற்சாந்தினது நன்மை பொருந்திய நிறத்தை—நேசத்து அவர் அவர் பாசத்தே சு ஒன்று ஆய ஒளி மேனியில் நிழல எழும் என - அன்பையுடைய அவரவரது பாசத்தினொளி திரண்டு ஒளியையுடைய திருமேனியிலே நிழலெழுகின்றது என்று சொல்லும்படி,—உயர் உத்திர விழவு அயர்வித்தார்-உயர்வாகிய திருவானியுத்திரத்திருவிழாவைச் செயவித்தார்கள் எ-று

அருணறபுரவலனெதிர்முற்கதைமுனியறைவாரெனரு
நிருத்தனேறற், கிரணத் திறலகுரு வீருளிற றவர
விகலாரென்னவெறி கயிறுலே, மரணத் தினையுற வரு
ணற கதுபழிவழியாவொருகடி வடிவாகிச, சரணத்திரு
கரம விரவக கனமொடு சநதித திடுநெறி பநதித்து.

இ-ள். முனி அருள் நற்புரவலன் எதிர முற கதை அறைவான் -வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் அருளையுடைய நல்ல இர

ணியவன்மொழிரோ ஒரு முறைகதையைச் சொல்வார்—குரு ஒருதிருத்தலை வேறறகு இரண்ட திறலதர இருளில்வர - குருவானவர் ஓரசுரனை வெல்லும்பொருட்டு யுத்தஞ்செய்யும உபாயத்தைக் கற்பிக்கும்படி (வருணனிடத்துக்கு) இருளிலே வர,—இகலான் என எறி கயிற்றலே மரணத்தினை கூற-(அவ் வருணன் அக்குருவைப்) பகைவனென்று (நினைந்து)விடுத்த பாசத்தினாலே (அக்குரு) மரணத்தினைப் பொருந்த,—வருண ற்கு அது பழி வழியா ஒரு கடி வடிவு ஆகி -அவ்வருணனு க்கு அக்கொலைப்பாவங் காரணமாக ஒருபிசாசவடிவந்தோ ன்றி—சரணத்து இரு ஏழ் விரவக் களமொடு சந்தித்தி நெறி பந்தித்து - இரண்டுகால்களிலும் இரண்டுகைகளும பொருந்தக் கழுத்தோடு கூடும்படி கட்டி எ - று. (௩௬)

காரார் கடலிடை நெடுநா ளிடுமிடர் கடிவா னொருவ
ரின முடியாதய, நீரா யினபெற லரிதாய மழைவிழ
நினையா தலமர நிலனவா்னோ, வீரா மடவர லருகாநட
மிடு விரகா விரைவிரி தருகொன்றைத, தாரா யுருணன
துயாபா தகவிடா தவிரா யெனநனி தொழுதீராகள.

இ - ள் கார் ஆர் கடலிடை நெடு நாள் இடும இடர் கடி வான் ஒருவரின முடியாதா - கருமை பொருந்திய சமுத் திரத்தினுள்ளே (கொண்டுபோய்) நெடுநாளிட்ட துன்பத்தை நீக்க ஒருவராலும் முடியாதாகி,—மழை விழ நினையாது அல மர - மழை பெயல் நினையாது (வருணன்) வருந்திக் கிடப்ப,—நீர் ஆயின பெறல் அரிதாய - சலமகிடைத்தல அரி தாகி,—நிலன் வானோர் - பூமியிலுள்ளவர்களும் சுவர்க்கத் திலுள்ளவர்களும்—வீரா - வீரரே—மடவரல் அருகாநடம் இடு விரகா - உமாதேவியார் பக்கத்திலே நிற்பத திருநிருத தஞ்செய்யும் வல்லவரே—விரை விரிதரு கொன்றைத் தா

மணம் விரிந்த கொன்றைமாலையையுடையவரே—வருணன் உயர் பாதக இடா தவிராய என நனி தொழுதார்கள்-வருணனுடைய மகாபாதகத்தராகிய துன்பத்தை நீக்கிய ருளும் என்று மிக வணங்கினார்கள். எ - று (௬எ)

தேசிற் பொலிபொது நிறையற் புதனொலி செறிநற் கடலெதிர் திகழ்வுறூப, பாசத் தனையற வருளச் சலபதிபரவித் தினமிது படிவுறரோ, ராசற் றுயர்கதி யடையக்கடவுள மனுக்கப் பெற்றவர மதுபெற்றான், மாசித் திருமகமெனமற் றதுதகமலிபொற் கொடியது பொலிவித்தான்.

இ - ள். தேசின் பொலி பொது நிறை அற்புதன் - ஒளியினாலே மிக்க கனகசபையினகண்ணே நிறைந்த அற்புதனாகியசிவபெருமான—ஒலி செறி நற்கடல் எதிர் திகழ்வுறு-ஒலிபொருந்திய நல்ல சமுத்திரத்துக்கு எதிரே எழுந்தருளி—பாசத் தளை அற அருள - பாசக்கட்டு அறறுப்போகும்படி அருளுகைய,—சலபதி பரவி - வருணன் துதித்து,— தினம் இது படிவுறரோர் ஆசு அற்று உயர் கதி அடையக் கடவுளும் அனுக்கப் பெற வரமது பெற்றான் - இந்நாளிலே இந்தத்துறையிலே ஸ்நானஞ்செய்தவர் பூரசிக்கி உயர்ந்த முத்தியை அடைதற்கும் சிவபெருமானை எழுந்தருளப்பெறுதற்கும் வரம் பெற்றான்,—மாசித் திரு மகம் என - இந்நாள் மாசித்திருமகம் என்று வியாக்கிரபாதமகாமுனிவர் சொல்ல,—மற்றது தக - அம்மாசித்திருமகம் பொருந்த,—மலி பொற் கொடியது பொலிவித்தான் - (இரணியவன்மர்) விளங்குகின்றபொலிவாகிய கொடியேற்றுவித்தார் எ-று (௬அ)

எத்தன் னையிலவர் முழுக்குளு சலபதி யிறைசோழவர் முறுநாளோர, பத்தொன் பதுவிழ வுயக்குமபடி

களி பயிலுங் கயமுக னயிலுந்தேனை, மொய்த்தகங்
கொளிர்கனி யப்பம் பயறவல் முதலா யினபல் லுதவா
வாழ, நித்தம பொலிவிழ ட்டத்தன றாமிக நெஞ்சார
கனைவுற நைஞ்சாரகள.

இ-ள் எந்தன்மையின் நலம உய்க்கும சலபதி இறை
சோதர வரம உறு நாள ஒப்பத்து -எவவித்தந்தாலும இன்பத்
தைக் கொடுக்கும வருணன சிவபெருமான (கட்டளைக்கு)
எழுந்தருளுமபடி வரம பெற்ற நாள பத்தாநாளாக—ஒன்பது
விழவு உய்க்கும்படி - ஒன்பதுநாட்டிருவிழாவை (விக்கின
மின்றி) நடத்துமபொருட்டு—களி பயிலும கயமுகன - களி
பபைப. பொருந்திய யானைமுகக்கடவுளுக்கு—அயிலும்
தேன அங்கு மொய்த்து ஒளிர கனி அப்பம பயறு அவல
முதல ஆயின பல உதவா - உண்கின்ற தேன அங்கே
செறிந்து விளங்குகின்ற பழம அப்பம் பயறு அவல முதலி
யன பலவற்றை நிவேதித்து,—நித்தம் வாழ பொலி விழவு
அத்தன் தர - நித்தமும வாழ்வுறுதற்கேதுவாகிய மிக்க திரு
விழாக்காட்சியைச சிவபெருமான் தந்தருள,—நெஞ்சு
மிக ஆர கனைவு உற நைஞ்சாரகள - உள்ளத்திலே மிக நிறை
ந்த கசிவு பொருந்தத் தம்மை இழந்தாரகள. எ-று (டகூ)

கண்ணா யிரமுடை யவன்மா தவன்மலி கமலா லய
னமுத லெனலாகும, விண்ணு டுடையவா வடநீ டணி
மூலை விடவாள வழியுடை மடவாரா, றெண்ணாயிரமு
னிகணா தருமறை யிசைநா ரதரணி யெயோரிம,
மண்ணோ பவரோட னண்ணு வளாதிரு மனறு வருள
புரி யெனறாரகள

இ-ள் கண ஆயிரம உடையவன் மாதவன் மலி கமலால
யன் முதல் எனல ஆகும விண்ணுடு உடையவர் - இந்திரன்

விட்டுணு மிக்க பிரமா முதலெனத்தக்க தேவர்களும்—வட நீடு அணி மூலை விட வாள விழி உடை மடவார் - முத்து வடம் பொருந்திய அழகிய தனங்களையும் நஞ்சும் வாளும்போ லுங்கண்களையுமுடைய அரம்பையர்களும்—ஆறு எண் பிரம முனி - நாற்பத்தெண்ணாயிரமுனிவர்களும்—கண்ணாத ரும - கண்ணாதர்களும்—மறை - வேதவுருடர்களும்—இசை நாரதர் - கீதத்தையுடைய நாரதரும்—அணி எனையோர் - நன்மையையுடைய மற்றையோர்களும்—இம் மண் ஆளபவ ருடன் நண்ணு - இப்பூமியிலுள்ள மனிதர்களோடு பொரு ந்தி—வள்ளா திரு முன்னுரு அருண புரீ என்றார்கள் - உயர்ந்த திருச்சபையையுடையவரே அருள்செய்யும் என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள் எ-று (௪௦)

புகழும் பவனிக ளகமின புறுநெறி புனிதன நரவிழி புனல்கொண்டிட்,டிகழும் பரகதி யெனவந்தரன் தெழு ச்சிக் கமரபழிச்சிக்கைத, திகழுஞ் சலிலொடு மிகுமங் கலவண் சேவித தலர்தட மெவிச்சே, ரகமங் ககற்ர வமுதத் தருகுழி யாடிக கடலவழி கோடித்தார்

இ-ள் புனிதன் அகம் இன்பு உறு நெறி புகழும் பவனி கள் - சிவபெருமான (அன்பர்களுடைய) மனம் இன்ப த்தை அடையும்படி (யாவராலும்) புகழப்படுந் திருப்பவனிக ளை தந்தரு,—அமரர் - தேவர்கள்—பரகதி இகழும் என - (இத்தரிசனத்தாலாகிய இன்பத்தை நோக்கும்போது) முத்தி இகழப்படும் என்று—அரனது எழுச்சிக்கு வந்து - சிவபெ ருமானுடைய திருவெழுச்சிக்கு வந்து,—சேர அகம் அங்கு அகற - (தங்களை) அடைந்த பாவம் அங்கே நீங்கும்படி— அலர் தடம் அமுதம் தரு குழி மேவி ஆடி - (பொற்றாமரை கள்) அலர்கின்ற சிவகங்கையையும் முத்தியைக் கொடுக்கின்ற

பரமானந்தகூபத்தையும அடைநது ஸ்நானஞ்செயது,—விழி புனல கொணடிடபெ பழிசசி - கணகளினினறும நீர்ததாரை கொணடு துதிதது,—திகழ அஞசலிக கையொடு - விளஙகு கின்ற அஞசலிபததநதோடு—மிகும மஙகல அணி சேவிதது- மிகக மஙகலமாகிய திருவிழாசசிறப்பைச சேவிதது.—கடல வழி சோடிததார - சமுததிரததுககு எழுநதருளும வழி அய அலஙகரிததாாகள. எ-று (சக)

ஆனைத் திரளகட லடையக் கருமுகி லணியிற
பொலிவுற வரவருசேர, சேனைந தொகைநதி யோதத
தினுமிசைதிகழுபபுய றுயிலபயிலுழைக,' கானத திடை
யெழுகாலுயத தனவிழு கைதைத துகளவழை யெய
தககுக, தேனைக கனவன மானப பொழிமலழு சேறும
வகைதரு திருவீதி

இ-ள. ஆனைத் திரள் கடல் அடையக் கரு முகில் அணியிற பொலிவு உற் - (திருபபவனிககு முன சென்ற) யானைககூட்டம் சமுததிரததை அடைந்தபொழுது கரிய மேகவநதிபோலப் பொலிய,—அரவம சேர் சேனைத தொகை நதி ஒதத்தினும இசை திகழ - ஒலி பொருந்திய காலாட்கூட்டம ஆறறுவெள்ளததினும ஒலியினாலே விளஙக,—புயல துயில பயில தாழைக கானததிடை எழு கால உயததன விழு கைதைத் துகள் வழை எயத- மேகஙகள் நிததிரை செயகின்ற தாழைககாட்டில எழுகினற காறறினாலே தளளப்பட்டனவாய விழுகின்ற தாழமபூவினீறுகள சுரபுனனைகளின் பூஙகொத்தைப் பொருந்த,—அக கன வனம மானக் குப் பொழி தேன்மலழு- அமமேகததின் நீரபோசுப பூமியிலே பொழிகின்ற தேனமழையினாலே—சேறு ஆம வகை தரு திரு வீதி - சேறுறுந்தன்மையைத் தருகின்ற திருவீதியிலே. எ-று. (சுஉ)

கொத்தார் மலரளி குலவும புள்ளொலி குழுமித
திசைதொறும விழிமுத்தத்த, தொத்தார துதிவளர்
தொண்டத் திரளொடு சூலப படைதிசை யடைகாவற,
பத்தா யுதவுரு வினாசூழ படையொடு பயிறா ரியமிக
வுயர்வானோ, ரித்தா ரணியின ருடனே விரவிமுன
னேவறகொடு புடை சேவித்தார.

இளா கொத்து ஆர மலா அளி - திரளாகிய நிறைந்த பூக்களினுள்ள வணடுகளின் இசையும்—குலவும புள ஒலி குழுமி-விளங்குகின்ற பறவைகளின் ஓசையுங்கூட,—திசை தொறும்-திக்குகடோறும—விழி முத்தத தொத்து ஆர,துதி வளா தொண்டத் திரளொடு-கண்ணீராகிய முத்துக்களையுடைய பழமை பொருந்திய தோத்திரங்களை மிகச்செய்கின்ற அடியார் கூட்டத்தோடு—சூலப்படை திசை அடை காவற பத்து ஆயுத உருவினா சூழ படையொடு - சிவாஸ்திரத்தையும(அதனைச் சூழ்ந்து) பத்துத்திக்கினும அடைந்த காவலாகிய தசாயுதருபிகளையும சூழந்த படைகளோடும—பயில துாரியம மிக - பழகிய வாத்தியங்கள மிக முழங்க,—உயர் வானோர் இத்தாரணியினருடனே விரவி : உயாந்த தேவாகள இப்பூமியிலுள்ள மனிதாகளோடு கலந்து—முன் ஏவறகொடு புடைசேவித்தார் - (தங்களுக்கு) முன் விதித்த விதியைக கைக்கொண்டு பக்கங்களிலே சேவித்தார்கள எ-று. (சஙு)

வருமா தெரிபவ ரொனவான மிசையெழு வளரா வளை
தலை யினத்தாயமுத, தருமா மணிதிமி லுலாவா ழ சலசர
மலையா வளைபுனை திரைமோதிப, பொருமா மிகவிளை
தருமது கடலிடை புளினத தலைதரு வெளியுறுறுக, திரு
மா லறிவரு பெருமா னிணைவகை திகழுஞ சலபதி
யெழுதிரு கொண்டான.

இ-ள் வருமா றெரிபவர் என - (சிவபெருமான்) எழுந்தருளிவருதலைக் காணபவர்போல—வான் மிசை எழு வளரா - ஆகாயத்தின்கண்ணே உயர வெழுந்து—வளை தலையின் தூய்-வளைந்த தலையினையுடையதாகி—முத்து அரு மா மணி திமில நுரை வாழ் சலசரம அலையா - முத்துக்களையும் அரிய பெரிய இரத்தினங்களையும் மரக்கலங்களையும் நுரைகளையும் (தன்னிடத்தே) வாழ்கின்ற மீனகளையும் அலைத்துத் தள்ளி—வரை புரை திரை மோதி - மலையைப்போலுந் திரைகளினாலே (கரையை) மோதி—பொரும் மிக இரை தரு மா கடலிடை - பொரும்படி மிக ஒலிக்கின்ற பெரிய சமுத்திரதீரத்துள்ள—புளினத் தலை தரு வெளி உற்று - மணற்குன்றினிடத்தே பொருந்திய வெளியைச் சேர்ந்து—திருமால அறிவு அரு பெருமான அணை வகை - விட்டுணுவும் அறிதற்கரிய சிவபெருமான் எழுந்தருளுந்திறத்தை—திகழும் சலபதி எதிர்கொண்டான - விளங்குகின்ற வருணன் எதிர்கொண்டான. எ-று.()

கட்டங் கியவொளி தெரியச் சலபதி காணும் பொழுதிடை யடைதுன்பக், கட்டங் கறவருள் சரணங் களிலலை கரமுன புறவிழ மழுவும்போற, கட்டங் கமுமுடையவனமுன் பொலிமலி கடனமணா டியவவர் தனுமாலையக, கட்டங் கழிவுற மிகுமன் பிறைவொடு கற்று வெனவருள் பெற்றாகள்

இ-ள். சலபதி கண் தங்கிய ஒளி தெரியக் காணும் பொழுது - வருணன் தன்னிடத்தே பொருந்திய ஒளிவடிவாகியசிவத்தைச் (கட்புலவடிவமாகத்) தெரியும்படி தரிசித்த பொழுது,—இடை அடை துன்பக் கட்டு அங்கு அற அருள் சரணங்களில - இடையிலே (தன்னை) அடைந்த துன்பத்தை

விளைவித்த பந்தம் அங்கே அறுமபடி அருளிய திருவடிக ளிலே—ஆலே கரம முனைபு உற விழ - நிரைகளாகிய கைகள முன்னே பொருநதுமபடி நமஸகரிகக,—மழுவும பொற கட் டகமும உடையவன முன - மழுவையும அழகிய கடடுவா ஙகத்தையும உடைய சிவபெருமான சநநிதியிலே—பொலி மலி கடல மூழ்கிய அவாகளும - எழுகின்ற நிறைநத சமுத திரததிலே ஸ்நானஞசெய்த அடியாாகளும—மாயைக கடடு அங்கு அழிவு உற - மாயாபநதமு அங்கே அழிய—கறறு என மிகும அனபு இறைவொடு அருள பெறறாாகள - கனறையு டைய பசுபோல மிக்க கருணையையுடைய சிவபெருமானி டததே திருவருளைப பெறறாாகள எ-று (கூரு)

குரையார் கடலகுட கரைமே லொளிவளா குணபா லுளவள னெடுநீளத, திரையாா கரமலி கலனு நவமணி திரணமா நிதியகி றுகிலசீரை, நுரையாா கவரிகள விரை யாா தருமத நறபூ நிறைபுனல் காபபூரம,வரையாா மத கரி நிரையா திகளொடு வாழபொற றிருவடி சூழவிபப

இ - ள. குரை ஆா கடல குட கரைமேல - ஒலி நிறைநத சமுததிரததினது மேலைககரையினமேலே—ஒளி வளா குண பால உள வளன - ஒளி வளர்கினற கீழைககரையிலுள்ள வளஙகளை—நெடு நீளந திரை ஆா கரம் - மிக நெடுமையை யுடைய திரைகளாகிய நிறைநத கைகளிலே—மலி கலன் ஆம - நிறைநத மரககலஙகளினிடததனவாகிய—நவமணி - நவரத்தினங்கள்—திரள மா நிதி - திரணட பெரியபொன— அகில் - அகிறகடடைகள—துகில் - படடுககள—சீரை - வஸ திரங்கள—நுரை ஆா கவரிகள - வெணமை பொருநதிய சாம ரங்கள்—விரை ஆா தரு மதம-மணநிறைந்த கஸதூரி—நறபூ- நல்ல குங்குமப்பூ—நிறை புனல - நிறைநத பனிநீர்—கர்ப்பூ

ரம் - கருப்பூரம்—வரை ஆர் மதகரி நிரை ஆதிகளொடு - மலை போலப் பொருந்திய மதயானைநிரைகள் முதலியவற்றோடு— வாழ பொற்றிருவடி சூழவிப்ப எங்கும் நிறைந்த பொன்போலும் திருவடிகளிலே (வருணன் காணிக்கையாக) இட எ-று.

பாசத் தளையறு துறையுற் றிமையவர் படியிற் படிபவருடனுடிப, பூசற் றெழிலபுரி திரைநற் பொலிவுயா புளினத் தலைதகு வெளியுற்றுத், தேசத் தவரொலி கடலிற் பொலிவொலி சின்னத் தொலிதிசை மன்னச்சீர், வாசப்பொழிலிடை யார்திகு கணபாலர் வானோரொடு கழி வழிவந்தான்

இ - ள் பாசத்தளை அறு துறை உற்று - பாசபந்தமறுத்த துறையைப் பொருந்தி,—இமையவர் படியிற் படிபவருடன் ஆடி-தேவர்களோடும் பூமியிற்பொருந்திய மனிதர்களோடும் திருமஞ்சனஞ்செய்தருளி,—பூசற்றெழில புரி திரை நற்பொலிவு உயா புளினத் தலை தகு வெளி உற்று - பெருந் தொழிலைச் செய்கின்ற திரைகளினாலே நல்ல பொலிவோடு உயர்ந்த மணற்குன்றினிடத்தே பொருந்திய வெளியை அடைந்து,—தேசத்தவர் ஒலி - தேசத்தவர்களுடைய ஓசையும்— கடலிற் பொலி ஒலி - சமுத்திரத்தின் மிக்க ஓசையும்,—சின்னத்து ஒலி - திருச்சின்னங்களினோசையும்—திசைமன்ன - திக்குகளைப் பொருந்த,—சீர் வாசப் பொழிலிடை ஆர் - சிறப்புப் பொருந்திய மணத்தையுடைய பூஞ்சோலையினிடத்தே ஆர்,—கணபர்கள் வானோரொடு கழி வழி வந்தான் - கண நாதர்களோடும் தேவர்களோடும் கழிவழியாக எழுந்தருளின நதார் சிவபெருமான் எ-று. (௪௭)

அனைறன் றலைகடல் வள்ளங் களவில படிகொண் டடியிணை தொழுதன்பா, லின்றென விடவர பேன்

றும பெறவர லிறைதா வெனவிரை வுடனெய்பதி, மின
றந் கிடைகழ றுதிகொண டருளொடு விரவுஞ சலபதி
விடைகொண்டான, புனறண கதிரமதி புனையும பரன
மிகு பொனனமபலமத னுளபுககான

இ - ள் அன்று அன்று அலை கடல வளன் அங்கு அளவு
இலபடி கொண்டு - அபபோதபபோது அலைகினற சமுத்திரத
தினுள்ள வளஙகளை அஙகே அளவிலலாத பிரகாரஙகொண்டு
வநது—அடி இணை தொழுது - (கழிககரையிலே காணிககை
யாக இட்டுத) திருவடிகளிரண்டையும வணஙகி,—இறை-எம
பெருமானே—இனறு எனறிட எனறும அனபால் ஊரம
பெற - இநத மாசிமகமபோல எநத மாசிமகததினும 'அடியே
னும மறறைபபடியாகளும) அனபிறகுமெம் (இவவாறே) வர
மபெறுமபொருட்டு—வரம தா என - வரநதநதருளும என்று
விணணபபஞசெயது,—விரைவுடன எயதி - (அவவரததைச)
சடிதியிற் பெறறு,--மின தஙகிய கழல துதிகொண்டு - ஒளி
பொருந்திய திருவடிகளைத துதிதது,—அருளொடு விரவும்
சலபதி விடை கொணடான-திருவருளோடு கூடிய வருணன
விடைகொணடு மீணடான,—தண கதிர புனமதி புனையும்
பரன் - குளிர்ச்சியாகிய கிரணத்தையுடைய பாலசநதிரனை
யணிநதசிவபெருமான—மிகு பொன அமபலமதனுள் புக
கான - மிககசனகசபையினுளளே புகுநதருளினா எ - று. ()

எனறின றிகழவுறு மாதந தருதினம யாவும புகழ
விழ வெழவாழவுற, றெனறும புலிமுனி யுரகந தருக
வனெளிருங் கனகம் அதுவாகி, மூனறங கியபுர வலன
கிகளவளா ரூவா யிரவாக வேடவாரு, மனறங கியதிரு
மனறம் கொமுகுவ ரநதான் விரவ விருநதாாகள.

இ - ள். என்று என்று - இப்படி இப்படி—இகழ்வு அறு மாதம் தரு தினம் யாவும் - குற்றமற்ற மாசநக்ஷத்திரங்களெல்லாவற்றிலும்—புகழ் விழவு எழ - புகழப்படுகின்ற திருவிழாக்கொண்டருள,—வாழ்வு உற்று ஒன்றும்-வாழ்வைப் பொருந்தி ஒருப்பட்ட—புலிமுனி-வியாக்கிரபாதமகாமுனிவரும்——உரகந்தருதவன - பதஞ்சலிமகாமுனிவரும்—ஒளிரும் கனகமது உரு ஆகி முன் தங்கிய புரவலன் - விளங்குகின்ற பொன்வடிவமாகி முன்னே பொருந்திய இராசாவும்—அங்கு அங்கள் வளர் மூவாயிரவர்கள் - அங்கிகளை வளர்க்கின்ற மூவாயிர முனிவர்களும்—தே ஆரும் மன் தங்கிய திரு மன்றம் தொழுது - தெய்வத்தன்மை நிறைந்த சிவபெருமான் பொருந்திய திருச்சபையை வணங்கிக்கொண்டு—வரம் தரு விரவ இருந்தார்கள் - மேன்மை பொருந்த இருந்தார்கள். எ-று ()

ஈரா றுயிருடன் மூவா றமரு மெழுத்துப் புகன்முதல் விரியெனு நூல், தாரா தாரமெனவுலகேத்த பலகலை, தருமா விரணிய வருமாசிற், சீராதரவருதிருநாள்படி முதல சிலநாள் வழிசெல மிகநவவிக, கூரார் படையினனருளா லரசர்கள் கொண்டா டிடுநெறி கண்டார்கள்.

இ - ள். ஈராறு உயிர் மூவாறு உடல் அமரும் எழுத்துப் புகல் முதல் விரி-பன்னிரண்டு உயிரும் பதினெட்டுமெய்யுமாகப் பொருந்திய எழுத்துக்களாலாகிய சொற்கள் முதலியவற்றினால் (ஆதியில்) விரித்துச் செய்யப்பட்ட நூல்கள்—என்னும் தார ஆதாரம் என - எக்காலமும் நிலையாகிய மூலமாயிருக்க—உலகோர் பல கலை தருமா - (பிராகாரத்துள்ள) பெரியோர்கள் (பின்னும்) பல நூல்களைச் செய்யுமபேறல,—முன் இரணியவருமாச சீர் ஆர் தர வரு திரு நாள் படி முதல்-ஆதியில் இரணியவன்மராலே அழகு பொருந்த நடத்தப்பட்ட

வந்த திருநாட்களும் படித்தரங்களும் மூலமாயிருப்ப,—சில நாள் வழிசெல - சிலகாலம் முறைமையோடு சென்றபின்,—நவவிக கூர் ஆர் படையினன் அருளால - மானையும் கூர்மை பொருந்திய மழுப்படையையுமுடைய சிவபெருமானது திருவருளினாலே—அரசர்கள் கொண்டாடும் நெறி மிக்க கண்டார்கள் - (பிற்காலத்துள்ள) அரசர்கள் (யாவரும்) கொண்டாடும்வண்ணம் (பின்னும் திருநாட்களையும் படித்தரங்களையும்) மிகுதியாக நடத்தினார்கள் எ - று (௯௦)

சொற்றரு னுமைபொரு ளரன் மிகுபொரு டுணிவா லவரரு டொகுமாலிய, பொற்றரு மணமலா விரைசூழ புனலணி புலியூர் வளநகர் புகழுத்தமம், கற்றரு ருரைசெயல பெற்றார் செவிகொடு கவர்வார் பொருள்விரி பகர்வார்சீ, ருற்றா ரிருவினை யற்றார் மிகுபரி வுடையார் திருவடி யடைந்தாரே.

இ - ள் சொற்றருன் உமை பொருள் அரன் மிகு பொருள் துணிவால் - சொல உமாதேவியும் பொருள் சிவபெருமானுமாக நிச்சயிக்கப்பட்ட மிக்க பொருட்டுணிவினாலே—அவா அருள் தொகும் - அவர்களுடைய திருவருள (இந்நூலினகட் டுணை) பொருந்தும,—ஆதலினாலே)—பொற்றருமணா மலா விரை சூழ புனல அணி - பொற்றுமணைப்பூக்களின் மணமபரந்த சிவகங்கையினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட—புலியூர் வளநகர் புகழ இத்தமம கற்றார் - வியாக்கிரபுரமென்னும் வளத்தைபுடைய திருப்பதியைப் புகழும் இப்பாமாலையைப் படித்தவர்களும—உரை செயல பெற்றார் - வாசித்தற்றொழிலைப் பெற்றவர்களும்—செவி கொடு கவர்வார் - காதினாலே கேட்போர்களும—பொருள் விரி பகர்வார் -பொருளை விரித்துச் சொலவோர்களும்—சீர் உற்றார் - செல்வத்தை அடைந்தோராவ

ாகள்,—இருவினை அறுரா - நல்வினை தீவினை என்னும இருவினைகளையும நீக்கினோராவாகள,—மிகு பரிவு உடையார - மிகக அனபுடையோராவாகள,—திருவடி அடைவார - திருவடிகளை அடைவாகள எ - று (௬௧)

செடிசேர பொழிலணி புலியூர வளநகர செலவம
பெருகக திருமன்றிற, கொடிசேர விடையின னடிசே
ரொளிதெளி குறிகூட கெழுமறை நழக, பொடிசேர
வடிவின ரடிசேர முடியினா புனலசே ரிருவிழி யின
ராகி, யடியே னெனதுய ரகலகூ டுநெறி யாளவா
னடியவா வாழவாரே

இ - ள, செடி சேர பொழில அணி புலியூர வள் நகா செலவம பெருகக-செடிகள பொருநதிய சோலைகளினாலே அலஙகரிககபபடட சிதமபரமெனனும வளததையுடைய திருபபதியிலே செலவமும தழைககககடவது,—திரு மன்றில கொடி சேர விடையினன அடி சேர ஒளி தெளிகுறி கூட - திருசசபையினகணணே நடிததருளகினற கொடியிலே பொருநதிய இடபததையுடைய சிவபெருமானுடைய திருவடியிலேபொருநதிய ஒளியைத தெளியுமஞானம சிததிககககடவது,—குழு மறை குழக-கூட்டமாகிய வேதங்கள பரவககடவன — பொடி சேர வடிவினா - விபூதியணிநத திருமேனியையுடையவர்களும—அடி சேர முடியினா - திருவடிகள் பொருநதின தலையையுடையவாகளும—புனல சேர இரு விழியினா ஆகி - நீா பொருநதிய இரணடுகணகளையுமுடையவாகளுமாகி—அடியேன் எனதுயர் அகல கூடுமெ நெறி ஆளவான அடியவா வாழ்வார் - அடியேனுடைய எனனுடைய துனபங்கள நீககததைப் பொருநதும்படி ஆணடருளுஞ சிவபெருமானுடைய திருததொணடர்கள் வாழககடவாகள எ - று.

வேறு.

மழைவழங்குக மன்னவ னோங்குக
பிழையில பல்வள னெல்லாம் பிறங்குக
தழைக வஞ்செழுத் தோசை தரையெலாம்
பழைய வைதிக சைவம் பரக்கவே

இ-ள் மழை வழங்குக - மழை பெய்யக்கடவது,—மன்னவன் ஓங்குக - அரசன் ஓங்கக்கடவன்,—பிழை இல பல் வளன் எல்லாம் பிறங்குக - குற்றமில்லாத பலவகைப்பட்ட வளங்களெல்லாம் விளங்கக்கடவன,—அஞ்செழுத்து ஓசை தழைக - ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தினதொலி தழைக்கக்கடவது,—தரை எலாம் பழைய வைதிகசைவம் பரக்க - பூமியெங்கும் பழைய வைதிகசைவமாகக்கம் பரவக்கடவது எ - று. (ருக)

திருவிழாச்சருக்கமுற்றிற்று

ஆ செய்யுள் - சசரு.

கோயிற்புராணவுரை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டதேவன் றிருவடிவாழ்க

திருவிழாசசருககத்தில இருபத்தெட்டாஞ் செயயுளில தினகரன முதலோர் கிழமை நணணிக கொள் நலம ஆ வ மணி எனபதற்குப் பானுவாரமுதலிய ஏழுவாரததினுமபொ ருநதி ஆராயநது கொளளபபடும நனமை பொருநதிய நவர ததினஙகள எனப் பொருள கூறலும ஒன்று

மாணிக்கம், முதது, பவளம், மரகதம, புருடராகம. வச சிரம, நீலம், கோமேதகம், வைடூரியம எனனு நவரததின ஙகளுளளும மாணிககமுதலிய ஏழும் முறையே பானுவாரமுத லிய ஏழுவாரஙகளினும பரீக்ஷிககறபாலன. கோமேதகமபா னுவாரததினும, வைடூரியம சோமவாரததினும, பரீக்ஷிககற பாலன